

Av. Santa Coloma 91
Andorra la Vella
Tel. 861 400

Butlletí Oficial del Principat d'Andorra

Andorra la Vella, 24 de gener del 2001

Número 10 any 13

Índex

301	Sumari	
305	Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional	Tractats internacionals Lleis qualificades Lleis ordinàries
401	Consell General	Resolucions del Consell General Altres edictes i avisos
405	Govern	Concursos i subhastes Altres edictes i avisos
409	Tribunal Constitucional	Resolucions del Tribunal Constitucional
412	Comuns i quarts	Parròquia d'Encamp Parròquia d'Ordino Parròquia d'Andorra la Vella Parròquia de Sant Julià de Lòria Parròquia d'Escaldes-Engordany
438	Administració de Justícia	Notificació de resolucions Citacions Altres anuncis judicials

Sumari

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Proposta d'aprovació de la ratificació de l'estatut de Roma de la cort penal internacional, de 29-12-2000.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 305

Proposta d'aprovació de les esmenes als articles 38, 37, 14 i 15 dels estatuts de l'organització mundial del turisme i als apartats 12 i 13 de l'annex relatiu a les regles de finançament, de 29-12-2000.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 345

Llei qualificada d'associacions, de 29-12-2000.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 358

Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, de 29-12-2000

Any 13 / núm. 10 / pàg. 366

Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, de 29-12-2000.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 371

Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, de 29-12-2000.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 379

Consell General

Proposta de declaració de la utilitat pública i la necessitat d'ocupació definitiva i adquisició, i d'ocupació temporal d'uns terrenys en relació amb el projecte de proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos al Solà d'Andorra la Vella, zona Bon Repòs - Col·legi Janer.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 401

Edicte d'11-1-2001 pel qual es fa pública la relació dels membres que componen la Junta electoral.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 404

Govern

Edicte de 17-1-2001 pel qual es convoca un concurs subhasta per al subministrament dels reactius de les depuradores.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 405

Edicte de 17-1-2001 pel qual es convoca un concurs públic per a l'adjudicació d'un estudi sobre les pràctiques i els usos culturals de la població d'Andorra.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 405

Edicte de 10-1-2001 pel qual es convoca un concurs oposició públic per procedir a la cobertura de 2 llocs de treball de bomber, per al Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 405

Edicte de 15-1-2001 pel qual es fa públic que s'ha procedit a la cancel·lació de diverses societats en el Registre de Societats Mercantils.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 405

Edicte de 17-1-2001 per contractar un/a tècnic/a de grau mig per a l'Administració general.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 405

Edicte de 17-1-2001 per contractar un/a tècnic/a superior per a l'Administració general.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 406

Edicte de 17-1-2001 per contractar un/a administratiu/iva per a l'Administració general.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 406

Edicte de 17-1-2001 per contractar dos agents de Duana per a l'Administració general.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 406

Edicte de 17-1-2001 per contractar un guia cultural per a l'Administració general.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 407

Edicte de 17-1-2001 pel qual es fa pública l'adjudicació definitiva de la realització de 500 plaques de metacrilat amb els car-

gols corresponents per a la classificació dels allotjaments turístics del Principat.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 407

Edicte de 17-1-2001 pel qual es fa pública l'adjudicació definitiva dels treballs de revestiment de les façanes dels edificis Casa Concep i Casa Alianó.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 407

Edicte de 17-1-2001 pel qual es vol procedir a la convocatòria per a la concessió de subvencions a entitats privades sense finalitat de lucre i a persones físiques que vulguin realitzar activitats o projectes relacionats amb el medi ambient durant l'any 2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 407

Correcció d'errata de 17-1-2001 relativa a un error en l'edicte del pagament de la taxa sobre la tinença de vehicles per a l'exercici 2000, publicat al BOPA núm. 76, de data 13 de desembre del 2000.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 407

Tribunal Constitucional

Aute del Tribunal Constitucional relatiu al recurs d'empara 2000-16-RE, de 19-1-2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 409

Aute del Tribunal Constitucional relatiu al recurs d'empara 2000-17-RE, de 19-1-2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 410

Comuns i quarts

Parròquia d'Encamp

Reglament pel qual s'han de regir les terrasses de bar o establiments del ram de l'hoteleria instal·lades a la parròquia d'Encamp, de 3-1-2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 412

Parròquia d'Ordino

Edicte d'11-1-2001 per contractar un/a auxiliar administratiu per al Departament d'Obres.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 414

Pressupost exercici 2001, de 16-1-2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 414

Edicte de 16-1-2001 pel qual es publiquen les quotes de l'Escola de Bressol.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 432

Ordinació Tributària d'Ordino 2001, de 16-1-2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 432

Parròquia d'Andorra la Vella

Edicte de 12-1-2001 pel qual es convoca un concurs per a l'adquisició d'uns armaris i uns bancs per a l'Estadi Comunal.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 436

Edicte de 12-1-2001 per contractar un tècnic de manteniment per a la piscina dels Serradells.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 436

Avís de 16-1-2001 pel qual es comunica que es procedeix a publicar la llista d'electors.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 436

Edicte de 18-1-2001 pel qual es convoca un concurs per a l'adjudicació del subministrament de carburant de calefacció per als serveis del Comú d'Andorra la Vella, per a l'any 2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 436

Edicte de 18-1-2001 pel qual es convoca un concurs per a l'adjudicació del subministrament de carburant de locomoció per als vehicles del Comú d'Andorra la Vella, per a l'any 2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 436

Parròquia de Sant Julià de Lòria

Avís de 18-1-2001 pel qual es publica l'ordre del dia de la sessió ordinària del Comú.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 437

Parròquia d'Escaldes-Engordany

Correcció d'errata de 17-1-2001 relativa a diversos errors i omissions en la transcripció del Decret que modifica i ajusta les tarifes, els preus fets i les cotitzacions previstos a l'Ordinació general sobre contribucions, publicat al BOPA núm. 3, de data 10-1-2001.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 437

Administració de Justícia

Edicte T.C. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Joao Manuel da Silva.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 438

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. David Rigola Montes.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 438

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Joana Vera Calvelo.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 438

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Deborah Anne González Knight.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 438

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Jorge Company Genius.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 438

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Patricia Wanda Evangelista e Silva.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 439

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Rafael Pereira Dominguez.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 439

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Dinis Augusto Moreira Pais.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 439

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Joan Vila Fernández.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 439

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Veronique Denise Andrée Descamps.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 440

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Miquel Valverde Rodríguez.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 440

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Anna Cabaços Cerdeira.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 440

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Julieta Fernandez de Jesus.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 440

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Cristiano Vilarinho Vieira.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 440

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència a les Sres. Ramona Sadurni Tetes i Elena Sambola Sadurni.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 441

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Francisco Inacio Mendes.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 441

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Béatrice Floch.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 441

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Lluís Marin Fernández.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 441

Edicte B.A. de 15-1-2001 pel qual es notifica l'admissió a tràmit de la demanda presentada pel Sr. Marcel Claudiu Olteanu.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 442

Edicte B.A. de 15-1-2001 pel qual es notifica l'admissió a tràmit de la demanda presentada pel Sr. Wolfgang Rabe.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 442

Edicte B.A. de 16-1-2001 pel qual es notifica una sentència al Sr. Ricardo Fortes Fernández.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 442

Edicte B.A. de 16-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Griselda López Melero.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 442

Edicte B.A. de 16-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Anna de Sousa dos Santos.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 442

Edicte B.A. de 16-1-2001 pel qual es notifica una sentència a la Sra. Juanita Garcia Duzon.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 443

Edicte T.C. de 12-1-2001 per citar la Sra. Maria-Immaculada Sánchez Martín.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 443

Edicte de 16-1-2001 per citar els Srs. José Antonio Teran Herrera i Abel de Jesús Ribeiro de Almeida.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 443

Edicte B.A. de 10-1-2001 per citar el Sr. Juan Miguel Fajardo Talavera.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 443

Edicte B.A. de 10-1-2001 per citar el Sr. Sabino Gerardi.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 443

Edicte B.A. de 10-1-2001 per citar el representant legal de la societat mercantil espanyola "Aislamientos Barbara, SL".

Any 13 / núm. 10 / pàg. 444

Edicte B.A. d'11-1-2001 per citar el Sr. Antonio Jesús Ruiz Indart.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 444

Edicte B.A. d'11-1-2001 per citar el Sr. David Pallares Parejo.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 444

Edicte B.A. d'11-1-2001 per citar el Sr. Enrique Goldin.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 444

Edicte B.A. d'11-1-2001 per citar el Sr. Rui Manuel Meira Couto.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 444

Edicte B.A. d'11-1-2001 per citar el Sr. Arnaud Aurifeille.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 445

Edicte B.A. de 12-1-2001 per citar el Sr. Manuel Avelino Alfarela Pereira.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 445

Edicte B.A. de 12-1-2001 per citar el Sr. Patrick Escourbiac.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 445

Edicte B.A. de 15-1-2001 per citar els Srs. Domingos Maciel da Cunha i Anna Belen Flores Pérez.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 445

Edicte B.A. de 15-1-2001 per citar la Sra. M. Carme Fernández Rodríguez.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 445

Edicte B.A. de 15-1-2001 per citar el Sr. Djamel Boudriat.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 445

Edicte B.A. de 15-1-2001 per citar els Srs. Pau Hernández Montes i Marina Colledemont Casademont.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 446

Edicte B.A. de 15-1-2001 per citar el Sr. Clemente Jorge Colas Salvador.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 446

Edicte B.A. de 15-1-2001 per citar el Sr. Antoni Jesús Ruiz Indart.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 446

Edicte B.A. de 9-1-2001 pel qual s'anuncia la subhasta pública de divers material electrònic i objectes varis.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 446

Edicte B.A. de 10-1-2001 pel qual s'anuncia la subhasta pública del vehicle marca Peugeot 309, GT, matrícula AND 51761.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 446

Edicte B.A. d'11-1-2001 pel qual s'anuncia la tercera subhasta pública del vehicle marca Opel, model Vectra 2000, 16V, 4X4, matrícula AND A2177.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 447

Edicte B.A. de 12-1-2001 pel qual s'anuncia la tercera subhasta pública del vehicle marca Peugeot 306, matrícula AND C5674.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 447

Edicte B.A. de 12-1-2001 pel qual s'anuncia la subhasta pública del vehicle marca Jeep 4x4, model Wrangler, matrícula AND C9091.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 447

Edicte B.A. de 15-1-2001 pel qual es convoca a tots els creditors de la cessació general de pagaments dels Srs. Jaume Condo Vives, Joana Gil Cabrera i Manuel Berna Márquez i Establiments Carrefour i Residència Catalana.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 447

Registre Civil

Edicte de 16-1-2001 pel qual s'anuncien les proclames del matrimoni civil celebrador entre Eduardo Camacho Hugue i Maria Begoña Garcia Garcia.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 449

Edicte de 16-1-2001 pel qual s'anuncien les proclames del matrimoni civil celebrador entre Lluís Canals Canudas i Magdalena Soler López.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 449

Edicte de 16-1-2001 pel qual s'anuncien les proclames del matrimoni civil celebrador entre Luis Moreno Jurado i Izabel Tereza Pereira.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 449

Edicte de 16-1-2001 pel qual s'anuncien les proclames del matrimoni civil celebrador entre Josep Antoni Pradas Martín i Christel Alice Marguerite Preseau.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 449

Altres edictes i anuncis oficials

Centre Hospitalari Andorrà

Edicte de 15-1-2001 per contractar un/a infermer/a per a l'àrea de bloc quirúrgic de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 450

Comissió N. Andorrana per a la UNESCO

Avís de 12-1-2001 per contractar un/a especialista de biblioteques i de la informació per a la Unitat de catalogació i de recerca de la informació a la seu de la UNESCO a París.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 450

Avís de 12-1-2001 per contractar un/a redactor/a en cap per a l'oficina de periòdics mensuals a la seu de la UNESCO a París.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 450

Forces Elèctriques d'Andorra

Edicte d'11-1-2001 pel qual es convoca un concurs públic per al concurs d'empreses elèctriques per a la temporada 2001-2003.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 451

Institut d'Estudis Andorrans

Edicte de 10-1-2001 per contractar un/a becari/ària per al Centre de Recerca en Ciències de la Terra.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 451

Edicte de 10-1-2001 per contractar un/a director/a per al Centre de Biodiversitat de l'Institut d'Estudis Andorrans.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 451

Edicte de 10-1-2001 per contractar un/a director/a per al Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis Andorrans.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 452

Servei de Telecomunicacions d'Andorra

Edicte de 8-1-2001 pel qual es publica la relació dels clients que tenen un deute pendent amb el Servei de Telecomunicacions d'Andorra.

Any 13 / núm. 10 / pàg. 452

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional

Després de la Segona Guerra Mundial, la comunitat internacional va adonar-se per primer cop de la necessitat de disposar d'un tribunal internacional per castigar els principals responsables de crims considerats molt greus contra la humanitat: el crim de genocidi, els crims contra la humanitat, els crims de guerra i el crim d'agressió. Els tribunals de Nuremberg i el de Tokio creats al 1945 i 1946, respectivament, són fruit d'aquesta necessitat, i malgrat que no tinguessin un ampli reconeixement mundial ni la permanència que ara es pretén amb aquesta Cort, si que perseguien el processament de criminals de guerra amb l'objectiu d'evitar que aquests crims quedessin sense càstig.

Les últimes tendències internacionals s'han orientat cap a l'exigència cada cop més urgent del processament de crims greus considerats internacionals. En els últims anys, i davant dels assassinats de milers de persones a Rwanda i l'antiga Iugoslàvia, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va decidir establir el 1993 i el 1994, respectivament, en virtut del capítol VII de la Carta de les Nacions Unides, dos tribunals *ad hoc* amb els quals es pretenia el processament dels responsables de violacions greus del dret internacional humanitari comeses dins del territori d'ambdós països.

No va ser, però, fins el juliol de 1998, i després de molts anys de negociacions en el si de les Nacions Unides, quan va tenir lloc a Roma la conferència di-

plomàtica de les Nacions Unides de Plenipotenciàries sobre l'establiment d'una Cort Penal Internacional. Andorra hi va participar molt activament i va procedir a la signatura de l'Estatut constitutiu d'aquesta Cort el mateix 18 de juliol. De conformitat amb l'article 126 de l'Estatut de Roma, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent al 60è dia a partir de la data en què es dipositi en mans del secretari general de les Nacions Unides el 60è instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió. Fins al dia d'avui 115 països ja l'han signat i 22 l'han ratificat.

L'Estatut de Roma estableix, a diferència dels altre quatre tribunals penals internacionals anteriors creats per a situacions concretes, una Cort Penal Internacional de caràcter permanent que tindrà competència per processar i castigar les persones que hagin comès les violacions més greus del dret humanitari internacional, com ara el crim de genocidi, els crims contra la humanitat, els crims de guerra, i un cop definit, el crim d'agressió. La Cort es basa en el principi que tots els estats continuaran assumint la responsabilitat principal de processar els seus criminals i els crims comesos sota la seva jurisdicció nacional. En aquest sentit, la Cort és complementària als tribunals nacionals, i només exercirà les seves competències quan un estat no tingui la voluntat o la capacitat de processar penalment. L'establiment d'aquesta Cort significarà que, en el futur, no es pugui comptar amb la impunitat per a aquestes conductes criminals, ajudarà a millorar substancialment la capacitat de reacció de la comunitat internacional i augmentarà considerablement les possibilitats de dissuasió enfront de futures actuacions per part de determinats individus que avui en dia encara actuen amb total impunitat sense respectar els principis més bàsics del dret humanitari internacional.

L'Estatut de Roma s'estructura formalment en un preàmbul i 128 articles distribuïts en 13 parts. Al llarg del text i en cadascuna d'aquestes parts s'hi tracten matèries diverses, com ara l'organització de la Cort, la descripció dels crims de la seva competència, certs principis generals de dret penal que orienten la seva actuació, la descripció de totes les fases

del judici combinant alhora tècniques anglosaxones i continentals, l'establiment de les penes, les condicions per a l'apel·lació de les sentències així com la seva revisió i la seva aplicació efectiva, la cooperació dels estats part amb la Cort, les funcions de l'assemblea dels estats part, el finançament, i certes clàusules finals relatives a les esmenes, la impossibilitat de fer reserves, la revisió de l'Estatut, i la seva entrada en vigor, entre altres.

Cal destacar també com a trets importants, en primer lloc, que l'Estatut preveu l'exclusió de la pena de mort com a sanció, respectant en tot moment les condemnes prescrites per aquests tipus de crims en les legislacions internes de cadascun dels estats part. En segon lloc, l'acció penal la inicia exclusivament el o la fiscal segons ho hagi demanat un estat part, el Consell de Seguretat o per iniciativa pròpia, amb l'obligació dels estats part d'eliminar qualsevol obstacle que limiti la tasca del fiscal en l'exercici de les seves funcions. I finalment, l'Estatut preveu en detall totes les formes de cooperació entre els estats part i la Cort, qüestió primordial atès que la persecució dels criminals, els seu processament i la seva condemna dependrà en gran part de la voluntat i de l'assistència efectiva que proporcionin els estats membres.

La ratificació de l'Estatut de Roma comporta necessàriament un procés intern d'adaptació de la legislació nacional a les disposicions de l'Estatut. D'acord amb la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats de 19 de desembre de 1996 (BOPA núm. 5 de 15 de gener de 1997), en el termini més breu possible es presentarà una proposta legislativa que permetrà a l'Estat andorrà ajustar el seu ordre jurídic intern a les disposicions de l'Estatut de Roma en matèria de dret humanitari internacional.

Els apartats 1 i 2 de l'article 87 de l'Estatut preveuen la possibilitat que els estats part declarin la via emprada per rebre les demandes de cooperació i les llengües en què s'hauran d'adreçar aquestes demandes i els documents de suport. De conformitat amb les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 103, els estats part poden manifestar a la Cort que estan disposats a rebre persones condemnades i poden sotmetre la seva acceptació a

determinades condicions que hauran de ser aprovades per la mateixa Cort. En aquest sentit el Govern ha proposat les declaracions annexades.

Tenint en compte que l'Estatut de Roma encara no ha entrat en vigor i volent aprofitar aquest *momentum* internacional de ratificació de l'Estatut al qual estan abocats tots els països europeus, s'aprova ratificar l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional.

S'aprova

La ratificació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional adoptat a Roma el 17 de juliol de 1998.

El Ministeri de Relacions Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor per a Andorra de l'Estatut esmentat.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els copríneps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac

Joan Martí Alanís

President de la República Francesa
Coprínep d'Andorra

Bisbe d'Urgell
Coprínep d'Andorra

Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional

Preàmbul

Els estats part en aquest Estatut,

Conscients que tots els pobles estan units per uns lligams comuns i les seves cultures en conjunt constitueixen un patrimoni compartit, i preocupats perquè aquest mosaic delicat es pot trencar en qualsevol moment,

Tenint present que durant aquest segle milions d'infants, homes i dones han estat víctimes d'atrocitats inimaginables

que han commocionat profundament la consciència de la humanitat,

Reconeixent que aquests crims constitueixen una amenaça per a la pau, la seguretat i el benestar de la humanitat,

Afirmant que els crims més greus de transcendència per al conjunt de la comunitat internacional no han de quedar sense càstig i que el seu processament efectiu ha de quedar garantit amb l'adopció de mesures a nivell nacional i amb la intensificació de la cooperació internacional,

Decidits a posar fi a la impunitat dels autors d'aquests crims i a contribuir així a la prevenció d'aquests crims,

Recordant que tots els estats tenen l'obligació d'exercir la seva competència criminal sobre els responsables de crims internacionals,

Reafirmant els propòsits i principis de la Carta de les Nacions Unides i, en particular, que tots els estats s'han d'abstenir de recórrer a l'amenaça o a l'ús de la força contra la integritat territorial o la independència política de qualsevol estat, o a qualsevol altre via contrària als propòsits de les Nacions Unides,

Destacant en aquest context que res en aquest Estatut ha de ser interpretat en el sentit que autoritzi qualsevol estat part a intervenir en un conflicte armat o en els assumptes interns d'un altre estat,

Decidits, a aquests efectes i en interès de les generacions presents i futures, a establir una Cort Penal Internacional permanent i independent, vinculada al sistema de les Nacions Unides, amb competència sobre els crims més greus de transcendència per al conjunt de la comunitat internacional,

Destacant que la Cort Penal Internacional establerta en virtut d'aquest Estatut és complementària de les jurisdiccions criminals nacionals,

Resolts a garantir el respecte durador i l'execució de la justícia internacional,

Han convingut el següent:

Part I. Establiment de la Cort

Article 1

La Cort

Pel present Estatut s'estableix una Cort Penal Internacional ("la Cort"). La Cort és una institució permanent amb el poder d'exercir la seva competència sobre les persones pels crims més greus de transcendència internacional de conformitat amb aquest Estatut i és complementària de les jurisdiccions penals nacionals. La competència i el funcionament de la Cort es regeixen per les disposicions d'aquest Estatut.

Article 2

Relació de la Cort amb les Nacions Unides

La Cort ha de vincular-se amb les Nacions Unides mitjançant un acord que ha de ser aprovat per l'Assemblea dels estats part en aquest Estatut, i seguidament subscrit pel president de la Cort en representació d'aquesta.

Article 3

Seu de la Cort

1. La seu de la Cort s'estableix a l'Haia, Països Baixos ("l'estat amfitrió").

2. La Cort ha de concertar un acord relatiu a la seu amb l'estat amfitrió, que ha de ser aprovat per l'Assemblea dels estats part i seguidament subscrit pel president de la Cort en representació d'aquesta.

3. La Cort pot celebrar sessions en un altre lloc quan ho consideri convenient, de conformitat amb el que disposa aquest Estatut.

Article 4

Estatut jurídic i atribucions de la Cort

1. La Cort té personalitat jurídica internacional. També té la capacitat jurídica necessària per exercir les seves funcions i per complir els seus propòsits.

2. La Cort pot exercir les seves funcions i atribucions, de conformitat amb aquest Estatut, al territori de qualsevol estat part i, per acord especial, al territori de qualsevol altre estat.

Part II. Competència, admissibilitat i dret aplicable

Article 5

Crims de la competència de la Cort

1. La competència de la Cort es limita als crims més greus de transcendència per al conjunt de la comunitat internacional. D'acord amb aquest Estatut, la Cort té competència respecte dels crims següents:

- a) El crim de genocidi;
- b) Els crims contra la humanitat;
- c) Els crims de guerra;
- d) El crim d'agressió.

2. La Cort exerceix la competència sobre el crim d'agressió quan s'hagi aprovat una disposició, de conformitat amb els articles 121 i 123, en què es defineix el crim i es fixen les condicions sota les quals la Cort exerceix la seva competència respecte a aquest crim. Aquesta disposició ha d'estar en consonància amb les disposicions pertinents de la Carta de les Nacions Unides.

Article 6

Genocidi

Als efectes d'aquest Estatut, s'entén per "genocidi" qualsevol dels actes següents comesos amb la intenció de destruir, totalment o en part, un grup nacional, ètnic, racial o religiós com a tal:

- a) Matar els membres del grup;
- b) Causar lesió greu a la integritat física o mental dels membres del grup;
- c) Infligir deliberadament al grup condicions de vida calculades per ocasionar la seva destrucció física, total o parcial;
- d) Imposar mesures destinades a impedir naixements en el si del grup;
- e) Traslladar per la força infants del grup a un altre grup.

Article 7

Crims contra la humanitat

1. Als efectes d'aquest Estatut, s'entén per "crim contra la humanitat" qualsevol dels actes següents quan es cometi com a part d'un atac generalitzat o sistemàtic dirigit contra qualsevol població civil i amb coneixement d'aquest atac:

- a) Assassinat;
- b) Extermini;
- c) Esclavitud;
- d) Deportació o trasllat forçat de població;
- e) Empresonament o altres privacions greus de llibertat física en violació de les normes fonamentals del dret internacional;
- f) Tortura;
- g) Violació, esclavització sexual, prostitució forçada, embaràs forçat, esterilització forçada, o qualsevol altra forma de violència sexual de gravetat comparable;
- h) Persecució contra qualsevol grup o col·lectivitat identificable per motius polítics, racials, nacionals, ètnics, culturals, religiosos, de gènere, tal com es defineix en l'apartat 3, o altres motius reconeguts universalment com a inadmissibles pel dret internacional en connexió amb qualsevol acte esmentat en aquest apartat o amb qualsevol altre crim de la competència de la Cort;
- i) Desaparició forçada de persones;
- j) El crim de l'*apartheid*;
- k) Altres actes inhumans de caràcter similar que causin intencionadament grans sofriments o atemptin greument contra la integritat física o la salut mental o física.

2. Als efectes de l'apartat 1:

- a) Per "atac dirigit contra una població civil" s'entén una línia de conducta que suposi la comissió múltiple dels actes als quals es fa referència a l'apartat 1, contra qualsevol població civil, amb l'objectiu de o per promoure la política d'un estat o d'una organització de cometre aquest atac;
- b) "Extermini" compren la imposició intencionada de condicions de vida, *inter alia*, la privació d'accés a aliments i medicaments, calculades per ocasionar la destrucció d'una part d'una població;
- c) Per "esclavitud" s'entén l'exercici de qualsevol o de totes les atribucions inherents al dret de propietat sobre

una persona i inclou l'exercici d'aquestes atribucions en el tràfic de persones, en particular dones i infants;

d) Per "deportació o trasllat forçat de població" s'entén el desplaçament forçat de les persones afectades per expulsió, o altres actes coercitius, de la zona on es trobin legítimament, sense motius admesos pel dret internacional;

e) Per "tortura" s'entén infligir intencionadament dolor o sofriment greus, ja siguin físics o mentals, a una persona que estigui sota la custòdia o el control de l'acusat; amb l'excepció feta que per tortura no s'entén el dolor o el sofriment que es derivi únicament de sancions legals o que siguin conseqüència inherent o fortuïta d'aquestes;

f) Per "embaràs forçat" s'entén la detenció il·legal d'una dona que s'ha deixat embarassada per la força, amb la intenció d'afectar la composició ètnica d'una població o de cometre altres violacions greus del dret internacional. Aquesta definició no es pot interpretar en cap cas en el sentit que afecti les normes de dret intern relatives a l'embaràs;

g) Per "persecució" s'entén la privació greu i intencionada de drets fonamentals contrària al dret internacional per raó de la identitat del grup o de la col·lectivitat;

h) Per "el crim de l'*apartheid*" s'entén els actes inhumans de caràcter similar als referits en l'apartat 1, comesos en el context d'un règim institucionalitzat d'opressió i de dominació sistemàtiques per un grup racial sobre qualsevol altre grup o grups racials, i duts a terme amb la intenció de mantenir aquest règim;

i) Per "desaparició forçada de persones" s'entén l'arrest, la detenció o el segrest de persones per part d'un estat o una organització política, o amb la seva autorització, suport o aquiescència, seguit de la negativa de reconèixer aquesta privació de llibertat o de donar informació sobre la sort o el parador d'aquelles persones, amb la intenció de treure-les de l'empresonament de la llei per un període de temps prolongat.

3. Als efectes d'aquest Estatut, s'entén que el terme "gènere" es refereix als dos sexes, masculí i femení, en el context de la societat. El terme "gènere" no té cap més acceptió que l'anterior.

Article 8

Crims de guerra

1. La Cort té competència respecte dels crims de guerra en particular quan es cometen com a part d'un pla o d'una política, o com a part d'una comissió d'aquests crims a gran escala.

2. Als efectes d'aquest Estatut, s'entén per "crims de guerra":

a) Les infraccions greus als convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949, a saber, qualsevol dels actes següents contra persones o propietats protegits per les disposicions del Conveni de Ginebra pertinent:

- i) Matar intencionadament;
- ii) La tortura o el tracte inhumà, incloent-hi els experiments biològics;
- iii) El fet de causar intencionadament grans patiments o danys greus a la integritat física o a la salut;
- iv) La destrucció i l'apropiació de béns a gran escala, no justificades per necessitats militars i dutes a terme de manera il·lícita i arbitrària;
- v) El fet d'obligar un presoner de guerra o qualsevol altra persona protegida a prestar servei a les forces d'una potència enemiga;
- vi) El fet de privar intencionadament un presoner de guerra o una altra persona protegida del dret a un judici just i ordinari;
- vii) La deportació o el trasllat il·legal o el confinament il·legal;
- viii) La presa d'ostatges.

b) Altres violacions greus de les lleis i usos aplicables en conflictes armats internacionals, dins del marc establert del dret internacional, a saber, qualsevol dels actes següents:

- i) Dirigir atacs intencionadament contra la població civil com a tal o contra civils que no participen directament en les hostilitats;

ii) Dirigir atacs intencionadament contra objectes civils, és a dir, objectes que no són objectius militars;

iii) Dirigir atacs intencionadament contra el personal, les instal·lacions, el material, les unitats o els vehicles que participen en una missió d'assistència humanitària o de manteniment de la pau de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, sempre que tinguin dret a la protecció concedida als civils o als objectes civils pel dret internacional dels conflictes armats;

iv) Llançar un atac intencionadament, sabent que aquest causarà pèrdues incidentals de vides o ferides a civils, danys a objectes de caràcter civil o danys extensos, duradors i greus al medi natural que serien clarament excessius en relació amb el conjunt de l'avantatge militar concret i directe previst;

v) Atacar o bombardejar, per qualsevol mitjà, ciutats, pobles, habitatges o edificis que estan indefensos i que no són objectius militars;

vi) Matar o ferir un combatent que, després de depositar les armes o haver-se quedat sense mitjans de defensa, s'ha rendit a discreció;

vii) Utilitzar de forma indeguda la bandera blanca, la bandera o la insígnia i l'uniforme militar de l'enemic o de les Nacions Unides, i també els emblemes distintius dels convenis de Ginebra, causant així la mort o ferides personals greus;

viii) El trasllat, de forma directa o indirecta, per la potència ocupant de parts de la seva pròpia població civil al territori que ocupa, o la deportació o el trasllat de la totalitat o parts de la població del territori ocupat dins o fora d'aquest territori;

ix) Dirigir atacs intencionadament contra edificis dedicats a la religió, l'educació, l'art, les ciències o la beneficència, els monuments històrics, els hospitals i els llocs on s'acullen els malalts i els ferits, sempre que no siguin objectius militars;

x) Sotmetre les persones que estan sota el poder d'una altra part a muti-

lacions físiques o a experiments mèdics o científics de qualsevol tipus que no estiguin justificats per un tractament mèdic, dental o hospitalari de la persona concernida, ni es duguin a terme en el seu interès, i que provoquin la mort o posin greument en perill la salut d'aquesta persona o persones;

xi) Matar o ferir a traïció persones que pertanyen a la nació o l'exèrcit enemics;

xii) Declarar que no es donarà quarter;

xiii) Destruir o confiscar els béns de l'enemic, llevat que aquesta destrucció o confiscació sigui imperativa per les necessitats de la guerra;

xiv) Declarar abolits, suspesos o inadmissibles davant un tribunal els drets i les accions dels nacionals de la part enemiga;

xv) Obligar els nacionals de la part enemiga a participar en operacions de guerra dirigides contra el seu país, encara que haguessin estat al servei de la part bel·ligerant abans de l'inici de la guerra;

xvi) Saquejar una ciutat o una localitat, fins i tot quan és presa per assalt;

xvii) Utilitzar verí o armes enverinades;

xviii) Utilitzar gasos asfixiants, tòxics o similars i tot tipus de líquids, materials o dispositius anàlegs;

xix) Utilitzar bales que s'obrin o s'esclafin fàcilment en el cos humà, com ara bales de camisa dura que no cobreixi totalment el nucli o que estiguin foradades amb incisions;

xx) Utilitzar armes, projectils, materials i mètodes de guerra que, per la seva naturalesa, causin danys superflus o sofriments innecessaris o que produeixin efectes indiscriminats en violació del dret internacional dels conflictes armats, sempre que aquestes armes, projectils, materials i mètodes de guerra siguin objecte d'una prohibició general i es trobin inclosos en un annex a aquest Estatut, mitjançant una esmena de con-

formitat amb les disposicions pertinents dels articles 121 i 123;

xxi) Cometre ultratges contra la dignitat de la persona, en particular tractes humiliants i degradants;

xxii) Cometre actes de violació, esclavitud sexual, prostitució forçada, embaràs forçat, tal com es defineix a l'article 7 apartat 2 (f), d'esterilització forçada i qualsevol altra forma de violència sexual que constitueixi una infracció greu dels convenis de Ginebra;

xxiii) Fer servir la presència d'un civil o una altra persona protegida per fer que certs punts, àrees o forces militars quedin immunes d'operacions militars;

xxiv) Dirigir atacs intencionadament contra edificis, materials, unitats mèdiques i vehicles, i personal, que utilitzin els emblemes distintius dels convenis de Ginebra de conformitat amb el dret internacional;

xxv) Fer servir intencionadament la inanició dels civils com a mètode de guerra, privant-los dels objectes indispensables per a la seva supervivència, incloent-hi el fet d'impedir intencionadament els subministraments d'ajuda previstos pels convenis de Ginebra;

xxvi) Reclutar o allistar infants menors de quinze anys en les forces armades nacionals o utilitzar-los per participar activament en les hostilitats;

c) En cas de conflicte armat que no sigui de caràcter internacional, les violacions greus de l'article 3 comú als quatre convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949, a saber, qualsevol dels actes següents comesos contra persones que no participen activament en les hostilitats, incloent-hi els membres de les forces armades que han depositat les armes i els que han quedat fora de combat per malaltia, ferides, detenció o qualsevol altra causa:

i) Violència contra la vida i la persona, en particular l'homicidi en totes les seves formes, les mutilacions, els tractes cruels i la tortura;

ii) Comissió d'ultratges contra la dignitat de la persona, en particular els tractaments humiliants i degradants;

iii) Presa d'ostatges;

iv) Condemnes dictades i execucions dutes a terme sense sentència prèvia pronunciada per un tribunal constituït regularment que hagi ofert totes les garanties judicials reconegudes generalment com a indispensables.

d) L'apartat 2 c) s'aplica als conflictes armats que no són de caràcter internacional i, per tant, no s'aplica a situacions de disturbis i tensions interns, com ara avalots, actes de violència aïllats i esporàdics o altres actes de naturalesa similar.

e) Altres violacions greus de les lleis i dels usos aplicables als conflictes armats que no són de caràcter internacional, dins del marc establert del dret internacional, a saber, qualsevol dels actes següents:

i) Dirigir atacs intencionadament contra la població civil com a tal o contra civils que no participen directament en les hostilitats;

ii) Dirigir atacs intencionadament contra edificis, materials, unitats mèdiques i vehicles, i personal, que utilitzin els emblemes distintius dels convenis de Ginebra de conformitat amb el dret internacional;

iii) Dirigir atacs intencionadament contra personal, instal·lacions, material, unitats o vehicles que participen en una missió d'assistència humanitària o de manteniment de la pau de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, sempre que tinguin dret a la protecció concedida als civils o als objectes civils pel dret internacional dels conflictes armats;

iv) Dirigir atacs intencionadament contra edificis dedicats a la religió, l'educació, l'art, les ciències o la beneficència, els monuments històrics, els hospitals i els llocs on s'acullen els malalts i els ferits, sempre que no siguin objectius militars;

v) Saquejar una ciutat o una localitat, fins i tot quan és presa per assalt;

vi) Cometre actes de violació, esclavitud sexual, prostitució forçada, embaràs forçat, tal com es defineix a l'article 7, apartat 2 f), d'esterilització forçada, i qualsevol altra forma de violència sexual que constitueixi una violació greu de l'article 3 comú als quatre convenis de Ginebra;

vii) Reclutar o allistar infants menors de 15 anys en les forces armades o en grups armats o utilitzar-los per participar activament en les hostilitats;

viii) Ordenar el desplaçament de la població civil per raons relacionades amb el conflicte, llevat que així ho exigeixi la seguretat dels civils implicats o per raons militars imperatives;

ix) Matar o ferir a traïció un combatent enemic;

x) Declarar que no es donarà quarter;

xi) Sotmetre les persones que estan sota el poder d'una altra part en el conflicte a mutilacions físiques o a experiments mèdics o científics de qualsevol tipus que no estiguin justificats per un tractament mèdic, dental o hospitalari de la persona concernida, ni es duguin a terme en el seu interès, i que provoquin la mort o posin en perill la salut d'aquesta persona o persones;

xii) Destruir o confiscar els béns de l'enemic, llevat que aquesta destrucció o confiscació sigui imperativa per les necessitats de la guerra;

f) L'apartat 2 e) s'aplica als conflictes armats que no són de caràcter internacional i, per tant, no s'aplica a situacions de disturbis i tensions interns, com ara avalots, actes de violència aïllats i esporàdics, o altres actes de naturalesa similar. S'aplica als conflictes armats que tenen lloc al territori d'un estat quan hi ha un conflicte armat prolongat entre les autoritats governamentals i els grups armats organitzats o entre aquests grups.

3. Res del que disposen els apartats 2 c) i e) afecta la responsabilitat d'un govern de mantenir o restablir la llei i l'ordre a l'estat o de defensar la unitat i la

integritat territorial de l'estat, per qualsevol mitjà legítim.

Article 9

Elements dels crims

1. Els elements dels crims ajuden la Cort a interpretar i aplicar els articles 6, 7 i 8. Han de ser aprovats per una majoria de dos terços dels membres de l'Assemblea dels estats part.

2. Les esmenes als elements dels crims poden ser proposades per:

- a) Qualsevol estat part;
- b) Els magistrats, per majoria absoluta;
- c) El/la fiscal.

Aquestes esmenes són aprovades per majoria de dos terços dels membres de l'Assemblea dels estats part.

3. Els elements dels crims i les seves esmenes han de ser conformes amb aquest Estatut.

Article 10

Res del que es disposa en aquesta part ha de ser interpretat en el sentit que limiti o perjudiqui de qualsevol manera les normes del dret internacional existents o en període d'elaboració, per a finalitats diferents de les d'aquest Estatut.

Article 11

Competència racione temporis

1. La Cort només té competència respecte dels crims comesos després de l'entrada en vigor d'aquest Estatut.

2. Si un estat esdevé part d'aquest Estatut després de la seva entrada en vigor, la Cort només pot exercir la seva competència respecte dels crims comesos després de l'entrada en vigor d'aquest Estatut respecte d'aquest estat, llevat que aquest estat hagi fet una declaració de conformitat amb l'article 12, apartat 3.

Article 12

Condicions prèvies per a l'exercici de la competència

1. Un estat que esdevé part d'aquest Estatut accepta per aquest fet la competència de la Cort respecte dels crims referits a l'article 5.

2. En el cas de l'article 13 lletres a) o c), la Cort pot exercir la seva competència si un o més dels estats següents són part

d'aquest Estatut o han acceptat la competència de la Cort de conformitat amb l'apartat 3:

a) L'estat al territori del qual ha tingut lloc la conducta en qüestió, o si el crim ha estat comès a bord d'un vaixell o d'un avió, l'estat de matrícula del vaixell o l'avió;

b) L'estat del qual sigui nacional la persona acusada del crim.

3. Si l'acceptació d'un estat que no és part d'aquest Estatut fos necessària de conformitat amb l'apartat 2, aquest estat pot, mitjançant una declaració dipositada en mans del/de la secretari/ària, acceptar que la Cort exerceixi la competència respecte del crim en qüestió. L'estat acceptant coopera amb la Cort sense cap demora ni excepció de conformitat amb la part IX.

Article 13

Exercici de la competència

La Cort pot exercir la seva competència respecte de qualsevol crim a què fa referència l'article 5, de conformitat amb les disposicions d'aquest Estatut si:

a) Una situació en què sembla que s'han comès un o diversos d'aquests crims és remesa al fiscal per un estat part de conformitat amb l'article 14;

b) Una situació en què sembla que s'han comès un o diversos d'aquests crims es remesa al/la fiscal pel Consell de Seguretat actuant en virtut del capítol VII de la Carta de les Nacions Unides; o

c) El/la fiscal ha iniciat una investigació respecte d'un d'aquests crims de conformitat amb l'article 15.

Article 14

Remissió d'una situació per un estat part

1. Un estat part pot remetre al fiscal una situació en què sembla que s'ha comès un o diversos crims de la competència de la Cort i demanar-li que investigui la situació amb el propòsit de determinar si s'ha d'acusar una o diverses persones de la comissió d'aquests crims.

2. En la mesura del possible, la remissió ha d'indicar les circumstàncies pertinents i ha d'adjuntar la documentació

complementària de què disposa l'estat que remet la situació.

Article 15

El/la fiscal

1. El/la fiscal pot iniciar una investigació de *motu proprio* sobre la base d'informació sobre un crim de la competència de la Cort.

2. El/la fiscal analitza la seriositat de la informació rebuda. Amb aquesta finalitat, pot sol·licitar informació addicional dels estats, dels òrgans de les Nacions Unides, d'organitzacions intergovernamentals i no governamentals, o d'altres fonts fidedignes que consideri apropiades i pot rebre testimonis escrits o orals a la seu de la Cort.

3. Si el/la fiscal conclou que hi ha una base raonable per obrir una investigació, presenta a la Sala de qüestions preliminars una petició d'autorització investigació, juntament amb qualsevol documentació justificativa reunida. Les víctimes poden presentar observacions a la Sala de qüestions preliminars, de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

4. Si la Sala de qüestions preliminars, després d'haver examinat la petició i la documentació justificativa, considera que hi ha un motiu raonable per obrir una investigació i que el cas sembla que correspon a la competència de la Cort, autoritza l'inici de la investigació sense perjudici de les decisions subsegüents de la Cort sobre la competència i l'admissibilitat de la causa.

5. La negativa de la Sala de qüestions preliminars a autoritzar la investigació no impedeix que el/la fiscal presenti una petició posterior basada en nous fets o proves relacionats amb la mateixa situació.

6. Si, després de l'examen preliminar referit als apartats 1 i 2, el/la fiscal conclou que la informació proporcionada no constitueix una base raonable per a una investigació, n'informa a qui hagi proporcionat la informació. Això no impedeix que el/la fiscal consideri altres informacions posteriors que li arribin relacionades amb la mateixa situació a la llum de nous fets o noves proves.

Article 16

Suspensió de la investigació o del procediment

No es pot iniciar ni dur a terme cap investigació o procediment en virtut d'aquest Estatut durant 12 mesos, després que el Consell de Seguretat, en una resolució adoptada en virtut del capítol VII de la Carta de les Nacions Unides, hagi fet una petició en aquest sentit a la Cort; aquesta petició pot ser renovada pel Consell en les mateixes condicions.

Article 17

Qüestions d'admissibilitat

1. Tenint en compte el paràgraf 10 del preàmbul i l'article 1, la Cort determina la inadmissibilitat d'un cas quan:

a) El cas està sent investigat o jutjat per un estat que en té competència, llevat que aquest estat no vulgui o no pugui realment dur a terme la investigació o el procediment;

b) El cas ha estat investigat per un estat que en té competència i l'estat ha decidit no processar la persona concernida, llevat que la decisió resulti de la manca de voluntat o la incapacitat de l'estat de dur a terme realment el procediment;

c) La persona concernida ja ha estat jutjada per la conducta que és objecte de la denúncia, i no és permet un judici per la Cort en virtut de l'article 20, apartat 3;

d) El cas no és de prou gravetat per justificar més actuacions de la Cort.

2. Per determinar si hi ha manca de voluntat en un cas particular, la Cort considera, tenint en compte els principis d'un procés degut reconeguts pel dret internacional, si existeix una o més de les circumstàncies següents, segons convingui:

a) Les actuacions s'han iniciat o s'inicien, o la decisió nacional ha estat presa amb la intenció de protegir la persona concernida de la responsabilitat criminal per crims de la competència de la Cort referits en l'article 5;

b) Hi ha hagut una demora injustificada en les actuacions, ateses les circumstàncies, són inconsistents amb

la intenció de fer comparèixer la persona concernida davant la justícia;

c) Les actuacions no han estat portades o no es porten de forma independent o imparcial sinó que han estat portades o es porten de forma que, ateses les circumstàncies, són inconsistents amb la intenció de fer comparèixer la persona concernida davant la justícia.

3. Per tal de determinar si hi ha incapacitat en un cas particular, la Cort considera si, a causa d'un col·lapse total o substancial o per manca del seu sistema judicial, un estat no pot trobar l'acusat o les proves i els testimonis necessaris o, d'altra banda, no està en condicions de dur a terme el judici.

Article 18

Decisions preliminars respecte de l'admissibilitat

1. Quan una situació ha estat remesa a la Cort seguint l'article 13 a) i el/la fiscal ha determinat que hi hauria una base raonable per començar una investigació o el/la fiscal inicia una investigació seguint els articles 13 c) i 15, el/la fiscal ho notifica a tots els estats part i a aquells estats que, tenint en compte la informació disponible, exercirien normalment la competència sobre els crims de què es tracta. El/la fiscal ho pot notificar a aquests estats amb caràcter confidencial i, quan ho cregui necessari per protegir persones, per impedir la destrucció de proves o impedir la fuga de persones, pot limitar l'abast de la informació que proporciona als estats.

2. Dins el mes següent a la recepció d'aquesta notificació, un estat pot informar la Cort que està investigant o ha investigat els seus nacionals o altres persones dins de la seva competència respecte d'actes criminals que poden constituir els crims referits en l'article 5 i que estan relacionats amb la informació proporcionada en la notificació als estats. A petició d'aquest estat, el/la fiscal s'inhibeix a favor de l'estat pel que fa a la investigació d'aquelles persones, llevat que la Sala de qüestions preliminars, a petició del/de la fiscal, decideixi autoritzar la investigació.

3. La inhibició del/de la fiscal sobre la investigació duta a terme per un estat pot

tornar a ser revisada pel/per la fiscal sis mesos després de la data de la inhibició o en qualsevol moment en què s'hagi produït un canvi significatiu de circumstàncies basades en la manca de voluntat o incapacitat de l'estat de dur a terme realment la investigació.

4. L'estat interessat o el/la fiscal poden apel·lar davant la Sala d'apel·lacions contra la decisió de la Sala de qüestions preliminars, de conformitat amb l'article 82. L'apel·lació pot ser examinada per un procediment abreujat.

5. Quan el/la fiscal s'ha inhibit en una investigació d'acord amb l'apartat 2, el/la fiscal pot demanar a l'estat concernit que l'informi periòdicament del progrés de la investigació i de qualsevol judici posterior. Els estats part responen a aquestes peticions sense cap retard injustificat.

6. En espera de la decisió de la Sala de qüestions preliminars, o en qualsevol moment quan el/la fiscal s'hagi inhibit en una investigació segons aquest article, el/la fiscal pot, amb caràcter excepcional, demanar autorització a la Sala de qüestions preliminars per continuar les indagacions que siguin necessàries amb la finalitat de preservar les proves quan hi ha una oportunitat única d'obtenir proves importants o quan hi ha un risc significatiu que aquestes proves puguin no estar disponibles més endavant.

7. L'estat que ha apel·lat una decisió de la Sala de qüestions preliminars en virtut d'aquest article pot impugnar l'admissibilitat d'un cas en virtut de l'article 19, sobre la base de fets importants addicionals o d'un canvi significatiu de les circumstàncies.

Article 19

Impugnació de la competència de la Cort o de l'admissibilitat d'un cas

1. La Cort s'assegura que té competència sobre qualsevol cas que li sigui sotmès. La Cort pot, d'ofici, determinar l'admissibilitat d'un cas de conformitat amb l'article 17.

2. Impugnacions sobre l'admissibilitat d'un cas pels motius referits en l'article 17 o impugnacions sobre la competència de la Cort, poden ser fetes per:

a) L'acusat o una persona contra la qual s'hagi dictat una ordre d'arrest o

una ordre de compareixença segons l'article 58;

b) Un estat que tingui competència sobre un cas perquè l'està investigant o jutjant o perquè ja l'ha investigat o jutjat; o

c) L'estat, a qui s'ha requerit l'acceptació de la competència segons l'article 12.

3. El/la fiscal pot demanar a la Cort que prengui una decisió sobre una qüestió de competència o admissibilitat. En els procediments relatius a la competència o a l'admissibilitat, tots aquells que han remès el cas segons l'article 13, així com les víctimes, poden presentar observacions a la Cort.

4. L'admissibilitat d'un cas o la competència de la Cort poden ser impugnades un cop per qualsevol persona o estat referit en l'apartat 2. La impugnació s'ha de presentar abans o a l'inici del judici. En circumstàncies excepcionals, la Cort pot autoritzar que es plantegi una impugnació més d'una vegada o en una fase posterior del judici. Les impugnacions sobre l'admissibilitat d'un cas presentades a l'inici d'un judici, o posteriorment amb l'autorització de la Cort, només poden estar fonamentades en l'article 17 apartat 1 c).

5. Els estats referits en l'apartat 2 b) i c) han de presentar la impugnació al més aviat possible.

6. Abans de la confirmació dels càrrecs, les impugnacions sobre l'admissibilitat d'un cas o impugnacions sobre la competència de la Cort han de remetre's a la Sala de qüestions preliminars. Després de la confirmació dels càrrecs, es remeten a la Sala de primera instància. Es pot apel·lar contra les decisions relatives a la competència o l'admissibilitat davant la Sala d'apel·lacions de conformitat amb l'article 82.

7. Si la impugnació la presenta un estat referit en l'apartat 2 (b) o (c), el/la fiscal suspèn la investigació fins que la Cort resolgui de conformitat amb l'article 17.

8. En espera de la decisió de la Cort, el/la fiscal pot demanar-li autorització per:

a) Continuar amb les indagacions que siguin necessàries del tipus mencionat a l'article 18, apartat 6;

b) Prendre declaració d'un testimoni o rebre'n testimoni o completar la reunió i l'examen de les proves que hagi començat abans que es presenti la impugnació; i

c) Impedir, en cooperació amb els estats pertinents, que fugin les persones contra les quals el/la fiscal ja ha dictat una ordre de detenció de conformitat amb l'article 58.

9. El fet de presentar una impugnació no afecta la validesa de cap acte realitzat pel/per la fiscal, ni de cap ordre o manament dictat per la Cort abans de presentar la impugnació.

10. Si la Cort ha decidit que un cas és inadmissible segons l'article 17, el/la fiscal pot presentar una petició de revisió de la decisió quan estigui ben segur que han sorgit fets nous que invaliden els motius pels quals la causa havia estat considerada inadmissible segons l'article 17.

11. Si el/la fiscal, tenint en compte les qüestions referides a l'article 17, suspèn una investigació, el/la fiscal pot demanar que l'estat pertinent li faciliti informació sobre les actuacions. Aquesta informació serà confidencial, si ho demana l'estat concernit. Si el/la fiscal decideix posteriorment iniciar una investigació, ho notifica a l'estat les actuacions del qual hagin provocat la suspensió.

Article 20

Ne bis in idem

1. Llevat que en aquest Estatut es disposi altrament, ningú no serà jutjat per la Cort per conductes que constitueixen la base dels crims pels quals la persona ja ha estat condemnada o absolta per la Cort.

2. Ningú no pot ser jutjat per un altre tribunal per un dels crims referits en l'article 5, pels quals ja ha estat condemnat o absolt per la Cort.

3. Ningú que hagi estat jutjat per un altre tribunal per conductes també prohibides segons els articles 6, 7 o 8, no serà jutjat per la Cort respecte de les mateixes conductes, llevat que les actuacions de l'altre tribunal:

a) Tinguessin el propòsit de protegir la persona concernida de la seva responsabilitat criminal per crims de la competència de la Cort; o

b) No haguessin estat conduïdes de manera independent o imparcial de conformitat amb les normes del procés degut reconegudes pel dret internacional o haguessin estat dutes a terme de manera que, en aquelles circumstàncies, fos incompatible amb la intenció de sotmetre la persona concernida a l'acció de la justícia.

Article 21

Dret aplicable

1. La Cort aplica:

a) En primer lloc, aquest Estatut, els elements dels crims i les Regles de procediment i prova;

b) En segon lloc, quan sigui procedent, els tractats aplicables i els principis i les normes de dret internacional, incloent-hi els principis establerts de dret internacional dels conflictes armats;

c) Si això no és possible, els principis generals del dret que la Cort derivi del dret intern dels ordenaments jurídics del món, incloent-hi, quan sigui procedent, el dret intern dels estats que normalment exercirien la competència sobre el crim, sempre que aquests principis no siguin inconsistents amb aquest Estatut ni amb el dret internacional ni amb les regles i les normes reconegudes internacionalment.

2. La Cort pot aplicar els principis i les normes de dret, tal com han estat interpretades en les seves decisions anteriors.

3. L'aplicació i la interpretació del dret de conformitat amb aquest article ha de ser consistent amb els drets humans reconeguts internacionalment, sense cap distinció desfavorable per motius com ara el gènere, tal com es defineix a l'article 7, apartat 3, l'edat, la raça, el color, la llengua, la religió o la creença, les opinions polítiques o d'una altra índole, l'origen nacional, ètnic o social, la posició econòmica, el naixement o una altra condició.

Part III. Principis generals del dret penal

Article 22

Nullum crimen sine lege

1. Una persona no és responsable criminalment en virtut d'aquest Estatut, llevat que la conducta en qüestió constitueixi, en el moment en què té lloc, un crim de la competència de la Cort.

2. La definició d'un crim s'ha d'interpretar estrictament i no es fa extensiva per analogia. En cas d'ambigüitat, la definició s'interpreta en favor de la persona que està sent investigada, processada o condemnada.

3. Aquest article no afecta la tipificació de qualsevol conducta com a criminal respecte del dret internacional, independentment d'aquest Estatut.

Article 23

Nulla poena sine lege

Una persona que ha estat condemnada per la Cort només pot ser castigada de conformitat amb aquest Estatut.

Article 24

No retroactivitat ratione personae

1. Cap persona és responsable criminalment en virtut d'aquest Estatut per una conducta anterior a l'entrada en vigor d'aquest Estatut.

2. Si es produeix un canvi en el dret aplicable a un cas abans que es dicti la sentència definitiva, s'ha d'aplicar el dret més favorable a la persona que està sent investigada, processada o condemnada.

Article 25

Responsabilitat criminal individual

1. La Cort és competent respecte de les persones físiques en virtut d'aquest Estatut.

2. La persona que comet un crim de la competència de la Cort n'és responsable individualment i pot ser castigada de conformitat amb aquest Estatut.

3. De conformitat amb aquest Estatut, una persona és responsable criminalment i pot ser castigada per la comissió d'un crim de la competència de la Cort si aquesta persona:

a) Comet aquest crim per si sola, juntament amb una altra o per conducta d'una altra, sense tenir en compte si aquesta altra persona és responsable criminalment;

b) Ordena, demana o indueix a la comissió d'aquest crim, ja sigui consumat o en grau de temptativa;

c) Amb el propòsit de facilitar la comissió d'aquest crim, ajuda, instiga o pren part de qualsevol altra manera en la comissió o la temptativa de comissió, fins i tot subministrant els mitjans per a la seva comissió;

d) Contribueix d'alguna altra manera en la comissió o en la temptativa de comissió del crim per un grup de persones que actuen amb un objectiu comú. La contribució ha de ser intencionada i feta:

i) Amb la intenció de dur a terme l'activitat o el propòsit criminal del grup, quan aquesta activitat o propòsit suposa la comissió d'un crim de la competència de la Cort; o

ii) Amb coneixement de la intenció del grup de cometre el crim;

e) Respecte del crim de genocidi, incita directament i públicament a altres a cometre el crim de genocidi;

f) Intenta cometre aquest crim mitjançant actes que suposen un pas important per a la seva execució, encara que el crim no es produeixi per circumstàncies alienes a les intencions de la persona. No obstant això, una persona que desisteix de cometre el crim o, d'altra banda, evita que es consumi, no pot ser castigada en virtut d'aquest Estatut per la temptativa de cometre aquest crim si ha renunciat completament i voluntàriament al propòsit criminal.

4. Cap disposició d'aquest Estatut relativa a la responsabilitat criminal individual no afecta la responsabilitat dels estats en el dret internacional.

Article 26

Exclusió de la competència sobre les persones menors de 18 anys

La Cort no té competència sobre les persones que eren menors de 18 anys en

el moment de la presumpta comissió del crim.

Article 27

Irrellevància del càrrec oficial

1. Aquest Estatut s'aplica igual a totes les persones sense cap distinció basada en el càrrec oficial. En particular, el càrrec oficial de cap d'estat o cap de govern, membre d'un govern o un parlament, representant elegit o funcionari de govern, en cap cas no eximeix la persona de la responsabilitat criminal respecte d'aquest Estatut ni constitueix per se un motiu de reducció de la pena.

2. Les immunitats o les regles de procediment especials que comportin el càrrec oficial d'una persona, ja sigui en virtut del dret intern o del dret internacional, no impedeixen que la Cort exerceixi la seva competència sobre aquesta persona.

Article 28

Responsabilitat dels caps militars i altres superiors

A més d'altres motius de responsabilitat criminal respecte d'aquest Estatut per crims de la competència de la Cort:

a) Un cap militar o la persona que actua de manera efectiva com a cap militar és responsable criminalment pels crims de la competència de la Cort, comesos per forces sota el seu comandament i control efectius, o sota la seva autoritat i el seu control efectius, segons sigui el cas, per no haver exercit apropiadament el control sobre aquestes forces quan:

i) El cap militar o la persona responsable, ateses les circumstàncies del moment, sabia o hauria d'haver sabut que les forces cometien o estaven a punt de cometre aquells crims;

ii) El cap militar o la persona responsable no ha adoptat les mesures necessàries i raonables al seu abast per evitar o reprimir la comissió dels crims o per posar l'assumpte en coneixement de les autoritats competents per a la investigació i el processament.

b) Pel que fa a les relacions entre superior i subordinat no descrites en la lle-

tra a), el superior jeràrquic és responsable penalment per crims de la competència de la Cort comesos per subordinats sota la seva autoritat i control efectius, com a resultat de no haver exercit apropiadament el control sobre aquests subordinats, quan:

- i) El superior sabia o conscientment no va fer cas de la informació que indicava clarament que els subordinats cometien o estaven a punt de cometre aquests crims;
- ii) Els crims estaven relacionats amb activitats que estaven sota la responsabilitat i el control efectius del superior; i
- iii) El superior no ha adoptat totes les mesures necessàries i raonables al seu abast per evitar o reprimir la comissió dels crims o per posar l'assumpte en coneixement de les autoritats competents per a la investigació i processament.

Article 29

La no prescripció

Els crims de la competència de la Cort no estan subjectes a cap norma de prescripció.

Article 30

Element d'intencionalitat

1. Llevat de disposició contrària, una persona només és responsable penalment i pot ser castigada per un crim de la competència de la Cort, si els elements materials s'han comès amb intenció i coneixement.

2. Als efectes d'aquest article, una persona actua intencionadament quan:

- a) En relació amb una conducta, aquesta persona es proposa realitzar aquesta conducta;
- b) En relació amb una conseqüència, aquesta persona es proposa causar-la o és conscient que es produirà en el curs normal dels esdeveniments.

3. Als efectes d'aquest article, s'entén per "coneixement" la consciència que existeix una circumstància o que es produirà una conseqüència en el curs normal dels esdeveniments. "conèixer" i "amb coneixement" s'han d'interpretar en el mateix sentit.

Article 31

Motius que eximeixen la responsabilitat criminal

1. A més d'altres motius d'exempció de la responsabilitat criminal establerts en aquest Estatut, una persona no és penalment responsable si, en el moment d'incórrer en una conducta:

a) La persona pateix una malaltia o deficiència mental que la priva de la capacitat d'apreciar el caràcter il·lícit o la naturalesa de la seva conducta, o de la capacitat de controlar aquesta conducta per conformar-la als requisits de la llei;

b) La persona es troba en un estat d'intoxicació que la priva de la capacitat d'apreciar el caràcter il·lícit o la naturalesa de la seva conducta, o de la capacitat per controlar aquesta conducta per conformar-la als requisits de la llei, llevat que la persona s'hagués intoxicat voluntàriament en unes circumstàncies que sabia que, com a resultat de la intoxicació, probablement incorreria en una conducta constitutiva d'un crim de la competència de la Cort, o que no va fer cas del risc;

c) La persona actua raonablement en defensa pròpia o d'una tercera persona o, en el cas de crims de guerra, en defensa de béns que són essencials per a la seva supervivència i la d'altres persones, o de béns que són essencials per complir una missió militar, contra un ús imminent i il·lícit de la força d'una manera proporcional al grau de perill per a la persona, les altres persones o els béns protegits. El fet que la persona hagi participat en una operació defensiva duta a terme per forces armades no constitueix per si sol un motiu d'exempció de la responsabilitat criminal de conformitat amb aquesta lletra;

d) La conducta que es presumeix constitutiva d'un crim de la competència de la Cort, ha estat adoptada per coacció com a resultat d'una amenaça de mort imminent o d'un dany físic greu, continu o imminent contra la persona o una altra persona, i la persona ha actuat necessàriament i raonablement per evitar aquesta amenaça, sempre que la persona no tingués la intenció d'ocasionar un dany més gran

que el que es proposava evitar. Aquesta amenaça pot:

- i) Haver estat feta per altres persones; o
- ii) Estar constituïda per altres circumstàncies que van més enllà del control de la persona.

2. La Cort determina l'aplicabilitat dels motius d'exempció de la responsabilitat criminal establerts en aquest Estatut en el cas que està jutjant.

3. En el judici, la Cort pot considerar un motiu que eximeix la responsabilitat criminal diferent dels que es mencionen en l'apartat 1 quan aquest es derivi del dret aplicable indicat a l'article 21. El procediment d'examen d'aquest motiu eximent es fixa en les Regles de procediment i prova.

Article 32

Error de fet o error de dret

1. Un error de fet és un motiu que eximeix la responsabilitat criminal només si fa desaparèixer l'element d'intencionalitat requerit pel crim.

2. Un error de dret sobre si un determinat tipus de conducta és un crim de la competència de la Cort, no és un motiu que eximeix la responsabilitat criminal. No obstant això, un error de dret pot ser un motiu que eximeixi la responsabilitat criminal, si fa desaparèixer l'element d'intencionalitat requerit per aquest crim o si queda comprès en el que disposa l'article 33.

Article 33

Ordres dels superiors i disposicions legals

1. El fet que un crim de la competència de la Cort hagi estat comès per una persona en compliment d'una ordre d'un govern o d'un superior, ja sigui militar o civil, no eximeix aquesta persona de la responsabilitat criminal llevat que:

- a) La persona estès obligada per llei a obeir les ordres del govern o del superior en qüestió;
- b) La persona no sabés que l'ordre era il·legal; i
- c) L'ordre no era manifestament il·legal.

2. Als efectes d'aquest article, les ordres de cometre genocidi o crims contra la humanitat són manifestament il·legals.

Part IV. La composició i l'administració de la Cort

Article 34 *Òrgans de la Cort*

La Cort està composada dels òrgans següents:

- a) La Presidència;
- b) Una Secció d'apel·lacions, una Secció de primera instància i una Secció de qüestions preliminars;
- c) El Ministeri Fiscal;
- d) La Secretaria.

Article 35 *Exercici de les funcions dels magistrats*

1. Tots els magistrats són elegits com a membres de la Cort amb dedicació plena i estan disponibles per exercir les seves funcions en aquest règim des del començament del seu mandat.

2. Els magistrats que componen la Presidència exerceixen el seu càrrec en règim de dedicació plena des de la seva elecció.

3. La Presidència pot, segons el volum de treball de la Cort i prèvia consulta amb els seus membres, decidir periòdicament fins a quin punt és necessari que la resta de magistrats exerceixin els seus càrrecs en règim de dedicació plena. Les decisions que es prenguin en aquest sentit, ho són sense perjudici de les disposicions de l'article 40.

4. Les condicions econòmiques relatives als magistrats que no han d'exercir el seu càrrec en règim de dedicació plena s'estableixen de conformitat amb l'article 49.

Article 36 *Qualificacions, nomenaments i elecció dels magistrats*

1. Amb reserva del que disposa l'apartat 2, la Cort està composada de 18 magistrats.

2.
 - a) La Presidència, actuant en nom de la Cort, pot proposar un augment del nombre de magistrats especificat a l'a-

partat 1, assenyalant les raons per les quals ho considera necessari i apropiat. El secretari comunica promptament aquest tipus de proposta a tots els estats part.

b) Qualsevol proposta d'aquest tipus s'examina llavors en una reunió de l'Assemblea dels estats part convocada de conformitat amb l'article 112. La proposta es considera adoptada si ha estat aprovada en aquesta reunió per una majoria de dos terços dels membres de l'Assemblea dels estats part i entrarà en vigor en la data que decideixi l'Assemblea dels estats part.

c)

- i) Quan una proposta per augmentar el nombre de magistrats ha estat aprovada d'acord amb la lletra b), l'elecció dels nous magistrats es du a terme en la propera sessió de l'Assemblea dels estats part de conformitat amb els apartats del 3 al 8, i l'apartat 2 de l'article 37;

ii) Quan una proposta per augmentar el nombre de magistrats ha estat aprovada i ha entrat en vigor de conformitat amb les lletres b) i c) i), la Presidència pot en qualsevol moment, si el volum de treball de la Cort ho justifica, proposar una reducció del nombre de magistrats, sempre que aquest nombre no sigui inferior al que s'especifica a l'apartat 1. La proposta s'examina de conformitat amb el procediment establert en les lletres a) i b). Cas que la proposta sigui adoptada, el nombre de magistrats es redueix progressivament a mesura que expirin els mandats dels magistrats en exercici, fins que s'assoleixi el nombre necessari.

3.

- a) Els magistrats s'elegeixen entre persones d'alta consideració moral, imparcialitat i integritat, que posseeixen les qualificacions requerides en els seus estats respectius per a l'exercici de les més altes funcions judicials.

b) Cada candidat a l'elecció per a la Cort ha d'haver assolit:

- i) Una competència reconeguda en dret penal i processal, i l'experiència pertinent i necessària, ja sigui

com a magistrat, fiscal, advocat o una altra funció similar, en procediments penals; o

ii) Una competència reconeguda en matèries pertinents de dret internacional, com ara el dret internacional humanitari i les normes sobre drets humans, i una àmplia experiència en una professió jurídica que sigui pertinent per a la tasca judicial de la Cort;

c) Cada candidat a l'elecció per a la Cort ha de tenir un coneixement i un domini excel·lents d'almenys una de les llengües de treball de la Cort.

4.

a) Qualsevol estat part en aquest Estatut pot proposar candidats a l'elecció per a la Cort i ho fan segons:

i) El procediment previst per a la proposta de candidats als més alts càrrecs judicials de l'estat en qüestió; o

ii) El procediment previst en l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia per a la proposta de candidats a aquest Tribunal.

Els nomenaments han d'anar acompanyats d'una declaració amb tots els detalls necessaris que especifiquin de quina manera el candidat compleix els requisits de l'apartat 3.

b) Cada estat part pot proposar un candidat a qualsevol elecció que no ha de tenir necessàriament la nacionalitat d'aquest estat, però que en tot cas, ha de tenir la d'un estat part.

c) L'Assemblea dels estats part pot decidir de constituir, si ho considera apropiat, un Comitè assessor pels nomenaments. En aquest cas, l'Assemblea dels estats part estableix la composició i el mandat del Comitè.

5. A l'efecte de l'elecció, hi ha d'haver dues llistes de candidats:

La llista A que conté els noms dels candidats que reuneixen les qualificacions especificades en l'apartat 3 b)i); i

La llista B que conté els noms dels candidats que reuneixen les qualificacions especificades en l'apartat 3 b)ii).

Un candidat amb qualificacions suficients per figurar en ambdues llistes, pot escollir en quina llista desitja aparèixer. En la primera elecció de membres de la Cort, s'han d'eleger com a mínim nou magistrats de la llista A i com a mínim cinc magistrats de la llista B. En les eleccions posteriors s'organitzarà de manera que es mantingui la proporció equivalent en la Cort de magistrats elegits d'ambdues llistes.

6.

a) Els magistrats són elegits per votació secreta en una reunió de l'Assemblea dels estats part convocada amb aquest propòsit de conformitat amb l'article 112. Amb reserva del que disposa l'apartat 7, les persones elegides per a la Cort són els 18 candidats que obtenen el nombre més alt de vots i una majoria de dos terços dels estats part presents i votants.

b) Cas que en la primera votació no surti elegit un nombre suficient de magistrats, es procedeix a votacions successives de conformitat amb els procediments establerts a la lletra a) fins que els llocs restants quedin coberts.

7. No hi pot haver dos magistrats que siguin nacionals del mateix estat. La persona que, a l'efecte de ser elegida membre de la Cort, pugui ser considerada nacional de més d'un estat, es considera que és nacional de l'estat on aquesta persona exerceix normalment els seus drets civils i polítics.

8.

a) Els estats part, en la selecció dels magistrats, tenen en compte la necessitat que en la composició de la Cort hi hagi:

- i) La representació dels principals ordenaments jurídics del món;
- ii) Una representació geogràfica equitable; i
- iii) Una representació equilibrada de magistrats dones i homes.

b) Els estats part també tenen en compte la necessitat d'incorporar magistrats amb coneixements jurídics sobre assumptes específics que inclogui,

però que no es limiti a, la violència contra les dones i els infants.

9.

a) Amb reserva de la lletra b), els magistrats són elegits per un mandat de nou anys i, amb reserva de la lletra c) i de l'apartat 2 de l'article 37, no poden ser reelegits.

b) En la primera elecció, un terç dels magistrats elegits se selecciona per sorteig per exercir un mandat de tres anys; un terç dels magistrats elegits se selecciona per sorteig per exercir un mandat de sis anys; i la resta exerceix un mandat de nou anys.

c) Un magistrat que ha estat seleccionat per exercir un mandat de tres anys en aplicació de la lletra b) pot ser reelegit per un mandat complet.

10. No obstant el que disposa l'apartat 9, un magistrat assignat a una Sala de primera instància o a una Sala d'apel·lacions de conformitat amb l'article 39, que ha començat a conèixer d'un judici o una apel·lació en aquesta sala, continua exercint el seu càrrec fins a la conclusió d'aquesta causa.

Article 37 *Vacants*

1. En el cas d'una vacant, se celebra una elecció de conformitat amb l'article 36 per cobrir la vacant.

2. El magistrat elegit per cobrir una vacant exerceix el càrrec per la resta del mandat del seu predecessor i, si aquest període fos de tres anys o menys, pot ser reelegit per un mandat complet d'acord amb l'article 36.

Article 38 *La Presidència*

1. El president i els vicepresidents primer i segon són elegits per majoria absoluta dels magistrats. Cadascun exerceix el càrrec per un període de tres anys o fins acabar el seu mandat respectiu com a magistrat, si aquest s'acabés abans. Poden ser reelegits una vegada.

2. El vicepresident primer substitueix el president en el cas que el president no pugui exercir les seves funcions o hagi estat inhabilitat. El vicepresident segon substitueix el president en el cas que tant

aquest com el vicepresident primer no puguin exercir les seves funcions o hagin estat inhabilitats.

3. El president, juntament amb el vicepresident primer i el vicepresident segon, componen la Presidència la qual és responsable de:

- a) L'administració adequada de la Cort, amb l'excepció del Ministeri fiscal; i
- b) Les altres funcions que se li confereixen de conformitat amb aquest Estatut.

4. En l'exercici de les seves funcions segons l'apartat 3 a), la Presidència actua en coordinació amb el/la fiscal i procura la seva aprovació en tots els assumptes d'interès mutu.

Article 39 *Les sales*

1. Tan aviat com sigui possible després de l'elecció dels magistrats, la Cort s'organitza en les seccions especificades a l'article 34, lletra b). La Secció d'apel·lacions la componen el president i quatre altres magistrats, la Secció de primera instància no menys de sis magistrats i la Secció de qüestions preliminars no menys de sis magistrats. L'assignació dels magistrats a les diferents seccions es basa en la naturalesa de les funcions que ha de dur a terme cada secció i en les qualificacions i l'experiència dels magistrats elegits per a la Cort, de manera que a cada secció hi hagi una combinació apropiada d'especialistes en dret penal i processal i en dret internacional. La Secció de primera instància i la Secció de qüestions preliminars han d'estar formades predominantment per magistrats amb experiència en processos penals.

2.

a) Les funcions judicials de la Cort es duen a terme a cada secció per les sales.

b)

i) La Sala d'apel·lacions està composta per tots els magistrats de la Secció d'apel·lacions;

ii) Les funcions de la Sala de primera instància són dutes a terme per tres magistrats de la Secció de primera instància;

iii) Les funcions de la Sala de qüestions preliminars són dutes a terme, ja sigui per tres magistrats de la Secció de qüestions preliminars ja sigui un sol magistrat d'aquesta secció de conformitat amb aquest Estatut i amb les Regles de procediment i prova;

c) Cap disposició en aquest apartat no prohibeix la constitució simultània de més d'una Sala de primera instància o Sala de qüestions preliminars quan la gestió eficient del treball de la Cort així ho requereixi.

3.

a) Els magistrats assignats a les Seccions de primera instància i de qüestions preliminars exerceixen el càrrec en aquestes seccions per un període de tres anys i posteriorment fins a la conclusió de tota causa que hagin començat a conèixer en la secció concernida.

b) Els magistrats assignats a la Secció d'apel·lacions exerceixen el càrrec en aquesta secció durant tot el seu mandat.

4. Els magistrats assignats a la Secció d'apel·lacions exerceixen el càrrec només en aquesta secció. No obstant això, cap de les disposicions d'aquest article prohibeix l'assignació temporal de magistrats de la Secció de primera instància a la Secció de qüestions preliminars o a la inversa, si la Presidència considera que la gestió eficient del treball de la Cort així ho requereixi, amb el benentès que un magistrat que ha participat a la fase preliminar d'una causa, en cap cas podrà formar part de la Sala de primera instància que conegui d'aquesta causa.

Article 40

Independència dels magistrats

1. Els magistrats són independents en l'exercici de les seves funcions.

2. Els magistrats no realitzen cap activitat que pugui interferir amb les seves funcions judicials o afectar la confiança en la seva independència.

3. Els magistrats que han d'exercir els seus càrrecs en règim de dedicació plena en la seu de la Cort no poden exercir cap altra ocupació de caràcter professional.

4. Qualsevol qüestió relativa a l'aplicació dels apartats 2 i 3 es decideix per majoria absoluta dels magistrats. Si una d'aquestes qüestions concerneix un magistrat, aquest no participa en la decisió.

Article 41

Recusació i desqualificació dels magistrats

1. La Presidència pot, a petició d'un magistrat, dispensar aquest magistrat de l'exercici d'una funció conferida en virtut d'aquest Estatut, de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

2.

a) Un magistrat no pot participar en cap cas on, per qualsevol motiu, es pugui posar raonablement en dubte la seva imparcialitat. Un magistrat és desqualificat d'un cas de conformitat amb aquest apartat si, *inter alia*, hagués intervingut anteriorment, en qualsevol qualitat, en aquest cas que conegués la Cort o en una causa penal connexa a nivell nacional i que tingués relació amb la persona investigada processada. Un magistrat també pot ser desqualificat pels altres motius que s'estableixin en les Regles de procediment i prova.

b) El/la fiscal o la persona que és objecte d'investigació o de processament pot demanar la desqualificació d'un magistrat en virtut de la present lletra.

c) Qualsevol qüestió relativa a la desqualificació d'un magistrat es decideix per majoria absoluta dels magistrats. El magistrat objecte de la desqualificació, té dret a presentar les seves observacions sobre la qüestió, però no participa en la decisió.

Article 42

El Ministeri Fiscal

1. El Ministeri fiscal actua de forma independent com a òrgan separat de la Cort. És responsable de rebre les remissions i qualsevol informació fonamentada sobre crims de la competència de la Cort, per examinar-les i realitzar les investigacions i exercir el processament davant la Cort. Els membres del Ministeri fiscal no sol·liciten ni actuen sobre la base d'instruccions de cap font exterior.

2. El Ministeri fiscal està dirigit pel/per la fiscal. El/la fiscal té autoritat plena per dirigir i administrar el Ministeri Fiscal, incloent-hi el personal, les instal·lacions i els altres recursos. El/la fiscal compta amb l'assistència d'un o més fiscals adjunts, que poden exercir qualsevol de les funcions que corresponen al fiscal en virtut d'aquest Estatut. El/la fiscal i els fiscals adjunts han de ser de nacionalitats diferents i exerceixen el seu càrrec en règim de dedicació plena.

3. El/la fiscal i els fiscals adjunts han de ser persones d'alta consideració moral, altament competents i tenir una àmplia experiència pràctica en matèria de procediment o substanciació de causes criminals. Han de tenir un coneixement i un domini excel·lents de com a mínim una de les llengües de treball de la Cort.

4. El/la fiscal és elegit en votació secreta i per majoria absoluta dels membres de l'Assemblea dels estats part. Els fiscals adjunts són elegits de la mateixa manera d'una llista de candidats presentada pel/per la fiscal. El/la fiscal proposa tres candidats per a cada lloc de fiscal adjunt que s'hagi de cobrir. Llevat que en el moment de l'elecció es decideixi un període més breu, el/la fiscal i els fiscals adjunts exerceixen el seu càrrec per un període de nou anys i no poden ser reelegits.

5. Ni el/la fiscal ni els fiscals adjunts poden realitzar cap activitat que pugui interferir amb les seves funcions de fiscal o afectar la confiança en la seva independència. No poden exercir cap altra ocupació de caràcter professional.

6. La Presidència pot, a petició del/de la fiscal o d'un/a fiscal adjunt/a, dispensar-los d'actuar en un cas particular.

7. El/la fiscal i els fiscals adjunts no participen en cap causa on, per qualsevol motiu, es pugui posar raonablement en dubte la seva imparcialitat. Són desqualificats d'un cas de conformitat amb aquest apartat si, *inter alia*, haguessin intervingut anteriorment, en qualsevol qualitat, en aquest cas que conegués la Cort o en una causa criminal connexa a nivell nacional i que tingués relació amb la persona investigada o processada.

8. Qualsevol qüestió relativa a la desqualificació del/de la fiscal o d'un/a fis-

cal adjunt/a són decidides per la Sala d'apel·lacions.

a) La persona que està sent investigada o processada pot demanar, en qualsevol moment, la desqualificació del/de la fiscal o d'un/a fiscal adjunt/a pels motius establerts en aquest article;

b) El/la fiscal o el/la fiscal adjunt/a, segons procedeixi, tenen dret a presentar observacions sobre la qüestió;

9. El/la fiscal nomena assessors jurídics especialistes en temes específics com ara, però sense limitar-se a, la violència sexual, violència per raons de gènere i violència contra els infants.

Article 43

La Secretaria

1. La Secretaria és responsable dels aspectes no judicials de l'administració i dels serveis de la Cort, sense perjudici de les funcions i els poders del/de la fiscal de conformitat amb l'article 42.

2. La Secretaria és encapçalada per el/la secretari/ària, que és el/la principal funcionari/a administratiu/va de la Cort. El/la secretari/ària exerceix les seves funcions sota l'autoritat del president de la Cort.

3. El/la secretari/ària i el/la secretari/ària adjunt/a han de ser persones d'alta consideració moral, ser altament competents i tenir un coneixement i un domini excel·lents de com a mínim una de les llengües de treball de la Cort.

4. Els magistrats elegeixen el/la secretari/ària en votació secreta per majoria absoluta i tenint en compte qualsevol recomanació de l'Assemblea dels estats part. Si esdevingués necessari i per recomanació del/de la secretari/ària, els magistrats elegeixen de la mateixa manera un/a secretari/ària adjunt/a.

5. El/la secretari/ària és elegit o elegida per un període de cinc anys en règim de dedicació plena i només pot ser reelegit o reelegida un cop. El/la secretari/ària adjunt/a és elegit o elegida per un període de cinc anys o per un de més breu, segons es decideixi per majoria absoluta dels magistrats, i pot ser elegit amb la condició de que se li pot demanar d'exercir les seves funcions quan faci falta.

6. El/la secretari/ària crea, en la Secretaria, un Departament de víctimes i testimonis. Aquest departament ha de proporcionar, en consulta amb el Ministeri Fiscal, mesures de protecció i dispositius de seguretat, i oferir assessorament i altres tipus d'assistència apropiades als testimonis, les víctimes que compareixen davant la Cort, i també a d'altres persones que estiguin en perill a causa del testimoni que han donat. El departament ha de comptar amb personal especialitzat per assistir a les víctimes de traumes, incloent-hi els relacionats amb delictes de violència sexual.

Article 44

El personal

1. El/la fiscal i el/la secretari/ària han de nomenar el personal qualificat que sigui necessari per a les seves oficines respectives. En el cas del/de la fiscal, s'inclou el nomenament d'investigadors.

2. En contractar el personal, el/la fiscal i el/la secretari/ària valoren el més alt grau d'eficiència, competència i integritat i tenen en compte, *mutatis mutandis*, els criteris establerts a l'article 36, apartat 8.

3. El/la secretari/ària, amb l'acord de la Presidència i del/de la fiscal, proposa un reglament de personal que inclou els termes i les condicions del nomenament, la remuneració i el cessament de les funcions del personal de la Cort. El reglament de personal l'aprova l'Assemblea dels estats part.

4. La Cort pot recórrer, en circumstàncies excepcionals, a l'experiència del personal ofert de manera gratuïta pels estats part, per organitzacions intergovernamentals o no governamentals, perquè col·labori amb qualsevol dels òrgans de la Cort. El/la fiscal pot acceptar ofertes d'aquest tipus en nom del Ministeri fiscal. Aquest personal ofert de manera gratuïta es contracta d'acord amb les directrius que estableix l'Assemblea dels estats part.

Article 45

Promesa solemne

Abans d'assumir les seves obligacions respectives de conformitat amb aquest Estatut, els magistrats, el/la fiscal, els fiscals adjunts, el/la secretari/ària i el/la se-

cretari/ària adjunt/a prometen solemnement, cadascun d'ells, en sessió pública que exerciran les seves funcions de forma imparcial i amb tota consciència.

Article 46

Separació del càrrec

1. Un magistrat, el/la fiscal, un/a fiscal adjunt/a, el/la secretari/ària o el/la secretari/ària adjunt/a són separats del càrrec si s'adopta una decisió a aquest efecte de conformitat amb l'apartat 2, en els casos que la persona:

a) Ha comès una falta o infracció greu de les seves obligacions d'acord amb aquest Estatut i segons s'estableix en les Regles de procediment i prova; o

b) No pot exercir les funcions requerides per l'Estatut.

2. La decisió de separar del càrrec un magistrat, el/la fiscal o un/a fiscal adjunt/a de conformitat amb l'apartat 1, és adoptada per l'Assemblea dels estats part mitjançant votació secreta:

a) En el cas d'un magistrat, per una majoria de dos terços dels estats part sobre una recomanació aprovada per una majoria de dos terços dels altres magistrats;

b) En el cas del/de la fiscal, per majoria absoluta dels estats part;

c) En el cas del/de la fiscal adjunt/a, per majoria absoluta dels estats part sobre una recomanació del/de la fiscal.

3. La decisió de separar del càrrec el/la secretari/ària o el/la secretari/ària adjunt/a és adoptada per majoria absoluta dels magistrats.

4. El magistrat, el/la fiscal, el/la fiscal adjunt/a, el/la secretari/ària o el/la secretari/ària adjunt/a, la conducta o aptitud del qual per exercir les funcions del càrrec de conformitat amb aquest Estatut, ha estat impugnada en virtut d'aquest article, té la plena oportunitat de presentar i rebre proves i presentar escrits de conformitat amb les Regles de procediment i prova. La persona en qüestió però, no pot participar en l'examen de la qüestió.

Article 47

Mesures disciplinàries

Un magistrat, el/la fiscal, un/a fiscal adjunt/a, el/la secretari/ària o el/la secretari/ària adjunt/a que ha comès una infracció menys greu que l'establerta a l'article 46, apartat 1, està subjecte a mesures disciplinàries, de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

Article 48

Privilegis i immunitats

1. La Cort gaudeix, al territori de cada estat part, els privilegis i les immunitats que siguin necessaris per complir les seves funcions.

2. Els magistrats, el/la fiscal, els fiscals adjunts i el/la secretari/ària gaudeixen, quan actuen per exercir les funcions de la Cort o en relació amb elles, dels mateixos privilegis i immunitats que es reconeixen als caps de les missions diplomàtiques i, un cop el seu mandat ha finalitzat, continuen gaudint d'absoluta immunitat legal respecte de les declaracions orals o escrites i els actes que van realitzar en l'exercici de les seves funcions oficials.

3. El/la secretari/ària adjunt/a, el personal del Ministeri fiscal i el personal de la Secretaria gaudeixen dels privilegis i les immunitats, i de les facilitats necessàries per l'acompliment de les seves funcions, de conformitat amb l'acord sobre els privilegis i les immunitats de la Cort.

4. Els advocats, els experts, els testimonis o qualsevol altra persona la presència de la qual es requereixi a la seu de la Cort, són objecte del tracte que sigui necessari per al bon funcionament de la Cort, de conformitat amb l'acord sobre els privilegis i les immunitats de la Cort.

5. Els privilegis i les immunitats:

- a) En el cas d'un magistrat o del/de la fiscal poden ser retirats per la majoria absoluta dels magistrats;
- b) En el cas del/de la secretari/ària poden ser retirats per la Presidència;
- c) En el cas dels fiscals adjunts i el personal del Ministeri fiscal poden ser retirats pel/per la fiscal;

d) En el cas del/de la secretari/ària adjunt/a i el personal de la Secretaria poden ser retirats per el/la secretari/ària.

Article 49

Sous, dietes i despeses

Els magistrats, el/la fiscal, els fiscals adjunts, el/la secretari/ària i el/la secretari/ària adjunt/a reben els salaris, les dietes i els reembossaments de despeses que decideix l'Assemblea dels estats part. Aquests salaris i dietes no es dedueixen durant el curs del seu mandat.

Article 50

Llengües oficials i de treball

1. Les llengües oficials de la Cort són l'anglès, l'àrab, l'espanyol, el francès, el rus i el xinès. Les sentències de la Cort, com també altres decisions que resolen qüestions fonamentals de la Cort, es publiquen en les llengües oficials. La Presidència, de conformitat amb els criteris establerts en les Regles de procediment i prova, determina quines són les decisions que resolen qüestions fonamentals a l'efecte d'aquest apartat.

2. Les llengües de treball de la Cort són l'anglès i el francès. Les Regles de procediment i prova determinen els casos en què poden utilitzar-se altres llengües oficials com a llengües de treball.

3. A petició d'una part en un procediment o d'un estat autoritzat a intervenir en un procediment, la Cort pot autoritzar a aquesta part o aquest estat, l'ús d'una llengua que no sigui l'anglès o el francès, sempre que la Cort consideri que aquesta autorització està adequadament justificada.

Article 51

Regles de procediment i prova

1. Les Regles de procediment i prova entraran en vigor després de la seva aprovació per una majoria de dues terceres parts dels membres de l'Assemblea dels estats part.

2. Les esmenes a les Regles de procediment i prova poden ser proposades per:

- a) Qualsevol estat part;
- b) Els magistrats, per majoria absoluta; o
- c) El/la fiscal.

Les esmenes entraran en vigor després de la seva aprovació per una majoria de dues terceres parts dels membres de l'Assemblea dels estats part.

3. Després d'aprovar les Regles de procediment i prova, en casos urgents on les Regles no preveuen la resolució d'una situació concreta davant la Cort, els magistrats poden, per una majoria de dos terços, establir regles provisionals que s'aplicaran fins que l'Assemblea dels estats part les aprovi, esmeni o rebutgi en el proper període ordinari o extraordinari de sessions.

4. Les Regles de procediment i prova, les esmenes a aquestes i a qualsevol regla provisional han de ser conformes amb aquest Estatut. Les esmenes a les Regles de procediment i prova, com també les regles provisionals, no s'apliquen retroactivament en detriment de la persona que està sent investigada o processada o que ha estat condemnada.

5. En cas de conflicte entre l'Estatut i les Regles de procediment i prova, preval l'Estatut.

Article 52

Reglament de la Cort

1. Els magistrats, de conformitat amb aquest Estatut i les Regles de procediment i prova, aproven, per majoria absoluta, el Reglament de la Cort necessari per al seu funcionament ordinari.

2. El/la fiscal i el/la secretari/ària són consultats en l'elaboració del Reglament i de qualsevol esmena a aquest.

3. El Reglament i les seves esmenes entraran en vigor en el moment en què s'aprovin llevat que els magistrats decideixin altrament. Immediatament després de ser aprovats, es trameten als estats part perquè hi facin les seves observacions. Si dins el termini de sis mesos no hi ha hagut objeccions d'una majoria dels estats part, es mantenen en vigor.

Part V. Investigació i processament

Article 53

Inici d'una investigació

1. El/la fiscal, després d'haver avaluat la informació de què disposa, inicia una investigació llevat que determini que no hi ha cap base raonable per procedir-hi

en virtut d'aquest Estatut. En decidir si ha d'iniciar una investigació, el/la fiscal considera si:

- a) La informació de què disposa constitueix una base raonable per creure que s'ha comès o s'està cometent un crim de la competència de la Cort;
- b) El cas és o seria admissible de conformitat amb l'article 17; i
- c) Tot i tenint en compte la gravetat del crim i els interessos de les víctimes, hi ha, no obstant, raons fonamentades per creure que una investigació no serviria els interessos de la justícia.

Si el/la fiscal, determina que no hi ha una base raonable per procedir a la investigació i si la seva determinació només es basa en la lletra c) anterior, n'informa la Sala de qüestions preliminars.

2. Si, després de la investigació, el/la fiscal conclou que no hi ha base suficient per al processament, perquè:

- a) No hi ha una base suficient de fet o de dret per demanar una ordre de detenció o de compareixença de conformitat amb l'article 58;
- b) El cas és inadmissible de conformitat amb l'article 17; o
- c) El processament no redunda en benefici de la justícia, tenint en compte totes les circumstàncies, incloent-hi la gravetat del crim, els interessos de les víctimes i l'edat o discapacitació de la persona presumpta autora i la seva participació en el presumpte crim;

el/la fiscal informa a la Sala de qüestions preliminars i a l'estat que ha remès l'assumpte de conformitat amb l'article 14, o al Consell de Seguretat si es tracta d'un cas previst a l'article 13, lletra b), de la seva conclusió i de les raons d'aquesta conclusió.

3.

- a) A petició de l'estat que ha remès l'assumpte de conformitat amb l'article 14 o del Consell de Seguretat de conformitat amb l'article 13, lletra b), la Sala de qüestions preliminars pot examinar la decisió del/de la fiscal de no procedir a la investigació de conformitat amb l'apartat 1 o 2 i pot demanar al

fiscal que torni a considerar aquesta decisió.

- b) A més, la Sala de qüestions preliminars pot, per iniciativa pròpia, revisar una decisió del/de la fiscal de no procedir a la investigació si aquesta decisió només es basa en els apartats 1 c) o 2 c). En aquest cas, la decisió del/de la fiscal només serà efectiva si és confirmada per la Sala de qüestions preliminars.

4. El/la fiscal pot tornar a considerar, en qualsevol moment, la decisió d'iniciar una investigació o un processament sobre la base de fets o informació nous.

Article 54

Obligacions i atribucions del/de la fiscal respecte de les investigacions

1. El/la fiscal ha de:

- a) Per tal d'establir la veracitat dels fets, ampliar la investigació de tots els fets i totes les proves que siguin pertinents per determinar si hi ha responsabilitat criminal de conformitat amb aquest Estatut i, a aquest efecte, investigar tant les circumstàncies incriminatòries com les exculpatòries;

- b) Adoptar les mesures apropiades per assegurar l'eficàcia de la investigació i processament dels crims de la competència de la Cort i, en fer-ho, respectar els interessos i les circumstàncies personals de les víctimes i els testimonis, incloent-hi l'edat, el gènere tal com es defineix en l'article 7, apartat 3, i la salut, i tenir en compte la naturalesa dels crims, en particular els de violència sexual, violència per raons de gènere i violència contra els infants; i

- c) Respectar plenament els drets de les persones que confereix aquest Estatut.

2. El/la fiscal pot dur a terme investigacions al territori d'un estat:

- a) De conformitat amb les disposicions de la Part IX; o
- b) Segons ho autoritzi la Sala de qüestions preliminars de conformitat amb l'article 57, apartat 3 d).

3. El/la fiscal pot:

- a) Reunir i examinar proves;

- b) Fer comparèixer i interrogar les persones que estan sent investigades, les víctimes i els testimonis;

- c) Sol·licitar la cooperació de qualsevol estat o organització intergovernamental o arranjamet de conformitat amb la seva respectiva competència i/o mandat;

- d) Concertar els arranjaments o els acords que no siguin inconsistents amb aquest Estatut i que siguin necessaris per facilitar la cooperació d'un estat, una organització intergovernamental o una persona;

- e) Convenir de no divulgar, en cap etapa del procés, els documents o la informació que el/la fiscal obtingui amb la condició de preservar el seu caràcter confidencial i només a l'efecte d'obtenir noves proves, llevat que qui hagi facilitat la informació doni el seu consentiment; i

- f) Adoptar o demanar que s'adoptin les mesures necessàries per assegurar el caràcter confidencial de la informació, la protecció de qualsevol persona o la preservació de les proves.

Article 55

Drets de les persones durant la investigació

1. En les investigacions realitzades de conformitat amb el present Estatut una persona:

- a) No està obligada a declarar contra si mateixa ni a declarar-se culpable;

- b) No se sotmet a cap forma de coerció, intimidació o amenaça, a tortures ni a altres tractaments o càstigs cruels, inhumans o degradants;

- c) Qui ha de ser interrogat en una llengua que no sigui la que entén i parla perfectament compta, sense cap cost, amb el servei d'un intèrpret competent i amb les traduccions que siguin necessàries a l'efecte de complir el requisit d'imparcialitat; i

- d) No pot ser sotmesa a un arrest o una detenció arbitraris ni privada de la seva llibertat llevat pels motius previstos i de conformitat amb els procediments establerts en aquest Estatut.

2. Quan hi ha motius per creure que una persona ha comès un crim de la

competència de la Cort i que aquesta persona ha de ser interrogada pel/per la fiscal o per les autoritats nacionals, en compliment d'una demanda feta de conformitat amb la Part IX, aquesta persona té a més els drets següents, dels quals n'és informada abans de ser interrogada:

- a) A ser informada, abans de ser interrogada, que hi ha motius per creure que ha comès un crim de la competència de la Cort;
- b) A guardar silenci, sense que això pugui tenir-se en compte en la determinació de la seva culpabilitat o innocència;
- c) A tenir l'assistència legal de la seva elecció o, si la persona no tingués assistència legal, a que se li assigni assistència legal, sempre que sigui necessari en interès de la justícia i, en qualsevol cas, sense càrrec si no disposa dels mitjans suficients per pagar-ho; i
- d) A ser interrogada en presència del seu advocat, llevat que hagi renunciat voluntàriament al seu dret a l'assistència d'un advocat.

Article 56

Funcions de la Sala de qüestions preliminars respecte d'una oportunitat única de procedir a una investigació

1.
 - a) Quan el/la fiscal considera que una investigació ofereix una oportunitat única, que potser no es repetirà per a les finalitats d'un judici, de prendre un testimoni o una declaració per reunir o verificar proves, n'informa la Sala de qüestions preliminars;
 - b) En aquest cas, la Sala de qüestions preliminars, a petició del/de la fiscal, pot adoptar les mesures necessàries per garantir l'eficiència i la integritat de les actuacions i, en particular, per protegir els drets de la defensa;
 - c) Llevat que la Sala de qüestions preliminars ordeni altrament, el/la fiscal proporciona la informació corresponent a la persona que ha estat detinguda o que ha comparegut en virtut d'una citació en relació amb la investigació referida a la lletra a), per tal que pugui ser escoltada en aquest assumpte.

2. Les mesures a què fa referència l'apartat 1 b) poden consistir en:

- a) Formular recomanacions o dictar ordres pel que fa al procediment que ha de seguir-se;
- b) Ordenar que quedi constància de les actuacions;
- c) Nomenar un expert perquè presti assistència;
- d) Autoritzar l'advocat d'una persona que ha estat detinguda o que ha comparegut davant la Cort en virtut d'una citació a participar o, cas que encara no s'hagi produït aquesta detenció o compareixença o no s'hagi designat un advocat, a nomenar un altre advocat perquè comparegui i representi els interessos de la defensa;
- e) Designar un dels seus membres o, si fos necessari, un altre magistrat de la Secció de qüestions preliminars o la Secció de primera instància perquè presenti recomanacions o dicti ordres pel que fa a la reunió i la preservació de proves, i l'interrogatori de persones;
- f) Adoptar les accions necessàries per reunir o preservar les proves.

3.

- a) Quan el/la fiscal no ha sol·licitat mesures en virtut d'aquest article però la Sala de qüestions preliminars considera que aquestes mesures són necessàries per preservar les proves que considera que són essencials per a la defensa en el judici, consulta al fiscal per saber si tenia motius suficients per no haver-les sol·licitat. Si després de la consulta, la Sala de qüestions preliminars conclou que la negativa del/de la fiscal a demanar les mesures és injustificada, la Sala de qüestions preliminars pot adoptar aquestes mesures per iniciativa pròpia
- b) Una decisió de la Sala de qüestions preliminars d'actuar per iniciativa pròpia en virtut d'aquesta lletra pot ser apel·lada pel/per la fiscal. L'apel·lació serà examinada per procediment abreujat.

4. L'admissibilitat de les proves preservades o recollides per al judici en virtut d'aquest article, o la forma en què en

quedarà constància, es regeix per l'article 69 i la Sala de primera instància decideix com ha de ponderar aquestes proves.

Article 57

Funcions i atribucions de la Sala de qüestions preliminars

1. Llevat que aquest Estatut disposi altrament, la Sala de qüestions preliminars exerceix les seves funcions de conformitat amb les disposicions d'aquest article.

2.

a) Les ordres o decisions de la Sala de qüestions preliminars dictades en virtut dels articles 15, 18, 19, 54, apartat 2, 61, apartat 7, i 72 han de ser aprovades per majoria dels seus magistrats.

b) En tots els altres casos, un sol magistrat de la Sala de qüestions preliminars pot exercir les funcions establertes en aquest Estatut, llevat que les Regles de procediment i prova disposin altrament o de decisió contrària presa per majoria, de la Sala de qüestions preliminars.

3. A més d'altres funcions que li confereix aquest Estatut, la Sala de qüestions preliminars pot:

a) A petició del/de la fiscal, dictar les providències i les ordres que siguin necessàries per a les finalitats d'una investigació;

b) A petició de la persona que ha estat detinguda o ha comparegut en virtut d'una citació de conformitat amb l'article 58, dictar aquestes ordres incloent-hi mesures com ara les descrites en l'article 56 o sol·licitar, de conformitat amb la Part IX, la cooperació que sigui necessària per ajudar la persona a preparar la seva defensa;

c) Quan sigui necessari, assegurar la protecció i el respecte de la intimitat de les víctimes i dels testimonis, la preservació de les proves, la protecció de persones que han estat detingudes o que han comparegut en virtut de citacions, com també la protecció de la informació relativa a la seguretat nacional;

d) Autoritzar al fiscal perquè adopti determinades mesures d'investigació al territori d'un estat part sense haver

obtingut la cooperació d'aquest estat d'acord amb la Part IX, en el cas que la Sala hagi determinat, si és possible tenint en compte les opinions de l'estat concernit, que aquest estat no està manifestament en condicions de complir una demanda de cooperació perquè no hi ha una autoritat o òrgan en el seu sistema judicial que sigui competent per complir una demanda de cooperació d'acord amb la Part IX.

e) Quan s'ha dictat una ordre de detenció o citació de conformitat amb l'article 58, i tenint en compte el valor de les proves i dels drets de les parts concernides, d'acord amb aquest Estatut i les Regles de procediment i prova, obtenir la cooperació dels estats d'acord amb l'article 93, apartat 1 k), per adoptar mesures de protecció a l'efecte de confiscació que, en particular, sigui en última instància a benefici de les víctimes.

Article 58

Ordre de detenció o ordre de compareixença dictada per la Sala de qüestions preliminars

1. En qualsevol moment després d'haver iniciat una investigació, la Sala de qüestions preliminars dicta, a petició del/de la fiscal, una ordre de detenció contra una persona si, després d'haver examinat la demanda i les proves o altra informació presentades pel/per la fiscal, està convençuda que:

- a) Hi ha motius raonables per creure que la persona ha comès un crim de la competència de la Cort; i
- b) La detenció de la persona sembla necessària per:
 - i) Assegurar que la persona comparegui a judici,
 - ii) Assegurar que la persona no observeixi ni posi en perill la investigació ni les actuacions de la Cort, o
 - iii) Quan és aplicable, impedir que la persona continuï cometent aquest crim o un crim connex que és de la competència de la Cort i es produeixi en les mateixes circumstàncies.

2. La demanda del/de la fiscal ha de contenir:

- a) El nom de la persona i qualsevol altra informació rellevant per identificar-la;
- b) Una referència específica als crims de la competència de la Cort que presumptament ha comès;
- c) Un informe concís dels fets que presumptament constitueixen aquests crims;
- d) Un resum de les proves i qualsevol altra informació que constitueixen motius raonables per creure que la persona va cometre aquests crims; i
- e) La raó per la qual el/la fiscal creu necessària la detenció de la persona.

3. L'ordre de detenció ha de contenir:

- a) El nom de la persona i qualsevol altra informació rellevant per identificar-la;
- b) Una referència específica als crims de la competència de la Cort pels quals s'ha demanat la seva detenció; i
- c) Un informe concís dels fets que presumptament constitueixen aquests crims.

4. L'ordre de detenció continua en vigor mentre la Cort no ordeni el contrari.

5. La Cort, sobre la base de l'ordre de detenció, pot sol·licitar la detenció provisional o la detenció i el lliurament de la persona de conformitat amb la Part IX.

6. El/la fiscal pot demanar a la Sala de qüestions preliminars que esmeni l'ordre de detenció modificant o afegint els crims especificats en aquesta. La Sala de qüestions preliminars esmena l'ordre si està convençuda que hi ha motius raonables per creure que la persona va cometre els crims tal com s'indica en la modificació o addició.

7. El/la fiscal pot demanar a la Sala de qüestions preliminars que, en lloc d'una ordre de detenció, dicti una ordre de compareixença. La Sala, si està convençuda que hi ha motius raonables per creure que la persona va cometre el crim que se li imputa i que una citació serà suficient per assegurar-se que la persona comparegui, dicta una citació, amb o sense les condicions restrictives de llibertat (altres que la detenció) que preve-

gi el dret intern, perquè la persona comparegui. La citació ha de contenir:

- a) El nom de la persona i qualsevol altra informació rellevant per identificar-la;
- b) La data concreta en què la persona ha de compareixer;
- c) Una referència expressa als crims de la competència de la Cort que presumptament ha comès; i
- d) Un informe concís dels fets que constitueixen presumptament el crim.

La notificació de l'ordre de compareixença és personal.

Article 59

Procediment de detenció en l'estat de detenció

1. L'estat part que ha rebut una demanda de detenció provisional o de detenció i lliurament adopta immediatament les mesures necessàries per a la detenció de la persona en qüestió, de conformitat amb el seu dret i amb les disposicions de la Part IX.

2. Tota persona detinguda és duta sense demora davant l'autoritat judicial competent de l'estat de detenció, que determina si, de conformitat amb el dret d'aquest estat:

- a) L'ordre és aplicable a aquesta persona;
- b) La detenció s'ha dut a terme d'acord amb el procediment correcte; i
- c) S'han respectat els drets de la persona.

3. La persona detinguda té el dret de sol·licitar a l'autoritat competent de l'estat de detenció la llibertat provisional abans del seu lliurament.

4. En decidir sobre la demanda, l'autoritat competent de l'estat de detenció considera si, atesa la gravetat dels presumptes crims, hi ha circumstàncies urgents i excepcionals que justifiquen la llibertat provisional i si hi ha les garanties necessàries perquè l'estat de detenció pugui complir la seva obligació de lliurar la persona a la Cort. L'autoritat competent de l'estat de detenció no pot examinar si l'ordre de detenció va ser dictada degudament d'acord amb l'article 58, apartats 1 a) i b).

5. La Sala de qüestions preliminars rep notificació de qualsevol demanda de llibertat provisional i fa recomanacions a l'autoritat competent de l'estat de detenció. Abans d'adoptar la seva decisió, l'autoritat competent de l'estat de detenció té en compte plenament aquestes recomanacions, incloent-hi les relatives a mesures per impedir l'evasió de la persona.

6. Si es concedeix la llibertat provisional, la Sala de qüestions preliminars pot sol·licitar informes periòdics sobre el règim de la llibertat provisional.

7. Un cop l'estat de detenció ha ordenat el lliurament, la persona és traslladada a la Cort tan aviat com sigui possible.

Article 60

Procediment inicial davant la Cort

1. Un cop la persona ha estat lliurada a la Cort o ha comparegut voluntàriament o en compliment d'una citació davant la Cort, la Sala de qüestions preliminars s'assegura que la persona ha estat informada dels crims que se li imputen i dels drets que li reconeix aquest Estatut, incloent-hi el dret a demanar la llibertat provisional en espera de judici.

2. Una persona objecte d'una ordre de detenció pot demanar la llibertat provisional en espera de judici. Si la Sala de qüestions preliminars està convençuda que es donen les condicions establertes en l'article 58, apartat 1, la persona continua detinguda. Si no està convençuda, la Sala de qüestions preliminars posa en llibertat la persona detinguda, amb condicions o sense.

3. La Sala de qüestions preliminars revisa periòdicament la seva decisió sobre la posada en llibertat o la detenció de la persona i pot fer-ho en qualsevol moment a petició del/de la fiscal o de la persona. Sobre la base d'aquesta revisió, pot modificar la seva decisió quant a la detenció, la posada en llibertat o les condicions d'aquesta, si està convençuda que l'evolució de les circumstàncies així ho requereix.

4. La Sala de qüestions preliminars s'assegura que una persona no estigui detinguda en espera del judici per un període de temps no raonable a causa d'una demora inexcusable per part

del/de la fiscal. Si es produís aquesta demora, la Cort considera la possibilitat de posar en llibertat la persona detinguda, amb condicions o sense.

5. Si és necessari, la Sala de qüestions preliminars pot dictar una ordre de detenció per garantir la compareixença d'una persona que ha estat posada en llibertat.

Article 61

Confirmació dels càrrecs abans del judici

1. Subjecte al que disposa l'apartat 2 i dins un termini raonable després del lliurament de la persona a la Cort o de la seva compareixença voluntària davant la Cort, la Sala de qüestions preliminars celebra una audiència per confirmar els càrrecs sobre la base dels quals el/la fiscal té la intenció de demanar el processament. L'audiència se celebra en presència del/de la fiscal i de la persona acusada, així com la del seu advocat.

2. La Sala de qüestions preliminars, a petició del/de la fiscal o a iniciativa pròpia, pot celebrar una audiència en absència de la persona acusada per confirmar els càrrecs en els quals el/la fiscal es basa per demanar el processament quan la persona:

- a) Ha renunciat al seu dret a ser present; o
- b) Ha fugit o no és possible trobar-la i s'ha dut a terme tot allò que raonablement era possible per assegurar la seva compareixença davant la Cort i informar-la dels càrrecs contra ella i de la celebració d'una audiència per confirmar-los.

En aquest cas, la persona ha d'estar representada per un advocat quan la Sala de qüestions preliminars determina que és en interès de la justícia.

3. Dins un termini raonable abans de l'audiència, la persona ha de:

- a) Tenir una còpia del document que conté els càrrecs en els quals el/la fiscal es basa per demanar el processament; i
- b) Ser informada de les proves que el/la fiscal es proposa basar-se en l'audiència.

La Sala de qüestions preliminars pot dictar ordres pel que fa a la revelació d'informació als efectes de l'audiència.

4. Abans de l'audiència, el/la fiscal pot prosseguir la investigació i modificar o retirar qualsevol càrrec. La persona, en un termini raonable abans de l'audiència, ha de rebre notificació de tota modificació o retirada de càrrecs. En el cas de retirada dels càrrecs, el/la fiscal comunica a la Sala de qüestions preliminars els motius per a la retirada.

5. En l'audiència, el/la fiscal presenta cadascun dels càrrecs amb el suport de proves suficients que constitueixen motius fonamentats per creure que la persona va cometre el crim de que se l'acusa. El/la fiscal pot basar-se en proves documentals o un resum de les proves i no és necessari fer comparèixer els testimonis que han de declarar en el judici.

6. En l'audiència, la persona pot:

- a) Posar objeccions als càrrecs;
- b) Impugnar les proves presentades pel/per la fiscal; i
- c) Presentar proves.

7. La Sala de qüestions preliminars determina, sobre la base de l'audiència, si hi ha proves suficients per establir motius fonamentats per creure que la persona va cometre cadascun dels crims imputats. Segons quina sigui aquesta determinació, la Sala de qüestions preliminars ha de:

- a) Confirmar els càrrecs respecte dels quals ha determinat que hi ha proves suficients i remet la persona a una Sala de primera instància perquè hi sigui jutjada pels càrrecs confirmats;
- b) Negar-se a confirmar els càrrecs respecte dels quals ha determinat que les proves són insuficients;
- c) Suspendre l'audiència i demanar al fiscal que consideri la possibilitat de:
 - i) Presentar noves proves o dur a terme noves investigacions en relació amb un càrrec concret; o
 - ii) Modificar un càrrec perquè les proves presentades semblen indicar la comissió d'un crim diferent de la competència de la Cort.

8. Quan la Sala de qüestions preliminars no confirma un càrrec, no impedeix que el/la fiscal torni a demanar la confirmació, si la petició s'acompanya amb proves addicionals.

9. Un cop s'han confirmat els càrrecs i abans de començar el judici, el/la fiscal pot, amb autorització de la Sala de qüestions preliminars i notificació prèvia a la persona acusada, modificar els càrrecs. Si el/la fiscal té la intenció d'afegir càrrecs nous o substituir-los per altres de més greus, ha de demanar una audiència de conformitat amb aquest article per confirmar-los. Un cop començat el judici, el/la fiscal pot, amb autorització de la Sala de primera instància, retirar els càrrecs.

10. Qualsevol ordre prèviament dictada deixa de tenir efecte pel que fa als càrrecs que no han estat confirmats per la Sala de qüestions preliminars o han estat retirats pel/per la fiscal.

11. Un cop s'han confirmat els càrrecs de conformitat amb aquest article, la Presidència constitueix una Sala de primera instància que, tenint en compte el que disposa l'apartat 9 i l'article 64, apartat 4, s'encarrega de la fase següent del procediment i pot exercir les funcions de la Sala de qüestions preliminars que siguin pertinents i apropiades en aquest procediment.

Part VI. El judici

Article 62

Lloc del judici

Llevat que es decideixi altrament, el lloc del judici és a la seu de la Cort.

Article 63

Judici en presència de la persona acusada

1. La persona acusada ha d'estar present durant el judici.

2. Si la persona acusada, estant present davant la Cort, interromp contínuament el judici, la Sala de primera instància en pot ordenar l'expulsió i disposar que observi el procés i doni instruccions al seu advocat des de l'exterior de la sala, mitjançant l'ús, si és necessari, de tecnologies de comunicació. Aquestes mesures s'adopten únicament en circumstàncies excepcionals, després

que s'hagi demostrat que no hi ha altres possibilitats raonables i adequades, i només durant el temps que sigui estrictament necessari.

Article 64

Funcions i atribucions de la Sala de primera instància

1. Les funcions i les atribucions de la Sala de primera instància establertes en aquest article s'han d'exercir de conformitat amb aquest Estatut i les Regles de procediment i prova.

2. La Sala de primera instància s'assegura que el judici sigui equitable i diligent i que es dugui a terme amb ple respecte dels drets de la persona acusada i tenint degudament en compte la protecció de les víctimes i dels testimonis.

3. Quan un cas es remet a judici de conformitat amb aquest Estatut, la Sala de primera instància a la qual se li assigna el cas ha de:

a) Consultar amb les parts i adoptar els procediments que siguin necessaris per facilitar la conducció equitable i diligent de les actuacions;

b) Determinar la llengua o les llengües que han d'utilitzar-se en el judici; i

c) Subjecte a qualsevol altra disposició pertinent d'aquest Estatut, disposar la divulgació de documents o d'informació que no hagin estat divulgats anteriorment, amb l'antelació suficient abans de l'inici del judici per tal de permetre la preparació adequada del judici.

4. La Sala de primera instància pot, si és necessari per al seu funcionament eficaç i equitable, remetre qüestions preliminars a la Sala de qüestions preliminars o, si és necessari, a un altre magistrat disponible de la Secció de qüestions preliminars.

5. Amb notificació a totes les parts, la Sala de primera instància pot, segons convingui, indicar que s'han d'acumular o separar els càrrecs quan hi ha més d'una persona acusada.

6. En l'exercici de les seves funcions abans del judici o en el curs del judici, la Sala de primera instància pot, quan sigui necessari:

a) Exercir qualsevol de les funcions de la Sala de qüestions preliminars referides a l'article 61, apartat 11;

b) Ordenar la compareixença i la declaració de testimonis i la presentació de documents i altres proves, mitjançant l'obtenció, si és necessari, de l'ajuda dels estats tal com es preveu en aquest Estatut;

c) Regular la protecció d'informació confidencial;

d) Ordenar la presentació de proves a més de les que ja hi ha reunides amb antelació al judici o a les presentades durant el judici per les parts;

e) Regular la protecció de la persona acusada, dels testimonis i de les víctimes; i

f) Regular qualsevol de les altres qüestions pertinents.

7. El judici és públic. No obstant això, la Sala de primera instància pot determinar que certes diligències s'efectuïn a porta tancada, per a les finalitats esmentades a l'article 68, per raó de circumstàncies especials o per protegir la informació confidencial o restringida que s'ha de presentar.

8.

a) En iniciar-se el judici, la Sala de primera instància llegeix a la persona acusada els càrrecs confirmats anteriorment per la Sala de qüestions preliminars. La Sala de primera instància s'ha d'assegurar que la persona acusada entén la naturalesa dels càrrecs. Dóna a la persona acusada l'oportunitat de declarar-se culpable de conformitat amb l'article 65, o de declarar-se innocent.

b) En el judici, el magistrat president pot donar instruccions per a la substanciació del judici i així assegurar-se que es du a terme de forma equitable i imparcial. Amb reserva de les instruccions del magistrat president, les parts poden presentar proves de conformitat amb les disposicions d'aquest Estatut.

9. La Sala de primera instància pot, entre altres coses, a petició d'una de les parts o d'ofici:

a) Decidir sobre l'admissibilitat o la pertinència de les proves; i

b) Prendre totes les mesures necessàries per mantenir l'ordre en les audiències.

10. La Sala de primera instància vetlla perquè el/la secretari/ària estableixi i conservi una acta íntegra del judici que reflecteixi fidelment el procés.

Article 65

Procediment en la declaració de culpabilitat

1. Si la persona acusada es declara culpable en les condicions assenyalades a l'article 64, apartat 8 a), la Sala de primera instància determina si:

a) La persona acusada entén la naturalesa i les conseqüències de la declaració de culpabilitat;

b) La declaració s'ha formulat voluntàriament després d'una consulta suficient amb l'advocat defensor; i

c) La declaració de culpabilitat està recolzada pels fets de la causa tal com figuren:

i) Als càrrecs presentats pel/per la fiscal i admesos per la persona acusada;

ii) A les peces complementàries dels càrrecs presentades pel/per la fiscal i que la persona acusada accepta; i

iii) En qualsevol altra prova, com ara declaracions de testimonis, presentades pel/per la fiscal o per la persona acusada.

2. Si la Sala de primera instància està convençuda que es donen les condicions esmentades a l'apartat 1, considera que la declaració de culpabilitat, juntament amb les proves addicionals presentades, constitueix un reconeixement de tots els fets essencials que es necessiten per demostrar el crim del qual s'ha declarat culpable la persona acusada i pot condemnar-la per aquest crim.

3. Si la Sala de primera instància no està convençuda que es donen les condicions esmentades a l'apartat 1, considera la declaració de culpabilitat com a no formulada, i en aquest cas, ordena que el judici continuï d'acord amb el procediment ordinari estipulat en aquest

Estatut i pot remetre la causa a una altra Sala de primera instància.

4. Si la Sala de primera instància opina que es requereix una presentació més completa dels fets de la causa en interès de la justícia, i en particular en interès de les víctimes, pot:

a) Demanar al fiscal que presenti proves addicionals, incloent-hi la declaració de testimonis; o

b) Ordenar que el judici continuï d'acord amb els procediments ordinaris estipulats en aquest Estatut, i, en aquest cas, considera la declaració de culpabilitat com a no formulada i pot remetre el cas a una altra Sala de primera instància.

5. Tota discussió entre el/la fiscal i la defensa pel que fa a la modificació dels càrrecs, la declaració de culpabilitat o la pena que s'ha d'imposar, no és vinculant per a la Cort.

Article 66

Presumpció d'innocència

1. Es presumeix que tota persona és innocent mentre no se'n provi la seva culpabilitat davant la Cort de conformitat amb el dret aplicable.

2. Incumbeix al fiscal provar la culpabilitat de la persona acusada.

3. Per poder condemnar la persona acusada, la Cort ha d'estar convençuda de la seva culpabilitat més enllà de tot dubte raonable.

Article 67

Drets de la persona acusada

1. En la determinació de qualsevol càrrec, la persona acusada té dret, amb plena igualtat, a ser escoltada públicament tenint en compte les disposicions d'aquest Estatut, a una audiència equitativa i a les garanties mínimes següents:

a) A ser informada sense demora i de forma detallada de la naturalesa, la causa i el contingut del càrrec que se li imputa, en una llengua que entengui i parli perfectament;

b) A disposar del temps i dels mitjans adequats per preparar la defensa i comunicar-se de forma lliure i confidencial amb un advocat de la seva elecció;

c) A ser jutjada sense dilacions indegudes;

d) Amb reserva del que disposa l'article 63, apartat 2, la persona acusada té dret a ser present en el procés, a defensar-se personalment o a través d'assistència legal de la seva elecció; a ser informada, si l'acusat no té assistència legal, del dret de tenir-la; i, sempre que l'interès de la justícia ho exigeixi, que se li assigni assistència legal gratuïta si no té mitjans suficients per pagar-la;

e) A interrogar o fer interrogar els testimonis de càrrec i a obtenir la compareixença dels testimonis de descàrrec i que aquests siguin interrogats en les mateixes condicions que els testimonis de càrrec. La persona acusada també té dret a oposar excepcions i a presentar altres proves admissibles de conformitat amb aquest Estatut;

f) A ser assistida de forma gratuïta per un intèrpret competent i a obtenir les traduccions necessàries per satisfer els requisits d'equitat, si en les actuacions de la Cort o els documents presentats a la Cort es fa servir una llengua que no entengui ni parli;

g) A no ser obligada a declarar contra ella mateixa ni a declarar-se culpable, i a guardar silenci, sense que això pugui tenir-se en compte per determinar la seva culpabilitat o innocència;

h) A declarar oralment o per escrit en la seva defensa sense prestar jurament; i

i) Que no s'inverteixi la càrrega de la prova ni li sigui imposada la càrrega de refutació.

2. A més de qualsevol altra revelació d'informació estipulada en aquest Estatut, el/la fiscal revela a la defensa, al més aviat possible, les proves que té o controla i que creu que mostren o tendeixen a mostrar la innocència de la persona acusada, o a atenuar-ne la culpabilitat o que puguin afectar la credibilitat de les proves de l'acusació. En cas de dubte sobre l'aplicació d'aquest apartat, decideix la Cort.

Article 68

Protecció de les víctimes i dels testimonis i la seva participació en el procés

1. La Cort adopta les mesures apropiades per protegir la seguretat, el benestar físic i psicològic, la dignitat i la intimitat de les víctimes i dels testimonis. Amb aquest objectiu, la Cort té en compte tots els factors pertinents, incloent-hi l'edat, el sexe tal com es defineix en l'article 7, apartat 3, i la salut, com també la naturalesa del crim, en particular però sense limitar-s'hi, quan aquest impliqui violència sexual o per raons de sexe o violència contra infants. El/la fiscal adopta aquestes mesures sobretot en el curs de la investigació i l'enjudiciament d'aquests crims. Aquestes mesures no poden ser perjudicials ni contràries als drets de la persona acusada i a les exigències d'un judici equitable i imparcial.

2. Com a excepció al principi de les audiències públiques establert en l'article 67, les Sales de la Cort poden, per tal de protegir les víctimes i els testimonis o la persona acusada, ordenar que una part del procés es faci a porta tancada o permetre la presentació de proves a través de mitjans electrònics o altres mitjans especials. En particular, aquestes mesures s'apliquen en el cas d'una víctima d'agressió sexual o d'un infant que sigui víctima o testimoni, llevat que la Cort decideixi el contrari tenint en compte totes les circumstàncies, en particular, l'opinió de la víctima o el testimoni.

3. Si els interessos personals de les víctimes es veuen afectats, la Cort permet, en les fases del judici que consideri convenient, que es presentin i considerin les opinions i les observacions de les víctimes, sempre i quan no siguin perjudicials ni contràries als drets de la persona acusada i a les exigències d'un judici equitable i imparcial. Els representants legals de les víctimes poden presentar aquestes opinions i observacions quan la Cort ho consideri oportú i, de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

4. La Secció de víctimes i testimonis pot assessorar el/la fiscal i la Cort sobre les mesures adequades de protecció, els dispositius de seguretat, l'assessorament

i l'ajuda als quals fa referència l'article 43, apartat 6.

5. Quan la revelació de proves o la informació en virtut d'aquest Estatut poden representar un perill greu per a la seguretat d'un testimoni o de la seva família, el/la fiscal pot, en tot procediment anterior a l'inici del judici, no revelar aquestes proves o informació i presentar-ne únicament un resum. Aquestes mesures s'han d'exercir de manera que no siguin perjudicials o incompatibles amb els drets de la persona acusada i a les exigències d'un judici equitable i imparcial.

6. Tot estat pot sol·licitar que s'adoptin les mesures necessàries pel que fa a la protecció dels seus funcionaris o agents i a la protecció d'informació confidencial o sensible.

Article 69

Les proves

1. Abans de declarar, cadascun dels testimonis es compromet, de conformitat amb les Regles de procediment i prova, a dir la veritat en el testimoni.

2. La declaració d'un testimoni haurà de fer-se en persona en el judici, llevat de quan s'apliquen les mesures establertes en l'article 68 o en les Regles de procediment i prova. La Cort també pot permetre que el testimoni declari oralment o mitjançant una gravació de vídeo o d'àudio, com també que es presentin documents o transcripcions escrites, amb reserva de les disposicions d'aquest Estatut i de conformitat amb les Regles de procediment i prova. Aquestes mesures no poden ser perjudicials o incompatibles amb els drets de la persona acusada.

3. Les parts poden presentar proves pertinents a la causa, de conformitat amb l'article 64. La Cort està autoritzada a demanar totes les proves que consideri necessàries per determinar la veritat.

4. La Cort pot decidir sobre la pertinència o l'admissibilitat de qualsevol prova, tenint en compte, especialment, el seu valor probatori i qualsevol perjudici que pugui suposar per a un judici equitable o per a una avaluació equitable de la declaració d'un testimoni, de

conformitat amb les Regles de procediment i prova.

5. La Cort respecta els privilegis de confidencialitat establerts en les Regles de procediment i prova.

6. La Cort no exigeix prova dels fets de domini públic, però pot incorporar-los als autes.

7. Les proves obtingudes mitjançant la violació d'aquest Estatut o dels drets humans reconeguts internacionalment no són admissibles si:

- a) La violació suscita dubtes importants sobre la fiabilitat de les proves; o
- b) L'admissió de les proves atempta contra la integritat del procés i el perjudica seriosament.

8. La Cort, quan decideix sobre la pertinència o l'admissibilitat de les proves reunides per un estat, no es pronuncia sobre l'aplicació del dret intern d'aquest estat.

Article 70

Delictes contra l'administració de la justícia

1. La Cort té competència sobre els delictes contra l'administració de la justícia següents, quan es cometen intencionadament:

- a) Donar fals testimoni quan s'està sota l'obligació de dir la veritat, de conformitat amb l'article 69, apartat 1;
- b) Presentar proves sabent que són falses o han estat falsificades;
- c) Corrompre un testimoni, obstruir o interferir en la seva compareixença o declaració, prendre represàlies contra ell per la seva declaració, destruir o alterar proves o interferir en les diligències de prova;
- d) Dificultar, intimidar o corrompre un funcionari de la Cort per obligar-lo o persuadir-lo perquè no compleixi les seves funcions o ho faci indegudament;
- e) Prendre represàlies contra un funcionari de la Cort per raó de les funcions que ha dut a terme ell o un altre funcionari;

f) Sol·licitar o acceptar un suborn en qualitat de funcionari de la Cort i en relació amb les seves funcions oficials.

2. Les Regles de procediment i prova estableix els principis i els procediments que regeixen l'exercici per la Cort de la seva competència sobre els delictes als quals es fa referència en aquest article. Les condicions de la cooperació internacional amb la Cort respecte de les seves actuacions de conformitat amb aquest article es regeixen pel dret intern de l'estat requerit.

3. En cas de decisió condemnatòria, la Cort pot imposar una pena de reclusió no superior a cinc anys o una multa, o ambdues penes, de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

4.

a) Cadascun dels estats part fa extensives les seves lleis penals que castiguen els delictes contra la integritat del seu propi procediment d'investigació o enjudiciament, als delictes contra l'administració de justícia a què es fa referència en aquest article i que són comesos al seu territori o per un dels seus nacionals;

b) A petició de la Cort, l'estat part, sempre que ho consideri apropiat, sotmet el cas a les seves autoritats competents a l'efecte de l'enjudiciament. Aquestes autoritats tracten aquests casos amb diligència i assignen els mitjans necessaris per a una acció efectiva.

Article 71

Sancions per faltes de conducta davant la Cort

1. En cas de faltes de conducta de persones presents davant la Cort, com ara pertorbar les audiències o negar-se deliberadament a complir les seves ordres, la Cort pot imposar sancions administratives que no suposin la reclusió, com ara l'expulsió temporal o permanent de la sala, una multa o altres mesures semblants establertes en les Regles de procediment i prova.

2. El procediment per imposar les mesures establertes en l'apartat 1 es regirà per les Regles de procediment i prova.

Article 72

Protecció d'informació relativa a la seguretat nacional

1. Aquest article és aplicable en tots els casos en què la divulgació d'informació o documents d'un estat pugui, en opinió d'aquest estat, perjudicar els seus interessos de seguretat nacional. Aquests casos inclouen els de l'àmbit de l'article 56, apartats 2 i 3; l'article 61, apartat 3; l'article 64, apartat 3; l'article 67, apartat 2; l'article 68, apartat 6; l'article 87, apartat 6, i l'article 93, com també els que es presentin en qualsevol altra fase del procediment en el context d'aquesta divulgació.

2. Aquest article també s'aplica quan una persona a qui se li ha sol·licitat informació o proves es nega a presentar-les, o bé ha remès l'assumpte a l'estat sobre la base que la seva divulgació afectaria els interessos de la seguretat nacional de l'estat, i l'estat concernit confirma que, segons la seva opinió, la divulgació perjudicaria els interessos de la seva seguretat nacional.

3. Res del que disposa aquest article no perjudica les normes de confidencialitat aplicables en virtut de l'article 54, apartat 3 e) i f), ni l'aplicació de l'article 73.

4. Si un estat té coneixement que informació i documents seus s'estan divulgant o poden ser divulgats en qualsevol fase del procediment i creu que aquesta divulgació podria perjudicar els seus interessos de seguretat nacional, aquest estat té el dret a demanar que la qüestió es resolgui de conformitat amb aquest article.

5. Si un estat estima que la divulgació d'informació podria perjudicar els seus interessos de seguretat nacional, aquest estat pren totes les mesures raonables, juntament amb el/la fiscal, la defensa, la Sala de qüestions preliminars o la Sala de primera instància, segons el cas, per resoldre l'assumpte mitjançant la cooperació. Aquestes mesures poden ser, entre altres:

- a) La modificació o precisió de la demanda;
- b) Una decisió de la Cort pel que fa a la pertinència de la informació o de les proves sol·licitades, o una decisió so-

bre si les proves, encara que pertinents, es podien obtenir o s'haguessin obtingut d'una font diferent de l'estat;

c) L'obtenció d'informació o proves d'una font diferent o d'una manera diferent; o

d) Un acord sobre les condicions en què es presti l'ajuda, que inclogui, entre altres, la presentació de resums o exposicions, les restriccions en la divulgació, la utilització de procediments *in camera* o *ex parte*, o altres mesures de protecció permeses per l'Estatut o les Regles de procediment i prova.

6. Un cop s'hagin adoptat totes les mesures raonables per resoldre la qüestió mitjançant la cooperació, l'estat, si considera que la informació o els documents no poden proporcionar-se ni divulgar-se sota cap concepte ni sota cap condició sense perjudicar els seus interessos de seguretat nacional, notifica al fiscal les raons concretes de la seva decisió, llevat que la descripció específica d'aquestes raons perjudiqui necessàriament els interessos de seguretat nacional de l'estat.

7. Posteriorment, si la Cort determina que les proves són pertinents i necessàries per establir la culpabilitat o la innocència de la persona acusada, pot emprendre les accions següents:

a) Quan se sol·licita la divulgació de la informació o del document en el marc d'una demanda de cooperació d'acord amb la Part IX d'aquest Estatut o en les circumstàncies descrites a l'apartat 2, i l'estat invoca el motiu de denegació indicat a l'article 93, apartat 4:

i) La Cort pot, abans d'arribar a la conclusió que preveu l'apartat 7 a) ii), sol·licitar noves consultes amb l'objectiu de considerar les raons de l'estat, que poden incloure, segons sigui apropiat, audiències *in camera* i *ex parte*;

ii) Si la Cort conclou que en recórrer al motiu de denegació esmentat a l'article 93, apartat 4, i ateses les circumstàncies del cas, l'estat requerit no està actuant d'acord amb les seves obligacions i de conformitat amb aquest Estatut, la Cort pot remetre la qüestió de conformitat amb

l'article 87, apartat 7, especificant les raons de la seva conclusió; i

iii) La Cort pot, en el judici de la persona acusada, establir la conclusió que estimi apropiada segons les circumstàncies pel que fa a l'existència o la inexistència d'un fet; o

b) En totes les altres circumstàncies:

i) Ordenar la divulgació; o

ii) Si no ordena la divulgació, establir, en el judici de la persona acusada, la conclusió que estimi apropiada segons les circumstàncies pel que fa a l'existència o la inexistència d'un fet.

Article 73

Informació o documents de tercers

Si la Cort demana a un estat part que li proporcioni un document o una informació que es troba sota la seva custòdia, possessió o control i que li ha estat revelat confidencialment per un estat, una organització intergovernamental o una organització internacional, ha de tenir el consentiment de l'autor per poder revelar el document o la informació. Si l'autor és un estat part, aquest pot consentir de divulgar la informació o el document o pot comprometre's a resoldre la qüestió amb la Cort, amb subjecció a les disposicions de l'article 72. Si l'autor no és un estat part i refusa de consentir-ne la divulgació, l'estat requerit ha d'informar la Cort que no pot proporcionar el document o la informació a causa d'una obligació preestablerta amb l'autor de preservar-ne la confidencialitat.

Article 74

Requeriments per a la decisió

1. Tots els magistrats de la Sala de primera instància han d'estar presents en cadascuna de les fases del judici i en totes les deliberacions. La Presidència pot designar per a cada causa i segons estiguin disponibles, un o diversos magistrats suplents perquè assisteixin a totes les fases del judici i substituïixin qualsevol membre de la Sala de primera instància que no pugui continuar assistint-hi.

2. La Sala de primera instància fonamenta la seva decisió en l'avaluació de les proves i de la totalitat del procés. La decisió no pot anar més enllà dels fets i

les circumstàncies descrits en els càrrecs i en les modificacions als càrrecs. La Cort només pot basar la seva decisió en les proves presentades i examinades en el judici.

3. Els magistrats intenten adoptar la seva decisió per unanimitat, però si no és possible, la decisió s'adopta per majoria.

4. Les deliberacions de la Sala de primera instància són secretes.

5. La decisió es presenta per escrit i ha de contenir un informe complet i motivat de les constatacions de la Sala de primera instància sobre les proves i les conclusions. La Sala de primera instància pronuncia una sola decisió. Si no hi ha unanimitat, la decisió de la Sala de primera instància inclou les opinions de la majoria i de la minoria. La lectura de la decisió o d'un resum d'aquesta es fa en sessió pública.

Article 75

Reparació a les víctimes

1. La Cort estableix principis sobre les reparacions, incloent-hi la restitució, la indemnització i la rehabilitació, que han d'atorgar-se a les víctimes o als seus drethavents. Sobre aquesta base, la Cort pot determinar en la seva decisió, ja sigui mitjançant demanda prèvia o a iniciativa pròpia en circumstàncies excepcionals, l'abast i la magnitud dels danys, les pèrdues o els perjudicis causats a les víctimes o als seus drethavents, i indicar els principis en els quals la fonamenta.

2. La Cort pot dictar directament una ordre contra la persona condemnada en la qual s'especifiquin les reparacions apropiades que han d'atorgar-se a les víctimes o als seus drethavents, incloent-hi la restitució, la indemnització i la rehabilitació.

Si escau, la Cort pot ordenar que la indemnització per a la reparació es faci mitjançant el fons fiduciari previst a l'article 79.

3. Abans de dictar una ordre en virtut d'aquest article, la Cort pot demanar i prendre en consideració les observacions formulades per la persona condemnada, les víctimes, altres persones interessades o estats interessats, o les que es formulin en el seu nom.

4. En exercir les seves atribucions en virtut d'aquest article, la Cort pot, quan una persona és declarada culpable d'un crim de la competència de la Cort, determinar si, amb l'objecte de donar efecte a una decisió que dicti de conformitat amb aquest article, és necessari sol·licitar mesures d'acord amb l'article 93, apartat 1.

5. Un estat part dóna efecte a una decisió dictada en virtut d'aquest article com si les disposicions de l'article 109 fossin aplicables a aquest article.

6. Res del que es disposa en aquest article no s'ha d'interpretar en perjudici dels drets que el dret intern o el dret internacional confereix a les víctimes.

Article 76

Decisió condemnatòria

1. En el cas de veredicte de culpabilitat, la Sala de primera instància fixa la pena que cal imposar, per a la qual cosa té en compte les proves practicades i les presentacions realitzades durant el judici que són pertinents respecte de la sentència.

2. Llevat del cas en què s'apliqui l'article 65 i abans de l'acabament del judici, la Sala de primera instància pot convocar, a iniciativa pròpia, i ho ha de fer si així ho demana el/la fiscal o la persona acusada, una audiència suplementària per tal de prendre coneixement d'altres proves o presentacions pertinents per a la fixació de la pena, de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

3. Quan s'aplica l'apartat 2, les observacions previstes a l'article 75 s'escolten en l'audiència suplementària a què fa referència l'apartat 2, i si és necessari en una audiència addicional.

4. La sentència es pronuncia en audiència pública i, si és possible, en presència de la persona acusada.

Part VII. Les penes

Article 77

Penes aplicables

1. Amb reserva de l'article 110, la Cort pot imposar a una persona acusada d'un dels crims esmentats a l'article 5 d'aquest Estatut, una de les penes següents:

a) La reclusió per un nombre determinat d'anys que no excedeixi de 30; o

b) La reclusió a perpetuïtat quan ho justifiqui l'extrema gravetat del crim i les circumstàncies personals de la persona condemnada.

2. A més de la reclusió, la Cort pot imposar:

a) Una multa basant-se en els criteris establerts en les Regles de procediment i prova;

b) La confiscació del producte, els béns i els havers derivats directament o indirecta d'aquest crim, sense perjudici dels drets de tercers de bona fe.

Article 78

Fixació de la pena

1. En fixar una pena, la Cort té en compte, de conformitat amb les Regles de procediment i prova, factors com ara la gravetat del crim i les circumstàncies personals de la persona condemnada.

2. En imposar una pena de reclusió, la Cort ha de deduir el temps que, per ordre seva, ha estat detinguda la persona condemnada. La Cort pot deduir qualsevol altre període de detenció complert en relació amb la conducta constitutiva del crim.

3. Quan una persona ha estat declarada culpable de més d'un crim, la Cort imposa una pena per a cadascun dels crims i una pena comuna en la qual s'especifica el període total de la reclusió. Aquest període no ha de ser inferior al més alt de cadascuna de les penes imposades i no ha d'excedir de 30 anys de reclusió o d'una pena de reclusió a perpetuïtat de conformitat amb l'article 77, apartat 1 b).

Article 79

Fons fiduciari

1. Per decisió de l'Assemblea dels estats part, es crea un fons fiduciari en benefici de les víctimes de crims de la competència de la Cort i de les seves famílies.

2. La Cort pot ordenar que les quantitats i els béns rebuts a través de les multes o la confiscació siguin transferits al fons fiduciari.

3. El fons fiduciari és administrat segons els criteris que fixa l'Assemblea dels estats part.

Article 80

L'Estatut, l'aplicació de penes pels estats i la legislació nacional

Res del que es disposa en aquesta part no afecta l'aplicació pels estats de les penes prescrites per la seva legislació nacional, ni l'aplicació del dret dels estats en què no hi hagi les penes prescrites en aquesta part.

Part VIII. L'apel·lació i la revisió

Article 81

Recurs contra una decisió condemnatòria o absolutòria o contra la pena

1. Una decisió dictada de conformitat amb l'article 74 és apel·lable d'acord amb les Regles de procediment i prova tal com es disposa a continuació:

a) El/la fiscal pot apel·lar per algun dels motius següents:

i) Vici de procediment,

ii) Error de fet, o

iii) Error de dret;

b) La persona condemnada, o el/la fiscal en el seu nom, pot apel·lar per algun dels motius següents:

i) Vici de procediment,

ii) Error de fet,

iii) Error de dret, o

iv) Qualsevol altre motiu que afecti l'equitat o la regularitat del procés o de la decisió.

2.

a) El/la fiscal o la persona condemnada poden apel·lar contra una sentència, de conformitat amb les Regles de procediment i prova, per raó d'una desproporció entre el crim i la condemna;

b) Si en l'apel·lació d'una sentència la Cort considera que hi ha motius per revocar la condemna, de forma total o parcial, pot invitar el/la fiscal i la persona condemnada a presentar els seus arguments de conformitat amb l'article 81, apartats 1 a) o b) i pot dictar una decisió pel que fa a la condemna de conformitat amb l'article 83;

c) El mateix procediment és aplicable quan la Cort, en conèixer una apel·la-

ció només contra la sentència, considera que hi ha motius per reduir la pena d'acord amb l'apartat 2 a).

3.

a) Llevat que la Sala de primera instància ordeni altrament, la persona condemnada resta privada de llibertat mentre es decideix l'apel·lació;

b) Quan el temps de la detenció excedeix el de la pena de presó imposada, la persona condemnada és posada en llibertat, però si el/la fiscal també apel·la, aquesta llibertat pot quedar subjecta a les condicions esmentades a la lletra c) següent;

c) En el cas que la sentència sigui absolutòria, la persona acusada és posada en llibertat de forma immediata, tenint en compte les normes següents:

i) En circumstàncies excepcionals i tenint en compte, entre altres coses, el risc concret de fugida, la gravetat del delictes imputat i la probabilitat d'èxit de l'apel·lació, la Sala de primera instància, a petició del/de la fiscal, pot decretar que es mantingui la detenció mentre duri l'apel·lació;

ii) Les decisions dictades per la Sala de primera instància d'acord amb la lletra c)i) són apel·lables de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

4. Amb reserva del que disposen els apartats 3 a) i b), l'execució de la decisió o la sentència resta suspesa durant el termini fixat per a l'apel·lació i mentre dura el procés d'apel·lació.

Article 82

Apel·lació contra altres decisions

1. Qualsevol de les parts pot apel·lar, de conformitat amb les Regles de procediment i prova, contra les decisions següents:

a) Una decisió relativa a la competència o a l'admissibilitat;

b) Una decisió que autoritza o denega la llibertat de la persona objecte d'investigació o processament;

c) Una decisió de la Sala de qüestions preliminars d'actuar a iniciativa pròpia de conformitat amb l'article 56, apartat 3;

d) Una decisió relativa a una qüestió que afecta significativament l'equitat i la rapidesa del procés o el resultat del judici i respecte de la qual, en opinió de la Sala de qüestions preliminars o la Sala de primera instància, una resolució immediata de la Sala d'apel·lacions pot accelerar materialment el procés.

2. L'estat concernit o el/la fiscal, amb l'autorització de la Sala de qüestions preliminars, pot apel·lar contra una decisió adoptada per aquesta Sala de conformitat amb l'article 57, apartat 3 d). L'apel·lació s'examina per procediment abreujat.

3. L'apel·lació per si mateixa no suspèn el procediment llevat que la Sala d'apel·lacions ho resolgui així, a demanda prèvia i de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

4. El representant legal de les víctimes, la persona condemnada o el propietari de bona fe de béns afectats per una ordre dictada d'acord amb l'article 75, poden apel·lar, de conformitat amb les Regles de procediment i prova, contra la decisió per la qual es concedeix la reparació.

Article 83

Procediment

1. A l'efecte del procediment establert a l'article 81 i en aquest article, la Sala d'apel·lacions té totes les atribucions de la Sala de primera instància.

2. Si la Sala d'apel·lacions decideix que els procediments apel·lats van ser injustos i que això afecta d'alguna manera la regularitat de la decisió o la pena, o que la decisió o la pena apel·lades contenen efectivament errors de fet o de dret o de vicis de procediment, pot:

- a) Revocar o esmenar la decisió o la pena; o
- b) Ordenar que se celebri un nou judici davant una altra Sala de primera instància.

A aquests efectes, la Sala d'apel·lacions pot tornar una qüestió de fet a la Sala de primera instància original perquè l'examini i l'informi segons correspongui, o ella mateixa pot demanar proves per dirimir-la. Si la decisió o la pena han estat apel·lades per la persona acusada o pel/per la fiscal en el seu nom, no pot ser esmenada en judici seu.

3. La Sala d'apel·lacions, si en conèixer una apel·lació contra la pena, considera que hi ha una desproporció entre el crim i la pena, pot modificar aquesta de conformitat amb la Part VII.

4. La sentència de la Sala d'apel·lacions ha de ser aprovada per majoria dels magistrats que la formen i pronunciada en sessió pública. La sentència enuncia les raons en les quals es fonamenta. Si no hi ha unanimitat, la sentència de la Sala d'apel·lacions ha de contenir les opinions de la majoria i la minoria, si bé un magistrat pot emetre una opinió separada o dissident sobre una qüestió de dret.

5. La Sala d'apel·lacions pot dictar sentència en absència de la persona absoluta o condemnada.

Article 84

Revisió de la decisió condemnatòria o de la pena

1. La persona condemnada o, després de la seva mort, el cònjuge, els fills, els pares o qui estigués viu en el moment de la mort de la persona acusada i tingués instruccions escrites d'ella de fer-ho, o el/la fiscal en el seu nom, pot demanar a la Sala d'apel·lacions que revisi la sentència definitiva condemnatòria o la pena pels motius següents:

- a) S'han descobert noves proves que:
 - i) No estaven disponibles en el moment del judici per motius que no es poden atribuir totalment o parcial a la part que formula la demanda; i
 - ii) Són prou importants perquè, si s'haguessin valorat en el judici, probablement n'hauria resultat un veredict diferent;

b) S'acaba de descobrir que una prova decisiva que s'havia tingut en compte en el judici i de la qual depenia la condemna, era falsa o havia estat objecte d'adulteració o falsificació;

c) Un o més dels magistrats que van participar en la decisió condemnatòria o en la confirmació dels càrrecs han comès, en aquest cas, una falta o un incompliment de les seves funcions, de gravetat suficient per justificar que se'l separi del càrrec de conformitat amb l'article 46.

2. La Sala d'apel·lacions refusa la demanda si la considera sense fonament. Si determina que la demanda es fonamenta en motius vàlids pot, segons el cas:

- a) Tornar a convocar la Sala de primera instància original;
- b) Constituir una nova Sala de primera instància; o
- c) Mantenir la seva competència respecte de l'assumpte, amb vista a, després de sentir les parts segons la manera establerta en les Regles de procediment i prova, determinar si la sentència ha de ser revisada.

Article 85

Indemnització de la persona detinguda o condemnada

1. Tota persona que ha estat víctima d'una detenció o reclusió il·legals té el dret efectiu a ser indemnitzada.

2. La persona que, per decisió final, hagi estat condemnada per un crim i hagi complert la pena corresponent, ha de ser indemnitzada conforme a la llei si la condemna és anul·lada posteriorment per raó de fets nous que demostren de forma concloent que va haver-hi un error judicial, llevat que la falta de coneixement oportú d'aquests fets li sigui imputable totalment o parcial.

3. En circumstàncies excepcionals, si la Cort troba fets concloents que mostren que hi va haver un error judicial greu i manifest, té la facultat discrecional de concedir una indemnització, de conformitat amb els criteris establerts en les Regles de procediment i prova, a la persona que hagués estat posada en llibertat d'acord amb una sentència definitiva absoluta o d'un sobreseïment de la causa per aquest motiu.

Part IX. La cooperació internacional i l'ajuda judicial

Article 86

Obligació general de cooperar

Els estats part, de conformitat amb el que disposa aquest Estatut, cooperen plenament amb la Cort en la investigació i l'enjudiciament de crims de la seva competència.

Article 87

Demandes de cooperació: disposicions generals

1.

a) La Cort està facultada per formular demandes de cooperació als estats part. Aquestes es transmeten per via diplomàtica o per qualsevol altre conducte apropiat que hagi designat cada estat part en el moment de la ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Cada estat part pot canviar posteriorment aquesta designació de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

b) Quan procedeixi, i sense perjudici del que disposa la lletra a), les demandes també es poden transmetre a través de l'Organització Internacional de Policia Criminal o de qualsevol organització regional apropiada.

2. Les demandes de cooperació i els documents de suport es redacten en una llengua oficial de l'estat requerit o acompanyats d'una traducció a aquesta llengua, o a una de les llengües de treball de la Cort, segons l'elecció feta per l'estat en el moment de la ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Les modificacions posteriors a aquesta elecció es fan de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

3. L'estat requerit preserva el caràcter confidencial de tota demanda de cooperació i dels documents de suport, tret que la seva divulgació sigui necessària per tramitar-la.

4. En relació amb les demandes d'ajuda presentades de conformitat amb aquesta Part, la Cort pot adoptar totes les mesures, incloent-hi les relatives a la protecció de la informació, que siguin necessàries per protegir la seguretat i el benestar físic o psicològic de les víctimes, els possibles testimonis i les seves famílies. La Cort pot sol·licitar que tota informació comunicada de conformitat amb aquesta Part sigui transmesa i processada de manera que es protegeixi la seguretat i el benestar físic o psicològic de les víctimes, els possibles testimonis i les seves famílies.

5.

a) La Cort pot invitar qualsevol estat que no sigui part en aquest Estatut a prestar l'ajuda prevista en aquesta Part, sobre la base d'un arranjament *ad hoc*, un acord amb aquest estat o de qualsevol altra manera apropiada.

b) Quan un estat que no és part en aquest Estatut i que ha conclòs un arranjament o un acord amb la Cort, es nega a cooperar en les demandes en virtut d'aquest arranjament o acord, la Cort pot informar-ne l'Assemblea dels estats part o el Consell de Seguretat, si aquest li ha remès l'assumpte.

6. La Cort pot demanar a qualsevol organització intergovernamental que li proporcionï informació o documents. La Cort també pot demanar altres formes de cooperació i ajuda que s'hagin acordat amb qualsevol d'aquestes organitzacions i que siguin de conformitat amb la seva competència o mandat.

7. Quan, en contravenció del que disposa aquest Estatut, un estat part es nega a donar curs a una demanda de cooperació formulada per la Cort, amb la qual cosa li impedeix d'exercir les seves funcions i atribucions de conformitat amb aquest Estatut, la Cort pot fer una constatació en aquest sentit i remetre l'assumpte a l'Assemblea dels estats part o al Consell de Seguretat, si aquest li hagués remès l'assumpte.

Article 88

Procediments aplicables segons el dret intern

Els estats part vetllen perquè en el dret intern hi hagi procediments aplicables a totes les formes de cooperació que s'especifiquen en aquesta Part.

Article 89

Lliurament de persones a la Cort

1. La Cort pot transmetre una demanda de detenció i lliurament d'una persona, juntament amb el material que justifica la demanda de conformitat amb l'article 91, a qualsevol estat al territori del qual es pugui trobar aquesta persona, i sol·licita la cooperació d'aquest estat per a la seva detenció i lliurament. Els estats part compleixen les demandes de detenció i lliurament de conformitat amb les

disposicions d'aquesta Part i el procediment establert en el seu dret intern.

2. Quan la persona de qui s'ha sol·licitat el lliurament l'impugna davant un tribunal nacional sobre la base del principi *ne bis in idem* de conformitat amb l'article 20, l'estat requerit consulta immediatament amb la Cort per determinar si hi ha hagut una decisió sobre l'admissibilitat de la causa. Si aquest és admissible, l'estat requerit ha de procedir amb l'execució de la demanda. Si la decisió sobre l'admissibilitat està pendent, l'estat requerit pot ajornar l'execució de la demanda de lliurament fins que la Cort adopti aquesta decisió.

3.

a) Els estats part autoritzen, d'acord amb el seu dret processal, el trànsit pel seu territori d'una persona que un altre estat lliuri a la Cort, llevat quan el trànsit per aquest estat obstaculitzi o endarrerixi el lliurament;

b) La demanda de la Cort d'autoritzar aquest trànsit es transmet de conformitat amb l'article 87 i ha de contenir:

i) Una descripció de la persona que ha de ser transportada;

ii) Un informe breu dels fets del cas i la seva qualificació jurídica; i

iii) L'ordre de detenció i lliurament;

c) La persona que ha de ser transportada roman detinguda durant el trànsit;

d) No es requereix cap autorització si la persona és transportada per aire i no es preveu aterrar al territori de l'estat de trànsit;

e) Si es produïu un aterratge imprevist al territori de l'estat de trànsit, aquest estat pot demanar a la Cort que presenti una demanda de trànsit de conformitat amb el que disposa la lletra b). L'estat de trànsit manté detinguda la persona transportada mentre es rep la demanda de la Cort i s'efectua el trànsit; no obstant això, la detenció en virtut d'aquesta lletra no pot prolongar-se més de 96 hores des de l'aterratge imprevist si la demanda no s'ha rebut dins d'aquest termini.

4. Si la persona buscada està processada o compleix condemna a l'estat requerit per un crim diferent d'aquell pel qual

se'n demana el lliurament a la Cort, l'estat requerit, després d'haver decidit de concedir el lliurament, consulta amb la Cort.

Article 90

Demandes concurrents

1. L'estat part que rep una demanda de la Cort perquè lliuri una persona de conformitat amb l'article 89 i a més, rep una demanda de qualsevol altre estat per a l'extradició de la mateixa persona per la mateixa conducta que constitueix la base del crim per raó del qual la Cort n'ha demanat el lliurament, notifica a la Cort i a l'estat requeridor aquest fet.

2. Si l'estat requeridor és un estat part, l'estat requerit dóna prioritat a la demanda de la Cort:

- a) Si la Cort ha determinat, de conformitat amb l'article 18 o 19, que la causa respecte de la qual se sol·licita el lliurament és admissible i en la seva decisió ha tingut en compte la investigació o el processament que du a terme l'estat requeridor pel que fa a la demanda d'extradició que aquest ha presentat; o
- b) Si la Cort adopta la decisió al·ludida en la lletra a) com a conseqüència de la notificació efectuada per l'estat requerit de conformitat amb l'apartat 1.

3. Quan no s'ha pres una determinació de conformitat amb l'apartat 2 a), l'estat requerit pot, a la seva discreció, fins que no es dicti la decisió de la Cort prevista en l'apartat 2 b), procedir amb la demanda d'extradició presentada per l'estat requeridor, però no la fa efectiva fins que la Cort no ha resolt que la causa és inadmissible. La determinació de la Cort es fa per procediment abreujat.

4. Si l'estat requeridor no és un estat part en aquest Estatut, l'estat requerit, cas que no estigui obligat per alguna norma internacional a concedir l'extradició a l'estat requeridor, dóna prioritat a la demanda de lliurament que li ha fet la Cort si aquest ha determinat que la causa és admissible.

5. Quan la Cort no ha determinat l'admissibilitat d'una causa de conformitat amb l'apartat 4, l'estat requerit pot, a la seva discreció, procedir a la demanda d'extradició que li ha fet l'estat requeridor.

6. En els casos en què l'apartat 4 és aplicable, i llevat que l'estat requerit estigui obligat per alguna norma internacional a extraditar la persona a l'estat requeridor que no és part en aquest Estatut, l'estat requerit decideix si fa el lliurament a la Cort o concedeix l'extradició de la persona a l'estat requeridor. Per prendre la decisió, l'estat requerit té en compte tots els factors pertinents, especialment:

- a) Les dates respectives de les demandes;
- b) Els interessos de l'estat requeridor incloent-hi, si escau, si el crim es va cometre al seu territori i la nacionalitat de les víctimes i de la persona buscada; i
- c) La possibilitat que l'estat requeridor procedeixi posteriorment al lliurament a la Cort.

7. Quan l'estat part que rep una demanda de la Cort de lliurament d'una persona, rep també una demanda d'un altre estat per a l'extradició de la mateixa persona per una conducta diferent de la que constitueix el crim pel qual la Cort en sol·licita el lliurament:

- a) L'estat requerit, si no està obligat per cap norma internacional a concedir l'extradició a l'estat requeridor, dóna prioritat a la demanda de la Cort;
- b) L'estat requerit, si està obligat per una norma internacional a concedir l'extradició a l'estat requeridor, decideix si lliura la persona a la Cort o l'extradeix a l'estat requeridor. Per prendre aquesta decisió, l'estat requerit té en compte tots els factors pertinents incloent-hi, entre d'altres, els esmentats en l'apartat 6, però té especialment en compte la naturalesa i la gravetat relatives de la conducta en qüestió.

8. Quan, com a conseqüència d'una notificació efectuada de conformitat amb aquest article, la Cort ha determinat la inadmissibilitat d'una causa i posteriorment s'ha denegat l'extradició a l'estat requeridor, l'estat requerit notifica la seva decisió a la Cort.

Article 91

Contingut de la demanda de detenció i lliurament

1. La demanda de detenció i lliurament ha de formular-se per escrit. En els casos d'urgència, es pot fer per qualsevol altre mitjà que pugui deixar-ne constància escrita, sempre que la demanda sigui confirmada pel conducte establert a l'article 87, apartat 1 a).

2. En el cas d'una demanda de detenció i lliurament d'una persona respecte de la qual la Sala de qüestions preliminars ha dictat una ordre de detenció de conformitat amb l'article 58, la demanda ha de contenir o anar acompanyada de:

- a) Informació descriptiva de la persona buscada, suficient per poder-la identificar, i sobre el seu parador probable;

b) Una còpia de l'ordre de detenció; i

c) Els documents, les declaracions o la informació que puguin ser necessaris per complir els requisits de procediment de lliurament de l'estat requerit, que no han de ser més onerosos que els aplicables a les demandes d'extradició presentades en aplicació de tractats o acords entre l'estat requerit i altres estats i, si és possible, que siguin menys onerosos, tenint en compte el caràcter específic de la Cort.

3. En el cas d'una demanda de detenció i lliurament d'una persona que ja ha estat condemnada, la demanda ha de contenir o anar acompanyada de:

- a) Una còpia de l'ordre de detenció contra aquesta persona;

b) Una còpia de la sentència condemnatòria;

c) Informació que demostrï que la persona buscada és la mateixa a la qual es refereix la sentència condemnatòria; i

d) Si la persona buscada ja ha estat condemnada, una còpia de la sentència i, en el cas d'una pena de reclusió, una indicació de la part de la pena ja complerta i de la que queda per complir.

4. A sol·licitud de la Cort, un estat part ha de consultar amb la Cort, en general o pel que fa a un assumpte concret, sobre les disposicions del seu dret intern que

puguin ser aplicables de conformitat amb l'apartat 2 c). Durant les consultes, l'estat part comunica a la Cort els requisits específics del seu dret intern.

Article 92

Detenció provisional

1. En cas d'urgència, la Cort pot sol·licitar la detenció provisional de la persona buscada en espera que es presenti la demanda de lliurament i els documents de suport de conformitat amb l'article 91.

2. La demanda de detenció provisional haurà de fer-se per qualsevol mitjà que pugui deixar constància escrita i ha de contenir:

- a) Informació descriptiva de la persona buscada, suficient per poder-la identificar, i sobre el seu parador probable;
- b) Un informe concís dels crims pels quals es demana la detenció de la persona i dels fets que presumptament serien constitutius d'aquests crims, incloent-hi, si és possible, la indicació de la data i el lloc en què es van cometre;
- c) Una declaració conforme hi ha una ordre de detenció o una decisió condemnatòria respecte de la persona buscada; i
- d) Una declaració conforme es presentarà una demanda de lliurament de la persona buscada.

3. Una persona sotmesa a detenció provisional pot ser posada en llibertat si l'estat requerit no ha rebut la demanda de lliurament i els documents de suport, de conformitat amb l'article 91, dins el termini especificat en les Regles de procediment i prova. No obstant això, la persona pot consentir al lliurament abans de l'expiració d'aquest termini si ho permet el dret intern de l'estat requerit. En aquest cas, l'estat requerit procedeix a lliurar la persona a la Cort tan aviat com sigui possible.

4. El fet que la persona buscada hagi estat posada en llibertat de conformitat amb l'apartat 3, no impedeix que sigui detinguda de nou i lliurada quan l'estat requerit rep la demanda de lliurament i els documents de suport.

Article 93

Altres formes de cooperació

1. Els estats part, de conformitat amb les disposicions d'aquesta Part i amb els procediments del seu dret intern, han de complir les demandes d'ajuda formulades per la Cort pel que fa a investigacions o processaments per:

- a) Identificar i buscar persones o localitzar objectes;
- b) Practicar proves, incloent-hi les declaracions sota jurament, i presentar proves, incloent-hi dictàmens i informes pericials que siguin necessaris a la Cort;
- c) Interrogar qualsevol persona objecte d'investigació o de processament;
- d) Notificar documents, incloent-hi els documents judicials;
- e) Facilitar la compareixença voluntària davant la Cort de testimonis o experts;
- f) Traslladar temporalment persones, de conformitat amb l'apartat 7;
- g) Examinar llocs o indrets, incloent-hi l'exhumació i l'examen de cadàvers i foses comunes;
- h) Practicar registres i decomissos;
- i) Trametre registres i documents, incloent-hi registres i documents oficials;
- j) Protegir víctimes i testimonis i preservar proves;
- k) Identificar, determinar el parador i immobilitzar o decomissar el producte, els béns i els havens obtinguts del crim i els instruments del crim, sense perjudici dels drets de tercers de bona fe; i
- l) Qualsevol altre tipus d'ajuda no prohibida per la legislació de l'estat requerit i destinada a facilitar la investigació i l'enjudiciament de crims de la competència de la Cort.

2. La Cort té la facultat d'assegurar als testimonis i als experts que compareguin davant seu, que no seran processats ni detinguts i que no es restringirà la seva llibertat personal per un acte o omissió

anterior a la seva sortida de l'estat requerit.

3. Quan l'execució d'una mesura concreta d'ajuda detallada en una demanda presentada de conformitat amb l'apartat 1, estigüés prohibida en l'estat requerit per un principi fonamental de dret ja existent i d'aplicació general, l'estat requerit consulta sense demora amb la Cort per intentar de resoldre la qüestió. En les consultes s'hauria de considerar si es pot prestar l'ajuda d'una altra manera o sota determinades condicions. Si després de les consultes, no es pot resoldre la qüestió, la Cort modifica la demanda segons sigui necessari.

4. De conformitat amb l'article 72, un estat part pot denegar una demanda d'ajuda, totalment o en part, només si la demanda fa referència a la presentació de documents o a la divulgació de proves que afecten la seva seguretat nacional.

5. Abans de denegar una demanda d'ajuda de conformitat amb l'apartat 1 l), l'estat requerit considera si es pot prestar l'ajuda sota determinades condicions o si és possible de fer-ho en una data posterior o d'una altra manera, tenint en compte que si la Cort o el/la fiscal accepten l'ajuda en aquestes condicions, han de complir-les.

6. Si es denega una demanda d'ajuda, l'estat part requerit ha de comunicar sense demora els motius a la Cort o al fiscal.

7.

a) La Cort pot sol·licitar el trasllat provisional d'una persona detinguda amb l'objecte d'identificar-la o perquè presti testimoni o ajuda d'una altra naturalesa. El trasllat d'aquesta persona pot realitzar-se si es compleixen les condicions següents:

- i) La persona dona lliurement i amb coneixement de causa el seu consentiment al trasllat; i
- ii) L'estat requerit accepta el trasllat, amb reserva de les condicions que aquest estat i la Cort hagin pogut convenir;

b) La persona traslladada roman detinguda. Quan s'han complert els propòsits del trasllat, la Cort retorna la

persona sense demora a l'estat requerit.

8.

a) La Cort vetlla per la protecció de la confidencialitat dels documents i de la informació, llevat que calguin per a la investigació i les diligències descrites en la demanda.

b) L'estat requerit, quan sigui necessari, transmet al fiscal els documents o la informació amb caràcter confidencial. El/la fiscal només pot utilitzar-los per reunir proves noves.

c) L'estat requerit pot autoritzar, d'ofici o a demanda del/de la fiscal, la divulgació posterior d'aquests documents o aquesta informació. Llavors poden utilitzar-se com a prova, de conformitat amb les disposicions de les Parts V i VI i de conformitat amb les Regles de procediment i prova.

9.

a)

i) Si un estat part rep demandes concurrents de la Cort i d'un altre estat de conformitat amb una obligació internacional, que no requereixen el lliurament o l'extradició, procura, en consulta amb la Cort i l'altre estat, atendre ambdues demandes, posposant o condicionant-ne una d'elles si és necessari.

ii) Si això no és possible, la concurrència de les demandes es resol de conformitat amb els principis establerts a l'article 90.

b) No obstant això, quan la demanda de la Cort es refereix a informació, béns o persones que estan sotmesos al control d'un tercer estat o d'una organització internacional en virtut d'un acord internacional, l'estat requerit ho comunica a la Cort i aquest adreça la seva demanda al tercer estat o a l'organització internacional.

10.

a) La Cort pot cooperar i prestar ajuda a petició d'un estat part que du a terme una investigació o un judici per una conducta que constitueix un crim de la competència de la Cort, o que constitueix un crim greu d'acord amb el dret intern de l'estat requeridor.

b)

i) L'ajuda prestada de conformitat amb la lletra a) inclou, entre altres coses:

a. La transmissió de declaracions, documents o altres tipus de prova obtinguts en el curs d'una investigació o d'un procés substanciat per la Cort; i

b. L'interrogatori d'una persona detinguda per ordre de la Cort;

ii) En el cas de l'ajuda prevista en les lletres b) i a):

a. Si els documents o altres tipus de prova s'han obtingut amb l'ajuda d'un estat, la seva transmissió requereix el consentiment d'aquest estat;

b. Si les declaracions, els documents o altres tipus de prova han estat proporcionats per un testimoni o un expert, la seva transmissió està subjecta a les disposicions de l'article 68;

c) La Cort pot, en les condicions esmentades en aquesta lletra, accedir a una demanda d'ajuda presentada per un estat que no és part en aquest Estatut.

Article 94

Ajornament de l'execució d'una demanda respecte d'una investigació o un procés en curs

1. Si l'execució immediata d'una demanda d'ajuda interfereix en una investigació o en un procés en curs d'un assumpte diferent d'aquell al qual es refereix la demanda, l'estat requerit pot ajornar l'execució de la demanda pel temps que acordi amb la Cort. No obstant això, l'ajornament no ha d'excedir el temps necessari per completar la investigació o el procés pertinents a l'estat requerit. Abans de prendre la decisió d'ajornar l'execució de la demanda, l'estat requerit ha d'examinar si es pot prestar l'ajuda de forma immediata amb reserva de determinades condicions.

2. Si es decideix ajornar l'execució d'una demanda d'ajuda de conformitat amb l'apartat 1, el/la fiscal pot demanar tanmateix que s'adoptin les mesures necessàries per preservar proves de conformitat amb l'article 93, apartat 1 j).

Article 95

Ajornament de l'execució d'una demanda per raó de la inadmissibilitat d'una causa

Quan la Cort examina una impugnació de l'admissibilitat d'una causa de conformitat amb l'article 18 o el 19, l'estat requerit pot ajornar l'execució d'una demanda feta de conformitat amb aquesta Part fins que la Cort es pronuncii sobre la impugnació, llevat que aquest hagi resolt expressament que el/la fiscal pot continuar recollint proves de conformitat amb els articles 18 o 19.

Article 96

Contingut de la demanda per a altres formes d'ajuda de conformitat amb l'article 93

1. La demanda per a altres formes d'ajuda a què fa referència l'article 93 ha de fer-se per escrit. En cas d'urgència, es pot fer per qualsevol altre mitjà que permeti deixar-ne constància escrita, a condició que la demanda sigui confirmada a través del conducte indicat a l'article 87, apartat 1 a).

2. La demanda conté o va acompanyada, segons correspongui, del següent:

a) Un informe concís del propòsit de la demanda i de l'ajuda sol·licitada, incloent-hi els fonaments jurídics i els motius de la demanda;

b) La informació més detallada possible sobre el parador o la identificació de la persona o el lloc objecte de la recerca o la identificació, per tal que es pugui prestar l'ajuda sol·licitada;

c) Un informe concís dels fets essencials que fonamenten la demanda;

d) Les raons i els detalls de qualsevol procediment que hagi de seguir-se o requisit que hagi de complir-se;

e) La informació que sigui necessària conforme al dret de l'estat requerit per donar curs a la demanda; i

f) Qualsevol altra informació pertinent perquè es pugui prestar l'ajuda sol·licitada.

3. A sol·licitud de la Cort, un estat part ha de consultar amb la Cort, en general o respecte d'un assumpte concret, sobre les disposicions del seu dret intern que puguin ser aplicables de conformitat

amb l'apartat 2 e). En aquestes consultes, els estats part comuniquen a la Cort les disposicions específiques del seu dret intern.

4. Les disposicions d'aquest article són també aplicables, segons procedeixi, respecte de les demandes d'ajuda presentades a la Cort.

Article 97 Consultes

Quan un estat part rep una demanda de conformitat amb aquesta Part, consulta sense demora la Cort si considera que la demanda li planteja problemes que poden obstaculitzar-ne o impedir-ne el compliment. Aquests problemes poden incloure, entre altres:

- a) Informació insuficient per donar curs a la demanda;
- b) En el cas d'una demanda de lliurament, el fet que malgrat tots els esforços, la persona no pot ser localitzada, o que la investigació duta a terme ha determinat clarament que la persona en l'estat requerit no és la persona indicada en la demanda; o
- c) El fet que el compliment de la demanda en la seva forma actual obliga l'estat requerit a no complir una obligació ja existent en virtut d'un tractat respecte d'un altre estat.

Article 98 Cooperació respecte de la renúncia a la immunitat i consentiment al lliurament

1. La Cort no pot donar curs a una demanda de lliurament o ajuda en virtut de la qual l'estat requerit hagi d'actuar de forma incompatible amb les obligacions que li imposi el dret internacional respecte de la immunitat d'un estat o la immunitat diplomàtica d'una persona o d'un bé d'un tercer estat, llevat que la Cort obtingui primer la cooperació d'aquest tercer estat per a la renúncia a la immunitat.

2. La Cort no pot donar curs a una demanda de lliurament en virtut de la qual l'estat requerit hagi d'actuar de forma incompatible amb les obligacions que li imposin acords internacionals conforme als quals es requereixi el consentiment de l'estat que envia per lliurar a la Cort

una persona d'aquest estat, llevat que la Cort obtingui primer la cooperació de l'estat que envia perquè doni el seu consentiment al lliurament.

Article 99 Compliment de les demandes en virtut dels articles 93 i 96

1. L'estat requerit dóna curs a les demandes d'ajuda de conformitat amb el procediment aplicable del seu dret intern i, llevat que aquest dret ho prohibeixi, en la forma especificada en la demanda, incloent-hi els procediments indicats i l'autorització a les persones especificades per ser presents i participar en l'execució de la demanda.

2. En el cas d'una demanda urgent i quan la Cort ho demana, els documents o les proves inclosos en la resposta es transmeten amb urgència.

3. Les respostes de l'estat requerit es transmeten en la seva llengua i forma originals.

4. Sense perjudici dels altres articles d'aquesta Part, quan és necessari per executar eficaçment una demanda sense necessitat de mesures constrenyedores, en particular, escoltar o prendre declaració a una persona que actua de forma voluntària, encara que sigui sense la presència de les autoritats de l'estat part requerit, si això és essencial per a l'execució de la demanda, i quan es tracta d'inspeccionar un lloc o recinte públics sense que hi suposi cap canvi, el/la fiscal pot executar directament la demanda al territori d'un estat de la manera següent:

- a) Quan l'estat part requerit és un estat al territori del qual es presumeix que s'ha comès el crim, i hi ha hagut una decisió d'admissibilitat de conformitat amb els articles 18 o 19, el/la fiscal pot executar directament la demanda després d'haver consultat al màxim possible amb l'estat part requerit;
- b) En la resta dels casos, el/la fiscal pot executar la demanda després d'haver consultat l'estat part requerit i tenir en compte qualsevol condició o observació raonable que aquest estat part pugui imposar. Quan l'estat part requerit considera que hi ha problemes per executar una demanda de

conformitat amb aquesta lletra, consulta sense demora amb la Cort per resoldre la qüestió.

5. Les disposicions que permeten que una persona escoltada o interrogada per la Cort, de conformitat amb l'article 72, pugui invocar les restriccions destinades a impedir la divulgació d'informació confidencial relacionada amb la seguretat nacional, són igualment aplicables a l'execució de les demandes d'ajuda a què fa referència aquest article.

Article 100 Despeses

1. Les despeses ordinàries derivades de l'execució de les demandes al territori de l'estat requerit són a càrrec d'aquest, amb l'excepció de les següents, que són a càrrec de la Cort:

- a) Despeses relacionades amb el viatge i la seguretat dels testimonis i els experts, o amb el trasllat de persones detingudes en virtut de l'article 93;
- b) Despeses de traducció, interpretació i transcripció;
- c) Despeses de viatge i dietes dels magistrats, el/la fiscal, els fiscals adjunts, el/la secretari/ària, el/la secretari/ària adjunt/a i els membres del personal de qualsevol òrgan de la Cort;
- d) Despeses dels dictàmens o els informes dels experts sol·licitats per la Cort;
- e) Despeses relacionades amb el transport de la persona que l'estat de detenció lliura a la Cort; i
- f) Prèvia consulta, totes les despeses extraordinàries que poden derivar-se de l'execució d'una demanda.

2. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables, segons procedeixi, a les demandes fetes pels estats part a la Cort. En aquest cas, les despeses ordinàries que es deriven de l'execució són a càrrec de la Cort.

Article 101 Principi de l'especialitat

1. Una persona lliurada a la Cort en virtut d'aquest Estatut no pot ser processada, castigada o detinguda per una conducta anterior al seu lliurament, llevat que aquesta constitueixi la base dels crims pels quals ha estat lliurada.

2. La Cort pot sol·licitar a l'estat que ha fet el lliurament que el dispensi del compliment dels requisits establerts en l'apartat 1 i, si és necessari, proporciona informació addicional de conformitat amb l'article 91. Els estats part estan facultats per donar aquesta dispensa a la Cort i han de procurar fer-ho.

Article 102

Termes emprats

Als efectes d'aquest Estatut:

- a) Per "lliurament" s'entén el lliurament d'una persona per un estat a la Cort de conformitat amb aquest Estatut.
- b) Per "extradició" s'entén el lliurament d'una persona per un estat a un altre estat de conformitat amb un tractat o una convenció o el dret intern.

Part X. Execució de la pena

Article 103

Funció dels estats en l'execució de les penes privatives de llibertat

1.
 - a) Una pena privativa de llibertat es compleix en un estat designat per la Cort sobre la base d'una llista d'estats que han manifestat a la Cort que estan disposats a rebre persones condemnades.
 - b) En el moment de declarar que està disposat a rebre persones condemnades, un estat pot sotmetre la seva acceptació a condicions que han de ser acceptades per la Cort i han de ser conformes amb les disposicions d'aquesta Part.
 - c) L'estat designat en una causa determinada indica sense demora a la Cort si accepta la designació.
2.
 - a) L'estat d'execució ha de notificar a la Cort qualsevol circumstància, incloent-hi el compliment de les condicions convingudes de conformitat amb l'apartat 1, que poguessin afectar materialment les condicions o la durada de la privació de llibertat. Les circumstàncies conegudes o previsibles han de posar-se en coneixement de la Cort amb una antelació mínima de 45

dies. Durant aquest període, l'estat d'execució no pren cap mesura que pugui perjudicar les seves obligacions de conformitat amb l'article 110.

b) Si la Cort no pot acceptar les circumstàncies al·ludides a la lletra a), ho notifica a l'estat d'execució i procedeix de conformitat amb l'article 104, apartat 1.

3. En exercir la seva facultat discrecional d'efectuar la designació prevista a l'apartat 1, la Cort té en compte:

- a) El principi que els estats part han de compartir la responsabilitat de l'execució de les penes privatives de llibertat, de conformitat amb els principis de distribució equitable que estableix les Regles de procediment i prova;
- b) L'aplicació de normes de tractats internacionals generalment acceptades que regeixen el tracte de les persones privades de llibertat;
- c) L'opinió de la persona condemnada;
- d) La nacionalitat de la persona condemnada;
- e) Altres factors relatius a les circumstàncies del crim o de la persona condemnada, o a l'execució efectiva de la pena, que siguin susceptibles de guiar la designació de l'estat d'execució.

4. Cas que no es designi cap estat de conformitat amb l'apartat 1, la pena privativa de llibertat es compleix en l'establiment penitenciari que designa l'estat amfitrió, de conformitat amb les condicions estipulades a l'acord relatiu a la seu a què fa referència l'article 3, apartat 2. En aquest cas, les despeses que suposa l'execució de la pena privativa de llibertat són a càrrec de la Cort.

Article 104

Canvi en la designació de l'estat d'execució

1. La Cort pot, en tot moment, decidir el trasllat d'una persona condemnada a una presó d'un altre estat.
2. Una persona condemnada pot, en tot moment, sol·licitar de la Cort el seu trasllat de l'estat d'execució.

Article 105

Execució de la pena

1. Amb reserva de les condicions que un estat hagi establert de conformitat amb l'article 103, apartat 1 b), la pena privativa de llibertat és executòria per als estats part, els quals no poden modificar-la en cap cas.

2. La decisió relativa a qualsevol demanda d'apel·lació o revisió incumbeix exclusivament a la Cort. L'estat d'execució no impedeix que la persona condemnada presenti una demanda d'aquesta naturalesa.

Article 106

Supervisió de l'execució de la pena i condicions de reclusió

1. L'execució d'una pena privativa de llibertat està subjecta a la supervisió de la Cort i s'ha d'ajustar a les normes generalment acceptades dels convenis internacionals sobre el tracte dels presoners.

2. Les condicions de reclusió es regeixen per la legislació de l'estat d'execució i s'han d'ajustar a les normes generalment acceptades dels convenis internacionals sobre el tracte dels presoners; en cap cas no seran ni més ni menys favorables que les aplicades als presoners condemnats per delictes similars a l'estat d'execució.

3. Les comunicacions entre una persona condemnada i la Cort són lliures i confidencials.

Article 107

Trasllat de la persona un cop complerta la pena

1. Un cop complerta la pena, la persona que no és nacional de l'estat d'execució pot, de conformitat amb la legislació d'aquest estat, ser traslladada a l'estat que està obligat a acceptar-la o a un altre estat que estigui disposat a fer-ho, tenint en compte el desig formulat per aquesta persona de ser traslladada a aquest estat, llevat que l'estat d'execució l'autoritzi a romandre al seu territori.

2. Les despeses derivades del trasllat a un altre estat en aplicació de l'apartat 1, si no són sufragades per cap estat, són a càrrec de la Cort.

3. Amb reserva de les disposicions de l'article 108, l'estat d'execució també pot,

de conformitat amb el seu dret intern, extradir o lliurar d'alguna altra manera la persona a un estat que n'ha demanat l'extradició o el lliurament amb la finalitat de sotmetre-la a judici o perquè hi compleixi una pena.

Article 108

Limitacions en matèria de processament o de sanció per altres delictes

1. La persona condemnada que es troba sota la custòdia de l'estat d'execució no pot ser sotmesa a processament, sanció o extradició a un tercer estat per una conducta anterior al seu lliurament a l'estat d'execució, llevat que, a petició d'aquest, la Cort hagi aprovat el processament, la sanció o l'extradició.

2. La Cort decideix sobre la qüestió després d'escoltar la persona condemnada.

3. L'apartat 1 deixa de ser aplicable si la persona condemnada roman de manera voluntària durant més de 30 dies al territori de l'estat d'execució després d'haver complert la totalitat de la pena imposada per la Cort, o si torna al territori d'aquest estat després d'haver-ne sortit.

Article 109

Execució de multes i mesures de confiscació

1. Els estats part fan executar les multes o les ordres de confiscació decretades per la Cort en virtut de la Part VII, sense perjudici dels drets de tercers de bona fe i de conformitat amb el procediment establert en el seu dret intern.

2. Si un estat part no pot fer executar una ordre de confiscació, adopta mesures per recuperar el valor del producte, els béns o els havens la confiscació dels quals hagi decretat la Cort, sense perjudici dels drets de tercers de bona fe.

3. Els béns o el producte de la venda de béns immobles o, si escau, la venda d'altres béns que l'estat part obtingui de resultes de l'execució d'una decisió de la Cort, es transfereixen a la Cort.

Article 110

Examen d'una reducció de la pena per part de la Cort

1. L'estat d'execució no pot posar en llibertat la persona detinguda abans que no hagi complert la pena imposada per la Cort.

2. Només la Cort té dret a decidir una reducció de la pena, i s'hi pronuncia després d'escoltar la persona.

3. Quan la persona ha complert les dues terceres parts de la pena, o 25 anys de presó en el cas de cadena perpètua, la Cort revisa la pena per determinar si pot reduir-se. La revisió no es pot dur a terme abans d'aquests terminis.

4. En la revisió prevista a l'apartat 3, la Cort pot reduir la pena si considera que concorren un o més dels factors següents:

a) Que la persona ha manifestat des del principi i de forma contínua la seva voluntat de cooperar amb la Cort en les investigacions i les accions judicials;

b) Que la persona ha facilitat voluntàriament l'execució de les decisions i les ordres de la Cort en altres casos, en particular ajudant-la a localitzar els béns sobre els quals han recaigut les multes i les ordres de confiscació o de reparació que poden ser utilitzades en benefici de les víctimes; o

c) Altres factors previstos en les Regles de procediment i prova que permetin de determinar un canvi en les circumstàncies prou clar i important per justificar la reducció de la pena.

5. Si en la seva revisió inicial, de conformitat amb l'apartat 3, la Cort determina que no és procedent reduir la pena, torna a examinar la qüestió amb certa periodicitat i de conformitat amb els criteris establerts en les Regles de procediment i prova.

Article 111

Evasió

Si una persona condemnada s'evadeix i fuig de l'estat d'execució, aquest estat pot, després de consultar la Cort, demanar a l'estat on es trobi que la lliuri de conformitat amb els acords bilaterals i

multilaterals en vigor, o pot demanar a la Cort que sol·liciti el lliurament de conformitat amb la Part IX. La Cort, si sol·licita el lliurament, pot demanar que la persona condemnada sigui enviada a l'estat on complia la pena o a un altre estat designat per la Cort.

Part XI. L'assemblea dels estats part

Article 112

Assemblea dels estats part

1. S'institueix l'Assemblea dels estats part en aquest Estatut. Cada estat part té un representant a l'Assemblea que pot ser acompanyat per suplents i assessors. Altres estats signataris d'aquest Estatut o de l'Acta Final poden participar a l'Assemblea com a observadors.

2. L'Assemblea:

a) Examina i adopta, segons procedeixi, les recomanacions de la Comissió preparatòria;

b) Exerceix la supervisió respecte de la Presidència, el/la fiscal i la Secretaria en les qüestions relatives a l'administració de la Cort;

c) Examina els informes i les activitats de la Mesa establerta en l'apartat 3 i adopta les mesures apropiades al cas;

d) Examina i decideix el pressupost de la Cort;

e) Decideix si cal modificar, de conformitat amb l'article 36, el nombre de magistrats;

f) Examina les qüestions relatives a la falta de cooperació, de conformitat amb l'article 87, apartats 5 i 7;

g) Du a terme tota altra funció compatible amb aquest Estatut i les Regles de procediment i prova.

3.

a) L'Assemblea té una Mesa que es compon d'un president, dos vicepresidents i 18 membres elegits per l'Assemblea per períodes de tres anys.

b) La Mesa té un caràcter representatiu, tenint en compte, en particular, el principi de la distribució geogràfica equitativa i la representació adequada dels principals ordenaments jurídics del món;

c) La Mesa es reuneix tan sovint com és necessari, però com a mínim una vegada a l'any. Presta ajut a l'Assemblea en l'execució de les seves responsabilitats.

4. L'Assemblea pot establir els òrgans subsidiaris que consideri necessaris, incloent-hi un mecanisme de supervisió independent que s'encarregui de la inspecció, l'avaluació i la investigació de la Cort per tal de millorar-ne l'eficiència i l'economia.

5. El president de la Cort, el/la fiscal i el/la secretari/ària o els seus representants poden, quan procedeixi, participar en les sessions de l'Assemblea i de la Mesa.

6. L'Assemblea es reuneix a la seu de la Cort o a la seu de les Nacions Unides una vegada a l'any i, quan les circumstàncies ho requereixen, celebra sessions especials. Llevat que s'indiqui altrament en aquest Estatut, les sessions especials són convocades per la Mesa d'ofici o a petició d'un terç dels estats part.

7. Cada estat part té un vot. L'Assemblea i la Mesa fan tot el possible per adoptar les decisions per consens. Si no es pogués arribar a un consens i llevat que en aquest Estatut s'estableixi altrament:

a) Les decisions sobre qüestions de fons han de ser aprovades per majoria de dos terços dels presents i votants, tenint en compte que la majoria absoluta dels estats part constitueix quòrum per a la votació;

b) Les decisions sobre qüestions de procediment es prenen per majoria simple dels estats part presents i votants.

8. L'estat part que estigui endarrerit en el pagament de les seves contribucions a les despeses de la Cort no té vot ni en l'Assemblea ni en la Mesa, quan l'import degut sigui igual o superior al total de les contribucions degudes pels dos anys anteriors complets. Tanmateix, l'Assemblea pot permetre que aquest estat voti en ella i en la Mesa si arriba a la conclusió que la manca de pagament és deguda a circumstàncies alienes a la voluntat de l'estat part.

9. L'Assemblea aprova el seu reglament intern.

10. Les llengües oficials i de treball de l'Assemblea són les de l'Assemblea General de les Nacions Unides.

Part XII. Finançament

Article 113 *Reglament financer*

Llevat que s'estableixi una altra cosa expressament, totes les qüestions financeres relacionades amb la Cort i amb les reunions de l'Assemblea dels estats part, incloent-hi la Mesa i els òrgans subsidiaris, es regeixen per aquest Estatut i pel Reglament financer i la reglamentació que aprovi l'Assemblea dels estats part.

Article 114 *Pagament de les despeses*

Les despeses de la Cort i de l'Assemblea dels estats part, incloent-hi la Mesa i els òrgans subsidiaris, se sufragaran amb fons de la Cort.

Article 115 *Fons de la Cort i de l'Assemblea dels estats part*

Les despeses de la Cort i de l'Assemblea dels estats part, incloent-hi la Mesa i els òrgans subsidiaris, previstes en el pressupost aprovat per l'Assemblea dels estats part, se sufragaran a càrrec de:

- Les contribucions dels estats part;
- Els fons procedents de les Nacions Unides, amb reserva de la seva aprovació per l'Assemblea General, en particular respecte de les despeses efectuades en relació amb qüestions remeses pel Consell de Seguretat.

Article 116 *Contribucions voluntàries*

Sense perjudici de l'article 115, la Cort pot rebre i utilitzar, en qualitat de fons addicionals, les contribucions voluntàries de governs, organitzacions internacionals, particulars, societats i altres entitats, de conformitat amb els criteris pertinents aprovats per l'Assemblea dels estats part.

Article 117 *Càlcul de les contribucions*

Les contribucions dels estats part es calculen de conformitat amb una escala de contribucions convinguda, basada en l'escala adoptada per les Nacions Unides per al seu pressupost ordinari i ajustada de conformitat amb els principis en els quals es basa aquesta escala.

Article 118 *Auditoria anual*

Els registres, els llibres i els comptes de la Cort, incloent-hi els estats financers anuals, són auditats anualment per un auditor independent.

Part XIII. Clàusules finals

Article 119 *Solució de controvèrsies*

1. Les controvèrsies relatives a les funcions judicials de la Cort són dirimides per aquest.

2. Qualsevol altra controvèrsia entre dos o més estats part respecte de la interpretació o l'aplicació d'aquest Estatut que no es resolgui mitjançant negociacions dins d'un termini de tres mesos comptat des de l'inici de la controvèrsia, ha de ser sotmesa a l'Assemblea dels estats part. L'Assemblea pot mirar de resoldre per ella mateixa la controvèrsia o recomanar altres mitjans de solució, incloent-hi la seva remissió a la Cort Internacional de Justícia, de conformitat amb l'Estatut d'aquest Tribunal.

Article 120 *Reserves*

No s'admeten reserves a aquest Estatut.

Article 121 *Esmenes*

1. A l'expiració d'un període de set anys a partir de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, qualsevol estat part pot proposar-hi esmenes. El text de l'esmena proposada es presenta al secretari general de les Nacions Unides, i aquest el distribueix sense demora als estats part.

2. Com més aviat tres mesos després de la data de la notificació, l'Assemblea dels estats part decideix en la seva propera reunió, per majoria dels presents i

votants, si ha d'examinar la proposta, la qual cosa pot fer directament o amb convocatòria prèvia d'una conferència de revisió si la qüestió ho justifica.

3. L'aprovació d'una esmena en una reunió de l'Assemblea dels estats part o en una conferència de revisió en la qual no sigui possible arribar a un consens, requereix una majoria de dos terços dels estats part.

4. Llevat el que disposa l'apartat 5, tota esmena entra en vigor per a tots els estats part un any després que les set vuitenes parts d'aquests hagin dipositat prop del/de la secretari/ària general de les Nacions Unides els instruments de ratificació o d'adhesió.

5. Les esmenes als articles 5, 6, 7 i 8 d'aquest Estatut entren en vigor només respecte dels estats part que les hagin acceptades, un any després del dipòsit dels seus instruments de ratificació o acceptació. La Cort no exerceix la seva competència respecte d'un crim que sigui objecte de l'esmena quan aquest ha estat comès per nacionals o al territori d'un estat part que no ha acceptat l'esmena.

6. Si una esmena ha estat acceptada per les set vuitenes parts dels estats part, de conformitat amb l'apartat 4, l'estat part que no l'hagi acceptada pot retirar-se d'aquest Estatut amb efecte immediat, malgrat el que disposa l'article 127, apartat 1, però amb reserva de l'article 127, apartat 2, mitjançant una notificació feta no més tard d'un any després de l'entrada en vigor de l'esmena.

7. El secretari general de les Nacions Unides comunica als estats part les esmenes aprovades en una reunió de l'Assemblea dels estats part o en una Conferència de revisió.

Article 122

Esmenes a disposicions de caràcter institucional

1. Malgrat el que disposa l'article 121, apartat 1, tot estat part pot proposar en qualsevol moment esmenes a les disposicions d'aquest Estatut de caràcter exclusivament institucional, a saber, a l'article 35; l'article 36, apartats 8 i 9; l'article 37, l'article 38, l'article 39, apartats 1 (les dues primeres frases), 2 i 4; l'article 42, apartats 4 al 9; l'article 43, apartats 2 i

3; i els articles 44, 46, 47 i 49. El text de l'esmena proposada es presenta al secretari general de les Nacions Unides o a la persona designada per l'Assemblea dels estats part, que el comunica sense demora als altres participants en l'Assemblea.

2. Les esmenes presentades de conformitat amb aquest article respecte de les quals no es pot arribar a un consens, són aprovades per l'Assemblea dels estats part o per una conferència de revisió per una majoria de dos terços dels estats part. Aquestes esmenes entren en vigor per a tots els estats part sis mesos després de la seva aprovació per l'Assemblea o, si escau, per la Conferència.

Article 123

Revisió de l'Estatut

1. Set anys després de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, el/la secretari/ària general de les Nacions Unides ha de convocar una conferència de revisió per examinar les esmenes a l'Estatut. Aquest examen pot comprendre, especialment però no exclusivament, la llista dels crims esmentats a l'article 5. La conferència és oberta als participants en l'Assemblea dels estats part i en les mateixes condicions.

2. Posteriorment, en qualsevol moment, a petició d'un estat part i als efectes mencionats en l'apartat 1, el/la secretari/ària general de les Nacions Unides, amb l'aprovació de la majoria dels estats part, ha de convocar una conferència de revisió.

3. L'adopció i l'entrada en vigor de tota esmena a l'Estatut examinada en una conferència de revisió es regeixen per les disposicions de l'article 121, apartats 3 al 7.

Article 124

Disposició transitòria

No obstant les disposicions de l'article 12, apartats 1 i 2, un estat, en esdevenir part en aquest Estatut, pot declarar que, durant un període de set anys comptats a partir de la data en què l'Estatut entra en vigor a aquest estat, no accepta la competència de la Cort respecte de la categoria de crims establerta a l'article 8 quan s'al·legui que un d'aquests crims ha estat comès al seu territori o per un dels seus nacionals. La declaració formulada de

conformitat amb aquest article pot ser retirada en qualsevol moment. Les disposicions d'aquest article han de ser revisades en la conferència de revisió que es convoqui de conformitat amb l'article 123, apartat 1.

Article 125

Signatura, ratificació, acceptació, aprovació o adhesió

1. Aquest Estatut serà obert a la signatura de tots els estats el 17 de juliol de 1998 a Roma, a la seu de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura. Posteriorment, i fins al 17 d'octubre de 1998, continuarà obert a la signatura a Roma, en el Ministeri de Relacions Exteriors d'Itàlia. Després d'aquesta data, l'Estatut estarà obert a la signatura a Nova York, a la seu de les Nacions Unides, fins al 31 de desembre de 2000.

2. Aquest Estatut està subjecte a la ratificació, l'acceptació o l'aprovació dels estats signataris. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació són dipositats prop del/de la secretari/ària general de les Nacions Unides.

3. Aquest Estatut està obert a l'adhesió de qualsevol estat. Els instruments d'adhesió seran dipositats prop del/de la secretari/ària general de les Nacions Unides.

Article 126

Entrada en vigor

1. Aquest Estatut entra en vigor el primer dia del mes següent al seixantè dia a comptar de la data del dipòsit del seixantè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió prop del/de la secretari/ària general de les Nacions Unides.

2. Respecte de cada estat que ratifiqui, accepti o aprovi aquest Estatut o s'hi adhereixi després del dipòsit del seixantè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, l'Estatut entra en vigor el primer dia del mes següent al seixantè dia a comptar de la data del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 127

Retirada

1. Tot estat part pot retirar-se d'aquest Estatut mitjançant notificació per escrit dirigida al secretari general de les Nacions Unides. La retirada esdevé efectiva un any després de la data en què es rebí la notificació, llevat que s'hi especifiqui una data posterior.

2. La retirada no eximeix l'estat de les obligacions que li corresponen de conformitat amb aquest Estatut mentre n'era part, incloent-hi les obligacions financeres que hagi contret. La retirada no afecta la cooperació amb la Cort pel que fa a les investigacions i les accions penals en relació amb les quals l'estat que es retira estigui obligat a cooperar i que s'hagin iniciat abans de la data en què la retirada esdevé efectiva; la retirada tampoc no afecta de cap manera el fet que es continuïn examinant les qüestions que la Cort hagi iniciat abans de la data en què la retirada esdevé efectiva.

Article 128

Textos fefaents

L'original d'aquest Estatut, els textos en anglès, àrab, castellà, francès, rus i xinès del qual són igualment fefaents, és dipositat a mans del secretari general de les Nacions Unides, el qual n'ha de transmetre una còpia certificada conforme a tots els estats.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats pels governs respectius, han signat aquest Estatut.

Fet a Roma, el 17 de juliol de 1998.

Situació de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional

Adoptat a Roma el 17 de juliol de 1998.

Encara no ha entrat en vigor: segons les disposicions de l'article 126, l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional entra en vigor el primer dia del mes següent al 60è dia després de la data de dipòsit del 60è instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Estatuts: a 24 d'octubre del 2000, 115 estats signataris, 22 ratificacions

Participant	Signatura	Ratificació, acceptació (A) aprovació (AA), adhesió (a)
Albània	18 de juliol de 1998	
Alemanya	10 de desembre de 1998	
Andorra	18 de juliol de 1998	
Angola	7 d'octubre de 1998	
Antiga República Iugoslava de Macedònia	7 d'octubre de 1998	
Antigua i Barbuda	23 d'octubre de 1998	
Argentina	8 de gener de 1999	
Armènia	1 d'octubre de 1999	
Austràlia	9 de desembre de 1998	
Àustria	7 d'octubre de 1998	
Bangladesh	16 de setembre de 1999	
Barbados	8 de setembre del 2000	
Bèlgica	10 de setembre de 1998	28 de juny del 2000
Belize	5 d'abril del 2000	5 d'abril del 2000
Benín	24 de setembre de 1999	
Bolívia	17 de juliol de 1998	
Bòsnia i Hercegovina	17 de juliol del 2000	
Botswana	8 de setembre del 2000	8 de setembre del 2000
Brasil	7 de febrer del 2000	
Bulgària	11 de febrer de 1999	
Burkina Faso	30 de novembre de 1998	
Burundi	13 de gener de 1999	
Cambotja	23 d'octubre del 2000	
Camerun	17 de juliol de 1998	
Canadà	18 de desembre de 1998	7 de juliol del 2000
Colòmbia	10 de desembre de 1998	
Comores	22 de setembre del 2000	
Congo	17 de juliol de 1998	
Costa d'Ivori	30 de novembre de 1998	
Costa Rica	7 d'octubre de 1998	
Croàcia	12 d'octubre de 1998	
Dinamarca	25 de setembre de 1998	
Djibuti	7 d'octubre de 1998	
Equador	7 d'octubre de 1998	
Eritrea	7 d'octubre de 1998	
Eslovàquia	23 de desembre de 1998	
Eslovènia	7 d'octubre de 1998	
Espanya	18 de juliol de 1998	24 d'octubre del 2000
Estònia	27 de desembre de 1999	

Federació de Rússia	13 de setembre del 2000	
Fidji	29 de novembre de 1999	29 de novembre de 1999
Finlàndia	7 d'octubre de 1998	
França	18 de juliol de 1998	9 de juny del 2000
Gabon	22 de desembre de 1998	20 de setembre del 2000
Gàmbia	4 de desembre de 1998	
Geòrgia	18 de juliol de 1998	
Ghana	18 de juliol de 1998	20 de desembre de 1999
Grècia	18 de juliol de 1998	
Guinea	7 de setembre del 2000	
Guinea Bissau	12 de setembre del 2000	
Haití	26 de febrer de 1999	
Hondures	7 d'octubre de 1998	
Hongria	15 de gener de 1999	
Illes Marshall	6 de setembre del 2000	
Illes Salomó	3 de desembre de 1998	
Irlanda	7 d'octubre de 1998	
Islàndia	26 d'agost de 1998	25 de maig del 2000
Itàlia	18 de juliol de 1998	26 de juliol de 1999
Jamaica	8 de setembre del 2000	
Jordània	7 d'octubre de 1998	
Kenya	11 d'agost de 1999	
Kirguizistan	8 de desembre de 1998	
Kuwait	8 de setembre del 2000	
Lesotho	30 de novembre de 1998	6 de setembre del 2000
Letònia	22 d'abril de 1999	
Libèria	17 de juliol de 1998	
Liechtenstein	18 de juliol de 1998	
Lituània	10 de desembre de 1998	
Luxemburg	13 d'octubre de 1998	8 de setembre del 2000
Madagascar	18 de juliol de 1998	
Malawi	2 de març de 1999	
Mali	17 de juliol de 1998	16 d'agost del 2000
Malta	17 de juliol de 1998	
Marroc	8 de setembre del 2000	
Maurici	11 de novembre de 1998	
Mèxic	7 de setembre del 2000	
Mònaco	18 de juliol de 1998	
Namíbia	27 d'octubre de 1998	
Níger	17 de juliol de 1998	
Nigèria	1 de juny del 2000	
Noruega	28 d'agost de 1998	16 de febrer del 2000
Nova Zelanda	7 d'octubre de 1998	7 de setembre del 2000
Països Baixos	18 de juliol de 1998	
Panamà	18 de juliol de 1998	
Paraguai	7 d'octubre de 1998	
Polònia	9 d'abril de 1999	
Portugal	7 d'octubre de 1998	
Regne Unit	30 de novembre de 1998	
República Centrafricana	7 de desembre de 1999	
República de Corea	8 de març del 2000	
República de Moldàvia	8 de setembre del 2000	
República democràtica del Congo	8 de setembre del 2000	
República Dominicana	8 de setembre del 2000	
República Txeca	13 d'abril de 1999	
Romania	7 de juliol de 1999	
Saint Lucia	27 d'agost de 1999	
Samoa	17 de juliol de 1998	

San Marino	18 de juliol de 1998	13 de maig de 1999
Senegal	18 de juliol de 1998	2 de febrer de 1999
Sierra Leone	17 d'octubre de 1998	15 de setembre del 2000
Sud-àfrica	17 de juliol de 1998	
Sudan	8 de setembre del 2000	
Suècia	7 d'octubre de 1998	
Suïssa	18 de juliol de 1998	
Tadjikistan	30 de novembre de 1998	5 de maig del 2000
Tailàndia	2 d'octubre del 2000	
Trinitat i Tobago	23 de març de 1999	6 d'abril de 1999
Txad	20 d'octubre de 1999	
Ucraïna	20 de gener del 2000	
Uganda	17 de març de 1999	
Veneçuela	14 d'octubre de 1998	7 de juny del 2000
Xile	11 de setembre de 1998	
Xipre	15 d'octubre de 1998	
Zàmbia	17 de juliol de 1998	
Zimbabwe	17 de juliol de 1998	

Declaracions i reserves

(Les declaracions i les reserves van ser formulades en el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, llevat que s'indiqui el contrari).

Bèlgica

Declaracions:

"Declaració referida a l'article 31, apartat 1(c)

En virtut de l'article 21, apartat 1 (b) de l'Estatut i tenint en compte les normes de dret humanitari internacional, les quals no deroga, el Govern belga considera que l'article 31, apartat 1(c), de l'Estatut només pot ser aplicat i interpretat de conformitat amb aquestes normes.

Declaració referida a l'article 87, apartat 1

Referint-se a l'article 87, apartat 1, de l'Estatut el Regne de Bèlgica declara que el Ministeri de Justícia és l'autoritat competent per rebre les demandes de cooperació.

Declaració referida a l'article 87, apartat 2

Referint-se a l'article 87, apartat 2, el Regne de Bèlgica declara que les demandes de cooperació de la Cort i els documents de suport han de ser redactats en una llengua oficial al Regne."

Belize

Declaració:

"En virtut de l'article 87 (1) (a) de l'Estatut de la Cort Penal Internacional, Belize declara que totes les demandes formulades en virtut del capítol 9 han de ser adreçades per via diplomàtica."

França

"I. Declaracions interpretatives de França:

1. Les disposicions de l'Estatut de la Cort Penal Internacional no obstaculitzen a França el seu dret natural de legítima defensa de conformitat amb l'article 51 de la Carta.

2. Les disposicions de l'article 8 de l'Estatut, i en particular les de l'apartat 2(b), concerneixen exclusivament les armes convencionals i no poden regular ni prohibir el possible ús d'armes nuclears ni afectar altres normes de dret interna-

cional aplicables a altre armament necessari per a l'exercici de França del seu dret natural de legítima defensa, llevat que les armes nuclears o aquestes altres armes siguin objecte en el futur d'una prohibició general i siguin inscrites en un annex a l'Estatut, mitjançant una esmena adoptada segons les disposicions dels articles 121 i 123.

3. El Govern de la República Francesa considera que l'expressió "conflicte armat" de l'article 8, apartats 2(b) i (c), per si mateix i dins del context, indica una situació de manera que no comprèn la comissió de delictes ordinaris, compresos els actes de terrorisme siguin col·lectius o en solitari.

4. La situació a què fa referència l'article 8, apartat 2 (b) (xxiii), de l'Estatut no obstaculitza a França l'atac directe contra objectius considerats objectius militars segons el dret humanitari internacional.

5. El Govern de la República Francesa declara que l'expressió "avantatge militar" a l'article 8, apartat 2 (b) (iv), designa l'avantatge esperat del conjunt de l'atac i de parts aïllades o específiques de l'atac.

6. El Govern de la República Francesa declara que un àrea específica pot ser considerada un "objectiu militar" com es considera al conjunt de l'article 8, apartat 2 (b) si a causa de la seva situació o de la seva natura, del seu ús o del seu emplaçament, la seva destrucció total o parcial, la seva captura o la seva neutralització, tenint en compte les circumstàncies del moment, ofereix un avantatge militar decisiu.

El Govern de la República Francesa considera que les disposicions de l'article 8, apartat 2 (b) (ii) i (v) no es refereixen als possibles danys col·laterals resultat d'atacs directes contra objectius militars.

7. El Govern de la República Francesa declara que el risc de malmetre el medi natural com a resultat de l'ús de mètodes i mitjans de guerra, com preveuen les disposicions de l'article 8, apartat 2 (b) (iv), ha de ser mesurat objectivament sobre la base de la informació disponible en el moment de l'apreciació."

II. Declaració de França en aplicació de l'article 87, apartat 2

"En aplicació de l'article 87, apartat 2, de l'Estatut la República Francesa declara que les demandes de cooperació i els documents de suport que li siguin adreçats per la Cort han de ser redactats en llengua francesa."

III. Declaració de França en aplicació de l'article 124

"En aplicació de l'article 124 de l'Estatut de la Cort Penal Internacional, la República Francesa declara que no accepta la competència de la Cort pel que fa a la categoria dels crims considerats a l'article 8 quan s'al·legui que el crim ha estat comès al seu territori o pels seus nacionals."

Noruega

Declaracions:

"1. En referència a l'article 87, apartat 1 (a), el Regne de Noruega declara per la present que el Ministeri Reial de Justícia és designat com la via de tramesa de les demandes de la Cort.

2. En referència a l'article 87, apartat 2, el Regne de Noruega declara per la present que les demandes de la Cort i els documents de suport han de ser sotmesos en anglès, que és una de les llengües de treball de la Cort."

Nova Zelanda

Declaració de Nova Zelanda:

1. El Govern de Nova Zelanda destaca el fet que la majoria dels crims de guerra considerats a l'article 8 de l'Estatut de Roma, en particular els de l'article 8 (2) (b) (i)-(v) i 8 (2) (e) (i)-(iv) (els quals es refereixen a diversos tipus d'atacs a objectius civils), no fan referència al tipus d'armes utilitzades per cometre el crim en qüestió. El Govern de Nova Zelanda recorda que el principi fonamental que sosté el dret humanitari internacional és d'atenuar i limitar la crueltat de la guerra per raons humanitàries i que aquesta branca del dret internacional ha evolucionat i continua evolucionant, sense limitar-se a les armes de temps passats i adaptant-se a les circumstàncies contemporànies. Conseqüentment, el Govern de Nova Zelanda opina que seria inconsistent amb els principis del dret humanitari internacional pretendre restringir l'abast de l'article 8, en particular de l'article 8 (2) (b), a casos que impliquin úni-

cament la utilització d'armes convencionals.

2. El Govern de Nova Zelanda troba suport a aquesta opinió en la recomanació de la Cort Internacional de Justícia sobre la legalitat de l'amenaça de la utilització d'armes nuclears (1996) i crida l'atenció sobre l'apartat 86, en particular, on la Cort declara que conclou que el dret humanitari no s'aplica a aquest tipus d'armes "no seria incompatible amb el caràcter intrínsecament humanitari dels principis jurídics en qüestió que impregnen tot el dret dels conflictes armats i s'apliquen a totes les formes de guerra i a tots els tipus d'armes, les del passat, les del present i les del futur."

3. El Govern de Nova Zelanda subratlla també que el dret humanitari internacional s'aplica igualment a l'estat agressor que a l'estat que es defensa i que la seva aplicació a un cas particular no depèn de la determinació de si un país actua o no en legítima defensa. En aquest sentit, es refereix als apartats 40-42 de la recomanació en el Cas d'Armes Nuclears."

Declaracions del Principat d'Andorra referides als apartats 1 i 2 de l'article 87 i a l'apartat 1, lletres a) i b) de l'article 103 de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional

D'acord amb l'article 87, apartat 1, de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, es proposa la declaració següent:

"En relació amb l'article 87, apartat 1, de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, el Principat d'Andorra declara que totes les demandes de cooperació fetes per la Cort de conformitat amb la part IX de l'Estatut s'han de trametre per via diplomàtica."

D'acord amb l'article 87, apartat 2, de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, es proposa la declaració següent:

"En relació amb l'article 87, apartat 2, de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, el Principat d'Andorra declara que totes les demandes de cooperació i els documents de suport que rebí de la Cort hauran de ser redactats, de conformitat amb l'article 50 de l'Estatut on s'estableixen com a llengües oficials de la Cort l'anglès, l'àrab, l'espanyol, el francès, el rus i el xinès, en la llengua francesa o espanyola, o acompanyats, en el seu cas, d'una traducció en alguna d'aquestes dues llengües."

D'acord amb l'article 103, apartat 1, lletres a) i b) de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, es proposa la declaració següent:

"En relació amb l'article 103, apartat 1, lletres a) i b) de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, el Principat d'Andorra declara que estaria disposada, arribat el cas, a rebre persones de nacionalitat andorrana condemnades per la Cort amb la condició que la pena imposada s'executés d'acord amb la legislació andorrana sobre la durada màxima de les penes."

Proposta d'aprovació de les esmenes als articles 38, 37, 14 i 15 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme i als apartats 12 i 13 de l'annex relatiu a les regles de finançament

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de les esmenes als articles 38, 37, 14 i 15 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme i als apartats 12 i 13 de l'annex relatiu a les regles de finançament

El 1925 fou creada a l'Haia la Unió Internacional de les Organitzacions Oficials de Turisme Publicitari, precedent de l'actual organització Mundial del Turisme (OMT), que va rebre aquest nom el 1975.

El Consell General, en la seva sessió del dia 14 de desembre de 1995, va aprovar la proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'OMT. El 10 de maig de 1996, Andorra va dipositar l'instrument d'adhesió corresponent, de manera que els Estatuts de l'Organització van entrar en vigor respecte d'Andorra a partir d'aquell moment (BOPA núm. 38 de 29 de maig de 1996).

Des de la creació de l'OMT, els Estatuts de l'Organització i el seu annex sobre les regles de finançament han estat esmenats en set ocasions.

La primera esmena relativa a l'article 38 dels Estatuts reconeix l'àrab com un dels idiomes oficials de l'Organització a més de l'espanyol, el francès, l'anglès i el rus. La segona esmena referent a l'apartat 12 de les regles de finançament introdueix la possibilitat de notificar només amb dos mesos d'antelació l'import de la contribució deguda pels estats membres en aquells exercicis en què no se celebri l'Assemblea General. En aquells exercicis en què sí es reuneixi l'Assemblea, l'obligació de notificar les contribucions degudes és de sis mesos, amb la finalitat de poder recaptar per endavant les con-

tribucions que serviran per cobrir les despeses de la reunió. L'Assemblea es reunirà cada dos anys. Ambdues esmenes van ser adoptades durant la tercera reunió plenària de l'Assemblea General de l'OMT celebrada a Torremolinos, Espanya, el 25 de setembre de 1979. De moment la primera esmena ha estat aprovada per 63 estats membres i la segona per 52.

La tercera esmena proposa que sigui Espanya el país dipositari dels Estatuts i de totes les declaracions d'acceptació de les obligacions inherents a la qualitat de membre, en substitució de Suïssa que feia aquesta funció fins aleshores (article 37 dels Estatuts). La quarta esmena determina que els països que no hagin satisfet la seva contribució durant un any o més hauran d'abonar un recàrrec addicional d'un 2% a més a més de les quantitats degudes, i no podran formar part del Consell Executiu ni exercir cap funció en el si dels òrgans de l'Assemblea General (apartat 13 de les regles de finançament). Aquestes dues esmenes van ser aprovades durant la quarta reunió plenària de l'Assemblea General de l'OMT celebrada a Roma, Itàlia, el 25 de setembre de 1981. Fins ara, 42 estats membres han notificat al Ministeri d'Afers Exteriors d'Espanya l'aprovació de la tercera esmena, i 39 estats l'aprovació de la quarta esmena.

La quinta esmena afegeix un lloc suplementari en el Consell Executiu que cedeix de manera permanent a Espanya, país amfitrió de l'Organització, i al qual no li aplica el procediment previst pel que fa a la distribució geogràfica dels llocs del Consell (article 14 dels Estatuts). Va ser adoptada per la cinquena reunió plenària de l'Assemblea General de l'OMT celebrada a Nova Delhi, Índia, el 14 d'octubre de 1983. Ha estat aprovada per 57 estats membres.

La sisena i última esmena que es proposa relativa a l'article 15 dels Estatuts, impedeix que els membres del Consell Executiu renovin immediatament el seu mandat arribat el seu termini, a menys que sigui necessari per garantir una distribució geogràfica justa i equitativa del Consell Executiu. Farà falta, però, el vot de la majoria dels membres efectius presents i votants. La setena reunió plenària de l'Assemblea General reunida a Madrid, Espanya, va adoptar aquesta esme-

na l'1 d'octubre de 1987. Només 16 estats membres han notificat la seva acceptació.

D'acord amb l'article 33, apartat 3, dels Estatuts de l'Organització, les esmenes no entren en vigor per a tots els membres fins que no hagin estat adoptades per un vot favorable de dues terceres parts de l'Assemblea General de l'OMT i dos terços dels estats membres no hagin notificat a l'Estat dipositari la seva aprovació. L'OMT consta en l'actualitat de 138 membres, per tant, fins que no hagin estat aprovades per 92 estats membres, cap d'aquestes esmenes no entrarà en vigor.

Per tot el que ha quedat exposat i en atenció a les consideracions següents:

- a) El Principat d'Andorra és membre de l'Organització Mundial del Turisme des del 10 de maig de 1996.
- b) Totes les esmenes han estat aprovades per un gran nombre d'estats, i algunes d'elles ja s'apliquen en la pràctica encara que no hagin entrat en vigor, com ara les relatives a l'article 37 sobre el paper d'Espanya com a dipositari dels Estatuts, i la relativa a l'apartat 12 sobre la notificació de les contribucions degudes a l'Organització.

S'aprova

L'aprovació, per part del Principat d'Andorra, de les quatre esmenes als Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme relatives a l'article 38, article 37, article 14 i article 15, de dates 25 de setembre de 1979, 25 de setembre de 1981, 25 d'octubre de 1983 i 1 d'octubre de 1987, respectivament, així com les dues esmenes a l'Annex relatiu a les regles de finançament relatives a l'apartat 12 i a l'apartat 13, de data 25 de setembre de 1979 i 25 de setembre de 1981, també respectivament.

El Ministeri de Relacions Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra de cadascuna de les esmenes esmentades.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Esmena a l'article 38 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme

Substituir el text anterior pel següent:

Article 38

“Les llengües oficials de l'Organització són l'espanyol, l'anglès, l'àrab, el francès i el rus.”

Situació de l'esmena a l'article 38 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme

Adoptada a la tercera sessió de l'Assemblea General de l'Organització Mundial del Turisme, reunida en sessió plenària a Torremolinos, Espanya, el 25 de setembre de 1979.

Encara no ha entrat en vigor: (vegeu article 33, apartat 3 dels Estatuts).

Estatut: A 11 d'octubre del 2000, 63 estats part.

Participant	Data de notificació de l'aprovació
Afganistan	26 d'octubre de 1982
Alemanya (1) (2)	6 de març de 1981
Algèria	4 de maig de 1983
Argentina	15 de gener de 1987
Àustria	12 de setembre de 1988
Bangladesh	14 d'agost de 1980
Brasil	3 de juliol de 1980
Bulgària	7 de maig de 1987
Colòmbia	10 de juny de 1997
Costa de Marfil	14 d'agost de 1980
Costa Rica	26 de setembre de 1995
Cuba	7 de desembre de 1982
Egipte	6 d'agost de 1981
Equador	15 de novembre de 1999
Eritrea	7 de setembre de 1999
Espanya	17 de desembre de 1979
Etiòpia	9 de juny de 1980
Federació Russa	5 de novembre de 1981
Finlàndia	4 de maig de 1983
França	28 de març de 1980
Gabon	14 d'agost de 1986
Grècia	19 de juny de 1980
Guinea	22 de gener de 1998
Hongria	15 de juny de 1989
Iemen	12 d'agost de 1985
Índia	17 de gener de 1985
Indonèsia	6 d'octubre de 1982
Iraq	19 de maig de 1980
Itàlia	18 de febrer de 1981
Jamaica	6 d'octubre de 1986

Jordània	22 de gener de 1980
Líban	22 de novembre de 1986
Líbia	6 de maig de 1981
Madagascar	20 d'octubre de 1986
Maldives	21 d'abril de 1982
Malta	20 de febrer de 1981
Marroc	21 de juliol de 1980
Mauritània	11 d'agost de 1986
Mèxic	16 de desembre de 1980
Nepal	6 d'octubre de 1982
Níger	9 de juny de 1980
Països Baixos	5 de març de 1982
Pakistan	30 de gener de 1981
Perú	13 de juliol de 1983
República Àrab de Síria	20 de setembre de 1982
República de Corea	16 de setembre de 1982
República Eslovaca	16 de juny de 1993
Romania	31 de desembre de 1980
Rwanda	14 d'agost de 1987
San Marino	24 de setembre de 1986
Senegal	23 de maig de 1983
Sri Lanka	7 de desembre de 1982
Tailàndia	1 de juny de 1996
Togo	14 de febrer de 1986
Tunísia	29 d'abril de 1981
Turquia	24 d'abril de 1985
Uganda	19 de setembre de 1980
Veneçuela	6 de febrer de 1987
Vietnam	20 de juliol de 1982
Xile	8 d'octubre de 1998
Xina	16 d'octubre de 1987
Xipre	3 de febrer de 1981
Zàmbia	15 de juny de 1983

(1) També s'aplica a Berlín (Oest).

(2) Anteriorment, la República Democràtica Alemanya havia acceptat la modificació de l'article 38 el 5 de desembre de 1980.

Esmena a l'apartat 12 de les regles de finançament

Substituir el text anterior pel següent:

12. "Els membres de l'Organització lliuren les seves contribucions durant el primer mes de l'exercici financer corresponent, del qual és deguda. L'import de les contribucions, decidides per l'Assemblea, es comuniquen als membres sis mesos abans del principi dels exercicis financers en què se celebri l'Assemblea General, i dos mesos abans del començament dels altres exercicis financers. Ara bé, el Consell pot acceptar casos d'endarreriments justificats en el pagament de les quotes, per raó dels diferents exercicis financers que estan en vigor en els països."

Situació de l'esmena a l'apartat 12 de les regles de finançament

Adoptada per la tercera sessió de l'Assemblea General de l'Organització Mundial del Turisme, reunida en sessió plenària a Torremolinos, Espanya, el 25 de setembre de 1979.

Encara no ha entrat en vigor: (vegeu article 33, apartats 3 dels Estatuts), tot i que s'aplica provisionalment en l'espera de la seva entrada en vigor.

Estatus: A 11 d'octubre del 2000, 52 estats part.

Participant	Data de la notificació de l'aprovació
Alemanya (1) (2)	6 de març de 1981
Algèria	4 de maig de 1983
Argentina	15 de gener de 1987
Àustria	12 de setembre de 1988
Bangladesh	14 d'agost de 1980
Brasil	3 de juliol de 1980
Bulgària	7 de maig de 1987
Colòmbia	10 de juny de 1997
Costa de Marfil	14 d'agost de 1980
Costa Rica	26 de setembre de 1995
Cuba	7 de desembre de 1982
Egipte	6 d'agost de 1981
Espanya	17 de desembre de 1979
Etiòpia	9 de juny de 1980
Federació Russa	5 de novembre de 1981
Finlàndia	4 de maig de 1983
França	28 de març de 1980
Gabon	14 d'agost de 1986
Grècia	19 de juny de 1980
Hongria	15 de juny de 1989
Indonèsia	22 de juny de 1987

Iraq	16 de maig de 1983
Itàlia	18 de febrer de 1981
Jordània	19 de juny de 1980
Libia	6 de maig de 1981
Madagascar	20 d'octubre de 1986
Maldives	10 de juny de 1983
Malta	20 de febrer de 1981
Marroc	21 de juliol de 1980
Mèxic	16 de desembre de 1980
Nepal	6 d'octubre de 1982
Níger	9 de juny de 1980
Països Baixos	5 de març de 1982
Pakistan	30 de gener de 1981
Perú	13 de juliol de 1983
Portugal	16 de desembre de 1992
República Àrab de Síria	20 de setembre de 1982
República de Corea	16 de setembre de 1982
República Eslovaca	16 de juny de 1993
Rwanda	14 d'agost de 1987
Romania	31 de desembre de 1980
Senegal	23 de maig de 1983
Sri Lanka	7 de desembre de 1982
Tailàndia	1 de juny de 1996
Togo	14 de febrer de 1986
Tunísia	29 d'abril de 1981
Turquia	24 d'abril de 1985
Uganda	19 de setembre de 1980
Xile	8 d'octubre de 1998
Xina	16 d'octubre de 1987
Xipre	3 de febrer de 1981
Zàmbia	15 de juny de 1983

(1) També s'aplica a Berlín (Oest).

(2) Anteriorment, la República Democràtica Alemanya havia acceptat la modificació del paràgraf 12 de les regles de finançament el 5 de desembre de 1980.

Esmena a l'article 37 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme

Substituir el text anterior pel següent:

Article 37

"1. Aquests Estatuts i totes les declaracions d'acceptació de les obligacions inherents a la qualitat de membre, es dipositen en mans del Govern d'Espanya.

2. El Govern d'Espanya informa tots els estats amb dret a rebre notificacions, la recepció de les declaracions esmentades en l'apartat 1 i les notificacions formulades de conformitat amb el que disposen els articles 33 i 35, i també de la data d'entrada en vigor de les esmenes a aquests Estatuts."

Situació de l'esmena a l'article 37 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme

Adoptada a la quarta sessió de l'Assemblea General de l'Organització Mundial del Turisme, reunida en sessió plenària a Roma, Itàlia, el 25 de setembre de 1981.

Encara no ha entrat en vigor: (vegeu article 33, apartat 3 dels Estatuts), tot i que s'aplica provisionalment a l'espera de la seva entrada en vigor.

Estatus: A 11 d'octubre del 2000, 42 estats part.

Participant	Data de notificació de l'aprovació
Alemanya (1)	21 de desembre de 1982
Argentina	10 de gener de 1997
Àustria	12 de setembre de 1988
Bangladesh	9 de desembre de 1982
Brasil	10 d'agost de 1982
Bulgària	27 d'abril de 1984
Colòmbia	10 de juny de 1997
Costa Rica	26 de setembre de 1995
Egipte	5 de setembre de 1983
Espanya	1 d'octubre de 1998
Etiòpia	16 de novembre de 1982
Finlàndia	4 de maig de 1983
França	11 de desembre de 1981
Gabon	14 d'agost de 1986
Grècia	10 de març de 1983
Hongria	15 de juny de 1989
Indonèsia	22 de juny de 1987
Iraq	16 de maig de 1983
Itàlia	23 de febrer de 1989

Jordània	11 de juny de 1987
Líbia	1 de juny de 1983
Madagascar	20 d'octubre de 1986
Maldives	10 de juny de 1983
Mèxic	21 de desembre de 1982
Nepal	6 d'octubre de 1982
Níger	25 d'agost de 1983
Països Baixos (2)	15 de juny de 1983
Pakistan	17 de setembre de 1987
Perú	13 de juliol de 1983
Portugal	16 de desembre de 1992
República de Corea	16 de setembre de 1982
Rwanda	22 de juliol de 1987
Romania	5 d'octubre de 1984
San Marino	24 de setembre de 1986
Senegal	23 de maig de 1983
Sri Lanka	7 de desembre de 1982
Tailàndia	1 de juny de 1996
Togo	14 de febrer de 1986
Xile	8 d'octubre de 1998
Xina	16 d'octubre de 1987
Xipre	13 de març de 1987
Zàmbia	15 de juny de 1983

(1) També s'aplica a Berlín (Oest).

(2) També s'aplica a les Antilles neerlandeses.

Esmena a l'apartat 13 de les regles de finançament

Substituir el text anterior pel següent:
"13.

a) Un membre que estigui en demora d'un any o més en el pagament de les seves contribucions per a les despeses de l'Organització no pot formar part del Consell Executiu ni exercir cap funció en el si dels òrgans de l'Assemblea General.

b) Un membre que estigui en demora d'un any o més en el pagament de les seves contribucions per a les despeses de l'Organització sense haver explicat la naturalesa de les circumstàncies que li impedeixen procedir a aquest pagament ni haver indicat les mesures que adoptarà per liquidar els seus endarreriments, ha de pagar un recàrrec compensatori d'un 2 per cent dels endarreriments, a més dels endarreriments esmentats.

c) A un membre que estigui en demora en el pagament de les seves contribucions financeres per a les despeses de l'Organització, se li retiraran els privilegis de què gaudeixen els membres, en forma de serveis i el dret de vot en l'Assemblea i en el Consell, si l'import dels endarreriments és igual o superior a la contribució que ha de satisfer en concepte dels dos anys financers anteriors. A petició del Consell, l'Assemblea pot, no obstant això, autoritzar aquest membre a votar i a beneficiar-se dels serveis de l'Organització si es demostra que la demora és deguda a circumstàncies més enllà del control del membre."

Situació de l'esmena a l'apartat 13 de les regles de finançament

Adoptada a la quarta sessió de l'Assemblea General de l'Organització Mundial del Turisme, reunida en sessió plenària a Roma, Itàlia, el 25 de setembre de 1981.

Encara no ha entrat en vigor: (vegeu article 33, apartat 3 dels Estatuts).

Estatut: A 11 d'octubre del 2000, 39 estats part.

Participant

Alemanya (1)
Argentina
Àustria
Bangladesh
Bulgària
Colòmbia
Costa Rica
Egipte
Espanya
Etiòpia
Finlàndia
França
Gabon
Grècia
Hongria
Indonèsia
Iraq
Itàlia
Líbia
Madagascar
Maldives
Mèxic
Nepal
Niger
Països Baixos
Pakistan
Perú
Portugal
República de Corea
Rwanda
Romania
San Marino
Senegal
Sri Lanka
Tailàndia
Togo
Xile
Xipre
Zàmbia

Data de notificació de l'aprovació

21 de desembre de 1982
10 de gener de 1997
12 de setembre de 1988
9 de desembre de 1982
27 d'abril de 1984
10 de juny de 1997
26 de setembre de 1995
5 de setembre de 1983
23 de novembre de 1998
16 de novembre de 1982
4 de maig de 1983
11 de desembre de 1981
14 d'agost de 1986
10 de març de 1983
15 de juny de 1989
22 de juny de 1987
16 de maig de 1983
23 de febrer de 1989
1 de juny de 1983
20 d'octubre de 1986
10 de juny de 1983
21 de desembre de 1982
6 d'octubre de 1982
25 d'agost de 1983
15 de juny de 1983
17 de setembre de 1987
13 de juliol de 1983
16 de desembre de 1992
16 de setembre de 1982
22 de juliol de 1987
5 d'octubre de 1984
24 de setembre de 1986
23 de maig de 1983
7 de desembre de 1982
1 de juny de 1996
14 de febrer de 1986
8 d'octubre de 1998
13 de març de 1987
15 de juny de 1983

També s'aplica a Berlín (Oest).

Esmena a l'article 14 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme

Afegir el paràgraf següent:

"1 bis. L'Estat amfitrió de la seu de l'Organització disposa de manera permanent d'un lloc suplementari en el Consell Executiu, al qual no se li aplica el procediment previst en l'apartat 1 anterior pel que fa a la distribució geogràfica dels llocs del Consell."

Situació de l'esmena a l'article 14 als Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme

Adoptada a la quinta sessió de l'Assemblea General de l'Organització Mundial del Turisme, reunida en sessió plenària a Nova Delhi, Índia, el 14 d'octubre de 1983.

Encara no ha entrat en vigor: (vegeu article 33, apartat 3 dels Estatuts), tot i que s'aplica provisionalment en l'espera de la seva entrada en vigor.

Estatus: A 11 d'octubre del 2000, 57 estats part.

Participant	Data de notificació de l'aprovació
Alemanya	10 d'agost de 1984
Algèria	7 de març de 1989
Argentina	10 de gener de 1997
Àustria	12 de setembre de 1988
Bolívia	16 d'abril de 1997
Brasil	12 de setembre de 1986
Burkina Faso	1 d'agost de 1985
Camerun	5 de setembre de 1984
Colòmbia	10 de juny de 1997
Equador	1 de març de 1989
Egipte	11 d'agost de 1986
Espanya	1 d'octubre de 1998
Etiòpia	3 de maig de 1984
Filipines	25 de juliol de 1989
Finlàndia	31 de gener de 1985
França	13 de setembre de 1989
Gabon	14 d'agost de 1986
Gàmbia	14 de juliol de 1989
Grècia	28 de febrer de 1989
Hongria	15 de juny de 1989
Indonèsia	22 de juny de 1987
Iraq	9 de juliol de 1984
Iran	24 de gener de 1997
Israel	25 de novembre de 1993
Itàlia	23 de febrer de 1989
Jamaica	10 de juny de 1993
Jordània	11 de juny de 1987

Kuwait	16 d'octubre de 1989
Laos	7 de juliol de 1997
Libia	2 de setembre de 1993
Maldives	9 d'abril de 1984
Marroc	15 de gener de 1997
Maurici	13 d'octubre de 1998
Mèxic	10 de maig de 1985
Nicaragua	10 de juny de 1993
Nigèria	15 de març de 1989
Països Baixos (1)	6 de març de 1989
Pakistan	17 de setembre de 1987
Paraguai	7 de maig de 1993
Perú	27 de juny de 1985
Polònia	10 de juny de 1993
Portugal	4 de maig de 1989
República Àrab de Síria	14 de maig de 1999
República de Corea	7 de juny de 1993
República Democràtica del Congo	10 de juny de 1993
República Dominicana	26 d'octubre de 1993
República Eslovaca	10 de juny de 1993
San Marino	24 de setembre de 1986
Sao Tomé i Príncipe	8 de febrer de 1994
Senegal	16 d'agost de 1989
Sri Lanka	14 de gener de 1987
Togo	14 de febrer de 1986
Veneçuela	30 d'agost de 1993
Xile	8 d'octubre de 1998
Xina	18 de maig de 1994
Xipre	1 de juliol de 1993
Zàmbia	5 d'octubre de 1989

(1) Amb aplicació a les Antilles neerlandeses i a l'illa d'Aruba.

Esmena a l'article 15 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme

Substituir el text anterior pel següent:

Article 15

"1. Els membres són elegits per un mandat de quatre anys. L'elecció de la meitat dels membres del Consell s'efectua cada dos anys.

2. Els mandats dels membres del Consell no són immediatament renovables al seu termini, llevat que una immediata renovació del mandat sigui necessària per tal de salvaguardar una distribució geogràfica justa i equitativa. En aquest cas, l'admissibilitat de la petició de la renovació ha d'obtenir-se per la majoria dels membres efectius, presents i votants."

Situació de l'esmena a l'article 15 als Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme

Adoptada a la setena sessió de l'Assemblea General de l'Organització Mundial del Turisme, reunida en sessió plenària a Madrid, Espanya, l'1 d'octubre de 1987.

Encara no ha entrat en vigor: (vegeu article 33, apartat 3 dels Estatuts).

Estatus: A 11 d'octubre del 2000, 16 estats part.

Participant	Data de notificació de l'aprovació
Alemanya	(*)
Argentina	10 de gener de 1997
Àustria	12 de setembre de 1988
Brasil	(*)
Burkina Faso	(*)
Camerun	(*)
Colòmbia	10 de juny de 1997
Cuba	15 de juny de 1989
Egipte	(*)
Espanya	28 d'abril de 1998
Etiòpia	(*)
Finlàndia	(*)
Gabon	(*)
Grècia	8 de maig de 1995
Indonèsia	(*)
Iraq	15 de juny de 1989
Itàlia	14 de febrer de 1990
Maldives	31 d'agost de 1988
Malta	15 de juny de 1989
Mèxic	2 de març de 1989
Països Baixos (1)	6 de març de 1989

Pakistan	(*)
Perú	(*)
Portugal	16 de desembre de 1992
Romania	(*)
San Marino	29 d'abril de 1988
Sri Lanka	(*)
Togo	7 de març de 1988
Xile	8 d'octubre de 1998

(1) Amb aplicació a les Antilles neerlandeses i a l'illa d'Aruba.

(*) No es tenen en compte les acceptacions de la modificació de l'article 15 dels Estatuts de l'Organització Mundial del Turisme rebudes amb anterioritat a l'1 d'octubre de 1987, data de la Resolució 208 (VII) que estableix el text complet.

Lleis qualificades

Llei qualificada d'associacions

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

lleï qualificada d'associacions

Exposició de motius

La regulació legal de les associacions es troba condicionada en termes generals per la configuració que l'article 17 de la Constitució fa del dret d'associació. Concretament, les exigències que es desprenen d'aquesta disposició constitucional i que ha de respectar la Llei en la regulació general de les associacions (sense perjudici que la regulació concreta d'algunes de les qüestions incloses en la Llei n'hagi de respectar d'altres) són el dret d'associació que es reconeix amb caràcter general, amb l'única limitació de la licitud de les finalitats perseguides i un registre d'associacions, que haurà de crear-se només als efectes de publicitat de les associacions creades.

La Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals feta a Roma el 4 de novembre de 1950, i ratificada per Andorra, s'integra en l'ordenament jurídic intern i no pot ser modificada o derogada per les lleis internes. Aquesta Convenció internacional reconeix igualment en el seu article 11 la llibertat d'associació, amb un contingut del qual es desprenen els elements que la legislació de regulació de les associacions haurà de respectar.

La Llei qualificada d'associacions reconeix el dret d'associació a totes les persones, que inclou el de fundar sindicats i afiliar-s'hi.

La Llei qualificada d'associacions és una llei general, que, de manera explícita o implícita, exclou del seu àmbit d'aplicació determinats tipus d'entitats, que responen a unes característiques molt diferents (col·legis professionals d'afiliació obligatòria, i societats civils i mercantils amb ànim de lucre, bàsica-

ment). En resten igualment excloses les fundacions, atesa la seva naturalesa particular, diferent de la de les associacions.

En relació amb els partits polítics i les organitzacions empresarials, professionals i sindicals, i mentre no hi hagi una legislació específica, la Llei resulta en general aplicable, i, per salvar algunes de les característiques especials que concorren en aquestes entitats, exigides essencialment per la mateixa Constitució, la Llei preveu algunes normes especials, que es recullen en les disposicions addicionals.

La Llei qualificada d'associacions no és intervencionista ni excessivament detallista, deixa un ampli marge d'autonomia a les mateixes associacions. Es tracta d'assegurar fonamentalment que les associacions s'organitzin i funcionin sobre la base d'uns criteris democràtics, i d'una manera transparent, que garanteixi els drets i els interessos de tots els socis i atorgui seguretat a tercers que entrin en relació amb elles. S'estableixen, a més, normes específiques sobre les subvencions que puguin rebre les associacions, per assegurar una aplicació adequada dels fons públics.

Capítol I. Àmbit i principis de la Llei

Article 1

Objecte i àmbit

1. Aquesta Llei qualificada té per objecte el desenvolupament del dret d'associació reconegut en l'article 17 de la Constitució i la regulació general de les associacions, sense perjudici de la legislació especial que reguli determinats tipus específics d'associacions.

2. Constitueix una associació, als efectes d'aquesta Llei, tota agrupació voluntària de tres o més persones per la qual pretenguin aconseguir, per mitjans no contraris a les lleis, una finalitat legítima de caràcter no lucratiu.

3. Queden exclosos de l'àmbit d'aquesta Llei els col·legis professionals respecte dels quals s'estableixi la col·legiació obligatòria, que es regiran per la seva normativa específica.

4. Les associacions regulades per aquesta Llei poden realitzar activitats econòmiques, sempre que es puguin en

el marc de les seves finalitats estatutàries i que no tinguin per objecte, explícit o implícit, l'obtenció de beneficis econòmics per ser repartits entre els associats.

Article 2

Normes aplicables

1. Les associacions constituïdes a l'empara d'aquesta Llei es regeixen:

- a) per aquesta Llei i la resta de legislació específica aplicable
- b) per les normes reglamentàries dictades en desenvolupament de la Llei
- c) pels seus estatuts
- d) pels acords vàlidament adoptats pels seus òrgans.

2. En tot cas, les associacions han d'exercir la seva activitat d'acord amb la normativa que hi sigui aplicable.

Article 3

Principis

1. La constitució d'associacions és lliure i voluntària.

2. Ningú pot ser obligat a ingressar o a romandre en una associació.

3. L'organització i el funcionament de les associacions han de ser democràtics.

Capítol II. Constitució de les associacions

Article 4

Titulars del dret d'associació i requisits personals

1. Poden constituir una associació:

- a) Les persones de nacionalitat andorrana.
- b) Les persones de nacionalitat estrangera residents legalment a Andorra.
- c) Les persones jurídiques constituïdes d'acord amb la legislació andorrana.

2. Les persones estrangeres no residents poden ser membres de les associacions, però no poden ser elegides per als seus òrgans directius ni representar-les.

3. Per constituir una associació, llevat de les juvenils regulades a l'article 33, cal ser major d'edat. Els menors d'edat poden ser membres de les associacions existents, si així ho preveuen expressa-

ment els seus estatuts i en els termes que estableixin. Els menors d'edat no poden elegir ni ser elegits per als òrgans directius de les associacions de què formin part, excepte de les juvenils.

4. La formació d'unions d'associacions es regeix per les mateixes normes que la constitució d'aquestes associacions.

Article 5

Acta de constitució

1. Per constituir una associació cal l'acord de tres o més persones, que manifestin en una acta fundacional la seva voluntat de constituir-la i es dotin d'uns estatuts on s'expressin les regles d'organització i funcionament de l'associació.

2. L'acta fundacional ha de contenir:

a) El nom i cognoms, el domicili, el número de passaport o de qualsevol altre document oficial d'identificació, i la data de naixement dels fundadors, si són persones físiques; i la denominació, la raó social, el número d'inscripció en el registre corresponent, així com les dades personals del representant de l'entitat per a aquest acte i l'acreditació del seu apoderament, si es tracta de persones jurídiques. Els estrangers han d'indicar també el seu número de passaport i, si escau, el seu permís o autorització de residència, si són persones físiques, i l'acreditació de la seva constitució segons la seva llei nacional i de la inscripció en el registre corresponent, si es tracta de persones jurídiques.

b) La voluntat de constituir l'associació, que s'acredita per la firma de l'acta, en el cas de les persones físiques, i per la firma del representant i l'aportació de la certificació de l'acord de fundar l'associació que hagin pres els òrgans competents, en el cas de les persones jurídiques.

c) L'aprovació dels estatuts pels quals es regirà l'associació, que han de contenir les dades que s'indiquen en l'article 6.

d) La designació dels membres que formaran part dels òrgans directius de l'associació. Amb caràcter transitori, en l'acta fundacional es pot fer constar la designació d'una comissió gestora provisional, que, entre les altres fun-

cions que se li assignin, ha de proveir per a l'elecció dels òrgans de govern definitius de l'associació en un termini determinat.

e) El lloc i la data on s'estén el document.

3. Als efectes de la seva inscripció en el Registre, l'acta fundacional d'una associació s'ha d'eleva a escriptura pública. L'elevació a escriptura pública és gratuïta en el cas de les associacions juvenils.

Article 6

Estatuts

Els estatuts de l'associació han de contenir:

a) La denominació, d'acord amb el que preveu l'article 7.

b) El domicili social, que ha de radicar-se a Andorra.

c) L'objecte social.

d) La durada temporal o la indicació, si és el cas, que es constitueix per temps indefinit.

e) Les condicions d'admissió de nous socis, les causes de baixa i, si escau, el règim disciplinari dels associats, amb indicació de les infraccions, les sancions i el procediment disciplinari.

f) Els drets i els deures dels associats, amb especificació, si escau, de les diverses classes de socis, i sempre d'acord amb el disposat en aquesta Llei respecte de les persones de nacionalitat estrangera no residents i els menors d'edat.

g) La composició, l'estructura, les competències i el funcionament dels òrgans de l'associació, entre els quals han de figurar una assemblea general, una junta directiva i una presidència, amb aquesta o una altra denominació, en els termes que preveu el capítol IV.

h) El procediment de reforma dels estatuts, d'acord amb el que preveu l'article 18.2.

i) El règim econòmic i patrimonial.

j) Les causes de dissolució i l'aplicació, si és el cas, dels drets de l'associació.

Article 7

Denominació

1. La denominació d'una associació no pot coincidir amb la d'una altra registrada prèviament ni ser tan similar que indueixi a confusió. En cas de sol·licitud simultània de registre de dues o més associacions amb la mateixa denominació, no se'n registra cap.

2. La denominació d'una associació no pot consistir en la simple menció d'un territori, utilitzar una expressió genèrica d'ús comú, emprar conceptes i expressions pròpies d'altres persones ni incloure expressions contràries a les lleis o a l'honor i als altres drets de les persones.

3. Les associacions no poden utilitzar, en la seva denominació, logotips i símbols, i en la seva activitat, els símbols propis de l'Estat i dels altres poders públics del Principat.

Capítol III. Registre d'associacions

Article 8

Creació del Registre d'Associacions

1. Als efectes de garantir la publicitat de les associacions, es crea el Registre d'Associacions, com a òrgan dependent del Govern. La seva organització i el seu funcionament, a partir de les previsions d'aquesta Llei, han de ser regulades per reglament del Govern.

2. Les associacions constituïdes a l'empara d'aquesta Llei s'han d'inscriure, a efectes de publicitat, en el Registre d'Associacions.

3. La inscripció en el Registre d'Associacions té caràcter merament declaratiu. Les associacions no registrades es regeixen pel que disposa l'article 16 d'aquesta Llei.

Article 9

Sol·licitud d'inscripció

Per tramitar la inscripció, les associacions han de presentar a l'Oficina del Registre:

a) L'escriptura pública de l'acta fundacional, protocol·litzada.

b) Els estatuts, signats pels membres fundadors.

c) Una certificació de la designació de les persones per ocupar els càrrecs de

l'associació, expedida pel secretari o la persona que tingui assignades funcions equivalents.

d) Una declaració del patrimoni de l'associació, certificada pel seu secretari o la persona que tingui assignades funcions equivalents.

Article 10

Tramitació de les inscripcions

1. En un termini de 30 dies des de la presentació de la documentació indicada en l'article anterior, el responsable del Registre l'ha d'inscriure i ha de comunicar-ne la inscripció als representants de l'associació.

2. Si el responsable del Registre, dins del termini anterior, considera que l'associació incompleix algun dels requisits establerts en aquesta Llei per a la inscripció, comunica aquesta circumstància als representants de l'associació perquè subsanin els defectes advertits dins el termini dels trenta dies següents, amb suspensió del termini per inscriure.

3. Transcorregut el termini de subsanació sense que els representants de l'associació hagin presentat la documentació pertinent, l'expedient es considera caducat i s'arxiva; i aquesta circumstància és comunicada als representants de l'associació als quals es retorna la documentació original presentada. Contra aquesta resolució es pot interposar recurs administratiu davant del ministre de l'Interior.

4. Un cop rebuda la documentació per la qual es subsanen els defectes advertits pel responsable del Registre, aquest inscriu l'associació en un termini de 30 dies. Si considera que l'associació continua incomplint els requisits per a la inscripció, ha de resoldre motivadament denegar la inscripció en el Registre, i notifica aquesta resolució als representants de l'associació. Contra aquesta resolució es pot interposar recurs administratiu davant del ministre de l'Interior.

5. Els recursos administratius previstos en aquest article tenen caràcter potestatiu. Els interessats poden presentar demanda judicial directa contra les resolucions administratives corresponents pel procediment urgent i preferent

de tutela dels drets i les llibertats fonamentals.

6. Si el responsable del Registre considera que de la documentació presentada per una associació se'n desprenen indicis racionals d'il·licitud penal, ho ha de comunicar al ministre de l'Interior, el qual, si escau, en dona trasllat al Ministeri Fiscal.

7. Les comunicacions i notificacions que realitzi el Registre s'adrecen als representants de l'associació que figurin en la documentació presentada, i al domicili social que s'estableixi en els estatuts.

8. La inscripció en el Registre és gratuïta.

Article 11

Inscripció d'associacions estrangeres

1. Les associacions estrangeres que disposin de seu a Andorra o que, encara que no tinguin seu pròpia, desenvolupin activitats socials en territori andorrà, han d'inscriure's en el Registre d'Associacions, en una secció especial que es portarà a aquest efecte.

2. Les associacions estrangeres han d'adjuntar a la seva sol·licitud d'inscripció els documents següents, certificats pel seu secretari o càrrec equivalent, i traduïts de forma fefaent al català:

a) Còpia dels estatuts socials, amb indicació del lloc de constitució de l'associació.

b) Constància de la seu social principal i, si és el cas, de la seu en el territori andorrà.

c) Constància de la designació, si és el cas, de les persones per ocupar els càrrecs directius de l'organització de l'associació a Andorra.

d) Declaració del patrimoni de l'associació en territori andorrà, si escau.

3. En tot allò que no estigui especialment previst, la tramitació de la inscripció de les associacions estrangeres es regeix per les normes aplicables a les associacions andorranes.

4. L'actuació de les associacions estrangeres no inscrites en el Registre es regeix pel que disposa l'article 16.

Article 12

Actes inscriptibles

1. Les associacions inscrites han de presentar en el Registre la documentació següent, degudament certificada pel seu secretari o l'òrgan equivalent:

a) Els acords de modificació dels estatuts, incloent-hi la del domicili social.

b) Els acords de cessament i de nomenament dels càrrecs dels seus òrgans directius estatutaris.

c) Les cessions i les adquisicions patrimonials.

d) Els acords de dissolució o en general, els actes que donin lloc a la seva dissolució.

e) Qualsevol altra documentació que estableixi aquesta Llei o una altra.

2. Els actes inscriptibles només poden ser oposats davant de tercers i produir-los efectes en contra a partir del moment de la seva inscripció.

Article 13

Inscripcions registrals

1. Per cada associació constituïda segons aquesta Llei ha de constar en el Registre:

a) La constitució, amb anotació de la data de l'acta de constitució presentada, els membres fundadors, la denominació, l'objecte social, el domicili social, els òrgans de govern i la data de la inscripció inicial.

b) La modificació dels estatuts, amb anotació de les dades indicades en l'apartat anterior i de la data de l'acord de modificació i també la data de la inscripció.

c) El nomenament i el cessament dels membres dels òrgans de govern.

d) La declaració patrimonial inicial i les seves modificacions.

e) La declaració d'utilitat pública, si és el cas.

f) La impugnació dels acords de l'Assemblea General i de la Junta Directiva.

g) La dissolució i la liquidació.

h) La cancel·lació d'ofici de la inscripció.

i) Les altres anotacions que estableixin aquesta Llei o una altra.

2. La Secció d'Associacions Estrangeres del Registre ha de fer constar:

a) La denominació, l'objecte social, el domicili social central, el lloc de constitució, la data i el lloc dels estatuts i òrgans de govern, i la data de la inscripció inicial.

b) La modificació dels estatuts, generals o específics per a Andorra, amb anotació de les dades indicades en l'apartat anterior i de la data de l'acord de modificació i de la data de la inscripció.

c) El domicili o seu a Andorra i les seves modificacions.

d) El nomenament i cessament dels membres dels òrgans de govern de l'organització a Andorra.

e) La declaració inicial del seu patrimoni a Andorra i les seves modificacions.

f) La dissolució i la liquidació, general o, si és el cas, de l'organització a Andorra.

g) La cancel·lació d'ofici de la inscripció.

h) Les altres anotacions que estableixin aquesta Llei o altres lleis.

3. El Registre arxiva i custodia la documentació presentada.

Article 14

Cancel·lació d'ofici de la inscripció registral

1. El responsable del Registre cancel·la la inscripció d'una associació en cas que no se sol·liciti la inscripció de cap acte dels enumerats en l'article 12 durant un període de deu anys.

2. En el supòsit de l'apartat anterior, el responsable del Registre ha de notificar a l'associació, en el darrer domicili social que consti, o bé, si no en consta cap, mitjançant edicte al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, la proposta de cancel·lació de la inscripció. Si en el termini de trenta dies l'associació no realitza al·legacions i no regularitza la seva situació registral, el responsable del Registre dicta la resolució definitiva de cancel·lació. Contra aquesta resolució es pot in-

terposar recurs en els termes de l'article 10 apartats 4 i 5.

Article 15

Publicitat del Registre

1. El Registre d'Associacions és públic.

2. La publicitat del Registre es realitza, a petició dels interessats, mitjançant:

a) l'exhibició dels llibres

b) la certificació dels assentaments

c) la nota informativa simple de les inscripcions

3. El Govern pot establir un preu públic per a la consulta del Registre d'Associacions.

Article 16

Associacions no registrades

1. Tots els membres d'una associació no inscrita en el Registre són responsables solidaris, juntament amb la mateixa associació, de les actuacions realitzades en nom seu i de les obligacions contraïdes davant de tercers per l'associació, sense perjudici del dret a repetir contra qui hagi actuat en nom de l'associació o el responsable immediat i directe de l'acte o fet que generi aquesta responsabilitat.

2. Els qui promoguin una associació responen personalment i solidàriament de les actuacions encaminades a la seva constitució i inscripció registral. Aquesta responsabilitat és assumida per l'associació en el moment de la seva inscripció en el Registre, llevat que l'acta de constitució o els estatuts disposin altrament.

Capítol IV. Organització i funcionament de les associacions

Article 17

Organització democràtica

L'organització interna de les associacions ha de ser democràtica, i ha de preveure, com a mínim, els òrgans següents, amb aquesta denominació o una altra:

a) una assemblea general

b) una junta directiva

c) una presidència

Article 18

Assemblea general

1. L'assemblea general és l'òrgan sobirà de l'associació, i en formen part tots

els membres, directament o per representació, segons estableixin els estatuts.

2. És competència de l'assemblea general, com a mínim:

a) La modificació dels estatuts, que ha d'aprovar-se per majoria absoluta dels assistents i representats. Els estatuts poden establir quines matèries poden ser modificades per majoria simple. Queden exclosos d'aquesta possibilitat el sistema d'elecció de la junta directiva, la distribució de competències entre l'assemblea i la junta i els motius i procediment de cessament de la junta.

b) L'elecció de la junta directiva i, si escau, del president de l'associació, si els estatuts no disposen que sigui elegit per la junta.

c) El cessament de la junta i, si escau, del president, pel procediment establert en els estatuts. En tot cas, aquest procediment ha de preveure una votació de l'assemblea específica sobre aquesta qüestió. Si els estatuts no ho disposen altrament, la junta, o qualsevol dels seus membres individualment, pot ser cessada per una votació de l'assemblea general, específica sobre aquesta qüestió, que requereix la majoria simple dels assistents i representats.

d) L'aprovació del pressupost anual, que ha de contenir expressió de les quotes o aportacions exigibles als socis, i l'aprovació de la liquidació del pressupost anterior.

e) La incorporació de l'associació a una altra o a una unió d'associacions, així com la creació d'una altra associació.

f) La separació definitiva de l'associació, dels membres, després de l'expedient disciplinari corresponent.

g) La dissolució de l'associació.

3. L'assemblea general es reuneix almenys una vegada l'any en sessió ordinària.

4. La junta directiva o una desena part dels socis poden convocar una sessió extraordinària de l'assemblea general. En el cas de la convocatòria a instància dels socis, aquests han d'adreçar la sol·licitud

a la junta directiva, que ha de fer efectiva la convocatòria en un termini màxim de vint dies.

5. La constitució vàlida de l'assemblea general requereix que almenys hi siguin presents o representats la meitat dels membres de dret. Si no s'assoleix aquest quòrum, els estatuts poden preveure una segona convocatòria, per a la qual basti un quòrum inferior, fixat en els estatuts.

6. La convocatòria de l'assemblea correspon a la junta directiva, que l'ha de tramitar amb un mínim de quinze dies d'antelació. La convocatòria ha d'incloure l'ordre del dia i el lloc, la data i l'hora de la reunió.

7. La fixació de l'ordre del dia de les sessions ordinàries de l'assemblea general correspon a la junta directiva. A petició d'una desena part dels membres de dret de l'assemblea, presentada amb una antelació mínima de vuit dies abans de la celebració de la reunió, la junta ha d'incloure en l'ordre del dia les qüestions que demanin aquests membres. Els estatuts poden preveure els casos i les condicions en què la mateixa assemblea general pot acordar tractar qüestions no incloses en l'ordre del dia. La presa d'acords sobre aquestes qüestions, però, requereix en tot cas que els assistents a la reunió representin almenys la majoria absoluta dels membres de dret de l'assemblea i que aquesta es pronuncii per majoria absoluta dels assistents a favor de prendre acords sobre aquestes qüestions. La majoria requerida per adoptar aquests acords és la que correspongui ordinàriament per raó de la matèria.

8. Els acords de l'assemblea general es prenen per majoria dels assistents i representats, llevat que els estatuts o aquesta Llei ho disposin altrament.

9. Els membres de dret de l'assemblea poden delegar el seu vot en un altre membre de l'associació que els representi. Els estatuts poden fixar límits al nombre de delegacions de vot que pot rebre un soci. Els assistents a una sessió de l'assemblea general que disposin d'una delegació de vot de membres absents han de fer constar aquesta circumstància a l'inici de la sessió.

Article 19

Junta directiva

1. La junta directiva és l'òrgan col·legiat de govern i de gestió de l'associació, que la representa en les seves relacions amb tercers i amb els poders públics, inclosa la representació en judici.

2. Els estatuts han de determinar la composició i l'estructura de la junta, així com la durada del mandat i la forma de designació dels membres, que en tot cas han de ser elegits per l'assemblea general, que també els podrà destituir, en els termes previstos a l'article 18.2.

3. La junta ha d'elegir un president i ha de designar la persona que ha de tenir assignades les funcions de secretari, en els termes fixats en els estatuts. Els estatuts poden establir, no obstant això, l'elecció del president per l'assemblea general, però n'han de fixar la forma i les condicions.

4. Totes les candidatures han de rebre el mateix tracte per part de la junta que convoqui i gestioni el procés electoral. En especial, cal assegurar-los a totes l'accés als membres de l'associació pel mateix procediment durant el període electoral.

5. El nomenament i el cessament dels membres de la junta directiva han de ser comunicats al Registre d'Associacions per ser inscrits. La responsabilitat dels membres cessants de la junta s'estén fins al moment d'aquesta comunicació.

6. Els estatuts han de determinar les funcions de la junta. En cas d'actuacions no atribuïdes pels estatuts a la competència de cap òrgan, corresponen a la junta, llevat que els estatuts disposin que en aquest cas corresponen a l'assemblea general.

7. Els estatuts poden preveure els casos en què els actes de representació de l'associació per part de la junta requereixen l'autorització prèvia de l'assemblea general o queden sotmesos a altres formes especials de control.

8. La junta, per acord de la majoria dels membres, pot delegar en un d'ells o en més d'un l'exercici de les seves funcions, en els termes que prevegin els estatuts. No són delegables els actes que l'assemblea ja hagi delegat, al seu torn, a la jun-

ta, llevat que s'hagi fet constar així en la delegació efectuada.

9. Els acords de la junta es prenen per majoria dels membres, llevat que els estatuts o aquesta Llei ho disposin altrament. El vot del president és diriment en cas d'empat.

10. La junta es reuneix per convocatòria del president, realitzada amb una antelació mínima de tres dies, que ha de fixar el lloc, el dia i l'hora de la reunió, així com l'ordre del dia. Un terç dels membres de la junta poden sol·licitar-ne al president la convocatòria, que aquest haurà de fer efectiva en el termini màxim de cinc dies. Un terç dels membres de la junta poden sol·licitar la inclusió d'una qüestió en l'ordre del dia, amb una antelació de quaranta-vuit hores a la reunió.

11. La junta queda vàlidament constituïda amb l'assistència almenys de la meitat dels membres. La junta també queda vàlidament constituïda, sense convocatòria prèvia en els termes de l'apartat anterior, si reuneix tots els membres i acorden per unanimitat constituir-se en sessió.

12. En cas de no assolir el quòrum indicat en l'apartat anterior en tres convocatòries consecutives, la junta cessa i convoca l'assemblea general per procedir a l'elecció d'una nova junta.

Article 20

President

1. Correspon a l'assemblea general o a la junta directiva, segons el que disposin els estatuts, elegir un president de l'associació.

2. El president forma part de la junta directiva i li corresponen les funcions següents:

- a) Representar l'associació.
- b) Convocar i presidir les reunions de la junta directiva, i fixar-ne l'ordre del dia, en els termes de l'article anterior.
- c) Les altres que li assignin els estatuts i que no estiguin atribuïdes per aquesta Llei de manera imperativa a altres òrgans de l'associació.

Article 21

Delegació de funcions

L'assemblea general no pot delegar en la junta directiva, i l'assemblea i la junta en el president, les funcions que aquesta Llei els assignen de manera imperativa.

Article 22

Impugnació d'acords

1. Els acords de l'assemblea general i de la junta directiva s'han de fer constar per escrit, en una acta que ha de firmar el secretari, amb el vistiplau del president. Qui voti en contra d'un acord determinat pot demanar, en la mateixa reunió on s'ha pres, que el seu vot consti en l'acta.

2. Qualsevol associat té dret a sol·licitar i a obtenir còpia, total o parcial, de l'acta de les reunions de l'assemblea general i de la junta directiva. Aquestes còpies han de ser certificades pel secretari.

3. Els socis que hagin fet constar en l'acta el seu vot contrari a un acord i els que no hagin assistit a la reunió on es va prendre i no hagin delegat el seu vot, poden impugnar-lo judicialment si és contrari a aquesta Llei o als estatuts de l'associació, o si beneficia uns socis o tercers en perjudici d'uns altres socis o dels interessos de l'associació, dins dels trenta dies següents a la seva adopció.

4. Els socis que hagin impugnat un acord poden sol·licitar al Registre l'anotació marginal de la impugnació.

5. L'assemblea general pot acordar, per majoria absoluta dels assistents i dels representats, que una determinada controvèrsia sigui sotmesa a arbitratge.

Article 23

Responsabilitat

1. L'associació respon dels seus actes i omissions amb tots els seus béns i drets, presents i futurs.

2. Els membres de la junta directiva responen davant de l'associació, dels socis i de tercers per les actuacions que realitzin en exercici dels seus càrrecs i que siguin contràries a la Llei o als estatuts i pels danys i perjudicis causats amb dol o negligència.

3. La responsabilitat dels membres de la junta directiva és solidària respecte de

les actuacions acordades de manera col·legiada, llevat que hagin fet constar en acta la seva oposició a l'acord. També és solidària sempre que l'acció o l'omissió que la genera no es pugui atribuir a un o més d'ells, de manera individual i exclusiva.

Article 24

Drets dels socis

1. Els membres d'una associació tenen dret a:

a) Assistir i participar en les assemblees generals, personalment o a través de representants, segons disposin els estatuts.

b) Votar en els altres òrgans de l'associació de què formin part. Aquest dret es pot veure limitat en els estatuts per als menors d'edat en les associacions no juvenils que els admetin com a socis.

c) Ser elegibles per als òrgans de govern.

d) Ser informats de les activitats de l'associació i prendre-hi part.

e) Ser informats del funcionament de l'associació i, especialment, de les decisions dels òrgans de govern, de l'estat de comptes i de les relacions de l'associació amb els poders públics i amb tercers. Aquest dret es podrà exercir sol·licitant la informació corresponent a la junta directiva o als altres òrgans estatutaris de govern i, si escau, realitzant preguntes en l'assemblea general.

f) Separar-se de l'associació. Si la persona que se separa consta al Registre com a membre fundador, pot sol·licitar al Registre l'anotació de la seva separació.

2. Els estatuts han d'establir els drets dels membres de l'associació, recollint com a mínim els establerts en aquest article.

Article 25

Deures dels socis

1. Els membres d'una associació tenen com a deures generals:

a) Ser lleials als objectius i les finalitats de l'associació i actuar per assolir-los.

b) Contribuir al sosteniment de l'associació, en la forma que determinin els estatuts.

c) Respectar i complir els acords adoptats pels òrgans de l'associació.

2. Els estatuts han de determinar els deures dels socis, a partir dels previstos en aquest article. Els deures establerts han de respectar, en tot cas, els drets i les llibertats constitucionalment reconeguts i han de guardar l'adequació i la proporcionalitat necessàries amb les finalitats de l'associació.

Article 26

Règim disciplinari

Els estatuts han d'establir el règim disciplinari dels socis, que ha d'incloure les infraccions, les sancions i el procediment disciplinari, d'acord amb els criteris següents:

a) Les infraccions s'han de fonamentar en l'incompliment dels deures com a associats.

b) Les sancions han de guardar una relació d'adequació i proporcionalitat necessàries amb les infraccions comeses.

c) El procediment ha d'incloure el dret del soci a ser escoltat abans de la imposició d'una sanció, la motivació de la sanció i la possibilitat de recórrer contra la imposició de les sancions a un òrgan de l'associació, sense perjudici dels recursos judicials que escaiguin.

Article 27

Activitats de l'associació

1. Les associacions poden realitzar totes les activitats lícites que siguin adequades al seu objecte social i serveixin per assolir les finalitats estatutàries, d'acord, en cada cas, amb els requisits i les condicions que estableixi l'ordenament.

2. Per a les activitats econòmiques de les associacions cal atènyer-se al que disposa l'apartat 4 de l'art. 1.

Article 28

Obligacions documentals

1. Les associacions han de portar un llibre registre de socis, un llibre d'actes, un llibre inventari de béns i els llibres de comptabilitat que corresponguin a les

seves activitats. Aquests llibres han de ser diligenciats pel Registre d'Associacions, i firmats pel president i pel secretari, o els òrgans equivalents de l'associació.

2. El Govern, per reglament, pot determinar la comptabilitat addicional que han de portar les associacions que rebin subvencions públiques.

3. Els llibres indicats als apartats anteriors poden ser consultats per tots els socis.

Article 29

Subvencions públiques

1. Els poders públics, en l'àmbit de les seves competències, i per contribuir a assolir interessos generals, poden subvencionar les associacions inscrites en el Registre, atorgant quantitats dineràries per al seu funcionament i activitats o posant a la seva disposició mitjans materials.

2. Totes les associacions registrades poden concórrer a les convocatòries de subvenció que, si és el cas, facin els organismes públics, els quals les han de realitzar amb publicitat suficient i amb indicació dels criteris generals de concessió.

3. L'atorgament de les subvencions ha de ser públic, i es pot formalitzar a través de conveni entre l'organisme concedent i l'associació receptora.

4. Les associacions receptores de subvencions públiques han de retre comptes de la seva utilització a l'organisme concedent. En cas d'una aplicació incorrecta de la subvenció, segons les condicions d'atorgament, l'organisme concedent ha d'instar l'associació receptora perquè la retorni, sense perjudici de les responsabilitats que corresponguin.

Article 30

Dissolució de les associacions

1. Les associacions es dissolen:

- a) per acord de l'assemblea general
- b) per quedar un nombre inferior a tres associats
- c) per expiració del termini fixat en els estatuts, exhauriment de l'objecte social o impossibilitat de realitzar la finalitat per a la qual es van constituir

d) per les altres causes establertes en els estatuts.

2. En els casos dels apartats c) i d) anteriors l'assemblea general ha d'acordar la dissolució de l'associació. En cas que no sigui convocada segons els estatuts, una desena part dels socis poden instar la junta directiva a convocar-la, i la junta ho ha de fer en el termini màxim de 30 dies. L'assemblea ha de pronunciar-se expressament sobre la qüestió de la dissolució.

3. En el cas de l'apartat b) anterior, el president de l'associació o qui la representi ha de portar al Registre d'Associacions el llibre de socis actualitzat, certificant, sota la seva responsabilitat, la seva correspondència amb la realitat. El responsable del Registre ha d'anotar la dissolució per aquesta causa si en el llibre no hi consten com a mínim tres socis actius.

4. Les associacions poden ser dissoltes per sentència judicial ferma, en els termes previstos en el Codi penal.

Article 31

Liquidació de les associacions

1. Una vegada adoptat l'acord o la resolució de dissolució, la junta directiva o les persones designades per l'assemblea o per l'autoritat judicial es constitueixen en liquidadors de l'associació.

2. Correspon als liquidadors l'administració de l'associació a partir del moment del seu nomenament. Amb la finalitat de liquidar l'associació han de:

- a) Cobrar els crèdits pendents.
- b) Vetllar pel patrimoni social i administrar-lo amb diligència fins que s'hagi liquidat.
- c) Liquidar el patrimoni i pagar els creditors.
- d) Aplicar el patrimoni o el líquid sobrant a les finalitats previstes als estatuts, que en cap cas poden autoritzar el repartiment entre els socis o la cessió a persones o entitats amb afany de lucre.
- e) Sol·licitar al Registre d'Associacions la cancel·lació de l'associació.

f) Realitzar totes les altres operacions de liquidació que resultin necessàries al bon fi de l'associació.

Article 32

Concurs

En el supòsit d'insolvència d'una associació, la seva junta directiva o, si és el cas, els liquidadors, han d'instar la declaració que correspongui, d'acord amb la legislació vigent.

Capítol V. Associacions especials

Article 33

Associacions juvenils

1. Són associacions juvenils les que, en virtut del seu objecte i de les seves finalitats socials, són idònies per agrupar persones amb una edat màxima de vint-i-cinc anys. En la seva denominació s'hi ha d'expressar aquesta condició mitjançant els termes "juvenil", "de joves" o qualsevol altre de similar.

2. Les associacions juvenils es regeixen per les normes d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

- a) Els membres poden ser persones de l'edat determinada pels estatuts, que en tot cas han de tenir com a màxim vint-i-cinc anys.
- b) En la constitució de l'associació hi han de participar almenys dues persones majors d'edat o emancipades, amb plenitud de drets.
- c) En la junta directiva hi han de figurar almenys tres membres majors d'edat o emancipats, que han de fer-se càrrec dels actes d'administració que requereixin plena capacitat d'obrar.
- d) En el Registre s'ha d'anotar el caràcter juvenil de l'associació.

Article 34

Declaració d'utilitat pública

1. El Govern, mitjançant decret, pot declarar d'utilitat pública les associacions registrades que compleixin finalitats d'interès general.

2. Les associacions declarades d'utilitat pública poden utilitzar aquesta menció en els seus documents i en les seves activitats, i gaudeixen dels beneficis fiscals, econòmics, administratius i d'altre tipus que estableixi la legislació vigent.

Disposicions addicionals

Primera

Partits polítics

Mentre no se n'adopti una legislació específica, els partits polítics es regeixen per aquesta Llei, amb les especialitats següents:

1. D'acord amb el que estableix l'article 26 de la Constitució, només les persones de nacionalitat andorrana poden crear partits polítics.

2. L'assemblea general, o òrgan equivalent establert en els estatuts, es pot reunir en sessió ordinària amb una periodicitat diferent de l'anyal, segons que prevegin els mateixos estatuts.

3. Els estatuts poden establir òrgans de direcció i de gestió diferents de la Junta directiva i del president tal i com es preveuen en aquesta Llei. En tot cas, els estatuts han de determinar la forma de la seva elecció, que ha de ser democràtica, i les seves competències.

Segona

Associacions empresarials, professionals i sindicals

Mentre no s'adopti una legislació específica, en compliment de les disposicions de l'article 18 de la Constitució, els estatuts de les associacions empresarials, professionals i sindicals que es constitueixin han de garantir, tal com disposa el referit article, la seva autonomia organitzativa i funcional respecte dels organismes estrangers i internacionals afins, sense perjudici que hi mantinguin les relacions corresponents.

Tercera

Registre d'Entitats Esportives

El Registre d'Entitats Esportives establert per la Llei de l'esport, de 30 de juny de 1998 queda integrat al Registre d'Associacions que preveu aquesta Llei. El Reglament del Registre d'Associacions ha de recollir expressament les especialitats del registre de les associacions esportives que es derivin de la Llei de l'esport.

Quarta

Registre d'Associacions

El Govern ha de crear el Registre d'Associacions i regular-lo reglamentària-

ment en un termini de sis mesos des de la publicació d'aquesta Llei.

Disposicions transitòries

Primera

Les associacions ja constituïdes a l'entrada en vigor d'aquesta Llei disposen d'un termini d'un any a partir d'aquest moment per presentar la sol·licitud d'inscripció en el Registre d'Associacions, després d'haver adaptat els seus estatuts a la Llei.

Segona

El termini per resoldre sobre les sol·licituds d'inscripció en el Registre previst a l'article 10 s'entén prorrogat a sis mesos respecte de les sol·licituds que es presentin dins dels primers dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tercera

1. Les associacions ja constituïdes a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han d'adjuntar a la seva sol·licitud d'inscripció en el Registre la documentació establerta a l'article 9, llevat de l'acta de constitució, que se substitueix per una certificació d'estar constituïda, expedida pel secretari i amb el vistiplau del president, o càrrecs equivalents, i elevada a escriptura pública, en la qual s'ha de fer constar l'existència de l'associació i l'any de la seva creació i de l'aprovació dels estatuts pels quals es regia, si se'n guarda memòria.

2. En cas d'associacions constituïdes per persones jurídiques s'hi han de fer constar també les dades que els exigeix l'article 5.2.a respecte de l'acta de constitució.

Disposicions finals

Primera

S'habilita el Govern per desplegar reglamentàriament aquesta Llei.

Segona

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de sis mesos de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Lleis ordinàries

Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries

Exposició de motius

El nivell de desenvolupament econòmic del Principat i la voluntat d'incrementar i potenciar al màxim l'economia andorrana exigeixen i, alhora, estan condicionats per la millora de les infraestructures del Principat. Les millores i les innovacions esmentades són dutes a terme mitjançant inversions finançades de forma exclusiva pel sector públic.

La necessitat de finançar les inversions esmentades ha impulsat la creació d'una figura impositiva que recaigui sobre els que reverteixen, principalment, aquestes inversions. Aquest nou impost és un tribut de naturalesa indirecta, que grava determinades transmissions de béns immobles i fa recaure la càrrega tributària en els adquirents d'aquests béns.

Aquesta Llei introdueix un model de corresponsabilitat fiscal en virtut del qual coexisteixen dues quotes tributàries: l'estatal i la comunal. Amb l'objectiu de garantir el principi de la reserva de Llei que exigeix l'article 27 de la Constitució i les potestats atribuïdes als comuns per l'article 80.2 de la Constitució i l'article 9 de la Llei Qualificada de delimitació de competències dels comuns, aquesta Llei estableix uns tipus màxims i mínims. El comú que opti per establir el tribut sobre les transmissions patrimonials immobiliàries a inscriure al cadastre comunal haurà de regular en les seves respectives ordinacions pressupostàries el tipus de gravamen aplicable a les transmissions que tinguin lloc dins les

seves demarcacions territorials, i en els termes que preveu aquesta Llei, sense que aquest tipus de gravamen pugui ser inferior al límit mínim ni superior al màxim establerts en aquesta Llei. La gestió del tribut s'efectua de forma compartida entre el Govern i els comuns, cadascun per la part de deute tributari que li correspon. Tanmateix i als efectes de simplificar el sistema de gestió, es preveu que els comuns puguin delegar al Govern, mitjançant el corresponent Conveni, la competència de la gestió comunal del tribut.

La Llei que regula aquest impost es desenvolupa a través de vint articles, distribuïts en quatre capítols. El capítol primer, que consta de dos articles, estableix les definicions generals de l'impost. El capítol segon, amb un total de nou articles, desenvolupa el cos i el contingut bàsic d'aquesta figura impositiva. El capítol tercer es dedica a les normes de gestió de l'impost. I l'últim capítol es destina a la regulació específica del règim d'infraccions i sancions relatiu a aquest tribut. A tot això s'afegeixen tres disposicions addicionals, una disposició transitòria i dues disposicions finals.

Capítol I. Definicions generals

Article 1

Naturalesa jurídica

1. El present impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries és un impost de naturalesa indirecta que grava les transmissions patrimonials oneroses i les transmissions patrimonials lucratives *inter vivos* de béns immobles, així com la constitució i la cessió de drets reals sobre els béns immobles, en els termes descrits en la present Llei.

2. L'impost s'exigeix segons la veritable naturalesa jurídica de l'acte o contracte, amb independència de la denominació que les parts li hagin donat.

3. Als efectes d'aquest impost, també es consideren béns immobles les instal·lacions de qualsevol tipus establertes amb caràcter permanent, que no siguin transportables per la seva forma de construcció i encara que el terreny sobre el qual es trobin situades no pertanyi al propietari dels béns immobles.

Article 2

Àmbit territorial

1. Aquest impost s'aplica a totes les transmissions de béns immobles i a les constitucions i les cessions de drets reals sobre aquests béns immobles quan estiguin situats en territori del Principat d'Andorra.

2. Als efectes de l'aplicació del gravamen comunal corresponent caldrà atènyer-se a la parròquia on estigui situat l'immoble.

Capítol II. Fet generador, base de tributació, tipus de gravamen i quota tributària

Article 3

Fet generador

1. Són transmissions patrimonials subjectes a aquest impost les transmissions, a títol oneros o a títol lucratiu *inter vivos*, de tota classe de béns immobles així com la constitució i la cessió de drets reals sobre els béns immobles.

2. Són també actes subjectes a aquesta Llei:

a) La transmissió d'accions o de participacions de societats mercantils, així com la constitució o cessió de drets reals sobre aquestes accions o participacions quan almenys el cinquanta per cent de l'actiu de les dites societats estigui compost per béns immobles o drets reals sobre els béns immobles.

b) Les transmissions o adjudicacions de béns immobles realitzades com a conseqüència de qualsevol resolució judicial o administrativa.

c) Les insolutums d'acions de béns immobles i les adjudicacions dels mateixos béns per a pagament de deutes.

d) Els expedients de domini i les actes de notorietat als quals la Llei atribueixi l'efecte de reconèixer la propietat de béns immobles a una persona, a menys que s'acrediti haver pagat l'impost amb anterioritat.

e) Els reconeixements de domini a favor d'una persona determinada, amb la mateixa excepció que preveu l'apartat anterior.

f) Les concessions administratives que impliquin la utilització privativa de béns immobles.

g) L'ampliació posterior del contingut de drets reals constituïts, que s'ha de liquidar sempre que impliqui per al seu titular un increment patrimonial, el qual serveix de base per a l'exigència del tribut.

3. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren també subjectes a l'impost els contractes de promesa i els contractes d'opció quan tinguin per objecte un bé immoble o drets sobre els béns immobles.

4. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren actes translatius, i per tant subjectes a aquest impost, els contractes preparatoris, promeses o opcions, on s'estipuli el pagament d'un preu superior al vint per cent del preu total que s'hagi pactat per a la compravenda, o aquells que es facin per temps indefinit o per un termini superior a cinc anys, amb independència del moment en què tingui lloc l'entrega de la possessió. En el moment de la formalització del contracte definitiu de compravenda derivat d'aquestes promeses o opcions no es practica liquidació, sempre que inicialment s'hagin liquidat efectivament per aquest impost.

Si s'acredita la resolució del contracte abans d'expirar el dit termini de cinc anys, pot tenir lloc la devolució de la suma ingressada, entenent per aquesta la diferència entre la suma inicialment satisfeta i la que s'hauria d'haver liquidat per raó del contracte preparatori, en els termes que regula l'article 17 d'aquesta Llei pel procediment de devolució dels ingressos indeguts i sempre que se sol·liciti abans del venciment del període de prescripció de l'impost.

5. Als efectes d'aquesta Llei, es considera que els contractes de permuta comporten l'existència de dues transmissions.

6. Als efectes d'aquest impost les resolucions o anul·lacions de contractes per voluntat de les parts tenen la consideració de nova transmissió. En les compravendes a carta de gràcia o amb pacte de retrovenda, l'exercici del dret de lluir i quitar o la retrocessió de les compraven-

des tenen també la consideració de nova transmissió.

Article 4 Exempcions

1. Resten exemptes de l'impost les transmissions i constitucions de drets reals de béns immobles realitzades a favor del Consell General, el Govern, els comuns i els quarts.

2. Resten exemptes de l'impost les transmissions de béns i drets realitzades pels cònjuges a la comunitat conjugal, les que realitzi qualsevol dels cònjuges a favor de l'altre en el marc de la modificació de la comunitat conjugal i, en general, les adjudicacions de béns i drets que es realitzin en el marc de la dissolució i liquidació del règim econòmic del matrimoni.

3. Resten exemptes de l'impost les constitucions o cessions de drets reals de garantia.

4. Resten exemptes:

a) Les donacions de béns immobles i les transmissions o constitucions de drets reals sobre els béns immobles realitzades entre cònjuges o persones físiques que tinguin un parentiu per consanguinitat en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau.

b) Les donacions d'accions de societats en què més del cinquanta per cent de l'actiu estigui compost per béns immobles o drets reals sobre els mateixos béns, realitzades entre consorts o persones físiques que tinguin un parentiu per consanguinitat en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau.

c) Les donacions de béns immobles entre societats o les aportacions de béns immobles a societats en què tots els seus accionistes tinguin entre ells un parentiu per consanguinitat en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau o siguin cònjuges, i que com a resultat de la transmissió o aportació més del cinquanta per cent de l'actiu estigui compost per béns immobles o drets reals sobre els béns immobles.

Article 5 Meritament

1. L'impost es merita en el moment de la transmissió, la constitució o la cessió dels béns o drets que en són objecte, segons correspongui.

2. En qualsevol transmissió de béns, constitució o cessió dels drets reals, l'efectivitat de la qual es trobi suspesa per l'existència d'una condició o termini, l'impost no es merita fins al seu compliment, sense perjudici del que disposa l'article 13 d'aquesta Llei.

No és així en el cas de les condicions resolutòries, en què l'impost es merita en el moment de la transmissió.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, per als actes a què es refereix l'apartat 4 de l'article 3 d'aquesta Llei, l'impost es merita en el moment de la formalització de l'acte. La formalització posterior de la transmissió definitiva no merita impost.

Article 6 Obligat tributari

1. Als efectes d'aquest impost, són obligats tributaris els adquirents dels béns o drets objecte de la transmissió, o aquells a favor dels quals es constitueixi o cedeixi un dret real.

2. En els expedients de domini i les actes de notorietat als quals la Llei atribueixi l'efecte de reconèixer la propietat de béns immobles a una persona, és obligat tributari la persona que els promogui.

3. En els reconeixements de domini a favor d'una persona determinada, aquesta persona és l'obligat tributari.

4. En les concessions administratives, és obligat tributari el concessionari.

5. L'obligat tributari ha de satisfer l'impost amb independència de les estipulacions establertes per les parts.

Article 7 Base de tributació

1. La base de tributació està constituïda pel valor real dels béns transmesos o del dret que es constitueix o cedeix.

2. Únicament minoren la base de tributació les càrregues que disminueixin el

valor real dels béns, però mai els deutes, encara que estiguin garantits per penyorament o hipoteca.

3. Als efectes d'aquesta Llei, la transmissió de drets reals es valora de la forma següent:

a) Si l'usdefruit és temporal, en el 2 per 100 sobre el valor total del bé per cada període d'un any, sense que pugui excedir el límit del 70 per 100. En el cas que l'usdefruit tingui una durada inferior a un any es valora en el 2 per 100 sobre el valor total del bé.

b) Si l'usdefruit és vitalici, en el 70 per 100 sobre el valor total del bé quan l'usufructuari té menys de 20 anys; aquest percentatge es minora en un 1 per 100 per cada any que l'usufructuari tingui de més, amb el límit mínim del 10 per 100 del valor total del bé.

4. El valor de la nova propietat es determina per la diferència entre el valor de l'usdefruit i el valor total del bé.

5. El dret d'ús i el d'habitació es liquiden com si es tractés d'un usdefruit.

6. L'usdefruit constituït a favor d'una persona jurídica per temps indeterminat o per un termini superior a trenta anys, es considera fiscalment com una transmissió de plena propietat, subjecta a condició resolutòria.

7. En el cas de promeses de venda o opcions de compra que no tinguin la consideració de transmissió de béns segons aquesta Llei, la base imposable és el preu consignat per la promesa o opció, amb un mínim del deu per cent del valor del bé.

8. En el cas de concessions administratives, la base de tributació es determina per les regles següents:

a) Si l'Administració fixa una quantitat total en concepte de preu o cànon que hagi de satisfer el concessionari, la base és aquesta quantitat.

b) Quan no sigui aplicable la regla anterior, el valor declarat pels interessats, sense perjudici del dret de l'Administració en matèria de comprovació de valors.

9. Als efectes de liquidació de l'impost, quan es tracti de transmissions a títol gratuït o de transmissions a títol oneros

sense intervenció de preu, les parts han de fer constar a l'escriptura o al document de liquidació el valor que atribueixen als béns objecte de la transmissió.

Article 8

Tipus de gravamen

1. El tipus de gravamen estatal és de l'1,25 per 100.

2. Si els comuns estableixen un tribut sobre les transmissions patrimonials immobiliàries a inscriure al cadastre comunal, el tipus de gravamen comunal serà el que estableixin les seves ordinacions, que no podrà ser inferior al 0,50 per 100 ni superior a l'1,25 per 100.

Article 9

Quota tributària

1. La quota tributària estatal es determina aplicant a la base de tributació el tipus de gravamen estatal de l'impost.

2. La quota tributària comunal es determina aplicant a la base de tributació el tipus de gravamen comunal de l'impost.

Article 10

Garantia de pagament

Els béns o drets transmesos responen, qualsevol que en sigui el posseïdor, del deute tributari que s'origini per aquest impost, a menys que el posseïdor sigui un tercer protegit per la fe pública o es justifiqui l'adquisició dels béns de bona fe i amb títol just.

Article 11

Prescripció

1. Aquest impost prescriu en el termini que estableix la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. La prescripció es comença a comptar des de la data en què es formalitzi l'escriptura pública notarial o, si es tracta de documents privats, des del moment en què el document sigui presentat a liquidació.

Capítol III. Gestió i liquidació

Article 12

Competència

1. La competència per a la gestió i liquidació de l'impost per la part del deute tributari que correspon al Govern és

exercitada pel ministeri encarregat de les finances.

2. La competència per a la gestió i liquidació de l'impost per la part del deute tributari que correspon als comuns és exercitada per cada comú. A aquest efecte els comuns han d'aprovar per ordinació les respectives normes de gestió i liquidació de l'impost per la part del deute tributari corresponent a la quota comunal.

3. Tanmateix, els comuns poden subscriure un Conveni amb el Govern, en virtut del qual la gestió i la liquidació de la part del deute tributari de l'impost que correspon als comuns es delega al Govern en els següents termes:

3.1. El Govern recapta la totalitat dels ingressos que generi l'impost i abona als comuns la part que els correspongui mitjançant liquidacions que comprenen totes les transmissions meritades en un trimestre natural, i que es fan efectives en el termini dels trenta dies següents a l'últim dia del trimestre natural anterior.

3.2. Llevat pacte en contrari, el pagament es fa mitjançant transferència bancària al compte que prèviament hagi indicat el comú.

3.3. En el mateix termini de trenta dies establert a l'apartat 3.1 anterior, el Govern ha de remetre a cada comú una comunicació detallada en què s'especifiquin el detall de les transmissions realitzades, el nombre total de liquidacions efectuades i la suma total recaptada per raó de l'impost.

4. Als efectes de l'establert en l'apartat anterior, el sistema de gestió i liquidació de l'impost determinat en els articles 13 i 15 d'aquesta Llei és d'aplicació per la part del deute tributari corresponent al Govern. En els casos en què s'hagi subscrit el Conveni amb els comuns, l'esmentat sistema de gestió i liquidació de l'impost també és d'aplicació per la part del deute tributari corresponent als comuns que subscriuguin el citat Conveni.

Article 13

Liquidació de l'impost

1. En el supòsit que la transmissió d'un bé o dret o la constitució d'un dret real es formalitzi a través de contracte privat, l'obligat tributari ha d'autoliquidar l'im-

post, presentant-lo i ingressant-ne l'import a l'oficina liquidadora del ministeri encarregat de les finances, en un termini de trenta dies a comptar des de la data del contracte privat.

En el supòsit d'una elevació posterior a públic d'aquest contracte privat, la liquidació de l'impost s'ha de justificar en el moment de l'elevació a públic del contracte.

2. En cas que la transmissió d'un bé o dret o la constitució d'un dret real siguin atorgades a través d'escriptura pública, l'obligat tributari ha de liquidar l'impost de forma simultània a l'atorgament de l'escriptura pública, havent el fedatari públic de complir les obligacions de l'article 15 d'aquesta Llei.

3. En les transmissions subjectes a condicions suspensives en les quals es requereixi la intervenció posterior del fedatari públic per a l'efectivitat de la transmissió, la liquidació de l'impost s'ha d'efectuar simultàniament a la seva intervenció.

En les altres transmissions subjectes a condicions suspensives el compliment de les quals no requereixi la intervenció posterior del fedatari públic, l'impost s'ha de liquidar com si la condició suspensiva no existís, sense perjudici de la devolució de l'impost quan s'acrediti l'incompliment de la condició esmentada. En aquest cas, és aplicable el previst a l'article 17 d'aquesta Llei sobre el retorn de l'impost. La consumació de la transmissió amb el compliment de la condició, no dóna lloc a nova liquidació.

4. S'han de determinar reglamentàriament els terminis, els models, les formes de declaració i d'ingrés tributari, i les formes de justificació del pagament de l'impost.

Article 14

Comprovació de valors

1. L'Administració pot comprovar el valor real dels béns o drets transmesos. Per tal d'obtenir aquest valor real, l'Administració ha d'utilitzar un sistema de valoració basat en una taxació pericial, suficientment motivada, dels béns objecte de la transmissió. En qualsevol cas, l'obligat tributari pot promoure la taxa-

ció pericial contradictòria prevista a la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. En la transmissió efectuada mitjançant contracte privat, l'Administració notifica el resultat de la comprovació del valor directament a l'obligat tributari, en els termes que s'estableixin.

3. En la transmissió efectuada a través d'escriptura pública, l'Administració notifica el resultat de la comprovació del valor al fedatari públic que va autoritzar l'escriptura esmentada en els termes que s'estableixin, per tal que aquest requereixi l'obligat tributari i li notifiqui el contingut de la comprovació.

Article 15

Obligacions dels fedataris públics

1. Els fedataris públics no poden autoritzar cap escriptura pública de transmissió de béns immobles, o de constitució o cessió de drets reals sobre els mateixos béns efectuada mitjançant contracte privat, ni poden protocol·litzar documents privats on es reflecteixin aquestes transmissions de béns immobles o drets sobre els mateixos béns, si els obligats tributaris no acrediten prèviament o simultàniament la liquidació i, si escau, l'ingrés efectiu de l'impost, o que són d'aplicació els supòsits de no subjecció previstos en aquesta Llei.

2. Quan es tracti d'actes subjectes a l'impost en què no hi hagi intervenció de preu, la liquidació es practica prenent per base el valor real dels béns declarat pel mateix obligat tributari, que s'ha de consignar a l'escriptura.

3. Els fedataris públics han de percebre l'import de la liquidació efectuada per l'obligat tributari i efectuar-ne l'ingrés al ministeri encarregat de les finances, dins els terminis i sota els models que reglamentàriament es determinin.

4. Els fedataris públics han d'adjuntar a la matriu de l'escriptura una còpia de la liquidació de l'impost.

5. Els fedataris públics han de presentar davant del servei competent del ministeri encarregat de les finances, durant la primera quinzena de cada trimestre, la relació o índex comprensiu de tots els actes subjectes a l'impost que hagin autoritzat i de les liquidacions que hagin percebut en el trimestre natural imme-

diament anterior, en la forma i sota els models que reglamentàriament es determinin.

6. El ministeri encarregat de les finances ha de requerir el fedatari públic per tal que notifiqui a l'obligat tributari la liquidació resultant de la comprovació de valors en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

7. Els fedataris públics, en el procediment de comprovació de valors i a requeriment previ del ministeri encarregat de les finances, estan obligats a identificar l'obligat tributari en el supòsit que aquest no hagi satisfet la liquidació resultant d'aquest procediment en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Article 16

Obligacions registrals

1. Els notaris han de comunicar al Registre Administratiu de Béns Immobles l'atorgament de qualsevol acte o contracte que impliqui una transmissió patrimonial immobiliària o la constitució o cessió de drets reals en què intervinguin, a fi que es procedeixi a la seva inscripció.

2. S'han de determinar reglamentàriament la forma i el procediment per dur a terme la inscripció.

Article 17

Devolució per ingressos indeguts

1. L'Administració ha de retornar l'import ingressat, pel procediment de devolució d'ingressos indeguts, en aquells casos en què l'impost es liquidi amb anterioritat al seu meritament, si en un termini de noranta dies després d'efectuar la liquidació l'obligat tributari certifica que no s'ha produït la transmissió, sempre que no hagi finalitzat el període de prescripció de l'impost. A aquest efecte, s'ha de presentar la declaració original del pagament de l'impost, en els models i les formes que s'estableixin reglamentàriament.

2. Quan es declari o es reconegui judicialment o administrativament la nul·litat o la resolució d'un contracte, el contribuent té dret a la devolució del que va satisfer com a quota a l'Administració, sempre que reclami la devolució abans de finalitzar el període de prescripció de l'impost.

Capítol IV. Infraccions i sancions

Article 18

Infraccions i sancions

1. Les infraccions tributàries derivades del que disposa aquesta Llei es regeixen pel règim d'infraccions i sancions establert al capítol III, secció tercera de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

2. Als efectes d'aquesta Llei són infraccions de defraudació les següents:

a) Deixar d'ingressar totalment o parcialment el deute tributari resultant de l'impost, sigui per no presentar declaracions o la manca de liquidació o bé sigui perquè, havent-ho fet, s'ometin dades, elements o quantitats necessaris per determinar les bases o quotes tributàries.

b) Gaudir o obtenir indegudament exempcions o devolucions de l'impost.

c) Tota acció o omissió d'obrar si porta perjudici econòmic per a l'Administració.

3. Als efectes d'aquesta Llei són infraccions simples l'incompliment de qualsevol obligació o deure tributari derivat de la gestió de l'impost quan no constitueixi infracció de defraudació.

Article 19

Determinació de les sancions

1. Les infraccions simples se sancionen amb una multa no inferior a 50.000 pessetes ni superior a 250.000 pessetes.

2. Les infraccions de defraudació se sancionen amb multa pecuniària del 25 per 100 del deute tributari resultant, més els interessos de demora corresponents.

Article 20

Notificacions i recursos de les infraccions

1. Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, s'ha de notificar a la persona interessada la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, el precepte infringit i la quantia de la multa. La persona interessada disposa d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

2. Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent de l'Adminis-

tració dicta la resolució que correspongui, que es pot recórrer en els termes establerts per la Llei de bases de l'ordenament tributari.

3. En qualsevol cas, i per tal que l'acte administratiu quedi en suspens, amb la interposició del recurs s'ha de dipositar una fiança que, a judici de l'autoritat competent, sigui suficient per garantir el pagament del deute tributari.

4. En el cas de les transmissions patrimonials realitzades a través d'escriptura pública, el fedatari públic a requeriment de l'Administració ha de notificar a l'obligat tributari qualsevol sanció que recaigui contra ell. Si en el termini que es fixi l'obligat tributari no fa efectiu el pagament de la sanció, el fedatari públic que autoritza l'escriptura pública ha de comunicar a l'Administració les dades personals del contribuent.

Disposicions addicionals

Primera

La potestat tributària reconeguda als comuns per l'article 9.5 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns en relació amb les transmissions immobiliàries a inscriure en el cadastre comunal, és exercida pels comuns d'acord amb les disposicions establertes en aquesta Llei.

Segona

La Llei del pressupost general pot actualitzar o adequar el tipus de gravamen i l'import de les sancions establerts per aquesta Llei.

Tercera

Es crea el Registre Administratiu de Béns Immobles, adscrit a la Cambra de Notaris, on s'han d'inscriure els actes i contractes pels quals es transmeti la propietat de béns immobles o es constitueixin o cedeixin drets reals sobre els béns immobles.

Aquest Registre ha de garantir la confidencialitat de les dades corresponents a les persones físiques o jurídiques que hi apareguin com a titulars dels drets inscrits.

Disposició transitòria

Única

Als efectes de l'aplicació d'aquest impost la data de transmissió de béns o drets es determina segons el que disposa l'article 11.2 d'aquesta Llei. Tanmateix, els contractes corresponents a transmissions de béns o drets que recaiguin sobre béns immobles realitzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que no s'hagin formalitzat en escriptura pública es poden elevar a públics en el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei sense que s'exigeixi el pagament de l'impost, quan s'acrediti al ministeri encarregat de les finances la possessió del bé immoble o dret sobre el bé immoble amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, mitjançant la presentació dels documents administratius relacionats amb el bé immoble de què es tracti, emesos a nom del propietari. S'ha d'establir reglamentàriament el procediment administratiu aplicable.

Els actes i contractes que d'acord amb el paràgraf anterior s'acrediti que han estat formalitzats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de regir per la normativa i disposicions aplicables i vigents en el moment en què es van efectuar les operacions esmentades.

Disposicions finals

Primera

S'autoritza el Govern perquè desenvolupi reglamentàriament aquesta Llei.

Segona

Aquesta Llei entra en vigor al cap de quinze dies de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional

Exposició de motius

L'Estat andorrà, per història i per tradició, sempre ha estat respectuós amb la prevenció i la lluita contra el blanqueig de diners sense renunciar a la seva sobirania i a les garanties que figuren en l'ordenament jurídic en matèria de secret bancari i de seguretat en les relacions entre el sistema financer i els seus clients.

Han transcorregut prop de cinc anys des de l'aprovació de la Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner o valors producte del crim, de data 11 de maig de 1995, i en aquest temps, la internacionalització de l'economia mundial, així com la internacionalització de la criminalitat han determinat la comunitat internacional a establir normes de caràcter preventiu i també de caràcter repressiu l'eficàcia de les quals depèn de l'homogeneïtat de llur aplicació simultània a tots els països del món. El blanqueig de diners pren formes diferents en funció del desenvolupament del sistema legislatiu i del nivell d'aplicació d'aquest sistema en cada país. És veritat que els instruments internacionals de lluita contra el blanqueig reposen sobre principis comuns, però la varietat de situacions nacionals fa molt difícil no solament un procés d'uniformització normativa sinó també un procés d'harmonització i assimilació de les normes.

Amb aquesta voluntat d'harmonització, l'exposició de motius de la Llei de protecció del secret bancari i del blan-

queig de diner o valors producte del crim ja posava de manifest de manera ferma la voluntat d'adhesió de l'Estat andorrà als convenis de Viena, de les Nacions Unides, i d'Estrasburg, del Consell d'Europa.

Les disposicions del Codi penal andorrà, la Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner i els procediments de dret intern andorrà presenten un grau important de convergència amb les disposicions dels convenis en llur filosofia. Tanmateix convé adaptar aquestes lleis als convenis, com a la pràctica usual dels països veïns i les directrius dels organismes de lluita contra el blanqueig de diners.

És el que la present Llei intenta aconseguir amb la senzillesa tradicional dels textos legals andorrans però amb la voluntat reiterada d'eficàcia. Les ratificacions dels convenis de Viena i d'Estrasburg recentment signades comporten la modificació de la legislació andorrana vigent per adaptar-la als preceptes dels dos convenis esmentats, i per aconseguir que les nostres normes tinguin la màxima eficàcia i tendeixin a ser uniformes amb les aplicades en altres països.

La confiscació, que és l'objecte de la majoria de les disposicions del Conveni d'Estrasburg, ha estat detallada considerant les especificitats andorranes.

L'aspecte de prevenció del blanqueig de diners o valors producte del crim organitzat és el que ha necessitat unes modificacions més àmplies per donar més garanties d'eficàcia al mecanisme de declaració, control i denúncia dels fets sospitosos, tot salvaguardant el principi del secret bancari. A aquest efecte es crea la Unitat de Prevenció del Blanqueig com a organisme centralitzador de totes les declaracions en matèria de blanqueig de diners.

La present Llei té un doble objecte. En el títol I es regula l'organització de l'ajuda judicial internacional penal mitjançant normes que són d'aplicació a tots els procediments relatius a aquesta matèria, siguin quins siguin els delictes als quals es refereixin. En el títol II es fa referència a la lluita contra el blanqueig de diners o de valors procedents de la delinqüència internacional. Es tracta de

dues matèries d'un àmbit distint, la regulació conjunta de les quals es justifica, però, per ser el fenomen relatiu a la referida delinqüència internacional el que dóna lloc a la majoria de supòsits de cooperació judicial internacional.

Títol I. Organització de l'ajuda judicial internacional

Capítol preliminar. Camp d'aplicació

Article 1

El present títol s'aplica a tots els procediments relatius a la cooperació internacional en matèria penal.

Capítol I. Condicions de l'ajuda judicial

Secció primera. Condicions generals

Article 2

Les comissions rogatòries internacionals, excepte pel que fa a les notificacions i les citacions, han de precisar:

L'autoritat que la transmet i l'autoritat a la qual va dirigida.

Una exposició suficient dels fets objecte del procediment i una exposició del motiu de la demanda.

El delictes o els delictes que s'investiguen o es persegueixen amb còpia traduïda dels mateixos.

Sempre que sigui possible, l'estat civil, l'adreça i la nacionalitat de les persones afectades per la mesura i també la informació més àmplia sobre els béns objecte de la demanda.

Article 3

En el cas que la demanda no contingui els requisits previstos en l'article 2, el batlle pot, segons l'indole dels defectes, demanar a l'autoritat del país demandant que la completi o refusar l'execució de la comissió rogatòria per aute motivat i retornar les actuacions a la part demandant.

Article 4

L'ajuda judicial està supeditada en tots els casos a les condicions prèvies següents:

- a) Que el procediment a l'estranger sigui conforme als principis constitucionals del Principat referint-se als drets i les llibertats garantits en el capítol III del títol II de la Constitució.
- b) Que la mesura sol·licitada no sigui contrària als principis fonamentals de l'ordenament jurídic andorrà.
- c) Que no existeixin raons suficients per fer suposar que el procediment ha estat promogut contra una persona per raó de les seves opinions polítiques, de la seva qualitat de membre d'un grup social determinat, de la seva raça, de la seva religió o de la seva nacionalitat.
- d) Que tots els delictes sobre els quals es basa la comissió rogatòria siguin penalment castigats per la llei andorrana com a delictes.
- e) Que la persona objecte de la demanda no hagi estat condemnada per sentència ferma al Principat i hagi complert la pena o que no hagi estat absolta a Andorra pels mateixos fets.
- f) Que els fets que motiven la demanda no siguin de caràcter polític o la demanda no es faci amb una finalitat política.
- g) Que els fets que motiven la demanda, encara que constitutius de delictes segons la llei andorrana, tinguin la importància suficient per justificar la intervenció de la justícia andorrana.
- h) Que la comunicació de la informació no perjudiqui la sobirania, la seguretat, l'ordre públic o altres interessos essencials del Principat.

Article 5

Cap informació obtinguda de les autoritats andorranes per via d'ajuda judicial no pot ser utilitzada en l'estat demandant per a altres finalitats que les que hagin estat precisades en la comissió rogatòria i, més especialment, per a altres infraccions o fets punibles que els que hi hagin estat indicats i pels quals el jutge andorrà hagi pogut valorar la procedència en el sentit de la llei andorrana.

Article 6

Tenint en compte la naturalesa de la demanda d'ajuda, les autoritats judicials andorranes poden condicionar llur cooperació al compromís previ de l'estat demandant de respectar el principi recollit a l'article 5.

Article 7

Si l'acte imputat a una persona és castigat per diverses disposicions penals de dret de l'estat requeridor, la comissió rogatòria només pot ser executada pel que fa a les infraccions per a les quals no existeix cap causa d'improcedència en el sentit de la present Llei.

Article 8

En tot cas, a criteri de l'autoritat judicial, es pot acordar l'ajuda judicial quan, amb l'acord de l'imputat, els actes sol·licitats tenen per finalitat exculpar la persona imputada.

Secció segona. Procediment**Article 9**

Correspon al ministeri titular de relacions exteriors rebre les peticions i retornar-les un cop formalitzades. Quan el ministeri titular de les relacions exteriors rep una petició, la cursa al president del Tribunal de Batlles i en tramet una còpia al Ministeri Fiscal.

Article 10

En cas d'urgència, les peticions de les autoritats judicials de l'estat demandant poden adreçar-se a les autoritats judicials andorranes, ja sigui per via diplomàtica, ja sigui directament, ja sigui mitjançant l'Organització Internacional de Policia Criminal (Interpol).

Les autoritats judicials andorranes retornen les comissions rogatòries, executades o no segons el cas, per la via diplomàtica amb caràcter urgent, sense perjudici que també es pugui trametre mitjançant Interpol o bé lliurada a mà a les autoritats de l'estat demandant que hagin estat expressament facultades a aquest efecte.

Article 11

Quan l'objecte de la comissió rogatòria comporti una citació a judici en qualitat d'inculpat, de perjudicat, de pèrit o de testimoni, la comissió es pot

fer directament per exhort adreçada a la Batllia o fins i tot per carta certificada si la legislació de l'estat demandant ho permet.

Article 12

Qualsevol persona detinguda provisionalment o presa a Andorra la compareixença de la qual és demandada per un estat estranger en qualitat de testimoni pot ser transferida temporalment al territori d'aquest estat sempre que la persona interessada ho accepti, que la seva presència no sigui necessària a Andorra per raó d'un procediment penal en curs, que el transferiment no tingui per efecte perllongar innecessàriament la seva detenció o que raons pràctiques o de fons, a criteri de l'autoritat judicial andorrana, no s'hi oposin.

Les autoritats andorranes poden exigir de l'estat requeridor el compromís del retorn de la persona de la qual demana la compareixença.

El consentiment de la persona interessada ha de ser recollit d'acord amb el que disposa l'article 207.3 apartats 1, 2 i 4 del Codi de procediment penal.

Article 13

Les comissions rogatòries són executades gratuïtament excepte en el cas en què una exigència processal de l'estat demandant provoqui despeses anormals.

Article 14

Les despeses de viatge i altres conceptes dels testimonis i els pèrits van sempre a càrrec de l'estat demandant, així com les despeses de trasllat previstes en l'article 12.

Secció tercera. Dret aplicable**Article 15**

Les diligències que es practiquin en compliment dels exhortos, les comissions rogatòries i altres peticions han de seguir les lleis processals andorranes. Les demandes de convocatòries han de ser rebudes per l'autoritat andorrana amb una antelació mínima d'un mes abans de la data indicada, llevat d'urgència manifesta.

Article 16

A l'efecte d'un jurament d'un testimoni o d'un pèrit demanat expressament per l'estat demandant, la promesa s'assimila al jurament de conformitat amb el dret andorrà.

Article 17

Les diligències practicades per l'autoritat judicial o qualsevol altra peça demanada per una comissió rogatòria són lliurades en fotocòpies certificades autenticades per la Secretaria de la Batllia, excepte en el cas que l'estat demandant formuli una demanda motivada de transmissió d'originals que sigui apreciada pel batlle.

Article 18

L'autoritat judicial andorrana pot permetre als agents de l'autoritat estrangers d'assistir a l'execució de la comissió rogatòria.

Article 19

Malgrat el que disposa l'article 15, quan una demanda faci esment d'una obligació processal exigida per la legislació de l'estat demandant, l'autoritat judicial andorrana complirà aquest imperatiu sempre que l'acte sol·licitat no sigui contrari als principis fonamentals del dret andorrà i que no s'hi oposin raons pràctiques importants.

Aquest article s'aplica a les demandes que sol·licitin la presència de lletrats de la defensa i de l'acusació així com del representant del Ministeri Fiscal estranger, i a la facultat de fer preguntes o contra-preguntes per mitjà del batlle.

Secció quarta. Procediments particulars

A) Mesures cautelars

Article 20

El batlle pot adoptar, en qualsevol moment d'un procediment intern, les resolucions que consideri adequades a fi de garantir la restitució dels objectes sotrets i la preservació de les proves, i també per assegurar les responsabilitats tant civils com penals que dimanin del delictes.

A petició d'un estat estranger que ha incoat un procediment penal i formulat

una demanda d'embargament, confiscació o comís, el batlle també pot ordenar les mesures cautelars adequades, com el bloqueig de comptes o l'embargament preventiu, prohibir qualsevol operació o qualsevol alienació de qualsevol bé que pugui ésser objecte d'un comís ulterior segons les legislacions andorrana o estrangera.

El batlle ha de notificar, en el termini màxim de 30 dies hàbils, les resolucions preses en la matèria, a totes les persones afectades i resoldre sobre les demandes d'aixecament de les mesures en un termini màxim de quinze dies hàbils, després d'oïr el Ministeri Fiscal i les parts. Contra l'aute del batlle es pot interposar recurs, segons el previst a l'article 194 del Codi de procediment penal.

Article 21

A demanda de l'estat demandant els instruments, objectes, documents i valors poden ser embargats per les autoritats judicials andorranes i tramesos a l'estat demandant si es tracta de peces de convicció o si presenten un interès obvi en la causa penal instruïda a l'estranger. Prèviament s'informa l'estat demandant que, en tots els casos, si el procediment penal s'acaba per un arxiu, un sobreseïment o l'absolució de la persona interessada, aquests objectes han de ser retornats a llurs propietaris per l'estat demandant quan esdevingui ferma la resolució que tanqui el procediment.

Article 22

Els altres objectes, documents o valors fruit d'una infracció penal poden ser restituits immediatament per les autoritats judicials andorranes a llurs propietaris o titulars fins i tot fora de tot procediment penal incoat a l'estranger.

Article 23

Quan qualsevol comissió rogatòria rebuda per les autoritats judicials andorranes faci aparèixer béns, diners o valors que provenen d'una infracció penal o no tenen propietaris legítims identificats, el batlle n'ordena l'embargament preventiu.

Article 24

Quan es tracti d'executar una demanda d'embargament preventiu que es formuli com a conseqüència d'un procediment penal obert, les autoritats

judicials andorranes poden condicionar aquesta mesura al fet que l'embargament no duri més enllà d'un termini raonable ateses la gravetat de la infracció i la complexitat de l'assumpte, i han de posar en coneixement de l'estat demandant el termini dictat pel batlle al moment del retorn de la comissió rogatòria, sense perjudici per a l'estat demandant de demanar l'ampliació del termini per motius greus. En aquest cas, el batlle ho aprecia.

B) Denúncia de delictes o delegació de l'acció penal

Article 25

A demanda de l'estat on ha estat comesa una infracció penal, les autoritats judicials andorranes poden incoar un procediment penal contra qualsevol responsable de la infracció, si el presumpte responsable de la infracció es troba en territori andorrà i si l'extradició de la persona no és possible o si la persona ja està detinguda a Andorra per causa d'infraccions més greus.

Article 26

En qualsevol cas, l'estat demandant ha de donar la garantia de renunciar a exercir una acció penal pels mateixos fets després que hagi estat dictada una resolució ferma a Andorra o bé ha de justificar l'existència de textos legals en aquest sentit.

Article 27

La demanda de l'estat demandant és sempre tramesa per la via diplomàtica sense perjudici que, en cas d'urgència, s'envii simultàniament al Ministeri Fiscal acompanyada dels elements útils per al procediment a incoar.

El Ministeri Fiscal exerceix aleshores l'acció penal, de conformitat amb el Codi de procediment penal si concorren els requisits legals i, en cas contrari, retorna la demanda precisant els motius del refús.

Article 28

El dret penal andorrà és aplicable als fets denunciats i les penes dictades són les previstes pel Codi penal andorrà.

Article 29

En cap cas no es pot iniciar ni continuar un procediment penal per delegació d'un altre estat si la persona contra

qui s'adreça el procediment es troba en situació de rebel·lia processal.

Article 30

Quan hi hagi indicis de criminalitat contra una persona per un delictes comès a Andorra i que no pugui ser localitzada al Principat, especialment quan la seva extradició no sigui possible per raons de dret intern del país estranger, el Ministeri Fiscal, amb l'acord previ del batlle instructor o, si escau, del Tribunal competent, pot trametre les actuacions a l'estat demandant perquè la persona hi sigui jutjada.

C) Antecedents penals

Article 31

Les autoritats judicials andorranes lliuren, a demanda de les autoritats judicials estrangeres, certificats dels antecedents penals de les persones que resideixen a Andorra sota les condicions següents:

Que la persona hagi estat processada o convocada a judici en qualitat d'inculpada.

Que la demanda sigui per raó d'una infracció penalment castigada a Andorra.

Que no hi hagi cap raó per suposar una infracció eventual dels drets de la persona tal com es precisa en l'article 5 de la present Llei.

Que els antecedents penals no hagin estat objecte d'una decisió judicial de dispensa d'inscripció o de cancel·lació.

D) Demandes que afecten el dret a la intimitat

Article 32

Les comissions rogatòries que es refereixen als comptes bancaris i a la intercepció dels mitjans personals de comunicació com telèfon, teletextors i altres mitjans anàlegs són executades pel batlle o el Tribunal competent, després d'oïr el Ministeri Fiscal i amb la verificació prèvia de la conformitat de la demanda amb la llei andorrana, sense perjudici de preservar el secret bancari.

Article 33

Les demandes han de contenir els elements suficients per permetre apreciar la

legalitat del control sol·licitat d'acord amb la llei andorrana, i s'hi ha d'adjuntar la decisió de l'autoritat judicial de l'estat demandant que ordeni les mesures esmentades en l'article anterior.

Article 34

A la vista de l'objecte i del motiu de la demanda, i abans de comunicar els enregistraments o les transcripcions a l'estat demandant, el batlle ha de destruir o fer destruir per un agent de l'autoritat judicial designat a aquest efecte, les parts d'aquells enregistraments o transcripcions que no presenten interès per al procediment penal per raó del qual s'han demanat les mesures.

Article 35

Si un document escrit comporta, a més de les informacions que poden ser comunicades a l'estranger, elements que entren en l'àmbit dels secrets previstos en els articles 222 a 224 i 226 del Codi penal, el batlle pot establir o fer establir per un agent de policia judicial delegat a aquest efecte una còpia o fotocòpia autèntica en què s'ometin les indicacions que poden afectar persones alienes al procediment o que poden afectar el mateix interessat però que no tenen relació amb la demanda, sempre que no revelin actuacions delictives castigades en el dret penal andorrà.

E) Execució de sentències estrangeres

Article 36

En absència de tractat internacional específic, les sentències estrangeres dictades per tribunals penals no són, en cap cas, executòries a Andorra i no s'admet la petició d'execució a Andorra de les disposicions penals d'aquest tipus de sentències, excepte pel que fa a les decisions de comís dels instruments o productes del delictes comès a l'estranger que es trobin en territori andorrà, tal com es disposa en l'apartat A del capítol II.

F) Recursos

Article 37

Qualsevol oposició o incident en el curs d'un procediment d'ajuda judicial ha de ser resolt immediatament per aute de l'autoritat judicial encarregada de la mesura. Aquest aute és executori de ma-

nera immediata sempre que, a criteri del jutge, la seva execució no causi conseqüències irreparables, com la tramesa de les informacions a l'estranger.

Contra aquest aute es pot presentar recurs d'apel·lació en les formes i els terminis de l'article 194 del Codi de procediment penal.

Capítol II. Disposicions especials en matèria de criminalitat

A) Comisos

Article 38

En cas de sol·licitud de comís per una autoritat judicial estrangera d'instruments del delictes o de llurs productes, diners, valors o béns adquirits amb aquests o llur contrapartida a què es refereix l'article 147 del Codi penal o procedents de qualsevol altre delictes major, la demanda és presentada pel Ministeri Fiscal al Tribunal de Corts, el qual, després d'audiència prèvia de les parts interessades, decideix per aute que pot ser objecte de recurs davant el Tribunal Superior de Justícia.

El Tribunal no pot revisar ni modificar la decisió de comís estrangera si bé ha de resoldre sobre les reivindicacions de tercers de bona fe que no hagin estat resoltes en la decisió esmentada.

El mateix procediment és aplicable de manera general, d'ofici o a petició de l'estat demandant, als béns, diners o valors procedents de qualsevol infracció penal que no tenen propietaris legítims identificats.

Article 39

Sense perjudici de convenis o acords internacionals que disposin altrament, els comisos sempre s'efectuen en benefici de l'Estat andorrà.

B) Formes especials de cooperació policial

Article 40

En el marc de la cooperació judicial internacional, el batlle pot acordar la circulació o l'entrada vigilada de droga o d'altres productes o objectes així com la participació d'un agent encobert, en els termes previstos en el Codi de procediment penal.

Títol II. Lluita contra el blanqueig de diners o valors

Capítol III. Camp d'aplicació

Article 41

A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per infracció de blanqueig la comissió de qualsevol dels actes tipificats així en el Codi penal.

Article 42

Llevat dels preceptes específicament aplicables als subjectes obligats esmentats en l'article 45, la present Llei abasta totes les persones físiques o jurídiques qualsevol acte econòmic de les quals pugui canalitzar o facilitar una operació de blanqueig.

Article 43

Els qui actuïn per compte d'un tercer estan obligats a informar-se degudament de l'origen dels fons que rebin i de la identitat del seu veritable propietari, a fi d'evitar qualsevol operació de blanqueig.

Article 44

Les sucursals, filials o delegacions, de societats andorranes situades a l'estranger, així com les societats domiciliades a l'estranger el control de les quals estigui en mans de persones físiques o jurídiques, andorranes o residents a Andorra, que tinguin per objecte operacions comercials o financeres han d'actuar amb la deguda diligència per tal de prevenir qualsevol acte de blanqueig.

El Govern, amb l'informe previ de la Unitat de Prevenció del Blanqueig (UPB), queda facultat per reglamentar aquesta obligació.

Capítol IV. Sistema de prevenció del blanqueig

Secció cinquena. Subjectes obligats i obligació de declarar

Article 45

Estan subjectes a les obligacions definides per la present Llei les entitats operatives del sistema financer andorrà i les

companyies d'assegurances i reassegurances, així com les altres persones físiques o jurídiques que, en l'exercici de la seva professió o activitat empresarial, realitzen, controlen o aconsellen operacions de moviments de diners o valors que podrien ser susceptibles d'utilitzar-se per al blanqueig, i en particular:

1. professionals comptables externs i assessors fiscals;
2. agents immobiliaris;
3. notaris i membres d'altres professions jurídiques independents quan participin:

en l'assistència de la planificació o execució d'operacions per als seus clients dins el marc de les activitats següents:

- a) compra i venda de béns immobles o empreses comercials;
- b) manipulació de diners, títols o altres actius dels clients;
- c) obertura o gestió de comptes bancaris, d'estalvi o títols;
- d) organització de les aportacions necessàries per a la creació, gestió o direcció de societats;
- e) constitució, gestió o direcció de societats, de fidúcies o d'estructures similars;

o bé quan actuïn per compte dels seus clients en qualsevol transacció financera o immobiliària.

4. venedors d'articles de gran valor, com pedres i metalls preciosos, quan el pagament es faci en efectiu i per un import igual o superior a 15.000 euros, o l'equivalent en qualsevol altra unitat monetària.

5. establiments de jocs d'atzar.

No obstant l'exposat anteriorment, els subjectes obligats anomenats als apartats 1 i 3 d'aquest article no estan subjectes a les obligacions definides en la present Llei quan es refereixi a informació rebuda d'un dels seus clients o bé obtinguda sobre un dels seus clients quan determinin la situació jurídica del seu client o quan desenvolupin la seva missió de defensa o de representació d'aquest client en procediments judicials o en relació

amb aquests, amb inclusió de l'assessorament relatiu a la incoació o a la forma d'evitar un procediment, independentment que hagin rebut o obtingut aquesta informació abans, durant o després d'aquests procediments.

Article 46

Els subjectes obligats tenen l'obligació de declarar a la Unitat de Prevenció de Blanqueig, a l'efecte pertinent, qualsevol operació o projecte d'operació relatiu a diners o valors respecte dels quals hi hagi sospites d'un acte de blanqueig.

L'obligació de declarar s'ha de complir, amb independència de quin sigui el país on s'hagi comès o es pugui cometre el presumpte delictes de blanqueig, o d'on procedixin o vagin destinats els fons.

Article 47

La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica dubtosa. En aquest cas, si la Unitat de Prevenció del Blanqueig estima que existeixen indicis suficients, ordena provisionalment el bloqueig de l'operació.

Aquest bloqueig no pot excedir cinc dies, termini màxim en el qual la Unitat de Prevenció del Blanqueig haurà d'aixecar-lo si aquests indicis s'han desvirtuat, i autoritzar l'execució de l'operació o, en cas contrari, trametre les actuacions al Ministeri Fiscal.

En qualsevol cas, tant si ha estat executada l'operació com si no ho ha estat, la declaració ha d'anar acompanyada de tota la informació relacionada amb l'operació o sol·licitud d'operació. El subjecte obligat ha de trametre a la Unitat de Prevenció del Blanqueig qualsevol element nou de què tingui coneixement que pugui tenir incidència en l'apreciació de l'operació declarada.

Article 48

Les entitats operatives del sistema financer andorrà i les companyies d'assegurances i reassegurances designen la persona o les persones encarregades de l'organització i de la vigilància del compliment de les normes contra el blanqueig de diners dins de cada entitat i habilitada per fer les declaracions i ser representant habitual davant de la Unitat

de Prevenció del Blanqueig. La designació s'ha de notificar a la Unitat de Prevenció del Blanqueig.

Article 49

En cap cas no es pot informar de l'existència de la declaració la persona o les persones afectades ni tercers, ni donar-los informació sobre el tràmit en curs.

Article 50

Els administradors, dirigents i empleats de banca o d'entitat financera tenen l'obligació de guardar secret respecte a la informació que afecta els seus clients dins el marc de l'activitat bancària o financera. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda del secret professional. La violació del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal.

Les entitats financeres només poden facilitar informació relativa a les relacions amb els seus clients i als comptes o dipòsits d'aquests, dins del marc d'un procediment judicial i prèvia instrucció escrita d'un batlle. Altrament, les declaracions de les operacions que siguin sospitoses fetes a la Unitat de Prevenció del Blanqueig pels subjectes obligats no són de cap manera incompatibles amb l'obligació de preservar el secret professional tradicional que protegeix de manera general la confidencialitat dels afers financers de la seva clientela. Per consegüent, la revelació d'informació a aquesta unitat exonera els subjectes obligats i el seu personal de qualsevol responsabilitat de tot tipus per causa de violació de les normes de secret i confidencialitat, tant de caràcter general com de caràcter contractual, àdhuc en el cas en què la denúncia d'una activitat il·legal feta per sospita no es confirmi realment.

El que s'estableix en el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de la responsabilitat patrimonial administrativa que, en el seu cas, sigui procedent.

El secret bancari esmentat en el primer paràgraf d'aquest article no és oposable a la Unitat de Prevenció del Blanqueig. En cas d'oposició o d'incident en el desenvolupament de les seves investigacions i prerrogatives, la Unitat de

Prevenció del Blanqueig sotmet el cas al batlle de guàrdia, que resol després d'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i les parts interessades en el termini de 48 hores per aute immediatament executori.

Secció sisena. Altres obligacions dels subjectes obligats

Article 51

Els subjectes obligats han de respectar també les obligacions següents:

a) Els subjectes obligats han de tenir una especial vigilància de totes les operacions que, encara que no siguin sospitoses, es presentin sota unes condicions complexes o inhabituals, i no semblin tenir una justificació econòmica o un objecte lícit, i en especial les operacions que siguin típiques com a susceptibles de comportar operacions de blanqueig i qualificades d'especial vigilància per la Unitat de Prevenció del Blanqueig, mitjançant comunicats tècnics.

b) Facilitar a la Unitat de Prevenció del Blanqueig tota la informació que sol·liciti en l'exercici de les seves competències.

c) Pel que fa a les entitats del sistema financer exigir, mitjançant la presentació d'un document oficial, la identificació dels seus clients en el moment d'establir qualsevol relació de negoci.

c)1. Si el client és una persona física, el subjecte obligat s'ha d'assegurar de la identitat del client, del seu domicili i de la seva activitat professional. A aquest efecte, li ha d'exigir l'exhibició d'un document d'identitat oficial proveït d'una fotografia i n'ha de conservar una còpia.

c)2. Si el client és una persona jurídica, el subjecte obligat ha d'exigir:

Certificació de la seva inscripció en el Registre de Societats.

Justificació, de la mateixa manera que ho preveu l'apartat c)1. d'aquest article, de la identitat de la persona física que, d'acord amb la documentació presentada, té poders de representació de l'entitat.

d) En qualsevol cas, abans d'establir cap transacció, les entitats del sistema financer han de verificar, amb diligència, la identitat dels veritables drethaventers de la transacció sol·licitada.

e) El deure de vigilància i de verificació d'identitat de les entitats del sistema financer abasta també els altres subjectes obligats en relació amb qualsevol client del qual interessi alguna operació que, per la quantia o les condicions d'execució, comporti sospites d'un acte de blanqueig.

f) Sense perjudici del compliment de les normes generals que regulen l'obligació de conservació dels documents comptables i contractuals, els subjectes obligats han de conservar la documentació referida en el present article durant un període mínim de deu anys, a comptar de la data de finalització de les seves relacions amb els clients.

Article 52

Els subjectes obligats, i particularment les entitats del sistema financer, han d'establir procediments adequats i suficients de control i comunicació interna, a fi de prevenir i impedir operacions de blanqueig. En aquest sentit, han de dur a terme programes específics de formació del seu personal.

L'auditoria externa de l'entitat verifica el compliment d'allò que es disposa en el present article i entrega a la Unitat de Prevenció del Blanqueig, al final de cada exercici, un informe específic sobre el compliment dels preceptes de la present Llei.

Secció setena. Òrgan de prevenció del blanqueig de diners i valors

Article 53

1. Es crea, sota la denominació d'"Unitat de Prevenció del Blanqueig" (UPB), un òrgan independent que té per missió impulsar i coordinar les mesures de prevenció del blanqueig, el pressupost de la qual anirà a càrrec del Ministeri titular d'Interior.

2. La Unitat de Prevenció del Blanqueig té les funcions d'instrucció, de decisió i de proposició següents:

Dirigir i impulsar les activitats de prevenció i de lluita contra la utilització de les entitats del sistema financer o d'una altra naturalesa del país per al blanqueig, mitjançant els procediments i les normes tècniques instrumentals que siguin necessàries.

Demandar de forma motivada amb aquesta finalitat qualsevol informació o documents als subjectes obligats per verificar l'aplicació de la present Llei. Amb aquesta finalitat, els membres de la Unitat de Prevenció del Blanqueig poden entrevistar-se amb el personal dels subjectes obligats, designat per l'article 48 de la present Llei i desplaçar-se a les seves dependències.

Demandar i rebre de les autoritats judicials competents certificats d'antecedents penals.

Recollir, reunir i analitzar les declaracions dels subjectes obligats així com totes les comunicacions escrites o verbals rebudes i fer una valoració dels fets.

Demandar i rebre qualsevol informació al Servei de Policia o a qualsevol organisme oficial dins els límits de la seva missió.

Cooperar amb altres organismes estrangers equivalents d'acord amb les normes fixades en la secció vuitena.

Trametre a l'autoritat administrativa competent els dossiers instruits en què apareixen fets que poden ser constitutius d'una infracció administrativa, acompanyats d'una proposta de sanció.

Sotmetre al Ministeri Fiscal, a l'efecte oportú, els casos en què apareixen sospites raonables de la comissió d'una infracció penal.

Arxivar els casos restants i conservar-ne els dossiers durant un període mínim de deu anys.

Informar l'òrgan que exerceix el poder disciplinari sobre el sistema financer de totes les trameses de dossiers, sigui al Ministeri fiscal, sigui al Govern quan hi estan implicades entitats del sistema financer.

Sotmetre al Govern propostes legislatives o reglamentàries relatives a la lluita contra el blanqueig.

Article 54

La composició de la Unitat de Prevenció del Blanqueig és la següent:

Un màxim de dues persones de competència reconeguda en l'àmbit financer nomenades pel ministre titular de finances;

Un batlle nomenat pel Consell Superior de la Justícia;

Un màxim de dos membres del Servei de Policia nomenats pel ministre titular d'interior a proposta del director de la Policia.

Els ministres d'Interior i de Finances designen conjuntament el màxim responsable entre els membres de la UPB nomenats per ells.

Els membres nomenats pel ministre titular d'interior i pel ministre titular de finances han de dedicar-se a ple temps a les funcions encomanades i no poden dedicar-se a cap altra activitat pública o privada. El batlle, ultra les seves funcions jurisdiccionals pròpies, exerceix en el marc de la UPB les funcions de vetllar per la integritat jurídica dels dossiers presents; facilitar els contactes amb l'administració de justícia i altres magistrats, i trametre els dossiers sobre operacions sospitoses a les autoritats competents.

El Govern reglamenta les modalitats relatives a l'organització i al funcionament de la Unitat de Prevenció del Blanqueig.

Els membres de la Unitat de Prevenció del Blanqueig i el seu personal administratiu adscrit estan sotmesos al secret professional sota les penes previstes en l'article 226 del Codi penal.

Secció vuitena. Cooperació entre unitats d'informació financera (FIU)

Article 55

La Unitat de Prevenció del Blanqueig esmentada en els articles anteriors coopera amb els altres organismes estrangers equivalents.

Article 56

La tramesa d'informació relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners i la delinqüència internacional, inclosos els extractes de registre d'antecedents, a altres organismes estrangers equivalents pot ser efectuada per la Unitat de Prevenció del Blanqueig per iniciativa de la unitat esmentada o a demanda d'aquests organismes, sempre amb autorització prèvia del màxim responsable de la UPB, i està supeditada al fet que la part receptora de la informació acrediti prèviament a la tramesa que reuneix les condicions següents:

- a) la reciprocitat en l'intercanvi d'informació;
- b) el compromís, per part de l'estat receptor, de no utilitzar la informació per a cap altra finalitat que no sigui la que persegueix la present Llei;
- c) que els serveis estrangers receptors de la informació estiguin sotmesos, sota sanció penal, al manteniment del secret professional.

Secció novena. Responsabilitats administratives

Article 57

Les infraccions administratives i les sancions corresponents que s'estableixen en aquest capítol són imposades pel Govern, a proposta de la Unitat de Prevenció del Blanqueig, i són aplicables sense perjudici de les responsabilitats que es puguin depurar per la via penal.

Article 58

Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus, com segueix:

1. Són infraccions molt greus:

- a) L'omissió de l'obligació de declarar per part dels subjectes obligats.
- b) La infracció de la prohibició establerta en l'article 49.
- c) La negativa, l'excusa i la resistència a facilitar informació a la Unitat de Prevenció del Blanqueig prevista en l'apartat b de l'article 51, excepte en els casos previstos al darrer paràgraf de l'article 45.

d) La reiteració d'una infracció greu en el mateix any.

2. Són infraccions greus:

a) No assegurar-se de la identitat dels clients en els termes previstos en l'apartat c de l'article 51 o no haver exigint els documents requerits en el mateix article.

b) La verificació insuficient del veritable drethavent de l'operació que s'ha d'executar segons l'apartat d de l'article 51.

c) La manca de vigilància i de verificació d'identitat prevista en l'apartat e de l'article 51.

d) La falta de conservació dels documents durant el temps fixat per l'apartat f de l'article 51.

e) No tenir procediments interns adequats i suficients de control i comunicació interna, a fi de prevenir i impedir operacions de blanqueig, i no efectuar l'auditoria específica prevista en l'article 52.

f) La reiteració d'una infracció lleu en el mateix any.

3. Són infraccions lleus:

a) La no comunicació a la Unitat de Prevenció del Blanqueig de les persones habilitades previstes en l'article 48.

b) Qualsevol infracció de les normes de la present Llei no previstes en els apartats anteriors.

Article 59

Les infraccions lleus són sancionades amb amonestació escrita i multa de sis-cents a sis mil euros; les greus, amb la prohibició d'efectuar determinats tipus d'operacions financeres o comercials i/o amb la suspensió temporal de dirigents de l'entitat o el professional de què es tracti, d'un a sis mesos i multa de sis mil un a seixanta mil euros, i les infraccions molt greus, amb la suspensió temporal de dirigents de l'entitat o el professional de què es tracti, fins a tres anys o amb suspensió definitiva de dirigents de l'entitat o el professional de què es tracti, i multa de seixanta mil un a sis-cents mil euros.

Per graduar les sancions dins dels límits establerts, cal atènyer-se a la gravetat

del cas, la falta de vigilància, les carències o insuficiències dels mecanismes de previsió i la intencionalitat o el grau de negligència en què s'hagi incorregut.

Secció desena. Normes complementàries

Article 60

Com a norma general, les infraccions prescriuen al cap de tres anys. Si hi ha hagut actes destinats a dissimular-les als òrgans de control, la prescripció té lloc al cap de deu anys.

El termini de la prescripció comença a comptar-se des de la data en què la infracció hagi estat comesa. Per a les infraccions que es produeixin en una activitat continuada, la data d'inici és la de la fi de l'activitat o la de l'últim acte constitutiu de la infracció.

La prescripció s'interromp per la iniciació de l'expedient sancionador corresponent.

Disposició addicional

S'afegeix una nova secció al capítol IV del títol segon del Codi de procediment penal amb la següent rúbrica i contingut:

Secció setzena. Entrega vigilada d'objectes delictius i agent encobert

Article 122 bis

1. El batlle instructor, o si escau el batlle de guàrdia, pot autoritzar a demanda del director del Servei de Policia la circulació o l'entrega de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, així com armes de foc, obres d'art, moneda falsa, representacions d'infants dedicats a activitats sexuals o de les seves parts sexuals, òrgans humans, objectes o diners i valors procedents d'una operació de blanqueig de diners. Per adoptar aquestes mesures, s'ha de tenir en compte si són necessàries en relació amb la importància del delictes i amb les possibilitats de vigilància.

2. La circulació o l'entrega controlada consisteix a permetre trameses il·lícites de drogues, objectes o substàncies es-

mentades en el paràgraf anterior, així com de les coses o valors que les hagin substituït, i fer-ne un seguiment de la circulació, la sortida o l'entrada sense interferència que ho obstaculitzi per part de l'autoritat o dels seus agents i sota la seva vigilància. Aquesta operació té per finalitat descobrir o identificar persones involucrades en la comissió d'algun delictes en relació amb les dites drogues, els objectes o les substàncies o de prestar ajuda a autoritats estrangeres que persegueixen els mateixos fins.

3. Els funcionaris de Policia han de donar compte de llur actuació immediata al batlle competent.

Article 122 ter

El batlle instructor, o si escau el batlle de guàrdia, pot autoritzar a demanda del director del Servei de Policia la participació activa d'un agent encobert en els delictes relacionats amb la droga, les armes de foc, la moneda falsa, el proxenetisme, el terrorisme, la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, el tràfic d'òrgans humans i el blanqueig de diners.

Aquest agent encobert ha de revestir obligatòriament la condició de funcionari de Policia amb funcions de policia judicial.

Article 122 quater

Per aplicació dels dos articles anteriors, sense perjudici del que disposin els convenis internacionals sobre la matèria, el batlle competent pot condicionar l'acord donat a les autoritats estrangeres al compliment de requisits particulars en relació amb l'organització i el control de la mesura per part de les autoritats andorranes.

En tots els casos, el Servei de Policia i les autoritats judicials andorranes han de ser informats amb la màxima diligència del desenvolupament de la mesura i de tot esdeveniment que pugui tenir transcendència en l'operació.

Disposició transitòria única

Mentre la Unitat de Prevenció del Blanqueig no defineixi, en l'exercici de les prerrogatives que li han estat atorgades per l'article 53, apartat 2, primer paràgraf, les transaccions específiques susceptibles de comportar operacions

de blanqueig de diners previstes a l'article 51 a) de la present Llei, s'aplicarà la tipologia d'aquestes transaccions aprovada pel Govern mitjançant decret.

Disposició derogatòria

Queda derogada la Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner o valors producte del crim, de data 11 de maig de 1995.

Disposicions finals

Disposició final primera

Es faculta el Govern perquè pugui establir les normes específiques amb relació a qualsevol punt de la present Llei que pugui requerir un desenvolupament reglamentari i per fer-la operativa.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de sis mesos de ser publicada en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els copríneps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei general d'ordenació del territori i urbanisme

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Llei general d'ordenació del territori i urbanisme

Exposició de motius

La necessitat d'establir un marc normatiu de l'ordenació del territori, de la planificació de l'urbanisme i del procés constructiu es fa sentir d'ençà d'una colla d'anys i de forma més notable a partir del 1993, després de la promulgació de la Constitució i la Llei qualificada de delimitació de competències entre el Go-

vern i els comuns. De fet, després de les ordinations promulgades pel Consell General durant els anys setanta i inicis dels vuitanta, que van servir de base normativa per establir les zonificacions i per a la redacció de les ordinations comunals sobre urbanisme i construcció actualment vigents, no s'ha avançat gens en la matèria.

Cal remarcar que aquelles ordinations, les generals i les comunals, no han constituït mai un instrument de planificació i de previsió per a una política d'ordenació del territori ni per a l'establiment de l'equilibri necessari entre població, activitats, infraestructures i serveis. Les ordenacions, limitades en la pràctica a qualificar zones distintes i sobretot a regular el procés d'edificació, han seguit un camí invers al de la projecció cap endavant, i gairebé sempre han intentat resoldre conflictes i situacions anteriors a base de disposicions limitadores, prohibitives i mitjançant un intervencionisme excessiu en la fase de l'edificació. En canvi, hi ha hagut una manca d'intervenció pública en la fase prèvia i més important, relativa a la parcel·lació, la urbanització i la previsió per a infraestructures, serveis i equipaments col·lectius. No es pot oblidar tampoc el greu problema de la manca de sòl públic i tots els relacionats amb situacions d'incertesa, precarietat i inseguretat jurídica, que sovint han estat causa d'improvisacions irremediabls en el moment de trobar solucions costoses i a curt termini.

Aquesta Llei, a partir dels principis de la utilització racional del sòl, l'interès públic, la funció social de la propietat i la justa distribució dels beneficis i càrregues derivats del procés urbanístic, pretén establir les bases per fer possible una ordenació del territori previsor i protectora, per regular l'activitat urbanística i la construcció amb l'objectiu d'aconseguir l'alliberament de sòl públic dins els marges de les necessitats col·lectives, i també el creixement harmoniós i ponderat dels nuclis d'activitat i d'habitatge juntament amb les infraestructures, els equipaments i els serveis inherents a aquest creixement i al benestar general.

De conformitat amb les disposicions de la Llei qualificada de delimitació de competències, del 4 de novembre de 1993, la Llei present, dins el marc general

d'actuació que traça amb vista a una política d'ordenació nacional i coherent, deixa a la competència dels comuns la qualificació del sòl, la redacció de llurs plans d'ordenació i urbanisme, dels plans parcials i especials i de les ordinations reguladores de la normativa subsidiària, de la rehabilitació i de la reforma interior, així com tot el procediment administratiu per atorgar les llicències per a totes les actuacions en la matèria que ho requereixin. Dins el marc d'una política nacional d'ordenació i de l'edificabilitat global establerts en la Llei, són els comuns els que qualifiquen el seu sòl parroquial i redacten llurs plans d'acord amb la seva pròpia especificitat, criteris de creixement i política urbanística comunal.

Els principis més importants que suposen realment una innovació en relació amb el règim vigent fins ara, són que la Llei:

a) Defineix el contingut urbanístic de la propietat com a conseqüència directa de la planificació, de manera que el dret d'edificar no es deriva només del dret de propietat, sinó també de la planificació i del procés d'urbanització subsegüent.

b) Fixa l'aprofitament mínim del sòl urbà i urbanitzable; estableix la cessió obligatòria a favor dels comuns, de terrenys que han de ser destinats a serveis i equipaments col·lectius, en un percentatge que han de determinar les corporacions comunals respectives dins de l'escala establerta per la Llei en funció de les necessitats específiques de cadascuna; imposa, en determinades circumstàncies i sense perjudici del seu dret de recurs, la participació obligatòria dels propietaris en el procés de redacció i aprovació dels plans parcials o especials, i defineix els conceptes de reparcel·lació i valoració dels terrenys per tal d'evitar actuacions especulatives i posicions de domini entre els propietaris inclosos en un mateix pla.

c) Dins de l'ordenació del territori i l'urbanisme des d'una visió general, distingeix i atorga efectes diferents a dues fases o situacions. La primera (títol V) queda constituïda amb la redacció i l'aprovació dels plans d'orde-

nació i urbanisme parroquial i la seva divisió en unitats d'actuació; aquesta fase es pot anomenar teòrica, per bé que vinculant, per tal com és un projecte de voluntat política a mitjà i llarg termini, però sense obligatorietat d'execució immediata. La segona (títol VI), pròpiament d'actuació, constitueix la fase de posada en execució de la planificació amb la redacció i aprovació dels plans parcials promoguts pel sector privat, i dels plans especials promoguts pel sector públic, els quals són els instruments de desenvolupament de les unitats d'actuació i d'execució urbanística material.

Entre les previsions que hi són contingudes, destaquen les següents:

Es delimiten clarament les competències dels òrgans que intervenen en l'ordenació de la planificació, l'urbanisme i la construcció; s'estableixen els instruments d'ordenació del Govern i dels comuns i se'n regulen el règim i els continguts (títols III i IV). Es confereix caràcter subsidiari a la iniciativa pública, la qual es justifica per la inacció de la iniciativa privada davant de l'interès general, i s'imposen determinades formalitats d'informació a l'hora d'alienar terrenys.

Es fixa l'edificabilitat global de la planificació en cada parròquia, a partir del càlcul fet en aplicació de la normativa vigent abans de la publicació d'aquesta Llei. Es limita la qualificació del sòl a tres categories úniques: sòl urbà, sòl urbanitzable i sòl no urbanitzable, en el qual s'inclouen els terrenys comuns, i se'n regulen els règims, les zones i els elements de protecció i les excepcions d'actuació en sòl no urbanitzable. S'atorga, en determinades condicions, una garantia d'aprofitament urbanístic a fi d'aconseguir més seguretat jurídica i d'estimular la col·laboració de la propietat privada en la redacció i l'aprovació dels plans parcials i especials, com a conseqüència del desenvolupament de les unitats d'actuació previstes al Pla d'ordenació.

Es regula tot el procediment relatiu a la redacció dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial, la suspensió temporal de llicències, el tractament de les

sol·licituds pendents, la posada a informació pública, l'aprovació prèvia del Govern i, l'aprovació definitiva, així com la seva vigència i els supòsits de revisió i de modificació (títol V), i l'actuació urbanística pròpiament dita, que consisteix en posar en execució la planificació a partir de la redacció i l'aprovació dels plans parcials i dels plans especials (títol VI).

Amb l'objectiu de simplificar el procediment administratiu i de disposar d'un òrgan tècnic amb funcions consultives i alhora competències decisòries, la Llei crea la Comissió Tècnica d'Urbanisme (títol VIII), que ha de resoldre els recursos administratius en matèria d'urbanisme i construcció, les decisions de la qual deixen expedida la via jurisdiccional. Es disposa i es regula la competència comunal per atorgar llicències per a les actuacions que en requereixen (títol IX). En el procediment contenciós es preveu la competència de la jurisdicció administrativa i en determinats supòsits també de la jurisdicció civil, s'atorga el caràcter de pública a l'acció encaminada a exigir el compliment de les disposicions urbanístiques i de l'edificació en general, i s'estableixen els terminis per exercir-la, i també es regula un procediment especial d'urgència per a supòsits de perill o de contravençió urbanística determinats. El títol XI s'ocupa del règim de la inspecció urbanística, la protecció de la legalitat, les infraccions i les sancions.

En les disposicions transitòries s'hi preveu el termini que disposen els comuns per redactar i aprovar els plans d'ordenació i urbanisme parroquial (primera), aplicar les ordinacions vigents a la data de publicació de la Llei fins que no hagin estat aprovats els plans d'ordenació parroquial i una suspensió cautelar parcial (segona), que les parròquies que hagin aprovat el seu pla i fer efectiva la competència comunal en matèria d'atorgament de llicències puguin aplicar els nous instruments d'ordenació (tercera), i que el Govern estableixi les disposicions oportunes respecte a aquelles parròquies que, transcorregut el termini establert, no hagin aprovat el seu pla (quarta).

I en les disposicions finals, es preveu la constitució de la Comissió Tècnica

d'Urbanisme, com a òrgan necessari per al desenvolupament i l'aplicació de la Llei (primera), la seva posada en funcionament (segona), l'excepció de la qualificació de sòl no urbanitzable de tota la zona de la urbanització Sant Pere del Pas de la Casa aprovada pel Consell General en data 31 de maig de 1967, amb la redefinició dels límits de la urbanització d'acord amb aquesta delimitació aprovada i a la realitat urbanística de la urbanització esmentada (tercera), la prohibició de modificar les ordinacions comunals fins ara vigents (quarta), la facultat reglamentària que és atorgada al Govern (cinquena), les derogacions (sisena i setena) i l'entrada en vigència de la Llei (vuitena).

Títol I. Disposicions generals

Article 1

Objecte de la Llei

La present Llei té per objecte la regulació de l'ordenació del territori i el règim del sòl, l'urbanisme i l'edificació en tot el territori nacional, de conformitat amb els principis reconeguts en l'article 27 de la Constitució.

Article 2

Definició d'ordenació del territori

S'entén per ordenació del territori, als efectes d'aquesta Llei, el conjunt de criteris que hi són expressament formulats, i les normes, els plans i les disposicions sobre el sòl, l'urbanisme i la construcció, amb vista a aconseguir una relació adequada entre territori, població, activitats, serveis i infraestructures.

Article 3

Abast de l'activitat d'ordenació

L'activitat d'ordenació abasta tota la planificació urbanística i la seva gestió, el règim del sòl, l'execució de les obres d'urbanització i d'infraestructures de serveis, la intervenció en l'exercici de les facultats dominicals relatives a l'ús del sòl i la protecció de la legalitat urbanística.

Article 4

Facultats de l'activitat d'ordenació

L'activitat d'ordenació, atesos els fins que la justifiquen, comporta les facultats següents:

1. En relació amb la planificació urbanística i la seva gestió:

a) Redactar les directrius d'ordenació, i establir la planificació supracomunal, els reglaments generals, els plans d'ordenació i urbanisme parroquial i llurs unitats d'actuació, els plans parcials d'urbanisme, els plans especials i les ordinacions particulars reguladores de la normativa subsidiària i de la rehabilitació.

b) Emplaçar els llocs de producció i de residència per distribuir-los millor dins el territori. Classificar el territori en zones de sòl urbà, urbanitzable i no urbanitzable, establir els percentatges de terreny que pot ser ocupat per construccions, el volum, la forma, el nombre de plantes, el tipus i el destí dels edificis amb criteris generals d'ordenació per unitats d'actuació.

c) Establir el traçat de les vies públiques, dels mitjans de transport, de comunicació i d'infraestructures de serveis, l'emplaçament i les característiques dels centres i serveis d'interès públic i social i dels espais lliures en proporció adequada a les necessitats col·lectives, a la configuració de les parcel·les edificables i a llurs condicions estètiques.

2. En relació amb el règim del sòl:

a) Vetllar per la utilització racional del sòl en congruència amb l'interès públic i la funció social de la propietat, amb vista al manteniment d'una densitat i unes condicions d'habitatge que siguin compatibles amb el benestar general.

b) Imposar entre els propietaris afectats la distribució justa dels beneficis i les càrregues derivats de la planificació.

3. En relació amb l'execució de les obres d'urbanització i construcció:

Autoritzar, verificar, suspendre, sancionar -si és el cas- i realitzar, quan sigui

procedent, l'execució de les obres d'urbanització i de construcció.

4. En relació amb la intervenció en l'exercici de les facultats dominicals:

Intervenir en la parcel·lació i en la construcció, establir les tipologies de l'edificació i prohibir les actuacions i els usos que no s'ajustin a les previsions de la planificació.

5. En relació amb la protecció de la legalitat urbanística:

Inspeccionar, revisar, suspendre obres i treballs, establir i imposar sancions i, si és el cas, adoptar totes les mesures pertinents per tal de restablir la legalitat urbanística.

6. Les facultats enumerades als apartats precedents tenen caràcter enunciatiu i no limitatiu. S'hi entenen compreses qualssevol altres que hi siguin congruents i puguin ser exercides d'acord amb la present Llei i la resta de disposicions que siguin aplicables.

Article 5

Obligatorietat

Les directrius d'ordenació, els projectes d'interès nacional, els plans sectorials amb incidència supracomunal, els reglaments del Govern, els plans d'ordenació i urbanisme parroquial, els plans parcials, els plans especials, les ordinacions reguladores de la normativa subsidiària i totes les altres disposicions aprovades de conformitat amb la present Llei, són obligatòries per als administrats i per a l'Administració.

Article 6

Principi de no indemnització

Les limitacions d'aprofitament i d'ús dels terrenys i de les edificacions, derivades de l'ordenació del sòl i l'urbanisme de conformitat amb les previsions d'aquesta Llei, no confereixen drets d'indemnització de cap mena.

Article 7

Principi de publicitat

Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial, plans parcials, plans especials, programes i catàlegs tenen el caràcter de documents públics, i tothom i en tot moment pot consultar-los.

Article 8

Dret d'informació urbanística

Tots els administrats tenen el dret d'obtenir de l'Administració, tant del Govern com dels comuns, dins del termini de quinze dies comptats des de la petició i sota forma de certificació facilitada per un funcionari habilitat, informació escrita i concreta en relació amb el règim urbanístic aplicable a una finca o un sector.

Article 9

Òrgans de l'ordenació

Són òrgans de l'ordenació de la planificació, l'urbanisme i la construcció: el Govern, els comuns i la Comissió Tècnica d'Urbanisme.

Article 10

Competències del Govern

A l'efecte d'assolir els objectius de política territorial definits en la present Llei i tots els altres establerts pel Consell General, correspon al Govern redactar les directrius d'ordenació, els projectes d'interès nacional, els plans sectorials amb incidència supracomunal, la reglamentació general urbanística, d'urbanització i de la construcció, de la classificació i protecció de les edificacions incloses en el catàleg del patrimoni nacional i la inspecció de les edificacions, el lliurament de la cèdula d'habitabilitat i l'aprovació prèvia, per a la conformitat amb aquesta Llei, dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial.

Article 11

Competències dels comuns

D'acord amb la present Llei i els instruments d'ordenació del Govern, correspon als comuns redactar, aprovar i publicar llurs plans d'ordenació i urbanisme parroquial, plans especials, ordinacions reguladores de la normativa subsidiària, les de rehabilitació i les dels programes de reforma interior, de protecció i de sanejament, i alhora, assessorar els propietaris i coadjuvar amb ells en la redacció i aprovació dels plans parcials, i atorgar les llicències d'obres segons el previst en l'article 136.

Article 12

Competències de la Comissió Tècnica d'Urbanisme

Correspon a la Comissió Tècnica d'Urbanisme exercir les funcions i les competències que li són atorgades al títol VIII d'aquesta Llei.

Article 13

Competències reservades

Sense perjudici del que disposen els articles anteriors i amb relació a la matèria de la present Llei, són competències exclusives i reservades al Govern totes les referides als sistemes nacionals d'infraestructures viàries, de comunicacions i serveis, al subsòl i a l'espai aeri, i totes les actuacions que resulten de l'exercici de les competències que són pròpies de l'Estat.

Article 14

Competències subsidiàries

1. En cas d'inactivitat injustificada de l'Administració comunal en el compliment de les obligacions imposades per aquesta Llei i sense perjudici de la responsabilitat administrativa parroquial, el Govern pot adoptar totes les mesures necessàries en substitució i per compte del comú de la parròquia del lloc afectat per la inactivitat.

2. Aquesta facultat l'ha d'exercir el Govern després d'haver tramès, sense resultat, una notificació al comú en la qual es faci constar la inactivitat de què es tracti i atorgui un termini prudencial per al compliment de l'obligació.

Article 15

Iniciativa de l'activitat urbanística

1. La iniciativa i la direcció de l'ordenació del territori, la seva planificació i la formulació dels instruments urbanístics, corresponen a l'Administració pública.

2. La gestió del desenvolupament i l'execució de l'activitat urbanística és promoguda de manera prioritària per la iniciativa privada.

3. La iniciativa pública té sempre el caràcter de subsidiària i, si escau, es justifica per la inacció de la iniciativa privada davant de l'interès general.

Article 16

Contingut urbanístic de la propietat

El contingut urbanístic de la propietat immobiliària és conseqüència directa de la planificació i queda integrat per l'adquisició successiva o, en determinats supòsits i condicions, simultània, del dret a urbanitzar i del dret a edificar.

Article 17

Dret d'urbanitzar

L'obtenció del dret d'urbanitzar requereix l'aprovació del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial i del Pla parcial o Pla especial corresponent.

Article 18

Dret d'edificar

El dret d'edificar s'obté amb la llicència d'edificació.

Article 19

Garantia urbanística

La redacció i l'aprovació d'un pla parcial o d'un pla especial, amb les cessions pertinents i l'entrega al comú dels terrenys de cessió obligatòria segons les previsions de la present Llei, constitueixen garantia d'aprofitament urbanístic per als propietaris interessats, en les condicions que es regulen als articles 34 a 37, encara que no executin els treballs d'urbanització.

Article 20

Alienació de terrenys

Qui alieni terrenys ha de fer constar expressament en el títol d'alienació la seva qualificació i la unitat d'actuació en la qual s'ubiquen dins del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

Article 21

Alienació de terrenys en urbanitzacions o en plans aprovats

Si es tracta de l'alienació de terrenys o de parcel·les en plans parcials o especials o urbanitzacions, ja aprovats, s'han de fer constar en el títol d'alienació la data de l'acte de l'aprovació i totes les clàusules, condicions i compromisos que afectin el propietari i l'adquirent, i si fos el cas, els eventuals recursos pendents.

Article 22

Infracció en l'alienació de terrenys

La infracció de les disposicions dels dos articles anteriors faculta l'adquirent, dins del termini d'un any comptat des de la data de l'atorgament, per instar la rescissió del contracte i poder exigir, a més, indemnització pels danys i perjudicis que hagi sofert.

Títol II. Règim del sòl

Article 23

Edificabilitat global de la planificació

1. Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial fixen l'edificabilitat global en cada parròquia. Aquesta edificabilitat global no pot ser superior a la que resulta del càlcul fet en aplicació de la normativa urbanística i de la construcció vigent abans de l'entrada en vigor de la present Llei.

2. Aquesta edificabilitat global, que és equivalent a la rendibilitat màxima dels terrenys en metres quadrats edificats, es calcula després d'haver fet la deducció de les superfícies destinades a infraestructura viària segons les previsions de la planificació.

Article 24

Classificació del sòl

1. El règim urbanístic del sòl es regula a partir de la seva qualificació en una de les tres classes següents: sòl urbà, sòl urbanitzable i sòl no urbanitzable.

2. Els terrenys ja existents destinats a espais públics, equipaments o infraestructures, i els adquirits o els rebuts a aquest efecte, no han de ser objecte de classificació específica, però sí que cal fer constar expressament aquesta destinació en la planificació.

Article 25

Sòl urbà: requisits

Constitueixen sòl urbà, i així han de ser qualificats pel Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, tots aquells terrenys que disposin almenys d'accés rodat i dels serveis d'aigua potable, evacuació d'aigües residuals o un sistema homologat de depuració i subministrament d'energia elèctrica, per servir les necessitats

de les edificacions o instal·lacions previstes en la Planificació segons la normativa vigent del moment.

Article 26

Altres supòsits de sòl urbà

També constitueixen sòl urbà els terrenys situats en unitats d'actuació qualificades així, però encara pendents d'urbanitzar, una vegada s'hagin executat els treballs d'urbanització de conformitat amb el Pla parcial o especial d'urbanisme i disposin efectivament, i com a mínim, de tots els serveis referits a l'article anterior.

Article 27

Règim del sòl urbà

Els terrenys qualificats de sòl urbà, els treballs d'urbanització dels quals ja hagin estat executats i que disposin efectivament de tots els serveis enumerats a l'article 25, són immediatament edificables de conformitat amb les condicions i la normativa establertes per a la unitat d'actuació respectiva, una vegada obtingut el dret a edificar materialitzat per la llicència d'edificació.

Article 28

Sòl urbanitzable: definició general

Constitueixen sòl urbanitzable tots els terrenys situats en unitats d'actuació que no siguin qualificades de sòl urbà de conformitat amb l'article anterior, ni de sòl no urbanitzable de conformitat amb l'article 38.

Article 29

Altres supòsits de sòl urbanitzable

També constitueixen sòl urbanitzable els terrenys que requereixin obres d'urbanització que afectin més del seixanta per cent de la superfície de la seva unitat d'actuació, independentment de la qualificació que tinguin en virtut de la zonificació vigent anteriorment.

Article 30

Règim del sòl urbanitzable

1. Els terrenys en sòl urbanitzable obtenen la qualificació d'urbans quan han estat elaborats i aprovats llurs plans parcials o especials de conformitat amb les previsions referides a la unitat d'actuació on es troben situats, i poden obtenir la llicència d'edificació després que hagin

estat degudament executats tots els treballs d'urbanització.

2. Mentre el sòl urbanitzable no hagi obtingut la qualificació d'urbà, hi seran permeses les mateixes actuacions d'excepció i en les mateixes condicions que en el sòl no urbanitzable.

Article 31

Urbanització i edificació simultànies

Quan motivacions tècniques o econòmiques ho aconsellin, el comú pot atorgar la llicència d'edificació simultàniament amb l'aprovació dels treballs d'urbanització, sempre que els interessats prestin aval bancari suficient per garantir l'execució total d'aquests treballs.

Article 32

Aprofitament del sòl urbà i urbanitzable

1. L'aprofitament del sòl urbà i urbanitzable és com a mínim del vuitanta-cinc per cent (85%) de la superfície de cada unitat d'actuació, després d'haver-ne deduït tota la superfície destinada a infraestructura viària segons les previsions de la planificació.

2. El percentatge restant de terreny, destinat necessàriament a equipaments col·lectius i serveis públics, és de cessió obligatòria i gratuïta a càrrec dels propietaris i a favor del comú.

Article 33

Terrenys de cessió obligatòria

1. En funció de les necessitats d'equipaments col·lectius i serveis, de futur o per dèficits ja existents, els comuns estableixen en llurs plans d'ordenació i urbanisme parroquial els percentatges de terreny de cessió obligatòria, que no poden ser inferiors al cinc per cent (5%) ni superiors al quinze per cent (15%) de les propietats.

2. Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial han d'imputar necessàriament els percentatges de terreny de cessió obligatòria dins de les propietats privades que en l'actualitat, sigui pel títol que sigui, ja es troben ocupades per equipaments col·lectius o zones verdes urbanes.

3. En atenció a les necessitats d'equipaments col·lectius i serveis previstes en

la planificació parroquial, els comuns poden acceptar la cessió de béns immobles situats en una unitat d'actuació distinta, sempre que tinguin un valor urbanístic equivalent al de la cessió obligatòria.

4. Si es tracta de la substitució d'edificacions ja existents en zones urbanes consolidades i barris antics, es manté l'aprofitament del sòl al cent per cent (100%).

5. Els terrenys cedits als comuns arran de la cessió obligatòria prevista en aquesta Llei queden exclosos del règim general dels terrenys comunals, però només poden ser destinats a equipaments, espais públics i serveis col·lectius previstos en el Pla parcial o especial corresponent.

Article 34

Termini de la garantia d'aprofitament urbanístic

El termini màxim per adquirir el dret d'aprofitament urbanístic amb garantia és de 6 anys comptadors des de la data de la publicació al Butlletí Oficial de l'acord d'aprovació definitiva del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

Article 35

Abast de la garantia d'aprofitament urbanístic

Tots els terrenys inclosos en un Pla parcial d'urbanisme o en un Pla especial degudament aprovat, un cop formalitzada la cessió obligatòria i feta l'entrega al comú, gaudeixen de garantia d'aprofitament urbanístic en els termes de la seva aprovació.

Article 36

Atorgament de la llicència d'edificació

La garantia d'aprofitament urbanístic suposa la fixació irrevocable dels paràmetres urbanístics i d'edificació i comporta que, una volta s'hagin realitzat totes les obres i treballs d'urbanització i sempre que el projecte de construcció s'ajusti a les previsions del Pla parcial o del Pla especial que fou aprovat, el comú atorga la llicència d'edificació.

Article 37

No obtenció de la garantia d'aprofitament urbanístic dins el termini establert

Per als terrenys que no hagin obtingut la garantia d'aprofitament urbanístic dins del termini establert, el dit aprofitament urbanístic queda supeditat a les revisions o modificacions posteriors dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial.

Article 38

Sòl no urbanitzable

1. Constitueixen sòl no urbanitzable, i així han de ser qualificats pels plans d'ordenació i urbanisme parroquials, tots els terrenys situats en zones afectades per riscos naturals.

2. Constitueixen sòl no urbanitzable tots els terrenys dels comuns i dels quarts.

3. El Govern estableix reglamentàriament, sempre que el nivell de risc ho permeti, els treballs de protecció que s'han de dur a terme necessàriament per tal de fer compatible l'edificabilitat en un terreny afectat amb determinades edificacions protegides destinades a usos específics, així com les condicions i característiques constructives d'aquestes edificacions. Aquestes actuacions sempre queden subjectes a un informe favorable previ del Govern.

Article 39

Prohibicions generals en sòl no urbanitzable

Llevat de les excepcions regulades específicament als articles 51 i 52, cap mena de treball o activitat que comporti modificació de l'estat natural del terreny, moviment de terres, extraccions de pedra, grava o sorra, tala d'arbres, obertura de pistes o camins, construcció o instal·lació de cap mena, no són autoritzats en terrenys qualificats de sòl no urbanitzable.

Article 40

Altres prohibicions en sòl no urbanitzable

És prohibit, fora dels llocs expressament destinats a aquests efectes, l'abocament, l'abandó o la crema d'objectes, residus sòlids o líquids i tota altra mena de deixalles que puguin degradar o con-

taminar la natura, el paisatge, les fonts o els cursos d'aigua.

Article 41

Naturalesa de les prohibicions

Les limitacions i prohibicions precedents tenen el caràcter de mínimes. Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial poden establir condicions de més protecció per a determinades categories de sòl no urbanitzable, en funció de les característiques particulars dels llocs afectats.

Article 42

Divisió del sòl no urbanitzable

Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial distingeixen i qualifiquen el sòl no urbanitzable en totes o algunes de les divisions següents: sòl forestal, sòl agrícola i ramader, zones de protecció d'aigües, zones de protecció natural, entorns de béns d'interès històric i cultural, itineraris d'interès, zones exposades a riscos naturals i sòl sense designació específica.

Article 43

Sòl forestal

Es qualifiquen de sòl forestal els terrenys que, per ser suport de masses arbòries, s'han de preservar per tal d'assegurar-ne el manteniment en superfície i qualitat de tal forma que conservin llurs funcions ecològiques, protectores, productores i de creació de paisatge.

Article 44

Sòl agrícola i ramader

Es qualifiquen de sòl agrícola i ramader els terrenys de qualitat agrícola, avalada per llurs característiques edàfiques o pel fet d'haver-hi prats i pastures aptes per a la ramaderia.

Article 45

Zones de protecció d'aigües

1. Es qualifiquen de zones de protecció d'aigües els indrets i espais ocupats per brolladors o captacions d'aigües superficials o subterrànies, marges i riberes de rius, torrents o corrents d'aigua continuus o discontinus, llits i fons de llacs, estanys, embassaments i aiguamolls.

2. Per a aquestes zones d'aigües s'estableix un perímetre de protecció obligatòria i, sense perjudici d'allò regulat en

la present Llei, hi són aplicables les disposicions específiques contingudes a la Llei de policia i protecció de les aigües.

Article 46

Zones de protecció natural

1. Es qualifiquen de zones de protecció natural els terrenys i llocs naturals que, constituïts per formacions físiques, geològiques, biològiques o bé grups d'aquestes formacions, tenen un valor universal des del punt de vista estètic o científic, i tots els que per les seves condicions fisiogràfiques constitueixen l'hàbitat d'espècies animals o vegetals mereixedores de protecció.

2. Són béns de protecció natural o espais naturals tots els que estiguin qualificats així en el catàleg del patrimoni nacional.

Article 47

Entorns de béns d'interès històric i cultural

1. Es qualifiquen d'entorns de béns d'interès històric i cultural els terrenys que, per ser contigus a béns immobles declarats d'interès històric i cultural, s'han de preservar per no perjudicar el valor dels béns que són objecte de protecció.

2. Són béns d'interès històric i cultural tots els qualificats així en el catàleg del patrimoni nacional.

Article 48

Itineraris d'interès

Es qualifiquen d'itineraris d'interès els espais ocupats per recs i llurs voreres agençades com a passeig, els camins i senders de muntanya aptes per a l'excurcionisme, els camins ramaders i els passos de pescador de les vores dels rius.

Article 49

Zones exposades a riscos naturals

Són zones exposades a riscos naturals totes les qualificades així pels estudis geològics i geotècnics i per la cartografia d'allaus, de despreniments i d'altres riscos naturals de què disposi el Govern.

Article 50

Sòl sense designació específica

Constitueixen sòl sense designació específica els terrenys dels comuns i quarts

no inclosos en les subcategories anteriors.

Article 51

Actuacions excepcionals en sòl no urbanitzable

1. Constitueixen excepcions a les prohibicions de caràcter general establertes en el règim del sòl no urbanitzable, previst a l'article 39, l'execució de projectes d'interès nacional definits a l'article 61, i els treballs necessaris per dotar d'accés i serveis al sòl que la planificació hagi qualificat d'urbanitzable.

2. També constitueixen excepcions, conforme a les condicions regulades en els plans d'ordenació i urbanisme parroquial corresponents, i en el cas de la propietat privada, un cop obtinguda l'autorització pertinent segons el procediment fixat al títol IX, les actuacions següents:

a) En sòls forestal i agrícola i ramader, l'obertura de noves pistes o camins de muntanya, la tala d'arbres i l'obertura dels tallafocs necessaris per a la seguretat del bosc; la construcció de bordes i cabanes de tipologia de muntanya no destinades a habitatge permanent i les instal·lacions pròpies de les activitats forestal, agrícola i ramadera (tipus granges, pletes, corrals, pallers, vivers i hivernacles); l'obertura de pistes d'esquí amb les infraestructures i els equipaments necessaris; l'agencament d'indrets per a excursions o per practicar-hi l'escalada, i l'habilitació d'instal·lacions esportives, refugis de muntanya i tots els equipaments tècnics destinats als serveis públics.

b) En zones de protecció d'aigües i llurs perímetres de protecció, les instal·lacions, els murs, les tanques, les canalitzacions i els treballs propis i necessaris per a l'execució i el manteniment d'aquestes zones i els seus equipaments i serveis.

c) En zones de patrimoni natural i entorn de béns d'interès històric i cultural, la crema de vegetació i l'aprofitament de llenya, i els treballs i equipaments destinats exclusivament a la conservació, la millora i el gaudi de l'habitatge propi i la rehabilitació i conservació de les bordes i edificis agrícoles que inclogui el perímetre de

la zona, o el monument objecte de protecció i llurs entorns.

d) En zones d'itineraris d'interès, els treballs i equipaments destinats exclusivament a la conservació i la millora.

e) En zones exposades a riscos naturals, les instal·lacions o equipaments de caràcter tècnic que siguin destinats exclusivament a la protecció de les persones i els béns i a la limitació del mateix risc.

f) En zones de sòl sense designació específica, es pot utilitzar per ampliar sòl destinat a equipaments, espais públics i infraestructures quan l'indici amb aquest darrer, amb una proporció o ràtio no superior al cent per cent.

Article 52

Actuacions no sotmeses a autorització en sòls forestal i agrícola i ramader

Són actuacions permeses en sòls forestal i agrícola i ramader, sense necessitat d'obtenir autorització prèvia, la crema de vegetació i el desbrossament per aprofitar la llenya que no comporti la tala d'arbres. La crema de vegetació s'ha d'ajustar a les condicions establertes en la reglamentació reguladora de la matèria.

Títol III. Instruments d'ordenació del Govern

Article 53

Enumeració dels instruments d'ordenació del Govern

Són instruments d'ordenació del Govern:

- Les directrius d'ordenació.
- Els projectes d'interès nacional i els plans sectorials amb incidència supramunicipal.
- El Reglament urbanístic, el Reglament d'urbanització i el Reglament de construcció i normes tecnològiques.

Article 54

Caràcter executiu

Els instruments d'ordenació del Govern, a proposta del ministeri responsable de l'ordenament territorial, i amb un informe del ministeri responsable del

medi ambient quan per competència sigui procedent, són executius a partir del mateix dia de la publicació al Butlletí Oficial, i les disposicions i previsions que hi són contingudes queden integrades a la planificació comunal i la vinculen amb efectes immediats.

Article 55

Funció de les directrius d'ordenació

Les directrius d'ordenació són disposicions de rang reglamentari que, com a desenvolupament de la present Llei, tenen per funció:

a) Formular, amb caràcter general i d'acord amb la política territorial, social i econòmica del Govern, el conjunt de criteris i normes orientadores i reguladores dels processos d'assentament al territori de les diverses activitats socials i econòmiques.

b) Fixar el marc de referència per a la formació de les polítiques urbanístiques comunals, per tal d'establir una coordinació adequada entre les actuacions parroquials i la política urbanística nacional i fer que siguin compatibles.

c) Subministrar i obtenir les informacions pertinents amb vista a establir els criteris bàsics per aplicar els recursos de l'Administració de l'Estat.

Article 56

Contingut de les directrius d'ordenació

Les directrius d'ordenació són motivades i contenen necessàriament la informació que les justifica i la diagnosi de la causa dels problemes a resoldre i de les necessitats a cobrir, a partir de les anàlisis i els estudis efectuats, dels criteris adoptats i dels eventuais treballs estadístics. Inclouen també, si escau, els documents escrits i els gràfics necessaris per reflectir llur justificació.

Article 57

Reglament urbanístic, d'urbanització i de la construcció

Sense perjudici que les ordinacions particulars reguladores de la normativa subsidiària comunal puguin establir condicions més restrictives, els reglaments urbanístic, d'urbanització i de la construcció tenen el caràcter de mínim obligatori d'aplicació general.

Article 58

Reglament urbanístic

El Reglament urbanístic conté el conjunt de disposicions tècniques destinades a definir els criteris de valoració dels terrenys, de la seva reparcel·lació, de la justa compensació, de l'equidistribució de les càrregues urbanístiques i, en general, de tota la normativa necessària per a l'execució de la planificació.

Article 59

Reglament d'urbanització

El Reglament d'urbanització conté el conjunt de disposicions tècniques destinades a definir els traçats, els dissenys i les dimensions mínimes de les infraestructures, els serveis i les seves interrelacions.

Article 60

Reglament de la construcció

El Reglament de la construcció conté les condicions generals d'aplicació a qualsevol tipus d'edificació, les normes tecnològiques de construcció i les relatives al procediment de presentació de sol·licituds i a llur autorització.

Article 61

Projectes d'interès nacional

Són projectes d'interès nacional tots aquells destinats a la construcció d'infraestructures viàries i de comunicació, a l'execució de la política hidràulica, de sanejament i energètica, a la lluita contra la contaminació i a la protecció de la natura, i també a la dotació de serveis de caràcter sanitari, assistencial, educatiu, cultural, administratiu, de seguretat i protecció civil.

Les edificacions pròpies dels projectes d'interès nacional no estan sotmeses a l'autorització dels comuns.

Article 62

Plans sectorials amb incidència supracomunal

S'entén per pla sectorial amb incidència supracomunal tot projecte d'interès nacional l'execució del qual afecti els termes de dues o més parròquies.

Article 63

Competències en projectes d'interès nacional i plans sectorials

Sense perjudici de les competències dels comuns per redactar, aprovar i executar conjuntament plans especials o programes d'interès interparroquial de conformitat amb aquesta Llei, els plans sectorials i els projectes d'interès nacional són redactats i aprovats pel Govern, després de l'informe preceptiu i no vinculant dels comuns el terme parroquial dels quals sigui afectat pel projecte.

Article 64

Contingut dels plans sectorials

Els plans sectorials contenen, almenys, les determinacions documentals i gràfiques següents:

- a) Situació i espai d'assentament i ocupació de la infraestructura, dotació o instal·lació.
- b) Justificació de l'interès nacional.
- c) Descripció suficientment especificada de les característiques generals i tècniques del projecte, dels recursos econòmics afectats i del termini estimat d'execució.
- d) Si escau, les referències a la planificació, a l'aprofitament urbanístic anterior i a les resultes de l'execució del Pla sectorial.

Article 65

Aprovació dels projectes d'interès nacional i dels plans sectorials

1. El Govern, després d'aprovar el Pla sectorial o el Projecte d'interès nacional, el publica al Butlletí Oficial. En aprovar-lo, el Govern pot acordar demanar al Consell General la declaració d'utilitat pública de determinats terrenys que sigui necessari expropiar per a l'execució del projecte.

2. Les previsions i disposicions contingudes en els projectes d'interès nacional i en els plans sectorials, una volta aprovats i publicats, vinculen, en allò que els pugui afectar, els plans d'ordenació i urbanisme de les parròquies concernides.

Article 66

Execució dels projectes d'interès nacional i dels plans sectorials

1. L'execució per part del Govern de les obres i els treballs relatius a projectes d'interès nacional i plans sectorials, un cop aprovats i publicats, no queda subjecta a llicència ni control de l'autoritat comunal.

2. Sempre que en l'execució d'obres relatives a Projectes d'Interès Nacional definits a l'article 61 la inversió del Govern superi el cinquanta per cent (50%) del cost de les obres, després de l'aprovació del projecte definitiu i abans de l'inici de les obres, cal que s'hagi formalitzat la cessió del terreny a favor del Govern.

Títol IV. Instruments d'ordenació dels comuns

Article 67

Enumeració dels instruments d'ordenació dels comuns

Són instruments d'ordenació dels comuns:

- a) Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial.
- b) Els plans parcials i els plans especials.
- c) Les ordinacions reguladores de la normativa subsidiària i de la rehabilitació, i les dels programes de reforma interior i de protecció i sanejament.

Article 68

Abast dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial

Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial, com a projectes d'ordenació integral, comprenen la totalitat del territori de cadascuna de les parròquies i constitueixen l'instrument essencial de l'activitat comunal d'ordenació i planificació urbanística i de la seva gestió.

Article 69

Objecte dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial

1. Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial tenen per objecte establir l'estructura general i els elements fonamen-

tals de l'ordenació urbanística del territori parroquial, regular els diferents usos, intensitats i aprofitaments segons la classificació del sòl i les unitats d'actuació, i fixar les previsions dels serveis públics necessaris.

2. A més, han de completar l'ordenació del sòl urbà consolidat i assenyalar les renovacions i les rehabilitacions que s'hi considerin necessàries. També han de regular les condicions d'incorporació del sòl urbanitzable al desenvolupament urbà.

Article 70

Preeminència dels instruments d'ordenació del Govern

Si existeixen projectes d'interès nacional o plans sectorials de competència estatal ja aprovats anteriorment, els plans parroquials han de tenir en compte les previsions que s'hi estableixen.

Article 71

Contingut general dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial

Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial han de contenir les determinacions de caràcter general següents:

- a) Objectius del Pla referits a la parròquia.
- b) Qualificació urbanística del sòl, amb indicació gràfica i numèrica de les superfícies assignades a cada una de les tres classes de sòl (urbà, urbanitzable i no urbanitzable) i la divisió dels sòls urbà i urbanitzable en unitats d'actuació.
- c) Estudi justificat de l'edificabilitat global de la parròquia, calculat en aplicació de les disposicions vigents abans de la publicació de la present Llei, segons s'estableix a l'article 23, i de l'edificabilitat resultant del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.
- d) Estructura general del territori integrada pels elements determinants del desenvolupament urbà projectat i pels sistemes generals de comunicació, les zones de protecció, els equipaments comunitaris per a serveis públics i els espais lliures destinats a parcs i zones verdes de caràcter públic.
- e) Situació actual i previsions de futur amb relació a la captació i la distribu-

ció d'aigua potable i el tractament de depuració de les aigües residuals.

f) Mesures de protecció que s'adopten amb relació als edificis, espais o elements d'interès històric, monumental o cultural.

g) Descripció, en cada una de les tres classes de sòl (urbà, urbanitzable i no urbanitzable), de les edificacions i instal·lacions bastides abans de la vigència del Pla i que, pel fet de ser incompatibles o disconformes amb les seves previsions, queden expressament qualificades de fora d'ordenació en els termes de l'article 126.

h) Mesures de protecció que s'adopten amb relació al medi ambient, la conservació de la natura, la fauna i els ecosistemes.

i) Indicació de les circumstàncies segons les quals serà procedent, quan escaigui, fer la revisió del Pla d'ordenació en funció dels paràmetres de població i l'índex de creixement, els recursos, els usos, les intensitats d'ocupació i els altres elements que van justificar la qualificació inicial del sòl.

Article 72

Contingut específic dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial

A més de les determinacions generals establertes a l'article precedent, els plans d'ordenació i urbanisme parroquial han de contenir les de caràcter específic següents:

1. En sòl urbà:

- a) Delimitació del perímetre i divisió en unitats d'actuació en funció dels nuclis de població, barris, poblats i nuclis consolidats o aprovats.
- b) Assignació, a cada unitat d'actuació, dels usos, les tipologies de construcció, l'aprofitament urbanístic i el percentatge de terreny de cessió obligatòria, amb definició de volums, alçades, cobertes, tractament i característiques estètiques de les edificacions i llurs entorns.
- c) Delimitació dels espais lliures i zones destinades a parcs i jardins públics, a l'esport i al lleure.
- d) Emplaçaments reservats per a equipaments públics, sanitaris i socials,

educatius i culturals, esportius, administratius, aparcaments i altres serveis urbans comunitaris.

e) Traçat i característiques de la xarxa viària i les seves servituds, fixació d'alineacions i rasants i dels traçats de les galeries i xarxes de distribució d'aigües, clavegueram, aigües pluvials, energia elèctrica, telèfon i altres serveis previstos al Pla.

f) Previsions per a la supressió de barreres arquitectòniques, físiques i sensorials, en aplicació de la Llei d'accessibilitat.

2. En sòl urbanitzable:

a) Delimitació del perímetre i divisió en unitats d'actuació en funció de les previsions de desenvolupament per zones, sectors o agrupament de finques amb vocació d'obtenir la qualificació de sòl urbà.

b) Assignació a cada unitat d'actuació d'usos, tipologies de construcció, aprofitament urbanístic i percentatge de terreny de cessió obligatòria, amb definició de volums, alçades, cobertes, tractament i característiques estètiques de les edificacions i llurs entorns.

c) Previsió del desenvolupament dels sistemes de l'estructura general d'ordenació urbanística i del traçat de les vies i de les xarxes de subministrament de tots els serveis necessaris.

d) Previsió dels emplaçaments per a equipaments i serveis públics en general, amb vista a les necessitats futures i en la mesura que el sòl urbanitzable podrà obtenir la qualificació d'urbà.

3. En sòl no urbanitzable:

a) Divisió en totes o algunes de les classes de sòl no urbanitzable previstes en aquesta Llei, amb especificació dels règims de protecció respectius.

b) Característiques, normativa i mesures de protecció a les quals s'han d'ajustar les construccions i les actuacions d'excepció per poder ser autoritzades, d'acord amb el règim previst a l'apartat 2 de l'article 51.

Article 73

Unitats d'actuació

1. Els sòls urbà i urbanitzable són dividits en unitats d'actuació.

2. Cada unitat d'actuació té assignat, de forma específica i concreta, un tractament urbanístic, constructiu, d'aprofitament i d'usos de caràcter unitari, amb l'excepció de l'apartat següent.

3. Pel que fa a la previsió d'edificacions destinades a serveis i equipaments públics dins de cada unitat d'actuació i en consideració al seu entorn immediat, el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial ha de precisar les volumetries, les alçades i el tractament exterior.

Article 74

Unitats d'actuació en sòl urbà

La divisió del sòl urbà en unitats d'actuació té en compte obligatòriament la trama urbana ja consolidada o aprovada, els nuclis de població, els barris i les urbanitzacions existents.

Article 75

Unitats d'actuació en sòl urbanitzable

La divisió del sòl urbanitzable en unitats d'actuació té en compte la previsió de zones, sectors o agrupaments de finques de tipologies similars amb disposició de ser urbanitzades.

Article 76

Criteri en la constitució de les unitats d'actuació

Les unitats d'actuació, sense perjudici del nombre de plans parcials necessaris perquè es puguin desenvolupar, es constitueixen de forma que permetin el compliment conjunt dels deures i drets de cessió, compensació, equidistribució i urbanització de la totalitat de la seva superfície.

Article 77

Catàleg comunal d'edificis, espais o elements d'interès històric, monumental, cultural o ambiental

1. A l'efecte d'adoptar les mesures de protecció pertinents, els plans d'ordenació i urbanisme parroquial han de contenir la relació dels edificis, els espais i els elements d'interès històric, monumental, cultural, natural i ambiental i els itineraris d'interès de la parròquia.

2. El grau de protecció dels diferents béns inscrits al Catàleg del patrimoni nacional és fixat reglamentàriament pel Govern. En el cas que un comú inclogui en la relació continguda al pla d'ordenació i urbanisme altres béns que els del Catàleg, el mateix comú definirà el grau de protecció que han de merèixer.

3. En qualsevol cas, les disposicions de la planificació han d'impedir que a l'entorn dels edificis, espais o elements catalogats, s'hi facin construccions o instal·lacions que en puguin perjudicar la integració a la trama urbana.

Article 78

Definició de les activitats i usos

Dins de cada una de les unitats d'actuació en què es divideixen el sòl urbà i el sòl urbanitzable, els plans d'ordenació i urbanisme parroquial estableixen les activitats i els usos, existents i previsibles, permesos i prohibits, de caràcter residencial, comercial, industrial, per a serveis i espais lliures, així com la compatibilitat o incompatibilitat entre ells i les mesures i les condicions de regulació o, si escau, de correcció.

Article 79

Previsió de creixement

El Pla d'ordenació i urbanisme parroquial preveu el creixement estimat o necessari per completar-ne la trama urbana i resoldre el desenvolupament del sòl urbanitzable segons les especificitats i la vocació intrínseca de cada parròquia.

Article 80

Protecció de la trama urbana existent

1. La planificació ha de contenir en la seva normativa les previsions necessàries respecte a la trama urbana existent, les tipologies d'edificació, els tractaments d'elements i llocs singulars i les activitats i els usos que permetin assegurar la protecció del patrimoni edificat i que evitin el deteriorament ambiental.

2. La planificació ha d'evitar operacions de modificació substancial d'alineacions i rasants preexistents en nuclis o indrets d'interès històric o ambiental. Si escau, ha de preveure i definir, amb total precisió, l'abast i les condicions de les rehabilitacions eventuals.

Article 81

Reserva de sòl per a equipaments, aparcaments i espais públics

La planificació ha de preveure, en funció de la piràmide d'edat i la previsió de creixement de la població, les característiques dels sectors d'activitat econòmica i la seva implantació al territori parroquial, i tenint en compte els dèficits existents en l'actualitat, les reserves de sòl següents:

1. Reserva de sòl per a zones verdes, parcs, jardins i espais lliures en la proporció suficient per habitant i prop de les zones amb més densitat d'habitatges. No obstant això, la proximitat a terrenys comunals no urbanitzables destinats a espais naturals accessibles pot incidir en la magnitud d'aquesta reserva de forma justificada.

2. Centres culturals, docents i sanitaris en una proporció adequada a la població, i agrupats segons els mòduls necessaris per formar unitats completes. Es computen els centres públics i privats indistintament, i a l'hora de situar-los s'ha de tenir en compte la seva facilitat de comunicació amb els nuclis d'habitatges.

3. Aparcaments públics per a vehicles en una proporció adequada per resoldre l'estacionament i la rotació en funció de la vocació de cada unitat d'actuació, i atenent el seu caràcter residencial, comercial, turístic, industrial o d'un altre tipus. Els plans d'ordenació i urbanisme parroquials han de tenir cura de cobrir els dèficits estructurals existents a les zones d'edificació consolidada. En zones específicament destinades a usos industrials o de serveis, i en funció de les necessitats derivades d'aquests usos, el Govern, per directriu d'ordenació, pot establir reserves superiors.

Article 82

Plans d'execució

L'execució de l'ordenació urbanística de cada una de les unitats d'actuació en què es divideixen els plans d'ordenació i urbanisme parroquial, llevada la possibilitat de gestió directa prevista a l'article següent, es materialitza mitjançant la redacció i l'aprovació de plans parcials, plans especials i programes de rehabilitació, protecció i sanejament.

Article 83

Excepcions de gestió directa

Amb l'objecte de simplificar el procés urbanístic, i si es tracta de poblats, urbanitzacions ja existents o aprovades o zones urbanes consolidades, el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial els pot incloure en una sola unitat d'actuació i regular l'ordenació d'aquesta unitat de manera directa, si bé amb la precisió i el detall suficients, de tal forma que faci innecessaris plans parcials d'urbanisme posteriors.

Article 84

Nombre de plans a cada unitat d'actuació

1. En funció de la superfície i la configuració topogràfica de cada unitat d'actuació i de les previsions viàries i d'equipaments que s'hi continguin, per tal de facilitar la gestió urbanística privada, el comú ha d'incloure en la planificació, o bé ha de fer posteriorment, una proposta relativa al nombre de plans parcials i llur configuració, estimats suficients o convenients per al seu desenvolupament.

2. Aquesta proposta la formula el comú sense perjudici de les decisions que vulguin adoptar majoritàriament sobre aquesta qüestió els propietaris dels terrenys inclosos en cada unitat d'actuació.

Article 85

Normativa subsidiària i complementària comunal

Per tal de desenvolupar i complementar les previsions establertes al Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, el comú aprova i publica les seves ordenacions reguladores de la normativa subsidiària aplicable a cada unitat d'actuació, les de rehabilitació d'edificis i les destinades als programes de reforma interior urbana i als de protecció i sanejament.

Article 86

Ordenacions de normativa subsidiària

Les ordenacions reguladores de la normativa subsidiària aplicable a cada unitat d'actuació defineixen, amb el grau de precisió necessari perquè es puguin executar, tots els paràmetres relatius a l'ocupació del sòl, percentatges de terreny de

cessió obligatòria, superfície mínima de les parcel·les, coeficients d'edificabilitat, alçades i volums màxims dels edificis, voladissos, cobertes i tractaments de façanes.

Article 87

Ordenacions de rehabilitació d'edificis, de reforma interior urbana, de protecció i de sanejament

1. Les ordenacions de rehabilitació contenen les condicions particulars a les quals queden sotmesos els projectes de reforma, refecció o manteniment d'edificis ja construïts i consolidats dins dels nuclis urbans. Llur contingut queda restringit a l'ordenació de volums i acabats, adaptació a les disposicions de la Llei d'accessibilitat i aspecte exterior dels edificis.

2. Les ordenacions de reforma interior contenen les condicions particulars a les quals queden sotmesos els programes de reforma del sòl urbà ja consolidat. Llur contingut queda restringit a l'assenyalament d'alineacions i rasants que no afectin l'estructura i configuració previstos pels sistemes generals.

3. Les ordenacions de protecció contenen les prescripcions a les quals s'han de sotmetre els programes destinats a la protecció i l'ordenació de recintes, conjunts i llocs d'interès històric, arquitectònic, artístic, cultural, paisatgístic, vies de comunicació i, en general, la millora i la conservació dels medis urbà, rural i natural.

4. Les ordenacions de sanejament contenen les prescripcions a les quals s'han de sotmetre els programes destinats a millorar les condicions de seguretat, salubritat i higiene. Dins dels programes de sanejament s'hi comprenen tots aquells relatius al subministrament d'aigua potable, recollida, tractament i depuració d'aigües residuals i pluvials i la recollida i el tractament de deixalles i escombraries.

Article 88

Limits de la normativa comunal subsidiària i complementària

Les ordenacions de normativa comunal subsidiària i complementària no poden contenir disposicions que, de qualsevol manera, comportin un incre-

ment de l'aprofitament urbanístic que en cada cas resulti del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

Títol V. Redacció i aprovació dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial

Article 89

Competències comunals

El comú de cada parròquia redacta, aprova i publica el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial respectiu.

Article 90

Suspensió temporal de llicències

1. En iniciar el procediment d'estudi i redacció del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial o durant el seu curs, el comú pot acordar la suspensió temporal d'atorgament de noves llicències de parcel·lació de terrenys i noves urbanitzacions, de la qual queden exceptuats els vials d'iniciativa pública.

2. La suspensió temporal, com a mesura de precaució en interès de la viabilitat de la planificació, ha de ser sectorial en funció dels estudis preliminars, de les previsions i dels objectius fixats pel comú. En cap cas queden afectats per la suspensió els edificis d'equipaments i dotacions d'iniciativa pública o privada, ni les llicències d'edificació, que s'han d'atorgar als terrenys que disposin almenys d'accés rodat, dels serveis d'aigua potable, evacuació d'aigües residuals o un sistema homologat de depuració i de subministrament d'energia elèctrica segons la normativa vigent amb anterioritat a la present Llei.

3. L'acord comunal de la suspensió temporal ha de contenir la justificació i els detalls suficients, i s'ha de publicar al Butlletí Oficial.

Article 91

Suspensió necessària de les llicències

1. Sense perjudici de la suspensió prevista a l'article anterior, l'adopció de l'acord comunal d'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial comporta per si mateix i necessàriament la suspensió de

l'atorgament de llicències de parcel·lació, d'urbanitzacions noves i d'edificació d'obres de nova planta i consolidació de les ja existents, en tots aquells sectors en què la planificació comporti qualsevol modificació del règim urbanístic anterior.

2. L'acord comunal d'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial s'ha de publicar al Butlletí Oficial.

Article 92

Durada i limitació de les suspensions temporals

1. La suspensió temporal a què es refereix l'article 90 no pot ser de durada superior a un any comptat des de la data de publicació de l'acord.

2. La suspensió a què es refereix l'article 91 es mantindrà fins a l'aprovació definitiva del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, sense que el termini pugui ser superior a un any comptat des de la data de publicació de l'acord d'aprovació provisional.

3. El període de suspensió total, considerats els dos supòsits dels apartats anteriors, no pot excedir els dos anys. En tot cas, la suspensió s'extingeix amb l'aprovació definitiva del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

4. El comú no pot acordar noves suspensions de llicències fins que hagin transcorregut almenys quatre anys, comptats des de l'extinció dels efectes de la suspensió anterior.

Article 93

Procediment per sol·licituds anteriors

1. Quan es fa efectiva la suspensió de llicències, el comú publica la relació de totes les sol·licituds referents a avantprojectes i projectes d'urbanització o construcció, plans parcials o especials i convenis que tingui registrades amb anterioritat a la data de publicació de l'acord de suspensió o, en defecte d'aquest, de l'acord d'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial. Aquesta relació ha de contenir el nom del sol·licitant, la situació d'allò projectat o convingut de l'obra projectada i la seva tipologia.

2. El comú examina les sol·licituds i les resol dins del termini màxim de trenta dies comptats des de la data de publicació de l'acord de suspensió o, si és el cas, de l'acord d'aprovació provisional de la planificació.

3. Si la suspensió fou acordada pel comú en els termes de l'article 90, abans de l'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, la corporació atorga la llicència per a aquells projectes que, pel seu emplaçament, no puguin afectar les infraestructures de la trama viària prevista en la planificació; denega motivadament la llicència en cas contrari i publica totes les resolucions adoptades.

4. Si la suspensió és motivada per l'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, tal com preveu l'article 91, el comú atorga la llicència per a aquells projectes que s'ajustin a les previsions de la planificació provisionalment aprovada; denega motivadament la llicència en cas contrari, i publica totes les resolucions adoptades.

Article 94

Dret a indemnització de despeses

Sense perjudici del dret a formular recurs, els sol·licitants a qui s'hagi denegat la petició en qualsevol dels dos supòsits previstos a l'article anterior, tenen dret a ser indemnitzats pel comú pel cost de redacció del projecte (taxat pels col·legis professionals corresponents) i al reembossament de qualsevol taxa comunal ja abonada.

Article 95

Procediment de redacció del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial

Quan disposa dels estudis preliminars i de tota la informació necessària per a la planificació, de conformitat amb les previsions de contingut establertes al títol precedent d'aquesta Llei, el comú redacta el projecte de Pla d'ordenació i urbanisme parroquial i les seves ordinacions reguladores de la normativa subsidiària i de la rehabilitació.

Article 96

Posada a informació pública

El comú fa pública tota la documentació que compon el projecte de Pla d'or-

denació i urbanisme parroquial durant un termini de noranta dies. Tots els administrats, en dies i hores hàbils d'oficina, poden consultar la documentació general del Pla i obtenir, per simple petició verbal, tota informació complementària que els sigui d'interès.

Article 97

Presentació d'al·legacions

Durant el període d'informació pública, i sense cap altre requisit de forma que la identificació de la persona compareixent, tots els administrats poden presentar al comú llurs al·legacions, observacions i propostes respecte al projecte de Pla i a les previsions contingudes.

Article 98

Aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial

Exhaurit el termini d'informació pública, el comú analitza totes les al·legacions, observacions i propostes presentades, estudia l'oportunitat i l'interès general que poden merèixer, practica les esmenes que estima pertinents, fa l'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, i el remet al Govern per a l'aprovació prèvia prevista al títol I, article 10.

Article 99

Aprovació prèvia del Govern

1. El Govern aprova la conformitat del projecte de Pla d'ordenació i urbanisme parroquial amb les disposicions de la present Llei, i lliura un informe favorable o bé proposa al comú les modificacions necessàries degudament justificades.

2. En tot cas, el silenci de seixanta dies per part del Govern té caràcter positiu i suposa l'aprovació tàcita.

Article 100

Aprovació definitiva i publicació

Una volta obtingut l'informe favorable del Govern, exprés o tàcit, el comú procedeix a l'aprovació definitiva del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial i el publica al Butlletí Oficial.

Article 101

Actes administratius preparatoris i decisoris

Les actuacions previstes als articles 95, 96 i 97 són constitutives d'actes administratius preparatoris. L'aprovació provisional del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial per part del comú prevista a l'article 98 constitueix un acte administratiu decisor.

Article 102

Vigència del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial

Els plans d'ordenació i urbanisme parroquial i les ordinacions reguladores de la normativa subsidiària tenen una vigència indefinida. Es poden revisar d'acord amb el procediment previst a l'article següent.

Article 103

Revisió del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial

1. L'alteració de qualsevol dels continguts essencials del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial solament es pot portar a terme mitjançant el procediment de revisió.

2. La primera revisió del Pla només es pot practicar al cap de 6 anys, comptats des de la data de publicació de la seva aprovació definitiva inicial. Les revisions següents es poden practicar cada 4 anys, comptats des de la data de la publicació de la revisió anterior.

3. Als efectes del present article, són continguts essencials del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial: els sistemes generals de comunicació, la qualificació i classificació del sòl, els paràmetres establerts a les unitats d'actuació dels quals resulta l'aprofitament urbanístic i les reserves de sòl destinades a infraestructures, equipaments i serveis públics.

4. En tot cas, la revisió no pot tenir mai com a resultat la superació de l'edificabilitat de cada parròquia segons queda establert a l'article 23, i definit a l'article 71 apartat c).

Article 104

Procediment de revisió

La revisió del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial comporta l'elaboració d'un expedient que ha de contenir tots

els estudis i documents que la justifiquen, i el procediment s'ha de subjectar a les mateixes disposicions establertes per a la redacció i l'aprovació inicial.

Article 105

Modificacions al Pla d'ordenació i urbanisme parroquial

Si es tracta de fer correccions de caràcter tècnic al Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, per ajustaments entre unitats d'actuació, per disfuncions constatades de la pràctica, alineació de vials, compatibilitat d'usos o altres esmenes, sempre que no suposin alteració de cap dels continguts essencials, el comú pot fer-les en qualsevol moment.

Article 106

Procediment de modificació

1. En aprovar provisionalment una modificació del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, el comú ha de publicar l'acord provisional i la justificació que el sustenta, i ha d'enviar-ho al Govern per a l'aprovació prèvia.

2. Una volta obtinguda expressament o tàcitament l'aprovació del Govern en els termes de l'article 99, el comú l'aprova definitivament i el publica al Butlletí Oficial.

Títol VI. Actuació urbanística i posada en execució de la planificació

Article 107

Plans parcials

1. El Pla parcial és l'instrument que materialitza la fase de posada en execució de l'actuació urbanística promoguda pel sector privat.

2. La redacció i l'execució dels plans parcials correspon als propietaris dels terrenys.

3. Per facilitar la posada en execució de la planificació, a petició dels propietaris interessats en el Pla parcial, el comú pot intervenir per assessorar i coadjuvar amb vista a trobar les solucions i arribar als acords, tècnics i jurídics, que en permetin l'aprovació.

Article 108

Obligacions dels propietaris en un Pla parcial

Els propietaris de terrenys compresos dins d'un Pla parcial queden subjectes a les obligacions següents:

a) Participar en el procediment de redacció, reparcel·lació -si és necessària- i aprovació del Pla parcial, quan, en defecte d'acord unànime d'actuació voluntària, sigui acordat així per un nombre de propietaris que representi almenys les tres quartes parts de la propietat de la superfície dels terrenys compresos en el Pla parcial.

b) Efectuar la cessió gratuïta dels vials i dels terrenys destinats a infraestructures, equipaments i serveis col·lectius, segons les previsions d'aquesta Llei, dels quals el comú prendrà possessió efectiva una volta s'hagin executat degudament tots els treballs d'urbanització, en el qual el comú participa en el percentatge que li correspongui.

c) Sufragar totes les despeses d'urbanització i execució del Pla parcial de conformitat amb el projecte i les condicions que resultin de la seva aprovació, i en proporció a la propietat i l'aprofitament respectius.

Article 109

Contingut dels plans parcials

Amb subjecció a les previsions específiques de cada unitat d'actuació, el Pla parcial ha de contenir el grau d'informació amb la precisió suficient per permetre'n l'aprovació i l'execució posterior i, en tot cas, la documentació següent:

1. Plànol de delimitació de l'ocupació, total o parcial, dins de la unitat d'actuació.

2. Estudi geològic i geotècnic i/o hidràulic del terreny afectat quan, per la seva situació, característiques, morfologia o riscos, sigui imposat per llei, per reglament o per les ordinacions particulars reguladores de la normativa subsidiària.

3. Plànols dels traçats i característiques de la xarxa de comunicacions pròpia del sector i del seu enllaç amb el sistema general previst al Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

4. Plànols amb indicació de les alineacions, les rasants, les proteccions de la xarxa viària, els itineraris pedestres lliures de barreres arquitectòniques i les zones d'aparcament.

5. Plànols i memòria tècnica dels traçats i característiques de les galeries tècniques i de les xarxes de subministrament d'aigua, depuració, clavegueram, aigües pluvials, energia elèctrica, telèfon i tots els altres serveis previstos en el Pla.

6. Plànol amb indicació dels terrenys de cessió obligatòria i gratuïta al comú, destinats a equipaments públics i col·lectius, segons els percentatges establerts en el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

7. Quadern que defineixi la densitat d'habitatges, l'assignació dels usos, l'ocupació i l'aprofitament del terreny i les tipologies de les edificacions, de conformitat amb les previsions fetes per a la unitat d'actuació.

8. Plànols de la situació anterior de les finques amb indicació dels diferents propietaris i de la nova situació resultant de l'equidistribució, la reparcel·lació i la urbanització.

9. Conveni d'urbanització, signat pels propietaris, que reflecteixi el procés urbanístic i el compliment de les prescripcions dels apartats anteriors.

10. Avaluació econòmica estimativa de l'execució de les obres d'urbanització i pla o calendari de les etapes d'execució projectades.

Article 110

Obtenció de la garantia urbanística amb execució aplaçada

Si els propietaris no tenen la intenció de portar a execució immediata, sigui en tot o en part, el Pla parcial, però sí que estan interessats en l'aprovació del projecte a l'efecte d'obtenir la garantia d'aprofitament urbanístic prevista als articles 34 a 36, es poden estalviar la presentació dels documents mencionats als apartats 5 i 10 de l'article precedent. Els propietaris han de presentar aquests documents a l'aprovació comunal quan decideixin l'execució efectiva del Pla.

Article 111

Redacció i aprovació dels plans parcials

Amb el contingut documental necessari prescrit en un o altre dels dos articles precedents, els propietaris dels terrenys redacten el projecte de Pla parcial, l'aproven i el signen, i el sotmeten a l'aprovació administrativa del comú.

Article 112

Requisits per l'aprovació

1. El comú verifica la conformitat del projecte de Pla parcial amb les previsions d'aquesta Llei, les generals del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial i les específiques de la unitat d'actuació afectada.

2. Si el projecte obté la conformitat, el fa públic durant un termini de trenta dies. Si no obté la conformitat, sense perjudici de proposar als propietaris les rectificacions o esmenes pertinents, en denega l'aprovació.

3. Durant el termini d'informació pública, tots els administrats poden consultar el projecte i eventualment, formular al·legacions i observacions.

4. Exhaurit el termini d'informació pública, el comú analitza les al·legacions i observacions rebudes i, sense perjudici de proposar als propietaris les rectificacions o esmenes que considera pertinents, dicta el decret d'aprovació o bé de denegació.

Article 113

Publicació del decret d'aprovació del Pla parcial

El comú publica el decret d'aprovació del Pla parcial. El decret ha de contenir la informació suficient que permeti conèixer la ubicació del Pla parcial i la seva unitat d'actuació dins del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, i la identificació dels propietaris interessats.

Article 114

Execució en fases dels plans parcials

L'execució d'un Pla parcial es pot fer en una sola actuació o bé en fases, mitjançant la presentació i l'aprovació de projectes d'urbanització.

Article 115

Plans especials

1. El Pla especial és l'instrument que materialitza la fase de posada en marxa de l'actuació urbanística promoguda pel sector públic i justificada per l'interès públic, quan els propietaris no manifesten un interès urbanístic immediat.

2. Els plans especials tenen per objecte el desenvolupament del sistema general de comunicacions, d'espais lliures, d'equipaments, proteccions, serveis i subministraments col·lectius.

3. La redacció d'un Pla especial, després d'haver adoptat i publicat l'acord motivat de dur endavant tal projecte, correspon al comú.

4. També correspon al comú l'execució del Pla especial en tot allò que afecta les obres que justifiquen el mateix Pla. L'execució de tots els treballs d'urbanització restants correspon als propietaris.

Article 116

Obligacions dels propietaris en un Pla especial

Els propietaris de terrenys compresos dins d'un Pla especial queden subjectes a les obligacions següents:

a) Col·laborar i participar amb el comú en el procediment de redacció, reparcel·lació, si és necessària, i aprovació del Pla, per tal d'establir i delimitar el pas dels vials necessaris i els terrenys de cessió obligatòria.

b) Cedir gratuïtament i fer entrega al comú dels terrenys destinats a vials i els de cessió obligatòria, perquè aquest executi les obres que justifiquen el mateix Pla especial.

c) Sufragar totes les despeses d'urbanització, així com la part que els pertorqui per aquelles que, en profit seu, ja hagi realitzat el comú, quan manifestin interès d'executar, sigui totalment o sigui en part, els treballs d'urbanització restants previstos al Pla. Aquestes despeses s'apliquen al preu de cost incrementat amb l'IPC anual.

Article 117

Contingut, redacció i aprovació dels plans especials

1. Els plans especials han de contenir la justificació, la precisió i la informació documental que en permetin l'aprovació i l'execució posterior, i en tot cas la mateixa que és exigida per als plans parcials.

2. Per a la redacció i l'aprovació se segueix el mateix procediment de publicació previst per als plans parcials.

Article 118

Compatibilitat entre plans parcials i especials

Els plans parcials i els plans especials són compatibles, admeten propostes d'iniciativa pública i privada i poden coexistir en una mateixa unitat d'actuació.

Article 119

Reparcel·lació

1. S'entén per reparcel·lació l'agrupació de finques compreses en un Pla parcial o en un Pla especial, la seva nova divisió ajustada a les previsions de la planificació i l'adjudicació de les parcel·les resultants als propietaris interessats en proporció als drets respectius.

2. La reparcel·lació té per objecte distribuir justament i equitativa entre els propietaris els beneficis i les càrregues de l'ordenació urbanística, regularitzar la configuració de les finques i situar els terrenys de cessió obligatòria destinats a l'aprofitament públic que, en cada cas, corresponguin a l'Administració.

3. No es poden adjudicar com a finques independents superfícies de terrenys que siguin inferiors a la parcel·la mínima edificable o que no tinguin la configuració i característiques adequades per a la seva edificació de conformitat amb la planificació. Si és el cas, per tal que la parcel·la pugui ser edificada, i sense perjudici d'altres arranaments convencionals, els propietaris restants han de cedir proporcionalment el terreny necessari fins que la parcel·la assoleixi la superfície mínima exigida. El propietari cessionari ha d'abonar als cedents la compensació econòmica pertinent.

Article 120

Criteris de valoració

1. El procediment i els criteris de valoració amb vista a les compensacions necessàries, de terrenys o econòmiques, per les reparcel·lacions, s'han d'establir a partir del reglament general aprovat al respecte. Mitjançant aquest reglament s'han d'evitar actuacions especulatives i osicions abusives entre tots els propietaris.

2. El reglament ha d'incloure i desenvolupar, a efectes de valoració, els criteris següents:

- a) Els accessos i les dotacions de serveis existents.
- b) La possibilitat d'edificar en funció de la morfologia del terreny.
- c) Els diferents coeficients d'edificabilitat de cada finca.
- d) Els eventuais convenis amb l'Administració atorgats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present Llei.
- e) Els eventuais convenis atorgats entre particulars documentats mitjançant escriptura pública o bé aprovats mitjançant decret comunal o del Govern amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present Llei.
- f) Les servituds urbanístiques existents.
- g) Les servituds privades existents.
- h) Les característiques de topografia i orientació.

3. Si una revisió futura del Pla afecta d'alguna forma els terrenys amb garantia urbanística, els paràmetres fixats han de ser el criteri de valoració econòmica a tots els efectes de permuta, expropiació o qualsevol altre.

Article 121

Participació obligatòria en la redacció i l'aprovació d'un Pla parcial o especial

La participació obligatòria dels propietaris dels terrenys en el procés de redacció i aprovació d'un Pla parcial o d'un Pla especial, segons les disposicions d'aquesta Llei, comporta l'aplicació de les condicions de procediment següents:

- a) Si es tracta d'un Pla especial, l'oposició dels propietaris no impedeix que

el comú en faci la redacció, amb l'abast que sigui necessari per a l'execució del Pla especial i l'aprovació posterior en les condicions de procediment previstes en aquest article.

b) Si es tracta d'un pla parcial, un cop els propietaris de les tres quartes parts de la superfície dels terrenys hagin adoptat l'acord d'actuació, l'oposició de la resta de propietaris no impedeix que la majoria en faci la redacció, la reparcel·lació -si és necessària- i la proposta d'aprovació al comú.

c) En ambdós supòsits dels apartats a) i b), quan el Pla parcial o especial hagi estat redactat, clos el termini d'informació pública i abans de la seva aprovació definitiva, el comú el remet a la Comissió Tècnica d'Urbanisme, la qual verifica la justa distribució de càrregues i beneficis entre la totalitat dels propietaris, la conformitat del procediment amb la present Llei i, dins el termini de seixanta dies, lliura informe favorable o desfavorable motivat.

d) Una volta obtingut l'informe favorable de la Comissió Tècnica d'Urbanisme, el comú aprova el Pla parcial o especial i el publica al Butlletí Oficial. Els propietaris opositors, en defensa de llurs drets, poden interposar-hi recurs d'alçada davant la Comissió Tècnica d'Urbanisme.

Article 122

Elevació a escriptura pública

Als efectes civils pertinents, una volta aprovat un pla, els propietaris interessats i el comú eleven a escriptura pública el conveni d'urbanització, acompanyat d'una còpia del decret d'aprovació i dels plànols descriptius que configuren la nova situació i la titularitat de les finques que resulti del procés urbanístic i dels terrenys de cessió obligatòria a favor del comú.

Article 123

Programes de reforma interior, de protecció i de sanejament

Els programes de reforma interior urbana, de protecció i de sanejament són instruments d'actuació urbanística d'iniciativa pública l'abast dels quals es defineix als apartats 2, 3 i 4 de l'article 87.

Article 124

Redacció, aprovació i execució dels programes

1. Els projectes de programes de reforma interior urbana, de protecció i de sanejament han de contenir la justificació, la precisió i la informació documental suficients que en permetin l'aprovació i l'execució posterior.

2. Han de fer referència expressa a les ordenacions que els siguin d'aplicació i a les càrregues eventuais que hagin de suportar els propietaris afectats pel projecte.

3. Els programes són redactats, aprovats i executats pel comú, després d'haver posat el projecte a informació pública tal com és previst pels plans parcials i plans especials.

Article 125

Expropiació

Més enllà dels terrenys de cessió obligatòria previstos en aquesta Llei i de conformitat amb la Llei d'expropiació vigent, el comú posarà en marxa un procediment d'expropiació pel terreny addicional que sigui necessari quan l'execució d'un Pla especial o d'un programa de reforma interior urbana, de protecció o de sanejament així ho requereixi.

Títol VII. Edificacions i instal·lacions fora d'ordenació, deures d'ús i conservació i estat de ruïna

Article 126

Règim de "fora d'ordenació"

La qualificació de "fora d'ordenació" es fa a partir dels dos supòsits següents:

1. Edificacions o instal·lacions no conformes per no estar alineades amb el traçat viari de la planificació: En aquests casos no s'atorguen llicències d'obres de consolidació, d'augment de volum o de superfície, ni de canvi d'ús. Només es poden autoritzar les reparacions necessàries per a la conservació de l'edifici i les que siguin exigides per a la segure-

tat, la salubritat i l'adequació a les disposicions de la Llei d'accessibilitat.

2. Edificacions o instal·lacions alineades però no conformes amb la planificació per altres raons:

a) En aquests casos, d'acord amb les ordenacions de rehabilitació i amb els límits dels coeficients d'edificabilitat fixats a la planificació, es poden atorgar llicències d'obres en general. Si l'aprofitament urbanístic ja era superior al previst a la unitat d'actuació en qualsevol dels paràmetres, inclosa la manca d'aparcament per a vehicles, els propietaris d'aquests edificis poden ser sotmesos a una contribució econòmica compensatòria de conformitat amb les previsions d'un Pla especial degudament aprovat.

b) El comú queda obligat a destinar el producte de tota contribució compensatòria a pal·liar els dèficits estructurals directament relacionats amb el concepte objecte de la imposició previst en el Pla especial.

Article 127

Deures d'ús i conservació

1. Els propietaris de parcel·les, edificis i instal·lacions de tota mena tenen l'obligació de destinar-los efectivament als usos establerts en la planificació i a conservar-los en tot moment en les degudes condicions de seguretat, salubritat i higiene.

2. Els comuns, en assabentar-se de qualsevol irregularitat d'ús o de conservació a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article, han d'ordenar al propietari l'execució de les obres necessàries per tal de conservar les dites condicions, amb indicació del termini d'execució.

Article 128

Ordres d'execució

1. Per motius de seguretat i higiene, els comuns poden ordenar als propietaris l'execució de treballs de conservació i neteja en façanes, patis o espais que siguin visibles des de la via pública, sense que necessàriament figurin inclosos en la planificació ni en un programa de rehabilitació.

2. Els treballs s'executen a càrrec dels propietaris dins els límits de llurs obligacions de conservació.

3. Si es tracta de treballs inclosos en un programa de rehabilitació urbana destinat a millores d'interès públic, els treballs s'executen a càrrec del comú en tot allò que excedeixi els límits del deure de conservació que té la propietat. S'aplica el mateix criteri si es tracta de béns de propietat privada inclosos en el catàleg del patrimoni nacional, essent en aquest cas els treballs executats a càrrec del Govern.

Article 129

Declaració d'estat de ruïna

1. Si una edificació, totalment o en part, es troba en estat ruïnós, el comú, d'ofici o a instància de qualsevol interessat, amb l'informe previ lliurat per un tècnic qualificat i després d'oïr la propietat i els estadants, declara aquesta situació, disposa les mesures de seguretat que calgui adoptar i n'acorda la demolició total o parcial en els supòsits següents:

a) Si el cost de les obres necessàries per a la deguda rehabilitació és superior al cinquanta per cent del valor actual de l'edifici o de les plantes afectades, sense comptar el valor del terreny.

b) Si l'edifici presenta una situació de feblesa generalitzada en els elements estructurals o en els fonaments.

c) Si és necessària la realització d'obres que no poden ser autoritzades perquè l'edifici s'ha declarat "fora d'ordenació".

2. Si, dins del termini fixat, el propietari no executa allò acordat pel comú, ho fa aquest per compte i a càrrec de l'obligat.

3. En tot supòsit d'urgència per causa de perill, el cònsol major disposa allò que estima necessari respecte a l'habitabilitat i al desallotjament per tal d'assegurar la integritat dels ocupants i de terceres persones.

Títol VIII. La Comissió Tècnica d'Urbanisme

Article 130

Comissió Tècnica d'Urbanisme

Es crea la Comissió Tècnica d'Urbanisme com a òrgan consultiu i executiu en matèria d'ordenació del territori, l'urbanisme i la construcció.

Article 131

Composició

1. La Comissió Tècnica d'Urbanisme és composta d'onze membres:

a) El ministre responsable de l'ordenament territorial o el director responsable d'urbanisme del ministeri, per delegació del primer, i un tècnic amb titulació d'arquitectura superior o enginyeria de camins, canals i ports (o titulació superior amb competències en matèria d'urbanisme homologada per la Unió Europea) del ministeri responsable de l'ordenament territorial designat pel mateix ministre.

b) Un tècnic amb titulació d'arquitectura superior o enginyeria de camins, canals i ports (o titulació superior amb competències en matèria d'urbanisme homologada per la Unió Europea) i un jurista coneixedor del dret urbanístic, ambdós designats pel ministre.

c) Un representant de cada comú. Els set representants comunals també han de ser tècnics amb titulació d'arquitectura superior o enginyeria de camins, canals i ports (o titulació superior amb competències en matèria d'urbanisme homologada per la Unió Europea).

2. Cada un dels comuns nomena el seu representant i comunica el nomenament al ministre responsable de l'ordenament territorial. El nomenament es fa per a una durada igual a la del mandat comunal. No obstant això, en cessar el comú que l'ha nomenat, el representant queda en funcions fins que el nou comú no el confirmi o el substitueixi. Els comuns remuneren llurs representants, i el Govern, els dos representants designats pel ministre esmentats a l'apartat 1.b)

3. El representant comunal pot ser separat del càrrec per acord motivat del comú que el va designar o acord motivat

adoptat per majoria absoluta de la mateixa Comissió Tècnica d'Urbanisme. En aquests supòsits, així com en el supòsit que cessi voluntàriament per la causa que sigui, el comú en nomena un altre.

Article 132

Funcions i competències

Sense perjudici d'altres competències per a les quals la puguí delegar el Govern, la Comissió Tècnica d'Urbanisme té les funcions consultives i d'assessorament i les competències decisòries següents:

1. Funcions consultives i d'assessorament:

a) Amb caràcter preceptiu, no vinculant i previ a l'aprovació del Govern, informar respecte als plans d'ordenació i urbanisme parroquial dels comuns i els plans i projectes sectorials amb incidència supracomunal, les directrius d'ordenació i la reglamentació urbanística, d'urbanització i de la construcció proposats pel ministeri encarregat de l'ordenament territorial.

b) Amb caràcter preceptiu i no vinculant, emetre informe sobre els recursos de reposició que siguin formulats davant del Govern contra actes de l'Administració central en les matèries que són objecte de la present Llei.

c) A petició del Consell General, del Govern o dels comuns, facilitar assessorament o opinió sobre l'ordenació del territori, l'urbanisme i la construcció.

2. Competències decisòries:

a) Resoldre decisòriament tots els recursos d'alçada que s'interposin contra actes de l'Administració comunal en matèria d'ordenació del territori, urbanisme i construcció i els de reposició contra els actes de la mateixa Comissió.

b) Verificar i informar, amb caràcter preceptiu i vinculant, en els supòsits de participació obligatòria en la redacció d'un Pla especial o d'un Pla parcial previstos a l'article 121 d'aquesta Llei.

c) Decretar la suspensió de llicències d'urbanització i de construcció i l'aturada d'obres i treballs en curs en els termes de l'article 147.

Article 133

Funcionament

1. La Comissió Tècnica d'Urbanisme és presidida pel ministre responsable de l'ordenament territorial o, per delegació, pel director responsable d'urbanisme del ministeri, o encara, en absència d'ambdós, per un membre de la Comissió Tècnica d'Urbanisme designat pel ministre.

2. El secretariat de la Comissió és assegurat pel membre jurista designat pel ministre.

3. La Comissió es reuneix sempre que sigui necessari a criteri del president i també a petició d'un mínim de tres membres. El president convoca les reunions. El quòrum necessari per poder mantenir la reunió i adoptar vàlidament acords és de set membres, entre els quals cal la presència obligatòria d'almenys tres representants del Govern.

4. La Comissió adopta els acords per majoria. En cas d'empat, el president té vot de qualitat.

5. La Comissió redacta i aprova el reglament de funcionament intern de conformitat amb les disposicions del present títol, i el sotmet a l'aprovació definitiva del Govern. El reglament ha de preveure el règim d'incompatibilitats dels membres de la Comissió.

Títol IX. Règim d'atorgament de llicències

Article 134

Actes subjectes a llicència

Sense perjudici d'altres autoritzacions que siguin necessàries segons es disposa en aquesta Llei i en la resta de la legislació específica aplicable, queden subjectes a llicència prèvia les actuacions següents:

1. Obres de nova planta d'edificacions i instal·lacions de tota mena.

2. Obres d'ampliació d'edificis.

3. Obres de modificació o reforma que afectin l'estructura o les obertures exteriors d'edificis.

4. Obres destinades a usos de caràcter provisional.

5. Parcel·lacions, segregacions, divisions de finques i treballs d'urbanització.

6. Moviments de terres en general, excavacions, desmunts, esplanacions i terraplens, exceptuant-ne els autoritzats dins del marc dels projectes d'urbanització o edificació corresponents inclosos en els punts 1, 2, 3, 4 i 5 anteriors.

7. Demolició d'edificis, fora dels supòsits de declaració de ruïna.

8. Obres, instal·lacions i equipaments que afectin el subsòl, exceptuant-ne els autoritzats dins del marc dels projectes d'urbanització o edificació corresponents inclosos en els punts 1, 2, 3, 4 i 5 anteriors.

9. Instal·lació de rètols i cartells visibles des de la via pública quan no es trobin en locals tancats, segons les especificacions del Reglament de construcció.

10. Tancament de finques i propietats.

11. Tala d'arbres o de vegetació arbustiva quan constitueixin massa arbòria, espai de bosc o parc.

12. Construcció de preses, basses, ponts, obres de defensa i correcció de torrents públics i cursos d'aigua.

13. Extracció d'àrids i explotació de tarteres i lloeres.

14. En general, totes les actuacions que s'assenyalin reglamentàriament.

Article 135

Obres menors

Les obres menors estan subjectes a un procediment simplificat d'autorització, i també a les condicions definides i especificades en el Reglament de construcció.

S'entén per obra menor, tots aquells treballs a efectuar en una edificació ja existent, o en part d'aquesta, sempre que aquests treballs:

1. No comportin una variació de la superfície o del volum construït respecte al ja existent.

2. No comportin una reforma o modificació dels elements que formen l'estructura de l'edifici, incloent-ne la fonamentació i la coberta.

3. No comportin transformació o modificació de la composició de les façanes, la mida o disposició de les obertures, llevat dels aparadors dels locals comercials.

4. No vulnerin els reglaments vigents de seguretat, instal·lacions i construcció.

5. No comportin disminució de la mida de les unitats en què es troba dividida l'edificació originalment, ni n'augmenti el nombre.

6. De forma general es tracti, a criteri del servei tècnic comunal i sota la seva responsabilitat urbanística, de treballs d'abast i transcendència mínims en relació amb el conjunt de l'edificació objecte de la sol·licitud.

Article 136

Competència per atorgar llicències

1. Llevat que no s'estableixi altrament en la present Llei o en la resta de la legislació específica, la competència per atorgar les llicències per a les actuacions previstes als articles 134 i 135 correspon als comuns.

2. En tractar-se d'actuacions de les previstes als apartats números 6, 8, 11, 12 i 13 del dit article 134, abans d'atorgar la llicència, el comú ha de demanar i obtenir un informe previ favorable del ministeri encarregat de l'ordenament territorial o de l'encarregat del medi ambient, segons sigui procedent.

Article 137

Conformitat amb la legalitat urbanística

1. Si l'actuació sol·licitada és conforme amb les previsions del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, el Pla parcial o especial afectat, els reglaments urbanístic, d'urbanització i el de la construcció, i les ordinacions reguladores de la normativa subsidiària:

a) El responsable tècnic de la corporació lliura informe favorable des dels punts de vista tècnic, urbanístic, constructiu i reglamentari.

b) El secretari de la corporació lliura un certificat de conformitat amb la legalitat urbanística.

c) El comú, mitjançant resolució, atorga la llicència.

2. Si l'actuació sol·licitada no és conforme amb les previsions del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, amb el Pla parcial o especial o amb la resta de la reglamentació i les ordinacions reguladores de la normativa subsidiària, el comú, mitjançant resolució motivada, denega la llicència. El silenci de dos mesos comporta denegació tàcita en els termes del Codi de l'Administració.

3. Prèviament a l'atorgament d'una llicència de construcció d'edifici de nova planta, el comú pot demanar dels ministeris competents en matèria d'habitatge i indústria un informe referent al compliment de la normativa vigent.

Article 138

Projectes d'edificació en general

1. El contingut dels projectes d'edificació d'obres de nova planta, de reforma, ampliació o rehabilitació d'edificis ja existents, sigui quin sigui l'ús, així com la documentació que s'ha de presentar juntament amb la sol·licitud per tramitar la llicència, són regulats al Reglament de la construcció.

2. El Reglament de la construcció també preveu:

a) Els terminis d'execució de les obres, les condicions per a la suspensió dels treballs, la caducitat de les llicències, les condicions per a la renovació de les llicències i, en general, totes les mesures que cal adoptar durant el curs dels treballs.

b) El procediment per a les revisions i inspeccions tècniques imposades pels distints reglaments, per tal d'obtenir del Govern la cèdula d'habitabilitat preceptiva.

Article 139

Procediment d'autorització per a actuacions en sòl no urbanitzable

El procediment d'autorització per a les actuacions i usos d'excepció en sòl no urbanitzable previstos a l'article 51, s'ha d'ajustar als tràmits següents:

1. La persona interessada presenta al comú del terme parroquial on pretén l'actuació una sol·licitud amb exposició de les característiques del projecte, activitat i usos, límits i accessos del terreny afectat, acompanyada dels plànols i do-

cuments acreditatius, de l'estudi d'impacte mediambiental, si és el cas, i dels mitjans de protecció de l'entorn, i amb el termini màxim d'execució previst.

2. El comú verifica la conformitat de la sol·licitud i del projecte amb les previsions específiques per a la zona regulada en el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial. Si no és conforme, el comú resol per denegació motivada. Si és conforme a les previsions de la planificació, el comú incorpora a l'expedient un informe favorable en aquest sentit i seguidament el remet al ministeri corresponent.

3. El ministeri corresponent informa motivadament i amb caràcter vinculant respecte a la procedència o no d'atorgar l'autorització; imposa, si és el cas, determinades condicions o mesures correctores, i retorna l'expedient al comú per a la resolució definitiva.

4. El silenci de dos mesos per part del ministeri corresponent, pressuposa la seva conformitat tàcita i facultat el comú per resoldre la sol·licitud en el sentit que consideri més conforme amb el seu Pla parroquial.

5. L'actuació autoritzada s'ha d'executar dins del termini màxim previst en el decret d'autorització, que no pot ser superior a dos anys. En defecte d'execució, la llicència queda caducada, i per prorrogar-la cal refer el procediment establert en aquest article.

6. Quan les actuacions d'excepció previstes en sòl no urbanitzable siguin portades a terme pel mateix comú, una volta redactat l'avantprojecte i també posteriorment el projecte d'execució, els remet al Govern perquè n'emeti els informes corresponents.

Article 140

Nul·litat de llicències

Són nul·les de ple dret les llicències per a actuacions urbanístiques o de construcció que hagin estat atorgades amb infracció de les disposicions sobre classificació i règim del sòl previstes al Pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

Article 141

Notificació de les llicències al Govern

Pel bon seguiment de la política urbanística, l'estudi de les directrius d'ordenació, les estadístiques generals i la inspecció tècnica de les edificacions abans del lliurament de la cèdula d'habitabilitat, els comuns trameten mensualment al Govern una notificació -amb còpies dels decrets- de les llicències atorgades.

Títol X. Procediment contenciosos

Article 142

Competència de la jurisdicció administrativa

Totes les qüestions que es puguin plantejar entre els propietaris i l'Administració derivades de l'aplicació, la interpretació o l'execució dels convenis d'urbanització previstos a l'apartat 9 de l'article 109, una volta el conveni hagi estat inclòs en un Pla parcial o especial aprovat, són de la competència de la jurisdicció administrativa.

Article 143

Acció pública i termini

1. És pública l'acció per exigir el compliment de les disposicions urbanístiques i de l'edificació en general.

2. Si l'acció és instada per l'execució d'obres considerades contràries a les disposicions urbanístiques o de la construcció, es pot exercir durant tot el temps de l'execució de les dites obres i fins a un any després de l'acabament, a partir de la data del certificat final d'obra lliurat per la direcció facultativa.

Article 144

Revisió d'ofici

Els òrgans de l'ordenació de la planificació, l'urbanisme i la construcció poden revisar d'ofici els seus actes i acords, de conformitat amb les disposicions del Codi de l'Administració pel que fa a la revisió dels actes administratius.

Article 145

Competència de la jurisdicció civil

Sense perjudici d'allò previst a l'article 142, els litigis entre particulars que resultin dels convenis d'urbanització previstos a l'apartat 9 de l'article 109, així com les qüestions relatives a la demolició d'obres i instal·lacions que vulnerin les disposicions urbanístiques pel que fa a la distància mínima entre edificacions, pous, cisternes, fosses i elements constructius comunitaris i usos perillosos o insalubres, són competència de la jurisdicció civil.

Article 146

Procediment general

1. Contra els actes, expressos o tàcits, de l'Administració comunal en matèria d'urbanisme i construcció, i contra els instruments comunals d'ordenació definits en aquesta Llei, es pot interposar recurs d'alçada davant la Comissió Tècnica d'Urbanisme.

2. Contra els actes de la Comissió Tècnica d'Urbanisme es pot interposar recurs de reposició.

3. Contra els actes i els instruments d'ordenació del Govern es pot interposar recurs de reposició.

4. El termini per a la interposició de qualsevol recurs és de tretze dies hàbils a comptar des de la data de la notificació o de la publicació de l'acte o l'instrument normatiu.

Article 147

Procediment especial

1. En situacions d'urgència, sigui per causa de perill públic, per contravençió manifesta de la legalitat urbanística o per evitar fets consumats o perjudicis a tercers, el ministre responsable de l'ordenament territorial, president de la Comissió Tècnica d'Urbanisme i per delegació d'aquesta, pot decretar amb caràcter executiu l'aturada immediata de les obres o treballs i ordenar l'execució de totes les mesures que siguin necessàries. Contra aquesta decisió, la persona interessada pot interposar recurs de reposició davant la Comissió.

2. Si es tracta d'obres, treballs o activitats que s'estiguin executant sense llicència o en contravençió del Pla

d'ordenació i urbanisme parroquial, plans parcials o especials, Reglament urbanístic, d'urbanització o de la construcció, o de les ordenacions reguladores de la normativa subsidiària i de la rehabilitació, i el comú no ha adoptat les disposicions pertinents dins el termini de les quaranta-vuit hores següents després de prendre coneixement dels fets, es pot formular denúncia davant la Comissió Tècnica d'Urbanisme.

Article 148

Resolucions de la Comissió Tècnica d'Urbanisme

Les resolucions de la Comissió Tècnica d'Urbanisme, quan comportin decisió sobre recursos d'alçada formulats contra actes dels comuns i sobre recursos de reposició contra actes de la mateixa Comissió, constitueixen actes administratius definitius. Aquestes resolucions exhaureixen la via administrativa i deixen expedida la via jurisdiccional.

Títol XI. Protecció de la legalitat urbanística

Article 149

Inspecció urbanística i potestat sancionadora

1. L'exercici de la competència d'inspecció i de la potestat sancionadora a efectes de protegir la legalitat urbanística i de la construcció correspon als comuns.

2. No obstant això, el ministeri encarregat de l'ordenament territorial exerceix tal competència i potestat quan el comú, informat d'accions o omissions contràries a la legalitat urbanística o de la construcció, no hagi adoptat les mesures pertinents i incoat l'expedient sancionador corresponent durant els vuit dies següents o quan, una volta incoat l'expedient, el mantingui paralitzat durant més de dos mesos.

Article 150

Procediment

La instrucció d'expedients i la imposició de sancions per infracció a les disposicions d'aquesta Llei, s'efectua de conformitat amb el procediment administratiu sancionador vigent.

Article 151

Mesures contra les actuacions sense llicència

Si s'executen obres, instal·lacions o activitats sense llicència, el comú en disposa l'aturada immediata i, feta la instrucció de l'expedient pertinent, adopta, segons escaigui, les resolucions següents:

- Si les actuacions són incompatibles amb la normativa urbanística aplicable, ordena la demolició o la cessació definitiva i el retorn de les coses al seu estat anterior, a càrrec del propietari.
- Si les actuacions són compatibles amb la normativa urbanística aplicable, requereix del propietari que, en el termini màxim de seixanta dies, sol·liciti la llicència preceptiva. Si, un cop transcorregut aquest termini, no ha sol·licitat la llicència, el comú adopta la resolució de demolició o de cessació definitiva previstes a l'apartat anterior.

Article 152

Mesures contra les actuacions en contravenció de llicència

Si s'executen obres, instal·lacions o activitats que contravenen les condicions d'atorgament de la llicència, el comú en disposa l'aturada immediata i requereix de l'interessat que, dins del termini que li assenyali, posi les actuacions de conformitat amb la llicència. Si no ho fa, el comú acorda la no habitabilitat, no explotació o no ús de les obres o instal·lacions fins que s'ajusti a la llicència i, als efectes de la no habitabilitat, en trameta notificació al Govern.

Article 153

Atur d'obres i activitats

La competència comunal per ordenar l'aturada d'obres, instal·lacions o activitats constitutives d'infracció urbanística, sense perjudici d'allò disposat a l'article 147, l'exerceix el cònsol major.

Article 154

Infracció urbanística

1. Constitueix infracció urbanística tota vulneració, per acció o omissió, de les disposicions contingudes en aquesta Llei o en els instruments d'ordenació urbanística i de la construcció, del Govern i

dels comuns, inclosos els reglaments i les normes tecnològiques respectius.

2. Amb independència de les mesures per restaurar la legalitat vulnerada previstes als articles 151 i 152 precedents, tota infracció urbanística comporta la imposició de sancions als responsables.

3. Qui pateixi dany o perjudici com a conseqüència d'una infracció urbanística, pot exigir de qualsevol dels infractors, amb caràcter solidari, rescabament i indemnització.

Article 155

Classes d'infraccions

1. Les infraccions urbanístiques es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus les accions o omissions que constitueixin incompliment de les disposicions relatives a parcel·lacions urbanístiques, obres d'urbanització o d'edificació que siguin contràries a la planificació i que afectin superfície destinada a domini públic, infraestructures, equipaments socials, serveis públics, zones verdes o llocs, espais i béns protegits.

3. Són infraccions greus les accions o omissions que constitueixin incompliment de les disposicions relatives a parcel·lacions urbanístiques o obres d'urbanització, a l'ús del sòl i, a la situació, el volum, l'ocupació i l'alçada de les edificacions.

4. Són infraccions lleus totes les que no tinguin el caràcter de molt greu o de greu. En qualsevol cas, constitueix sempre infracció lleu, sense perjudici de poder-la qualificar de greu o de molt greu en aplicació dels dos apartats anteriors, l'execució o la realització d'obres, treballs o activitats a què es refereix aquesta Llei sense disposar de la llicència preceptiva.

Article 156

Infraccions constitutives d'il·lícit penal

1. Si en instruir un expedient sancionador per infracció urbanística apareixen indicis d'infracció penal en relació amb els fets que motiven la instrucció, l'Administració ha de posar-ho en coneixement del Ministeri Fiscal als efectes pertinents. Mentrestant, fins que hi hagi resolució

de l'autoritat judicial, s'atura el procediment sancionador.

2. La sanció penal exclou la imposició de sanció administrativa, sense perjudici, però, de les mesures a adoptar a càrrec de l'infractor per tal de restaurar la legalitat urbanística.

Article 157

Persones responsables

1. Per les obres que s'executin sense llicència o amb contravenció de les condicions del seu atorgament, són sancionats per infracció urbanística el propietari i els agents responsables d'aquesta.

2. Si les obres s'executen sobre la base d'una llicència de contingut manifestament constitutiu d'una infracció urbanística qualificada de molt greu o de greu, a més dels agents assenyalats a l'apartat anterior, també són sancionats el facultatiu i el secretari que hagin emès informe favorable del projecte. Altrament, la responsabilitat recau en la corporació que hagi atorgat la llicència.

3. Les persones jurídiques són sancionades per les infraccions comeses pels seus òrgans o agents i assumeixen el cost de les mesures de restauració de l'ordre urbanístic vulnerat, sense perjudici de fer-se càrrec també de les indemnitzacions eventuais pels danys i perjudicis causats a tercers.

Article 158

Sancions

Les infraccions són sancionades amb les multes següents:

- a) Infraccions molt greus, multa de 5.000.001 fins a 10.000.000 de PTA
- b) Infraccions greus, multa de 500.001 fins a 5.000.000 de PTA
- c) Infraccions lleus, multa de 100.000 fins a 500.000 de PTA

Article 159

Criteris de graduació de les sancions

1. Per graduar les sancions es pren en consideració la gravetat de la matèria, la importància econòmica dels fets constitutius de la infracció, les circumstàncies eventuais que poden agreujar o atenuar la responsabilitat, si hi ha reiteració per

part de la persona responsable i el grau de culpabilitat de cada un dels infractors.

2. Si s'instrueix expedient sancionador per dues o més infraccions que tenen connexió de causa-efecte, s'imposa una sola sanció tenint en compte les actuacions encaminades al resultat final perseguit per l'infractor.

3. La infracció urbanística no pot comportar, en cap supòsit, un benefici econòmic per a l'infractor. Si la suma de la sanció imposada i el cost de les actuacions per restaurar la legalitat urbanística és inferior al benefici resultant de la infracció, s'incrementa la quantitat de la sanció fins a assolir l'import del dit benefici.

4. Les sancions que s'imposin a distintes persones per una mateixa infracció tenen caràcter independent.

Article 160

Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions urbanístiques qualificades de molt greus prescriuen al cap de quatre anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus al cap d'un any, a comptar de la data en què s'hagin comès o, si aquesta és desconeguda, des de la data en què s'hagi pogut incoar el procediment sancionador en aparèixer signes externs que hagin permès conèixer els fets constitutius de la infracció.

2. Si es tracta d'infraccions resultants d'una activitat continuada, la data d'inici per al còmput és aquella en què finalitza l'activitat o la del darrer acte amb què la infracció és consumada.

Disposició transitòria primera

1. Els comuns han de redactar i tenir definitivament aprovats llurs plans d'ordenació i urbanisme parroquial, de conformitat amb les prescripcions d'aquesta Llei, dins del termini màxim de dos anys comptats des de la data de la publicació.

2. Durant el període de 6 anys abans de la primera revisió, els plans d'ordenació i urbanisme parroquials han de mantenir l'edificabilitat global que resulta del càlcul fet en aplicació de la normativa urbanística i de la construcció vigent abans de l'entrada en vigor de la present Llei.

3. Durant el mateix període esmentat en l'apartat precedent, els criteris de va-

loració continguts en els punts b) i c) de l'apartat 2 de l'article 120 s'han d'apreciar sobre la base de la normativa urbanística i de la construcció vigent abans de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició transitòria segona

1. Mentre el comú no hagi redactat i aprovat el seu Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, segueixen essent aplicables a la parròquia les ordinacions, generals i comunals, vigents fins a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, en matèria d'urbanització i construcció i totes les sol·licituds i projectes continuen sotmesos al règim d'autorització preceptiva per part del Govern, vigent fins a aquell moment.

2. A partir de l'entrada en vigor de la present Llei, i fins a la data de suspensió de llicències comunals prevista en els articles 90, si es decreta, i 91 queda suspès provisionalment i cautelament l'atorgament de llicències per a nous avantprojectes d'urbanització o construcció, projectes d'urbanització, plans parcials i especials, parcel·lacions i reparcel·lacions, en terrenys tant privats com públics, i tots els projectes, sigui quina en sigui la denominació, promoguts per la iniciativa privada, que comportin dotar d'edificabilitat terrenys que no la tenen segons l'article 25.

Disposició transitòria tercera

Quan un comú hagi aprovat definitivament el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial i l'hagi desenvolupat mitjançant els instruments de planificació de conformitat amb les prescripcions d'aquesta Llei, tals elements i ordinacions seran aplicables immediatament al seu terme parroquial. Simultàniament quedaran derogades en aquesta parròquia totes les disposicions legals, generals i comunals, reguladores de l'urbanisme i la construcció anteriors a l'aprovació d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta

Sense perjudici d'exercir la facultat d'adoptar les mesures necessàries en substitució i per compte de l'Administració comunal, en aplicació de l'article 14 d'aquesta Llei, el Govern podrà prorrogar la suspensió esmentada en l'apartat segon de la disposició transitòria segona

en aquelles parròquies que, sense causa justificada, no hagin aprovat definitivament el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial de conformitat amb les previsions d'aquesta Llei, dins del termini establert en la disposició transitòria primera.

Disposició final primera

La Comissió Tècnica d'Urbanisme prevista al títol VIII ha de quedar constituïda dins el termini de dos mesos comptats des de la data de publicació d'aquesta Llei. A aquest efecte, tal com disposa l'article 131, cada comú ha de nomenar el seu representant i comunicar el nomenament al ministre responsable de l'ordenament territorial. Dins del termini d'un mes, una volta rebuts tots els nomenaments, el ministre ha de convocar la primera sessió constitutiva de la Comissió. L'acta de constitució s'haurà de publicar al Butlletí Oficial.

Disposició final segona

La Comissió Tècnica d'Urbanisme exercirà les seves funcions i competències, en els termes que resulten dels títols VIII i X, a partir de la data de publicació al Butlletí Oficial de l'acta de constitució. Consegüentment, els recursos d'alçada contra els actes expressos o tàctics de l'Administració comunal i contra els instruments comunals d'ordenació, previstos a l'article 146, apartat 1, que siguin notificats o publicats a partir de dita data, així com les denúncies previstes a l'article 147, s'han d'interposar davant la Comissió.

Disposició final tercera

Sense perjudici del que estableix amb caràcter general l'apartat 3 de l'article 38, s'exceptua de la qualificació com a sòl no urbanitzable tota la zona de la urbanització Sant Pere del Pas de la Casa que queda redefinida en el plànol del Ministeri d'Ordenament Territorial, núm. 2822 de juny del 2000 adjunt a la present Llei.

Disposició final quarta

A partir de la publicació de la present Llei i fins que el comú no hagi aprovat definitivament el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial, d'acord amb les disposicions transitòries precedents, les ordinacions comunals fins ara vigents

que regulen l'urbanisme i la construcció no poden ser objecte de cap mena d'ampliació, restricció, modificació ni derogació.

Disposició final cinquena

Es faculta el Govern per a la redacció, adaptació o actualització, segons escaigui, dels reglaments necessaris per aplicar la present Llei.

Disposició final sisena

Llevat de les disposicions d'aquesta Llei relatives a l'urbanisme i a la construcció que queden vinculades a la redacció i l'aprovació dels plans d'ordenació i urbanisme parroquial, l'aplicació de les quals és regulada en les transitòries precedents, totes les disposicions restants són aplicables immediatament i deroguen totes les anteriors, generals i comunals, que s'hi oposin.

Disposició final setena

A mesura que en una parròquia s'apliqui el Pla d'ordenació i urbanisme parroquial respectiu segons queda regulat en les disposicions transitòries precedents, quedaran derogades totes les disposicions anteriors, generals i comunals, que s'oposin al contingut de la planificació.

Disposició final vuitena

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de quinze dies de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
Président de la
République Française
Coprincep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Coprincep d'Andorra

Consell General

Resolucions emanades del Consell General

Proposta de declaració de la utilitat pública i la necessitat d'ocupació definitiva i adquisició, i d'ocupació temporal d'uns terrenys en relació amb el projecte de proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos al Solà d'Andorra la Vella. Zona Bon Repòs - Col·legi Janer

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 29 de desembre del 2000 ha aprovat la següent:

Proposta de declaració de la utilitat pública i la necessitat d'ocupació definitiva i adquisició, i d'ocupació temporal d'uns terrenys en relació amb el projecte de proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos al Solà d'Andorra la Vella. Zona Bon Repòs - Col·legi Janer

Antecedents

I. Per acord de Govern de data 26 de gener del 2000 es va iniciar l'expedient d'expropiació dels terrenys afectats per la construcció del dic de protecció de l'escullera formigonada inclosa dins del projecte "Proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos a la solana d'Andorra la Vella, Zona Bon Repòs - Col·legi Janer".

II. D'acord amb el que disposa l'article 9 de la Llei d'expropiació el Govern, com a òrgan expropiant, va establir el corresponent expedient, per duplicat, que es compona dels següents documents:

1. Documents que necessàriament han de formar part de l'expedient segons el que disposen els apartats a), b), c), i d) de l'article 9 de la Llei d'expropiació

a) Memòria explicativa de la necessitat d'expropiació dels terrenys afectats pel projecte número 1648.1 del Ministeri d'Ordenament Territorial, de pro-

teccions a la zona de referència com a conseqüència de la caiguda de blocs rocosos (document número 1).

Aquesta memòria conté la finalitat, l'objecte i l'abast de l'expropiació i els motius raonats pels quals, a judici de Govern, el projecte mereix la declaració d'utilitat pública i resulta necessària l'ocupació de les finques compreses en el projecte.

Els béns compresos en el projecte han de ser ocupats amb l'abast següent:

Ocupació definitiva, amb adquisició de la propietat, pel que fa als terrenys afectats per la construcció de l'escullera formigonada, d'una superfície total d'uns 436 m².

Ocupació temporal, pel que fa als terrenys necessaris per accedir a la zona esmentada al punt anterior durant el període de construcció, estimat en tres mesos, d'una superfície total de 1.134m².

b) Plànols parcel·lars a escala 1/200 de les finques que es considera necessària l'adquisició (per a la seva ocupació definitiva) o l'ocupació temporal, indicant l'estat detallat de les referides finques (document número 2 de la memòria).

c) Documents fotogràfics (document número 3 de la memòria).

d) Relació de propietaris amb una valoració dels terrenys afectats (document número 4 de la memòria). Segons les informacions rebudes els propietaris afectats són els següents:

El Comú d'Andorra la Vella. Els terrenys comunals no són objecte de l'expedient d'expropiació doncs el Comú d'Andorra la Vella, mitjançant carta de data 16 de novembre de l'any 1998, ja comunicà literalment al Govern que:

"En relació amb el projecte constructiu 1648.1, tinc a bé informar-vos que la barrera dinàmica prevista i l'ampliació de la protecció del Col·legi Janer estan projectats sobre terreny comunal, en conseqüència no hi ha cap inconvenient perquè el Govern pugui procedir a la licitació de les obres definides en el projecte de referència. Pel que fa a la proposta de construcció de l'escullera formigonada, de darrera l'e-

difici Bon Repòs, aquesta afecta mínimament la propietat privada, segons els nostres coneixements de Casa Masover de Santa Coloma".

(Segons les informacions obtingudes posteriorment per part del Ministeri d'Ordenament Territorial, la propietat privada de Casa Masover correspon als hereus de Bonaventura Vidal Cerqueda i als hereus de Benet Vidal Cerqueda).

Hereus de Bonaventura Vidal Cerqueda

Hereus de Benet Vidal Cerqueda

2. Altres informes i documentació que, a criteri de Govern, abonon la pretensió d'expropiació (apartat lletra (e) de l'article 9 de la Llei)

e) Acord del M. I. Consell General de data 26 de juny de 1980, referent a la suspensió d'autorització de permisos de construir vivendes de tota mena en els llocs susceptibles d'ésser afectats per allaus, desprendiments de pedres i torrents.

f) Apartat 3.6 (Zona rústica no edificable) de l'Ordinació número 2, Serveis Públics, del M. I. Consell General del 29 de juliol de 1981, referent a la qualificació com a zona non aedificandi dels terrenys particulars en què existeixi perill d'allaus o de desprendiment de terres.

g) Pla director encomanat pel Comú d'Andorra la Vella durant el mes de març de 1998.

h) Decret del Comú d'Andorra la Vella de data 18 de maig de 1998, relatiu a la declaració de zona de perill de desprendiment de blocs rocosos i, conseqüentment no edificable, tota aquella que d'acord amb el Pla mereix aquesta qualificació.

El Decret acorda, al mateix temps, la suspensió temporal de la concessió de permisos de construcció dels solars exposats directament al vessant i situats per damunt de la línia d'edificació del Pla.

i) Acord de Govern de data 10 de juny de 1998, d'adjudicació dels estudis de vessant i dels corresponents projectes constructius de proteccions dels quatre indrets on existeixen edificis situats

per damunt de la referida línia d'edificació.

j) Estudis i projectes constructius de la primera fase d'actuacions previstes, que correspon al sector "Zona Bon Repòs - Col·legi Janer - Abocador comunal", desenvolupant el projecte número 1648.1 "Projecte de proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos a la solana d'Andorra la Vella. Zona Bon Repòs - Col·legi Janer". Aquest projecte preveu la definició dels treballs de protecció del referit sector en una longitud total d'uns 380 metres.

k) Licitació del projecte acordada pel Govern en la sessió de 18 de novembre de 1998, i adjudicació de la seva execució en la sessió del dia 30 de desembre de 1998, a l'empresa Treballs Públics Cortés.

l) Decret del Comú d'Andorra la Vella de data 24 de novembre de 1998, disposant (article 1) que en la zona situada per damunt de la línia de límit edificable, establerta per Decret de data 18 de maig de 1998, no s'autoritzarà cap classe de treball, configurant aquesta zona com zona de terreny rústic no edificable, i regulant el procediment per a l'obtenció de permisos de construcció en aquella part del Solà d'Andorra la Vella i Santa Coloma que resulta susceptible de protecció.

m) Document de resum cronològic de les actuacions seguides a partir del mes de març de 1998, després que en data 21 de gener de 1997 es produís la caiguda d'un bloc rocós de dimensions considerables que produí desperfectes importants a l'Edifici Bon Repòs i lesions importants a una persona que en aquell moment es trobava a l'interior de l'esmentat edifici.

III. L'expedient fou sotmès a informació pública al Ministeri d'Ordenament Territorial i també al Comú d'Andorra la Vella, en el territori del qual es troben radicats els béns afectats per l'expedient, en els termes establerts per l'article 10 de la vigent Llei d'expropiació.

IV. D'acord amb el fixat per l'article 11 de la Llei, la iniciació de l'expedient amb còpia íntegra de la memòria explicativa i la relació de les finques afectades, amb

els noms dels propietaris segons dades de què disposava el Govern, es publicà també al Butlletí Oficial del Principat.

També fou cursada una notificació personal als propietaris afectats coneguts pel Govern, segons disposa l'article 12 de la Llei.

V. Fent ús del dret que els atorguen els articles 10 i 11 de la Llei han comparegut a l'expedient els senyors André, Renata i Daniel Vidal Puech que, en llur qualitat d'hereus de Benet Vidal Cerqueda, han tingut vista de l'expedient i han formulat les al·legacions que han considerat adients en els termes que consten en l'escrit presentat al Ministeri d'Ordenament Territorial en data 28 de març del 2000.

VI. Mitjançant comunicació de data 11 d'abril del 2000, rebuda al Ministeri del dia 10 de maig del 2000, els hereus del Sr. Bonaventura Vidal Cerqueda fan constar textualment: "Que com a propietaris dels terrenys afectats pel projecte número 1648.1 "Proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos a la solana d'Andorra la Vella, Zona Bon Repòs, Col·legi Janer", publicada la necessitat d'expropiació al BOPA número 11 del 8 de març del 2000, estem d'acord en l'ocupació dels esmentats terrenys sempre que se'ns atorgui el mateix tipus de tracte que als restants veïns afectats".

En base als antecedents exposats, i d'acord amb el que disposa l'article 13 de la Llei, el Govern tramet en aquest acte al Consell General totes les peces de l'expedient, incloses les al·legacions rebudes, proposant la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació definitiva (i d'adquisició) i temporal de les finques indicades en els plànols i memòria adjunts en base al següent:

Informe Raonat

I. Justificació de la procedència legal de l'expropiació. Declaració de la utilitat pública de l'obra projectada

Diu la Llei d'expropiació que per procedir a l'expropiació forçosa serà indispensable la prèvia declaració d'utilitat pública de la finalitat a què s'hagi de destinar el bé expropiat. Del que se'n deriva que el que ha de ser objecte de qualificació per via legal no és l'expropiació en

concret sinó la finalitat a què s'afecti el bé expropiat.

A criteri del Govern la causa expropiandi existeix en el present cas, i es fonamenta en la necessitat d'evitar, en la mesura del possible, que es torni a produir la caiguda de nous blocs rocosos sobre els immobles ja construïts en una zona què, segons tots els informes i dictàmens que formen part de l'expedient, constitueix una zona de perill de despreniments que poden afectar -i de fet ja van afectar en la caiguda d'un bloc rocós el dia 21 de gener de 1997- les vides humanes.

La finalitat a què s'ha d'afectar el bé expropiat és, doncs, la construcció de les proteccions que són necessàries en aquell indret.

I les proteccions són necessàries per les raons objectives i imparcials que es deriven de:

a) El Pla Director encomanat pel Comú d'Andorra la Vella al mes de març de 1998.

b) Els estudis de vessants i dels corresponents projectes constructius de proteccions encomanats per Acord de Govern de data 10 de juny de 1998.

c) Els estudis i projectes constructius de la primera fase d'actuacions previstes, aprovats pel Govern en la sessió del 18 de novembre de 1998, que correspon a la "Zona Bon Repòs - Col·legi Janer - Abocador comunal", desenvolupant el projecte número 1648.1 "Projecte de proteccions enfront la caiguda de blocs rocosos a la solana d'Andorra la Vella. Zona Bon Repòs - Col·legi Janer", en una longitud total de 380 metres.

La declaració d'utilitat pública de la finalitat a què s'han d'afectar els béns objecte d'expropiació queda doncs, a criteri del Govern, plenament justificada.

II. Necessitat d'ocupació definitiva i d'adquisició dels drets patrimonials afectats, i necessitat d'ocupació temporal dels terrenys necessaris per accedir al lloc dels treballs durant el període de construcció

Declarada, en el seu cas, la utilitat pública de l'obra projectada, cal resoldre seguidament sobre la necessitat concreta

d'ocupar els béns o adquirir els drets indispensables per a la finalitat de l'expropiació.

En el present cas, per portar a terme en les degudes condicions l'obra projectada segons tots els estudis, dictàmens i les dades a què s'ha fet referència amb anterioritat, es fa necessari ocupar definitivament i adquirir, i ocupar temporalment durant un període aproximat de tres mesos, a més dels terrenys comunals que ja foren cedits voluntàriament i gratuïta pel Comú d'Andorra la Vella mitjançant la comunicació de data 16 de novembre de l'any 1998, els terrenys següents, que pertanyen als Srs. André, Renata i Daniel Vidal Puech en llur qualitat d'hereus de Benet Vidal Cerqueda, i als hereus del Sr. Bonaventura Vidal Cerqueda:

a) Adquisició per a la seva ocupació definitiva: Superfície total de 436 m² segons plànol del Ministeri d'Ordenament Territorial que forma part de la memòria, del projecte núm. 1648.1, que correspon als terrenys afectats per la construcció en aquell indret de l'escullera formigonada.

b) Ocupació temporal durant el període de construcció de l'escullera formigonada, estimat en tres mesos: Superfície total de 1.134 m² segons s'indica en el mateix plànol anterior.

III. Les al·legacions formulades pels Srs. André, Renata i Daniel Vidal Puech en llur qualitat d'hereus de Benet Vidal Cerqueda mitjançant escrit de data 28.03.2000

1. Pel que fa a l'apartat primer de l'escrit

Al·leguen els compareixents que no hi ha necessitat absoluta d'ocupar les parcel·les per les proteccions, però aquesta al·legació queda totalment contradita per tots els elements de fet que s'han exposat al llarg del present informe, i que imposen la necessitat d'ocupar les propietats a què s'ha fet referència.

2. Pel que fa al punt segon

La utilitat pública de què la part expropiada dubta haurà de ser declarada, en el seu cas, pel Consell General.

El Govern no considera que siguin arbitraris els estudis que acompanyen la memòria d'expropiació.

Ben al contrari, l'apreciació conjunta de tots els documents, dades i elements obrant en l'expedient condueixen a la conclusió objectiva i imparcial de la utilitat pública de la finalitat prevista i de la necessitat d'ocupació de les finques a què fa referència l'expedient.

3. Pel que fa al punt tercer

El Govern no comparteix l'al·legació de què s'hagin d'efectuar altres estudis, i tampoc de què amb l'actuació que s'està portant a terme es vulneri el dret a la igualtat dels interessats davant la llei i davant de l'Administració.

Doncs amb l'estudi de conjunt de l'expedient queda justificada la declaració d'utilitat pública que es demana al Consell General, i el tracte a l'administrat s'efectua amb un respecte estricte als seus drets i en la forma fixada per la vigent Llei d'expropiació.

D'altra banda, res tenen a veure amb el present expedient les al·legacions que s'efectuen en el darrer paràgraf d'aquest punt sobre altres treballs fets per l'Administració, a Arinsal o en altres indrets d'Andorra, que no tenen cap rellevància als efectes del present expedient d'expropiació per causa d'utilitat pública. Essent del tot improcedent la pretensió de parlar-ne "amb més fonament de causa si el procediment ha de continuar" amb que finalitza l'esmentat paràgraf.

4. Pel que fa al punt quart

L'Administració no pot basar el seu criteri ni les seves decisions en la petició dels hereus de Benet Vidal Cerqueda, de protegir el que designen com a parcel·les de la seva propietat.

L'exercici de les facultats que té l'Administració en aquesta matèria s'han pres en base a la necessitat de protegir els edificis habitats que es troben en aquell lloc, i en especial i bàsicament, la protecció de les vides humanes.

5. Pel que fa al punt cinquè

No és cert que la propietat afectada per l'expedient d'expropiació no quedi identificada; i tampoc és cert que els compareixents no puguin conèixer la superfície afectada. En el plànol que forma part de la memòria queda grafiada amb tot detall la zona que es fa necessari adquirir per a ésser ocupada de forma

definitiva, i també la zona que cal ocupar amb caràcter temporal, per mentre durin els treballs de construcció de l'escullera formigonada.

6. Pel que fa als punts sisè i setè

En ells es fa referència a la indemnització que hauria de correspondre a la part expropiada i a la fixació del preu en funció de la inedificabilitat. Però aquestes són qüestions que no corresponen a la present fase de l'expedient d'expropiació ja que les indemnitzacions que corresponguin es fixen després de la declaració d'utilitat pública i de necessitat d'adquisició o d'ocupació dels béns, en defecte d'acord entre les parts, per la Comissió d'Expropiació prevista en l'article 18 de la Llei i previs els tràmits establerts en el capítol segon de la mateixa Llei.

7. Pel que fa a la conclusió i petició de l'escrit d'al·legacions presentat

a) No està d'acord el Govern amb el contingut de la conclusió 1 de les al·legacions, quan es diu que no hi ha utilitat pública. D'acord amb el què s'ha exposat la utilitat pública de la finalitat perseguida per l'expropiació és manifesta.

b) Tampoc s'està d'acord amb què els equipaments necessaris s'efectuïn en terreny comunal i suficientment amunt, petició que es conté en la conclusió 2 de les al·legacions. Doncs el Govern ha acordat l'emplaçament de les proteccions en base als elements, estudis, dictàmens i restants dades objectives a què s'ha fet referència al llarg del present informe i que componen l'expedient de l'expropiació.

c) L'afectació de la finca propietat dels hereus de Benet Vidal Cerqueda no és total, segons es pretén en la conclusió 3. La necessitat d'ocupació és únicament parcial, limitada a la superfície que resulta dels plànols que formen part de la memòria, i no afecta a la propietat restant, que d'altra banda es troba inclosa en la zona non aedificandi establerta per les disposicions legals citades a l'apartat II. 2 del present informe.

d) Pel que fa a la petició de fixació del valor dels terrenys a ocupar que figura en la conclusió 4, cal recordar que la fixació del just preu no correspon a

aquesta fase del procediment sinó que s'ha de realitzar en tràmits d'execució de l'expropiació (vide capítol segon de la Llei), després d'acordada pel Consell General, en el seu cas, la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns o adquisició dels drets de l'expedient d'expropiació.

IV. La comunicació de data 11.04.2000, adreçada al Ministeri d'Ordenament Territorial pels hereus del Sr. Bonaventura Vidal Cerqueda

Tal com s'ha dit en l'apartat VI dels Antecedents d'aquest Informe, per carta de data 11 d'abril del 2000, els hereus del Sr. Bonaventura Vidal Cerqueda manifesten el seu acord en l'ocupació dels esmentats terrenys sempre que se'ls atorgui el mateix tipus de tracte que als restants veïns afectats. Petició que sembla ben raonable i que haurà de ser tinguda en compte durant la tramitació de l'expedient.

V. Proposta del Govern al Consell General

1. Examinat l'expedient d'expropiació en el seu conjunt, el Govern creu que es donen els requisits necessaris per a la declaració d'utilitat pública de l'obra projectada i de la necessitat d'ocupació (definitiva i amb adquisició pel que fa als 436 m² de terreny indicats en els plànols, i temporal per accedir a la zona esmentada durant el període de construcció, estimat en tres mesos, pel que fa als 1.134 m² igualment indicats en els plànols).

2. Tenint en compte les al·legacions que s'han efectuat el Govern no considera que s'hagi d'introduir cap modificació en el projecte en virtut de les al·legacions presentades pels interessats, segons ho permet l'article 13 de la Llei.

3. Per tot el qual demana que, previs els tràmits adients, el Ple del Consell General vulgui declarar la utilitat pública i la necessitat d'ocupació definitiva i adquisició, i d'ocupació temporal, respectivament, de les finques objecte de l'expedient d'expropiació.

Casa de la Vall, 29 de desembre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Altres edictes i avisos

Edicte

Constituïda la Junta Electoral el dia 11 de gener del 2001, de conformitat amb el que disposa la Llei de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum, es fa pública la relació dels membres que la componen:

President: Sr. Antoni Fiñana Pifarré
Vicepresident: Sra. Cristina Bea Rebés
Vocals
Sr. Alfons Clavera Arizti
Sr. Josep Marsal Riba
Sr. Guillem Olivé Sauret
Sr. Pere Pastor Vilanova

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Casa de la Vall, 11 de gener del 2001

Antoni Fiñana Pifarré
President de la Junta Electoral

Govern

Concursos i subhastes

Edicte

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, es convoca un *concurso subhasta* per al subministrament dels reactius de les depuradores.

Les empreses interessades a participar al concurs poden retirar el plec de bases al Servei de Tràmits del Govern d'Andorra, edifici administratiu, carrer Prat de la Creu, 62-64, Andorra la Vella.

Les ofertes s'han de presentar en sobre tancat i lacrat al Servei de Tràmits del Govern, com a molt tard el dia 9 febrer a les 17 hores.

L'obertura dels plecs s'efectuarà a les 9 hores del dia 12 de febrer.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, es convoca un *concurso públic* per a l'adjudicació d'un estudi sobre les pràctiques i els usos culturals de la població d'Andorra.

Les persones físiques o jurídiques interessades poden retirar les bases al Servei de Tràmits de l'edifici administratiu, carrer Prat de la Creu, 62-64, d'Andorra la Vella.

Les propostes, que han d'anar en sobre tancat i lacrat, es poden presentar a les mateixes dependències del Servei de Tràmits, fins al dia 15 de febrer abans de les 17 hores.

L'obertura de plecs s'efectuarà al Ministeri de Turisme i Cultura, edifici administratiu, c. Prat de la Creu, 62-64, d'Andorra la Vella, el dia 16 de febrer a les 11 hores.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Altres edictes i avisos

Edicte

Per acord del Govern de data 10 de gener del 2001, es convoca *concurso oposició públic* per procedir a la cobertura de 2 llocs de treball de bomber, per al Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

Les condicions necessàries per ésser acceptat al concurs oposició són les següents:

Nacionalitat andorrana
Estar en possessió del títol de graduat escolar o equivalent
Estar en possessió del carnet de conduir tipus C-2+E
Diploma de nivell B de català, expedit pel Govern, si es posseeix
Coneixements del castellà i del francès
Presentació d'un currículum en el qual l'aspirant esmenti les seves activitats, capacitats, titulacions, documents acreditatius, en relació amb el lloc de treball objecte del concurs. Cal fer menció expressa dels llocs de treball ocupats amb anterioritat.

Les condicions que regeixen el concurs oposició estan especificades en el plec de bases de la convocatòria, que es pot recollir al Servei de Tràmits.

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud al Servei de Tràmits, situat a la planta baixa de l'edifici administratiu del Govern, c/Prat de la Creu, 62-64, d'Andorra la Vella precisant el número de referència 3/2001, dels certificats d'antecedents penals, còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadat de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitat civilment i de no tenir deutes envers els organismes oficials andorrans, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes envers els organismes oficials andorrans, abans de les 17 hores del dia 14 de febrer del 2001.

A la Secretaria General Tècnica de Funció Pública i de Recursos Humans i al

Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, es facilitarà la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 10 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Havent transcorregut el termini de dos mesos des de la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra de les societats mercantils que es trobaven en fase de liquidació, i havent-se acomplert els tràmits subsegüents prescrits reglamentàriament, es fa públic que s'ha procedit a la cancel·lació en el Registre de Societats Mercantils de les societats que es detallen a continuació:

Nom de la societat
Albada, SA
Molenex, SL
Parma, SL
Socic, SL

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 15 de gener del 2001

Enric Casadevall Medrano
Ministre de la Presidència i Economia

Edicte

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, per tal de cobrir una plaça vacant, es vol procedir a la *contractació d'un/a tècnic/a de grau mig* per a l'Administració general.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són:

Nacionalitat andorrana
Titulació universitària de 1r cicle en direcció i administració d'empreses, empresarials o equivalents
Diploma de nivell B de català, expedit pel Govern, si es posseeix
Coneixements en aplicacions informàtiques a nivell d'usuari, en Word, Excel, i Access
Domini del castellà, del francès i coneixements d'anglès

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud al Servei de Tràmits, situat a la planta baixa de l'edifici administratiu del Govern, c/Prat de la Creu, 62-64, d'Andorra la Vella, precisant el número de referència 51/2000-B, acompanyada del *curriculum vitae* amb menció expressa dels llocs on han treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes amb els organismes oficials andorrans, abans de les 17 hores del dia 14 de febrer del 2001.

Al Servei de Tràmits es facilitaran les bases de la convocatòria, i al Departament de Pressupost i Patrimoni del Ministeri de Finances la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, per tal de cobrir una plaça vacant es vol procedir a la *contractació d'un/a tècnic/a superior* per a l'Administració general.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són:

Nacionalitat preferentment andorrana
Llicenciatura en ciències econòmiques, llicenciatura d'empresarials o altres titulacions universitàries de 2n cicle en el *curriculum acadèmic* de les quals s'hagin impartit assignatures de macroeconomia o d'estadística
Diploma de nivell B de català expedit pel Govern, si es posseeix
Domini del castellà i del francès i coneixements d'anglès
Coneixements en aplicacions informàtiques a nivell d'usuari en: Word, Access, Excel, Lotus Notes, In-

ternet, Power Point, Windows i programes d'estadística aplicada a macroeconomia (IPC, comptabilitat nacional, índexs econòmics, etc.) i estudis socials

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud al Servei de Tràmits, situat a la planta baixa de l'edifici administratiu del Govern, c/Prat de la Creu, 62-64, d'Andorra la Vella, amb el número de referència 40/2000-B, acompanyada del *curriculum vitae* amb menció expressa dels llocs on han treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes amb els organismes oficials andorrans, abans de les 17 hores del dia 14 de febrer del 2001.

Al Servei de Tràmits es facilitaran les bases de la convocatòria, i al Servei d'Estudis i Estadística del Ministeri de Finances la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, per tal de cobrir una plaça vacant es vol procedir a la *contractació d'un/a administratiu/iva* per a l'Administració general.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són:

Nacionalitat andorrana
Formació Professional de 1r grau en la branca administrativa o estudis equivalents
Diploma de nivell B de català expedit pel Govern, si es posseeix
Coneixements en aplicacions informàtiques a nivell d'usuari
Domini del castellà i del francès, i comprensió lectora de l'anglès

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud al Servei de Tràmits, situat a la planta baixa de l'edifici administratiu del Govern, c/Prat de la Creu, 62-64, d'Andorra la Vella, amb el número de referència 39/2000-B, acompanyada del *curriculum vitae* amb menció expressa dels llocs on han treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes amb els organismes oficials andorrans, abans de les 17 hores del dia 14 de febrer del 2001.

Al Servei de Tràmits es facilitaran les bases de la convocatòria, i al Ministeri de Relacions Exteriors la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, per tal de cobrir dues places vacants, es vol procedir a la *contractació de dos agents de Duana* per a l'Administració general.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de les places són:

Nacionalitat andorrana
Títol de batxillerat del sistema educatiu andorrà o estudis equivalents
Diploma de nivell B de català, expedit pel Govern, si es posseeix
Coneixements en aplicacions informàtiques a nivell d'usuari
Domini del castellà i del francès
Permis de conduir categoria B1

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud al Servei de Tràmits, situat a la planta baixa de l'edifici administratiu del Govern, c/Prat de la Creu, 62-64, d'Andorra la Vella, amb el número de referència 2/2001, acompanyada del *curriculum vitae* amb menció expressa dels llocs on han treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes amb els organismes oficials andorrans, abans de les 17 hores del dia 14 de febrer del 2001.

panyada del *curriculum vitae* amb menció expressa dels llocs on han treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes amb els organismes oficials andorrans, abans de les 17 hores del dia 14 de febrer del 2001.

Al Servei de Tràmits es facilitaran les bases de la convocatòria, i al Servei de Duana la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, per tal de cobrir una plaça vacant, es vol procedir a la *contractació d'un guia cultural* per a l'Administració general.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són:

Nacionalitat andorrana
Títol de batxillerat del sistema educatiu andorrà o estudis equivalents
Diploma de nivell B de català expedit pel Govern, si es posseeix
Domini oral del castellà i del francès, i coneixements orals de l'anglès
Coneixements d'informàtica a nivell d'usuari

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud al Servei de Tràmits, situat a la planta baixa de l'edifici administratiu del Govern, c/Prat de la Creu, 62-64, d'Andorra la Vella, amb el número de referència 1/2001, acompanyada del *curriculum vitae* amb menció expressa dels llocs on han treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma

ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes amb els organismes oficials andorrans, abans de les 17 hores del dia 14 de febrer del 2001.

Al Servei de Tràmits es facilitaran les bases de la convocatòria, i al Departament de Cultura del Ministeri de Turisme i Cultura la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Vist l'edicte de data 20 de desembre del 2000, publicat al BOPA el dia 27 de desembre del 2000, relatiu al concurs per a la contractació d'una empresa per realitzar 500 plaques de metacrilat amb els cargols corresponents per a la classificació dels allotjaments turístics del Principat,

Vist l'informe número 700 - 17012001 - 08 del Departament de Turisme del Ministeri de Turisme i Cultura,

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, es fa pública l'*adjudicació definitiva* següent:

Projecte pressupostari núm. 700 - 0040 - 22682

Forma d'adjudicació: concurs
Modalitat de contractació: ordinària

Adjudicat a: Oteese
Preu cert del contracte: 1.372.500 PTA

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Vist l'informe núm. 3456 del Ministeri d'Ordenament Territorial, relatiu als treballs de revestiment de les façanes dels edificis Casa Concep i Casa Alianó situats

a l'entorn de Casa de la Vall, parròquia d'Andorra la Vella.

Per acord de Govern de data 17 de gener del 2001, es fa pública l'*adjudicació definitiva* següent:

Projecte pressupostari: núm. 470-61200 / 1987-0117- Entorns Casa de la Vall i Nova Seu de la Justícia

Referència núm. 470 / 17-01-01

Forma d'adjudicació: contractació directa

Modalitat de contractació: ordinària

Identitat de l'adjudicatari: Pintures Jiménez

Preu cert del contracte: 3.577.600 PTA

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Edicte

Per acord de Govern del 17 de gener de 2001, es vol procedir a la convocatòria per a la concessió de subvencions a entitats privades sense finalitat de lucre i a persones físiques que vulguin realitzar activitats o projectes relacionats amb el medi ambient durant l'any 2001.

Les entitats o persones interessades poden retirar les bases al Servei de Tràmits, a la planta baixa de l'edifici administratiu del Govern, C/ Prat de la Creu, 62-64 d'Andorra la Vella.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener de 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Correcció d'errata

S'ha constatat un error en l'edicte relatiu al pagament de la taxa sobre la tinença de vehicles per a l'exercici 2000, publicat al BOPA núm. 76, de data 13 de desembre de 2000, i el Govern, en la seva sessió de 17 de gener de 2001, ha acordat esmenar l'edicte esmentat, en el

sentit que els titulars que es relacionen a continuació no són deutors de la taxa sobre la tinença de vehicles per a l'exercici 2000.

Núm. client	Obligat tributari	Núm. factura	Objecte impositiu
27813	Da Cunha Pacheco, David José	2000 TV - 11619	B5237
27813	Da Cunha Pacheco, David José	2000 TV - 11619	32432
15669	Le Grix ep. Rota, Françoise Clarisse	2000 TV - 14809	44330
738	Mosella López, Carles	2000 TV - 16517	C9798
17387	Oliveira Rodrigues, Maria Teresa	2000 TV - 16849	B4878
19109	Ruch esposa Baines, Verònica	2000 TV - 18941	A0385
19498	Sasplugas Requena, Geraldine	2000 TV - 19407	A5683
25540	Biscarri Pujol, Rosa	2000 TV - 26779	A7269
25584	Castellon Peralta, Josep	2000 TV - 26832	53230
25584	Castellon Peralta, Josep	2000 TV - 26832	40788
25683	Fernando Coimbra, Augusto	2000 TV - 16948	56818

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 17 de gener del 2001

Marc Forné Molné
Cap de Govern

Tribunal Constitucional

Resolucions del Tribunal Constitucional

Causa 2000-16-RE

Número de registre: 356-2000. Recurs d'empara

Aute del dia 19 de gener del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 5 de desembre del 2000 per la representació processal del Sr. Matias Aleix Santuré, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, el dia 18 de setembre del 2000, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència "*declarant la nul·litat de la sentència núm. 00-42 del Molt Il·lustre Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, Sala Administrativa, de data 18 de setembre del 2000, i de tots els efectes emanats de la mateixa Sentència, i vulgui adoptar les mesures de reposició adients per restablir a favor del recurrent els drets proclamats per l'article 10è de la Constitució andorrana*";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 4 de gener del 2001;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Vilanova Trias;

Antecedents

Primer

Amb data 4 de juny de 1999, el Sr. Matias Aleix Santuré va interposar una demanda judicial davant la Secció

Administrativa de la Batllia, contra la resolució del Govern de data 12 de maig de 1999 que desestimava el recurs de reposició formulat contra el Decret de data 3 de març de 1999, referent al lliurament del protocol notarial del recurrent, mitjançant el qual sol·licitava la nul·litat de l'acte administratiu i el reconeixement dels drets de contingut econòmic sobre els protocols notariaus constituïts en l'exercici del seu càrrec durant el període anterior a l'entrada en vigor de la Llei del notariat, de data 28 de novembre de 1996, i també expressava la consideració d'inconstitucionalitat de la disposició transitòria segona de la Llei esmentada.

Segon

Amb data 15 de febrer del 2000, la Secció Administrativa de la Batllia va dictar sentència en la qual desestimava la demanda i declarava que la resolució del Govern que confirmava en reposició la validesa del Decret de data 3 de març de 1999, era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa. Així mateix, decidia que no era procedent cap qüestió incidental de constitucionalitat.

Tercer

Amb data 29 de març del 2000, el Sr. Matias Aleix Santuré va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada.

Mitjançant sentència de data 18 de setembre del 2000, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar el recurs d'apel·lació contra la sentència dictada per la Batllia que declarava que la resolució del Govern era ajustada a dret.

Quart

Amb data 4 d'octubre del 2000, la representació processal del Sr. Matias Aleix Santuré va formular un incident de nul·litat d'actuacions davant la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per vulneració de l'article 10 de la Constitució, per considerar que la sentència del Tribunal Superior de Justícia exigia al recurrent "*una prova diabòlica sobre el costum com a font del Dret i que desconeix l'eficàcia del costum, seguit entre els notaris del Principat, de transmetre els protocols notariaus*".

Amb data 13 de novembre del 2000, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què acordava desestimar l'incident de nul·litat esmentat considerant que "*Aquestes són qüestions d'interpretació de la legalitat ordinària, que queden sota la salvaguarda exclusiva dels tribunals ordinaris i no comporten vulneració del dret constitucional al que es refereix el recurrent*".

Cinquè

Amb data 5 de desembre del 2000, la representació processal del Sr. Matias Aleix Santuré va presentar recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional contra la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, el dia 18 de setembre del 2000, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit manifesta que la resolució esmentada vulnera el seu "*dret a obtenir una Sentència fundada en Dret, al procés degut, a la defensa*", ja que conté "*una motivació insuficient, ometent tota referència a la prova documental que aquesta part ha considerat decisiva per resoldre el contenciós, i valorant la resta de proves en desacord amb les regles del sistema de valoració de proves vigents a l'Ordenament Jurídic Andorrà*". Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que anul·li la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, de data 18 de setembre del 2000, "*i de tots els efectes emanats de la mateixa Sentència, i vulgui adoptar les mesures de reposició adients per restablir a favor del recurrent els drets proclamats per l'article 10è de la Constitució andorrana*".

Sisè

Amb data 4 de gener del 2001, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que la sentència del Tribunal Superior de Justícia està àmpliament fonamentada en dret "*fixant els criteris per a la consideració de l'existència del costum com a font del Dret de conformitat amb el que reconeix l'article 6 del Codi de l'Administració, interpretació de la Llei Ordinària raonable i no arbitrària que de conformitat amb el que dis-*

posen els articles 86.1 i 87 de la Constitució li és de la seva competència" i sol·licitava a aquest Tribunal la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2000-16-RE i que dictés sentència declarant que no s'havia produït una vulneració de l'article 10 de la Constitució.

Fonament jurídic únic

El Tribunal Constitucional ha precisat reiteradament, en la seva jurisprudència, el concepte de "manca manifesta de contingut constitucional" i després d'examinar la documentació aportada, considera que no és procedent l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional. Un nombre considerable dels recursos d'empara presentats, que ha augmentat substancialment d'ençà de la reforma legislativa de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, de data 22 d'abril de 1999, es fonamenta en la vulneració de l'article 10 de la Constitució, però de la lectura d'aquests escrits se'n dedueix sovint la demanda d'una revisió de les decisions jurisdiccionals ordinàries. Aquest Tribunal, en l'exercici de la seva funció jurisdiccional, ha respectat sempre el límit marcat clarament per la Constitució de no immiscir-se en la competència exclusiva de la jurisdicció ordinària. El Ministeri Fiscal insisteix, encertadament, en la manca de competència del Tribunal Constitucional, ja que les pretensions del recurrent són pròpies de la legalitat ordinària, i considera que la seu constitucional no és ni una instància addicional d'apel·lació ni una instància de cassació.

Quan aquest Tribunal decideix en relació amb l'admissió o la inadmissió d'un recurs no entra en el fons de la causa. És mitjançant l'anàlisi acurada de la documentació aportada pel recurrent, de les decisions jurisdiccionals *a quo* i de l'estudi de l'informe del Ministeri Fiscal, que el Tribunal Constitucional ha de constatar l'existència d'un contingut constitucional en el recurs d'empara per tal de poder-lo admetre a tràmit. En el cas que ens ocupa, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en la seva sentència de data 18 de setembre del 2000, exerceix correctament la potestat jurisdiccional que li atorguen la Constitu-

ció i les lleis: es pronuncia sobre el significat que s'ha de donar als usos i costums en el nostre ordenament jurídic, i en fa la seva interpretació en aquesta causa. Així mateix, la seva decisió final està degudament basada en una motivació jurídica fonamentada en dret, no incorre en arbitrietat, i no traspasa els límits que l'ordenament jurídic fixa al marge d'interpretació que els òrgans jurisdiccionals tenen en aplicar les lleis.

Cal subratllar dos aspectes addicionals que reforcen la inadmissibilitat d'aquest recurs. D'una banda, en el fonament de dret cinquè de la sentència, el Tribunal Superior de Justícia recorda un dels aspectes essencials d'aquesta causa, manifestant que "*El protocol notarial, com a conjunt d'instruments públics originals autoritzats per un notari es, per naturalesa, públic, de manera que els notaris no tenen, sobre el mateix, més que el dret i deure de custòdia que els correspon com a dipositaris, per tal de garantir tant la seguretat jurídica com la confidencialitat i secret de les dades que hi consten*". D'altra banda, ja que en la present causa s'invoca reiteradament el sistema de fonts del dret en el nostre ordenament, cal també recordar que encara que l'article 6 del Codi de l'Administració recull els usos i costums com a font de dret a Andorra, l'entrada en vigor de la Constitució estableix una jerarquia clara i explícita pel que fa a les fonts del dret, en benefici precisament de la seguretat jurídica, i en aquest sentit els usos i costums no són superiors a la llei pel fet de ser anteriors.

Per consegüent, el Tribunal Superior de Justícia ha pronunciat la seva decisió dins dels límits constitucionals de la seva potestat jurisdiccional, ho ha fet de manera raonada, i ha respectat totes les garanties processals.

Per tot el que s'ha exposat,

Decideix

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2000-16-RE, interposat per la representació processal del Sr. Matias Aleix Santuré contra la sentència de data 18 de setem-

bre del 2000, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del Sr. Matias Aleix Santuré, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 19 de gener del 2001.

Pere Vilanova Trias
President

Joan Josep López Burniol
Vicepresident

Philippe Ardant
Magistrat

Miguel Ángel Aparicio Pérez
Magistrat

Causa 2000-17-RE

Número de registre: 357-2000. Recurs d'empara

Aute del dia 19 de gener del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 5 de desembre del 2000 per la representació processal de la Sra. Rosalia Rossell Vilagínés, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, els dies 22 de setembre i 17 de novembre del 2000, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a un judici de durada raonable reconegut a l'article 10.2 de la Constitució, i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència "*Anul·lant, en conseqüència, l'Aute de la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de data 17 de novembre d'enguany, tant pel que fa a la desestimació de l'incident com a la imposició de costes (immerescuda per ser patent la lesió constitucional). I per tal de reposar la senyora Rosalia Rossell Vilagínés, en la mesura del possible, en el dret fonamental que li ha estat conculcat, vulgui igualment anul·lar l'Aute del mateix Tribunal Superior de data 22 de se-*

tembre d'enguany, i declarar la caducitat o finalització del judici civil en què s'ha produït (i s'està produint) la vulneració constitucional”;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 4 de gener del 2001;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Fonament jurídic únic

La recurrent al·lega que el seu dret constitucional a un judici de durada raonable ha estat vulnerat, ja que des del 25 de juny de 1993, data en la qual es va iniciar el procés *a quo*, no ha obtingut cap resolució sobre el fons de l'assumpte, per causes que no li són imputables, i es van produir, fins al mes de setembre de 1998, una sèrie d'incidències que el van anar allargant sense cap mena de justificació. També argumenta que per tal de posar remei a aquesta situació, va sol·licitar, mitjançant les vies corresponents, la declaració de la caducitat de la instància, que li va ser denegada. Davant de l'aute de denegació de la caducitat esmentada, i també davant de la denegació de les pretensions formulades en l'incident de nul·litat d'actuacions, condició prèvia per formular el recurs d'empara constitucional, la recurrent ha iniciat aquest procés d'empara mitjançant l'escriu presentat al Tribunal Constitucional el dia 5 de desembre del 2000.

Sense necessitat d'entrar en el fons d'una qüestió com l'actual, que conté dos procediments judicials successius (el procés principal i el procediment de declaració de caducitat), certament es pot apreciar l'existència d'una duració processal en les actuacions que, en principi, podria arribar a ser considerada com a excessiva i no justificada i, per tant, com a productora d'una lesió al dret a un judici de durada raonable contingut a l'article 10.2 de la Constitució. Així doncs, existeix *prima facie* un contingut consti-

tucional en el plantejament del recurs d'empara.

Considerant que el recurs d'empara ha estat formulat i presentat dins els terminis i amb les condicions fixades per la Constitució i pels articles 36 i 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional;

Decideix

Primer

Admetre a tràmit, sense efectes suspensius, el recurs d'empara 2000-17-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Rosalia Rossell Vilaginés, contra els autes dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, els dies 22 de setembre i 17 de novembre del 2000.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal de la Sra. Rosalia Rossell Vilaginés, al president del Tribunal Superior de Justícia, al Ministeri Fiscal i a la representació processal del Sr. Roger Rossell Vilaginés.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 19 de gener del 2001.

Pere Vilanova Trias *Joan Josep López Burniol*
President Vicepresident

Philippe Ardant *Miguel Ángel Aparicio Pérez*
Magistrat Magistrat

Comuns i quarts

Parròquia d'Encamp

Reglament

El Comú d'Encamp, en la sessió ordinària del dia 3 de gener del 2001, va acordar aprovar el present Reglament pel qual s'han de regir les terrasses de bar o d'establiments del ram de l'hoteleria instal·lades a la parròquia d'Encamp.

I. Disposicions generals

Article primer

El present Reglament té com a objectiu regular exclusivament les condicions i requisits per a la instal·lació temporal de terrasses de bar, exclusivament, a la via pública de la parròquia d'Encamp.

Article segon

Als efectes del present Reglament, s'entén per terrasses de bar l'espai de la via pública situat davant d'un bar o establiment del ram de l'hoteleria i ocupat per aquest. En aquest espai únicament es poden instal·lar taules, cadires i parasols, sense excepcions per a cap altre moble o parament.

Quan entre la terrassa d'un bar i un altre establiment del ram de l'hoteleria hi hagi un espai igual o inferior a 5 metres, el Comú es reserva el dret de poder-lo destinar per a altres usos.

Article tercer

Únicament els titulars d'establiments dedicats a les activitats d'hoteleria, restauració, bar i similars que es trobin en situació d'alta al Registre de Comerç i Indústria, poden acollir-se al present Reglament.

Article quart

L'activitat comercial a la qual es poden destinar aquests espais és exclusivament la venda de begudes i menjar de consum immediat.

Queda prohibit utilitzar les terrasses per a qualsevol altre ús que el comercial, de conformitat amb les prescripcions del present Reglament.

Queda particularment prohibit utilitzar la terrassa com a zona d'estocatge o

magatzem, sota qualsevol concepte i per a qualsevol fi.

Article cinquè

El període habilitat per a l'explotació de terrasses a la via pública queda fixat com segueix:

- 1) Temporada d'hivern: de l'1 de novembre al 31 de maig
- 2) Temporada d'estiu: de l'1 de maig al 30 de novembre

Al Pas de la Casa, a criteri del Comú d'Encamp, es pot ordenar a la persona autoritzada que retiri la terrassa en un termini no superior a 48 hores, en cas de necessitat i per causes de força major. Aquesta suspensió de l'autorització, i la retirada de la instal·lació, conseqüentment és provisional, mentre persisteixi la necessitat apreciada pel Comú.

La terrassa pot estar oberta al públic entre les 9 hores i les 23 hores. En tot moment s'ha de procurar que l'activitat que s'hi desenvolupi no causi molèsties de cap mena als veïns, i molt especialment per soroll o males condicions higièniques.

Article sisè

La sol·licitud d'autorització d'explotació d'una terrassa de bar ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

- a) Còpia dels decrets o resolucions d'autorització de l'activitat comercial concernida, d'acord amb l'article núm. 3.
- b) Croquis de l'emplaçament de la terrassa que se sol·licita, de conformitat amb les disposicions del present Reglament.
- c) Data en què es pretén iniciar l'explotació i eventualment, la de la clausura, de conformitat amb les prescripcions del present Reglament.
- d) Còpia de la pòlissa de responsabilitat civil il·limitada sobre la instal·lació i en benefici dels usuaris.
- e) Si escau, indicació de les mencions publicitàries a la terrassa i al mobiliari.

El termini de presentació de sol·licituds per a l'explotació de terrasses acaba el 30 d'abril per a les terrasses d'estiu i el 31 d'octubre per a les d'hivern.

Article setè

Rebuda la sol·licitud amb tota la documentació adjunta, els serveis del Comú n'han de verificar l'adequació al present Reglament i emetre l'informe corresponent.

En aquest informe s'ha d'avaluar especialment el risc de caiguda de neu dels llosats sobre la terrassa sol·licitada, la situació de la terrassa, les molèsties que pugui crear, les necessitats públiques, l'existència d'accessos a serveis, el pas per a minusvàlids i l'impacte mediambiental de les eventuais mencions publicitàries.

A la vista d'aquest informe es resol la sol·licitud amb indicació del termini de l'autorització, de conformitat amb l'article novè del present Reglament, i els serveis tècnics del Comú han de marcar l'emplaçament de la terrassa, superfície sobre la qual es poden instal·lar els elements estructurals i el mobiliari.

II. Obligacions dels autoritzats

Article vuitè

La persona autoritzada per explotar una terrassa de bar queda subjecta al compliment estricte de les obligacions següents:

- a) Mantenir en tot moment en les condicions apropiades de netedat i higiene la superfície ocupada per la terrassa, així com la voravia en tot el tram pel qual s'hi accedeixi.
- b) Mantenir totalment lliure d'obstacles la voravia davant de la terrassa, de manera que no dificulti la circulació dels vianants.
- c) Explotar a títol propi l'autorització atorgada. Queda terminantment prohibida qualsevol cessió, sota el concepte que sigui, de l'autorització acordada.
- d) Complir els requisits establerts en l'article dissetè del present Reglament.
- e) Mantenir en tot moment en les condicions estètiques apropiades, la instal·lació autoritzada, així com el mobiliari.
- f) Deixar totalment lliure, buit i a la plena disposició del Comú l'espai públic ocupat, una vegada exhaurit el termini d'explotació autoritzat.

Article novè

El titular de la terrassa autoritzada es fa directament responsable dels danys a tercers o a la finca causats pels ocupants del local o per les persones introduïdes per l'arrendatari, obligant-se a cobrir aquests riscos mitjançant una pòlissa d'assegurança que inclogui, almenys, els riscos d'incendi, explosió, filtracions o fuites d'aigua, així com la responsabilitat civil pels danys.

III. Extinció de l'autorització**Article desè**

Són causes d'extinció de l'autorització:

- a) La finalització del termini fixat en el present Reglament.
- b) La resolució.
- c) La caducitat.
- d) El desistiment.

Article onzè

Transcorregut el termini fixat, l'autorització queda sense valor ni efecte i l'explotador de la terrassa ha de formular una nova demanda, de conformitat amb el present Reglament.

Article dotzè

Són causes de rescissió de l'autorització:

- a) L'incompliment de qualsevol dels articles del present Reglament, de conformitat amb el capítol vuitè.
- b) La declaració de cessació de pagaments o fallida del titular de l'autorització.
- c) La baixa en el Registre de Comerç del Comú d'Encamp del negoci corresponent a la terrassa autoritzada.

Article tretzè

La resolució i la caducitat donen lloc a l'anul·lació immediata de l'autorització, i a la retirada de la instal·lació consegüent, sense donar dret al titular a reclamar indemnització per danys i perjudicis.

Article catorzè

El desistiment per part de l'autoritzat no dóna lloc a devolució ni indemnització de cap classe.

Article quinzè

El Comú d'Encamp pot deixar sense efectes l'autorització abans del termini establert per motius d'ordre o interès públic. En aquest cas ha de retornar a l'autoritzat la part proporcional que correspongui sobre la contribució satisfeta, sense que aquest tingui dret a cap classe d'indemnització.

Article setzè

Per tal de garantir la seguretat dels usuaris de la terrassa, aquesta ha de quedar totalment tancada a l'exterior, excepte pel costat que dóna accés a la voravia, de tal manera que no s'hi pugui accedir des de la calçada.

L'alçada d'aquesta protecció ha de ser de 90 centímetres, i el tipus de tanca ha de ser especificat en la sol·licitud presentada al Comú.

Tota l'àrea ocupada per la terrassa ha de quedar recoberta amb una tarima a la mateixa alçada de la voravia, sense sobresortir mai de l'espai autoritzat.

Es pot preveure la instal·lació d'una estructura per suportar tendals desmuntables.

Tots els elements estructurals de la terrassa han de ser desmuntables. No s'admet obra d'edificació.

Les instal·lacions van a càrrec de la persona autoritzada.

V. Preus per a l'explotació de les terrasses de bar

Article dissetè

Per a l'explotació de terrasses de bar s'apliquen les tarifes següents, en funció de la categoria de carrer establerta a l'Ordinació General Tributària i d'acord amb la taula següent:

- 1a categoria: 4.800 PTA/m²/ temporada
- 2a categoria: 3.600 PTA/m²/ temporada
- 3a categoria: 2.400 PTA/m²/ temporada
- 4a categoria: 1.200 PTA/m²/ temporada

Aquesta contribució ha de ser satisfeta en el moment en què es notifiqui al sol·licitant la resolució favorable a la seva petició.

VI. Infraccions i sancions**Article divuitè**

La infracció de qualsevol de les obligacions previstes al present Reglament és constitutiva d'infracció, i pot donar lloc a la imposició de la sanció corresponent.

Les infraccions constatades pels serveis del Comú donen lloc a l'obertura d'un expedient administratiu, en el marc del qual l'autoritzat pot fer valer les seves al·legacions, de conformitat amb les prescripcions del Codi de l'Administració.

Durant la instrucció de l'expedient, el Comú pot fer ús de l'article 119 del Codi de l'Administració amb la finalitat d'obtenir la retirada immediata de la instal·lació, a càrrec de la persona autoritzada.

Les sancions que es poden aplicar consisteixen en la retirada de l'autorització i, consegüentment, de la instal·lació a càrrec de l'autoritzat, així com la imposició d'una multa de fins a 200.000 PTA

VII. Disposició final

El present Reglament de terrasses de bar entra en vigor als 15 dies de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Encamp, 3 de gener del 2001

Jordi Mas Torres
Cònsol major

Parròquia d'Ordino

Edicte

Per acord de la Junta de Govern del Comú d'Ordino, de data 10 de gener del 2001, es vol procedir a la *contractació d'un/a auxiliar administratiu/iva* per al Departament d'Obres.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són les següents:

- Nacionalitat andorrana
- Experiència mínima de tres anys en llocs administratius o de secretariat
- Formació acadèmica a nivell administratiu (FP I, BEP o similar)
- Diploma de nivell B de català expedit pel Govern si es posseeix
- Castellà i francès parlats i escrits; es valoraran els coneixements d'anglès
- Coneixements en aplicacions informàtiques a nivell d'usuari
- Capacitat de treball en equip
- Es valorarà especialment l'experiència en tasques administratives relacionades amb el ram de la construcció

Les persones interessades en aquesta plaça han d'adreçar una sol·licitud manuscrita al Departament de Recursos Humans del Comú d'Ordino, acompanyada d'un *curriculum vitae*, dels documents acreditatius corresponents, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, abans de les 17 hores del dia 16 de febrer del 2001.

Així mateix, al Departament de Recursos Humans se'ls facilitarà tota la informació i aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Casa Comuna d'Ordino, 11 de gener del 2001

La cònsol menor
Bernadeta Gaspà Bringueret

Ordenació pressupost per a l'exercici 2001

Vista la Llei de Finances Públiques de data 19 de desembre de 1996, el Comú d'Ordino en la sessió del consell celebrada en data 10 de gener del 2001, ha aprovat la següent Ordenació de pressupost 2001:

Capítol primer. Els crèdits i les seves modificacions

Article 1 Àmbit del pressupost

En el pressupost del Comú d'Ordino, pel període comprés entre l'1 de gener i el 31 de desembre del 2001, s'integren:

Les obligacions que es poden contreure i la previsió d'ingressos que les financen, derivades de l'organització de les diferents unitats administratives que formen part de l'estructura orgànica del Comú d'Ordino.

Les obligacions que es poden contreure i la previsió d'ingressos que les financen, derivades de l'organització de les diferents unitats administratives que formen part de l'estructura orgànica del Camp de neu Ordino-Arcalis.

Les previsions de despeses i ingressos atorgades per les entitats de dret públic i societats públiques:

Iniciatives Turístiques d'Ordino, SA
Mancomunitat del Comú i dels Quarts de la parròquia d'Ordino

Article 2

Estat d'ingressos i despeses

1. En l'estat de despeses es concedeixen crèdits per fer front a les despeses pels imports següents.

	Mnda.	Comú	COCNOA	Total
Despeses corrents	PTA	654.932.409	825.704.498	1.480.636.907
	Euro	3.936.223,05	4.962.583,98	8.898.807,03
Despeses de capital	PTA	1.860.168.000	310.065.000	2.170.233.000
	Euro	11.179.834,84	1.863.528,18	13.043.363,02
Total	PTA	2.515.100.409	1.135.769.498	3.650.869.907
	Euro	15.116.057,89	6.826.112,16	21.942.170,05

2. El pressupost de despeses es finança amb els drets econòmics que es preveuen liquidar durant l'exercici, especificats en l'estat d'ingressos ordinaris, estimats segons els imports següents:

		Comú	COCNOA	Total
Ingressos corrents	PTA	551.056.000	972.730.000	1.523.786.000
	Euro	3.311.913,26	5.846.225,04	9.158.138,30
Ingressos de capital	PTA	710.000.000	0	710.000.000
Romanent específic		240.000.000		240.000.000
	Euro	4.267.185,94		4.267.185,94
		1.442.429,05		1.442.429,05
Subtotal	PTA	1.501.056.000	972.730.000	2.473.786.000
	Euro	9.021.528,25	5.846.225,04	14.867.753,29
Romanent negatiu	PTA	1.014.044.409	163.039.498	1.177.083.907
	Euro	6.094.529,64	979.887,12	7.074.416,76
Total	PTA	2.515.100.409	1.135.769.498	3.650.869.907
	Euro	15.116.057,89	6.826.112,16	21.942.170,05

3. En l'estat de despeses de la societat pública Iniciatives Turístiques d'Ordino, SA, es concedeixen crèdits fins 293.879.000 PTA (1.766.248 euros). Els recursos previstos durant l'exercici es xifren en 293.879.000 PTA (1.766.248 euros) inclosos els 82.3 milions de PTA (494.633 euros) de transferència corrent del Comú d'Ordino.

4. En l'estat de despeses del organisme públic Mancomunitat del Comú i dels Quarts de la parròquia d'Ordino es concedeixen crèdits fins 161.193.000 PTA (968.789 euros). Els recursos previstos durant l'exercici es xifren en 161.193.000 PTA (968.789 euros) inclosos els 105 milions de PTA (631.063 euros) d'aportacions al capital previstes realitzar pel Comú d'Ordino.

Article 3

Estructura pressupostària

L'estat de despeses del pressupost s'estructura segons la classificació orgànica i econòmica, que agrupa els crèdits segons l'àrea gestora i naturalesa econòmica de les despeses. Es presenten les despeses corrents (personal, consum de bens i serveis, despeses financeres i transferències corrents), les despeses de capital (inversions i transferències de capital), i les variacions d'actius i passius financers.

Article 4

Vinculació dels crèdits pressupostaris

Els crèdits especificats en l'estat de despeses tenen caràcter vinculant a nivell de Concepte.

Article 5

Transferències de crèdit

1. A l'efecte dels articles 23 i 24 de la llei general de les finances públiques, no es consideren crèdits extraordinaris, ni suplement de crèdit, les transferències de crèdit de les despeses corrents a partides també de despesa corrent no dotades inicialment en el pressupost, però previstes a nivell de Concepte.

2. La Junta de govern pot autoritzar transferències entre crèdits per a despeses corrents.

3. La Junta de govern pot autoritzar transferències de crèdit de despeses d'inversió real fins un màxim del 10% del pressupost aprovat per inversions reals.

4. La Junta de govern pot autoritzar les transferències de crèdit pressupostaris que resultin necessaris a conseqüència de possibles reorganitzacions administratives que afectin un o mes departaments. Aquestes operacions no poden comportar en cap cas increment de crèdit dins del pressupost global.

5. Les transferències de crèdit estan subjectes a les limitacions següents:

no poden minorar els crèdits extraordinaris concedits durant l'exercici, ni els crèdits ampliables

no poden minorar els que hagin estat incrementats amb suplement o transferències

Article 6

Crèdits ampliables

En aplicació de l'article 25 de la llei general de les finances públiques, tenen caràcter d'ampliables per autorització de la Junta de Govern, fins a una suma igual a les obligacions que calgui comprometre, els crèdits següents:

1. Els que destinin al pagament d'interessos i amortitzacions i a la devolució de retencions de garanties.

2. Els crèdits destinats a satisfer, mitjançant sentència judicial ferma, les responsabilitats pecuàries i aquelles altres despeses derivades de preceptes legals.

3. El capítol 1 del pressupost "Despeses de personal", excepte noves contractacions.

Article 7

Avenços de fons

1. En cas d'urgència s'autoritza als Cònsols per a l'atorgament d'avenços de fons per obligacions no consignades al pressupost o amb dotació pressupostària insuficient, amb un límit màxim del 5% dels crèdits autoritzats pel pressupost de l'exercici.

2. Aquestos avenços han de ser objecte de ratificació posterior amb aprovació per part del consell de Comú de crèdits extraordinaris o suplement de crèdit.

3. Si el consell no aprova els crèdits extraordinaris o suplement de crèdit, els avenços de fons es cancel·len a càrrec dels crèdits reservats que acordi la Junta de govern.

Capítol segon. De la gestió pressupostària i la despesa

Article 8

Fases d'execució pressupostària

La gestió del pressupost es realitza en les següents fases:

1. Proposta de despesa

Acte intern de l'Administració de caràcter preparatori que manifesta el propòsit de realitzar una determinada despesa. La fiscalització de conformitat produeix una reserva condicional de crèdit per l'import proposat.

2. Autorització de despesa

Autorització en virtut de la qual l'òrgan competent acorda o decideix la realització de la despesa objecte de la proposta.

3. Compromís

Que es el reflex pressupostari de l'acord o la decisió de complir una obligació voluntària. El Compromís es refereix, si és el cas, a l'adjudicació definitiva o comanda al tercer. La fiscalització de la conformitat produeix una reserva ferma i definitiva del crèdit pel import compromès.

4. Liquidació

Té per objecte verificar la realitat de l'obligació econòmica i la fixació de l'import definitiu de la despesa. La liquidació es practica pel corresponent òrgan gestor en compliment d'una obligació legal, o en els casos d'obligacions voluntàries, quan el creditor de l'Administració ha complert o garantit la seva obligació correlativa. La fiscalització de conformitat produeix la contractació del crèdit per l'import liquidat.

5. Ordenació del pagament

En virtut de la qual es disposa el pagament material o efectiu d'una obligació liquidada, d'acord amb les disponibilitats de tresoreria.

6. Pagament

Pagament material o efectiu.

Article 9

Autoritzacions i contractacions

En compliment del establert per la legislació vigent en matèria de contractació pública i en concret la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000, s'estableix el següent:

1. La Mesa de Contractació per delegació d'ambdós Cònsols, estarà integrada com a mínim per la Secretària general, Sra. Nùria Lòpez Sellés o en el seu defecte pel Secretari Tècnic Sr. Lluís Babi Picolo, pel que fa a la presidència; un vocal, com a mínim, representant del òrgan contractant que actua com a secretari, i un representant de la Intervenció comunal.

2. Els contractes es classifiquen en:

2.1. Contractes d'Obres:

Les formes d'adjudicació dels contractes d'obres son la subhasta, el concurs i la contractació directa.

Els òrgans de contractació en els casos d'adjudicació definitiva mitjançant subhasta o concurs son:

- a) Junta de govern fins a 50 milions de PTA (300.506 euros).
- b) Consell de Comú per imports superiors a 50 milions de PTA (300.506 euros).

L'òrgan de contractació pot disposar la realització directa de obres en els casos següents:

a) Despeses de reconeguda urgència:

Junta de govern o Cònsols fins a 5 milions de PTA (30.050 euros).

b) Obres de petita conservació i ordinàries:

Junta de govern o Cònsols fins a 2,5 milions de PTA (15.025 euros).

Consellers delegats fins a 500.000 PTA (3.005 euros).

c) Junta de Govern i Cònsols en les obres declarades d'emergència.

d) Junta de Govern, Cònsols i Consellers delegats en obres complementàries no previstes en el projecte però que resultin ineludibles com a conseqüència de imprevistos sempre que el seu import no excedeixi el 20% del preu del contracte i sempre que la seva execució s'adjudiqui al contractista de l'obra principal.

2.2. Contractes de gestió de serveis públics

Les formes d'adjudicació dels contractes de gestió de serveis públics son el concurs i la contractació directa, essent els òrgans de contractació competents els següents:

- a) Junta de Govern i Cònsols fins a 5 milions de PTA (30.050 euros) i Consell de Comú per despeses que superin aquest import.
- b) La Junta de Govern pot contractar la gestió de serveis públics de forma di-

recta fins a 2.5 milions de PTA (15.025 euros), en els supòsits següents:

Per a serveis respecte als quals no es pugui promoure la concurrència o quant, per circumstàncies excepcionals degudament justificades, no convingui promoure-la.

Per a serveis anunciats a concurs que no s'hagin adjudicat per manca de licitadors o si el concurs ha quedat desert.

2.3. Contractes de subministrament

Les formes d'adjudicació dels contractes de subministrament son el concurs i la contractació directa, essent els òrgans de contractació competents els següents:

a) Junta de Govern i Cònsols fins a 5 milions de PTA (30.050 euros) i Consell de Comú per despeses que superin aquest import.

b) Consellers delegats fins a 2 milions de PTA (12.020 euros).

c) Director de COCNOA fins a 2 milions de PTA (12.020 euros).

d) Responsables de departament per a subministraments menors fins a 400.000 PTA (2.404 euros).

La contractació directa només pot utilitzar-se en els supòsits establerts per la Llei de Contractació pública i a tal efecte tenen caràcter de subministraments menors aquells que l'import no excedeixi les 400.000 PTA (2.404 euros). En aquests contractes la factura corresponent ha de substituir el document contractual i l'acta de conformitat; i la fiscalització comença en la fase de liquidació.

2.4. Contractes de treballs tècnics i de serveis

Les formes d'adjudicació dels contractes de treballs tècnics i de serveis son el concurs i la contractació directa, essent els òrgans de contractació competents els següents:

a) Junta de Govern i Cònsols fins a 5 milions de PTA (30.050 euros) i Consell de Comú per despeses que superin aquest import.

b) La Junta de Govern pot adjudicar de forma directa els contractes de treballs tècnics i de serveis inferiors a 2 milions de PTA (12.021 euros).

Article 10

Compromisos de la despesa

La junta de govern pot contractar despeses plurianuals corrents per a subministraments, arrendaments, prestacions de serveis i assistències tècniques, els quals seran reconduïts als capítols econòmics corresponents dels pressupostos futurs.

Article 11

Règim de concessió de transferències

La Junta de govern atorgarà les transferències corrents nominatives previstes al pressupost mitjançant l'acord de concessió, fixant l'activitat o projecte objecte de subvenció i quina és la forma de justificació que els beneficiaris han de presentar per demostrar el compliment de la finalitat per a la qual s'ha concedit la subvenció. Les transferències corrents no nominatives fins un import de 500.000 PTA seran atorgades per acord de la Junta de Govern i les superiors a dit import mitjançant acord del Consell de Comú.

Disposició final

Aquesta ordenació entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Ordino, 16 de gener del 2001

Vistiplau
La cònsol menor
Bernadeta Gaspà Bringeret

La secretària general
Núria López Sellés

Pressupost 2001 (Agregat Comú i COCNOA)

Resum del pressupost

Classificació econòmica

	PTA 2001	Euro 2001
Operacions corrents		
Despeses	1.480.636.907	8.898.807,03
1 Despeses de personal	684.634.907	4.114.738,66
2 Consums de béns corrents i serveis	681.732.000	4.097.291,84
3 Despeses financeres	5.125.000	30.801,87
4 Transferències corrents	109.145.000	655.974,66
Ingressos	1.523.786.000	9.158.138,30
1 Impostos directes	44.800.000	269.253,42
2 Impostos indirectes	25.000.000	150.253,03
3 Taxes i altres ingressos	1.411.811.000	8.485.155,00
4 Transferències corrents	26.600.000	159.869,22
5 Ingressos patrimonials	15.575.000	93.607,64
Resultat de les operacions corrents	43.149.093	259.331,27
Operacions de capital		
Inversions	2.170.233.000	13.043.363,02
6 Inversions	1.825.233.000	10.969.871,26
6 Urb. Les Salines	240.000.000	1.442.429,05
7 Mancomunitat de serveis	105.000.000	631.062,71
Ingressos	950.000.000	5.709.614,99
7 Transferències de capital	710.000.000	4.267.185,94
8 Romanent Urb. Les Salines	240.000.000	1.442.429,05
Resultat de les operacions de capital	-1.220.233.000	-7.333.748,03
Resultat pressupostari	-1.177.083.907	-7.074.416,76

Pressupost econòmic de despeses Any 2001

Classificació econòmica

100000	Honoraris polítics	24.700.000
Concepte 100	Despeses de gratificació	24.700.000
Article 10	despeses de gratificació	24.700.000
120000	Salari personal fix	205.051.158
120010	Hores extres personal fix	2.256.200
120030	Altres remuneracions personal fix	1.510.000
Concepte 120	Remuneracions bàsiques	208.817.358
Article 12	Personal fix	208.817.358
130000	Salari personal eventual	34.629.806
130010	Hores extres personal eventual	325.000
130020	Compensació festius i vacances pax. temp.	252.272
Concepte 130	Personal eventual	35.207.078
Article 13	Personal eventual	35.207.078
160000	CASS d'empresa	35.084.973
Concepte 160	Quotes seguretat social	35.084.973
163001	Formació del personal	7.910.000

163002	Mutualitats	1.400.000
Concepte 163	Despeses socials	9.310.000
Article 16	Quotes, prestacions	44.394.973
Capítol 1	Despeses personal	313.119.409
200000	Lloguer terrenys	2.000.000
Concepte 200	Terrenys i béns naturals	2.000.000
202000	Lloguer local	7.600.000
Concepte 202	Edificis i altres construccions	7.600.000
203000	Lloguer caixa seguretat banc	25.000
203001	Lloguer maquinària i equipaments	200.000
Concepte 203	Maquinaria, instal·lacions	225.000
204000	Lloguer Elements de transport	2.150.000
Concepte 204	Lloguer de mat. De transport	2.150.000
209000	Lloguer semovent	600.000
Concepte 209	Lloguer altre immob. material	600.000
Article 20	Lloguers	12.575.000
212000	Rep i conserv. edificis i altres construccions	7.775.000
212002	Rep. i conserv. esglésies	2.500.000
212003	Rep. i conserv. garatge comunal	120.000
212004	Rep. i conserv. sala jovent	100.000
212005	Rep. i conserv. asserradora i mola de Pal	200.000
Concepte 212	Rep i cons. d'edificis i altres	10.695.000
213000	Rep i Conserv. maquinaria, equips i instal·lacions	9.200.000
213001	Rep i conserv. enllumenat públic	5.000.000
213002	Rep. i conserv. senyalització	550.000
213003	Contractes de manteniment	1.610.000
213004	Manteniment Instal·lacions Urb. Les Salines	1.500.000
Concepte 213	Rep i con. maqui. Instal·lacions	17.860.000
214000	Rep i conserv. vehicles	3.500.000
Concepte 214	Rep i cons. mat. de transport	3.500.000
216000	Rep i conserv. equips informàtics	600.000
Concepte 216	Rep i cons. equips informàtics	600.000
217000	Rep i conserv. béns destinats ús públic	1.500.000
217001	Rep i conserv. jardins	1.500.000
217002	Rep i conserv. abocadors	250.000
217003	Rep i conserv. Camí Ral	1.500.000
217004	Obres menors	4.000.000
217005	Rep i conserv. Fertilització	500.000
Concepte 217	Rep. i cons. béns d'ús públic	9.250.000
Article 21	Repar., manteniment i conserv.	41.905.000
220000	Material d'Oficina	1.400.000
220001	Subscripcions publicacions	1.050.000
220002	Documentació tècnica	720.000
Concepte 220	Material administratiu	3.170.000
221000	Articles d'alimentació	2.250.000
221001	Articles de joc i entreteniment	300.000
221002	Electricitat	10.070.000
221003	Carburants calefacció	10.400.000
221004	Carburants locomoció	3.060.000
221005	Compres d'existències per a la venda	6.550.000
221006	Contenidors d'escombreries	1.000.000

221007	Productes veterinari	75.000
221008	Vestuari	4.150.000
221009	Materials de funcionament	12.025.000
221010	Llibres d'Ordino	1.000.000
221011	Guies de Muntanya	1.000.000
221012	Trofeus	350.000
Concepte 221	Subministraments	52.230.000
222000	Telèfon i fax	3.704.000
222001	Correspondència	185.000
222002	Internet	3.675.000
222003	Via digital	150.000
Concepte 222	Comunicacions	7.714.000
223000	Transport de mercaderies	50.000
Concepte 223	Transport	50.000
224000	Primes d'assegurances	5.300.000
Concepte 224	Primes d'assegurances	5.300.000
225000	Taxa tinença vehicles	120.000
225001	Impost consum	100.000
Concepte 225	Tributs	220.000
226000	Serveis mèdics i de farmàcia	600.000
226001	Servei de psicòleg	50.000
226003	Campanya de sensibilització mediambiental	200.000
226004	Atencions protocolàries i de recepcions	7.490.000
226005	Serveis publicitaris	1.940.000
226007	Relacions exteriors	1.850.000
226008	Butlletí informatiu	2.500.000
226009	Impressions varies	1.500.000
226010	Assistència col.legial a òrgans polítics	800.000
226011	Programació TV Parroquial	4.400.000
226012	Disseny Corporatiu i Protocolari	2.000.000
226014	Secretariat permanent dels Consols	1.500.000
226015	Llibre Talles de cristo	3.000.000
226100	Promoció i activitats	14.075.000
226101	Toponímia	2.300.000
226103	Club fotogràfic	390.000
226104	Tallers	200.000
226105	Festa de la Rabassa	200.000
226106	Pare Noel	500.000
226107	Festivitat St. Pere- El Serrat	2.500.000
226109	Esports de Vela	250.000
226111	Activitats d'estiu	1.900.000
226112	Taller de teatre	1.000.000
226113	Club de Natació	150.000
226114	Club de Futbol	150.000
226116	Teatre	4.000.000
226117	Fires	4.000.000
226201	Borrufa	650.000
226312	Material publicitari	1.500.000
Concepte 226	Altres serveis	61.595.000
227000	Assessoraments tècnics	26.525.000
227001	Assessoraments jurídics	5.500.000
227002	Auditories externes	2.000.000
227003	Servei de seguretat	150.000
227004	CNIA	300.000
227005	Servei de Bugaderia	145.000

227006	Treta de neu	10.000.000
227007	Prestació de personal	1.350.000
227008	Recollida selectiva d'escombreries	1.000.000
Concepte 227	Treballs realitzats per altres	46.970.000
Article 22	Material, subminist. i altres	177.249.000
231000	Locomoció i desplaçaments	2.514.000
Concepte 231	Locomoció	2.514.000
Article 23	Indemnitzacions per serveis	2.514.000
Capítol 2	Consums de bens corrents	234.243.000
330000	De comptes corrents	200.000
Concepte 330	Interessos	200.000
Article 33	De comptes corrents	200.000
349000	Comissions serveis bancaris	425.000
Concepte 349	Altres despeses financeres	425.000
Article 34	De dipòsits, fiances i altres	425.000
Capítol 3	Despeses financeres	625.000
414000	Iniciatives Turístiques d'Ordino	82.300.000
Concepte 414	A societats publ. i ent. de dret	82.300.000
Article 41	A organ. autònoms administ.	82.300.000
482000	Reverend econom	100.000
482001	Comissions de Festes	3.050.000
482002	Agrupació sardanista	100.000
482003	Grup Folkloric	1.500.000
482004	Escoles d'Ordino	3.000.000
482005	Agrupació artística	345.000
482006	AINA	50.000
482007	Creu Roja Andorrana	200.000
482008	Carnet Jove	300.000
482009	Altres transferències corrents	2.450.000
482011	Esquí Club Ordino-Arcalis	12.500.000
482012	Federació andorrana d'atletisme	150.000
482013	Trofeus	100.000
482015	Trial Club Andorra	250.000
482016	Automòbil Club d'Andorra	100.000
482018	Associació caça i pesca	150.000
482021	Esportistes d'èlit	300.000
Concepte 482	A famílies i instit. sense fins de	24.645.000
Article 48	A famílies i instit. sense fins de	24.645.000
Capítol 4	Transferències corrents	106.945.000
600000	Compra terrenys	100.000.000
600002	Pista de fons i zona d'esbarjo Coll d'Ordino	1.850.000
Concepte 600	Terrenys i béns naturals	101.850.000
602000	Casa Comuna Nova	300.000.000
602001	Escola Bressol II	120.000.000
602002	Nou garatge comunal	1.000.000
602003	Caseta d'informació canya de la rabassa	3.300.000
602004	Aparcaments verticals	163.000.000
602005	Caseta servei atenció ciutadana	45.000.000
602006	LLar de jubilats	126.600.000
602007	Instal.lació esportiva Pitch-Putt	60.000.000
Concepte 602	Edificis i altres construccions	818.900.000

603000	Maquinaria i equipaments	16.559.000
603001	Instal·lacions tècniques	22.750.000
603002	Instal·lacions Televisió Parroquial	1.000.000
603003	Taller d'educació ambiental	500.000
603004	Instal·lacions lluminària Nadal	3.000.000
603005	Instal·lacions Annex Edifici La Font	19.700.000
603301	Material gràfic	1.200.000
Concepte 603	Maquin., instal. i equipament	64.709.000
604000	Vehícles	13.400.000
Concepte 604	Materials de transport	13.400.000
605000	Mobiliari i estris	19.709.000
Concepte 605	Mobiliari i estris	19.709.000
606000	Equips informàtics	10.000.000
606001	Aplicacions informàtiques	10.000.000
Concepte 606	Equips per proc. d'informació	20.000.000
607000	Enllumenat públic	10.000.000
607001	Senyalització	37.000.000
607002	Tanques	1.000.000
607005	Plaça La Cultia	6.000.000
607006	Contenidors de vidre	1.000.000
607007	Via d'escalada a Segudet	1.000.000
607008	Circuit tècnic esportiu	6.000.000
607009	Itineraris de natura	1.500.000
607010	Mines de Ferro de Llorts i Sedornet	18.500.000
607014	Condicionament Urb. Les Salines	240.000.000
607015	Infraestructures viàries	3.000.000
607016	Deixalleria comunal	5.000.000
Concepte 607	Béns destinats a l'ús general	330.000.000
608000	Obres d'interés artístic	300.000
608001	Llibreria biblioteca	2.000.000
Concepte 608	Altres immobilitzat material	2.300.000
609000	Pla urbarnístic	50.000.000
609002	Estudis topogràfics	7.000.000
Concepte 609	Estudis i projectes d'inversió	57.000.000
Article 60	Inversions noves	1.427.868.000
612001	Mola i serradora de Pal	1.000.000
612003	Centre Esportiu d'Ordino	28.000.000
612004	Edifici La Font	5.000.000
612006	Refugis	1.000.000
612008	Cementiri Comunal	45.000.000
Concepte 612	Edificis i altres construccions	80.000.000
613001	Instal·lacions tècniques	1.300.000
Concepte 613	Maquinària, instal·lacions i	1.300.000
617003	Aparcaments horitzontals	10.000.000
617004	Llocs de repòs	2.000.000
617005	Carreteres secundàries	10.000.000
617007	Elements de servei urbà	10.000.000
617009	Casc urbà d'Ordino	25.000.000
617010	Mobiliari urbà	1.500.000
617011	Abocadors del corb	20.000.000
617012	Abocadors d'Arcalís	45.000.000
617013	Abocadors d'Encodina	4.000.000
617014	Sembra forestal	500.000

617017	Pista de Sorteny i aparç. Canya de la Rabassa	16.000.000
617018	Camí Ral	15.000.000
617020	Camí de Tristaina i El Forat	750.000
617021	Camí Coll d'Ordino	16.250.000
617023	Obres Hbles. Quarts	70.000.000
Concepte 617	Béns destinats a l'ús general	246.000.000
Article 61	Inversions de reposició	327.300.000
Capítol 6	Inversions reals	1.755.168.000
762001	Mancomunitat de serveis d'Ordino	100.000.000
762002	Comú d'Escaldes-Engordany	5.000.000
Concepte 762	A corporacions locals	105.000.000
Article 76	A corporacions locals	105.000.000
Capítol 7	Transferències de capital	105.000.000
	Total pressupost de despeses	2.515.100.409

**Pressupost econòmic de despeses
Any 2001**

Resum per classificació orgànica

100	Junta de Govern	149.811.000
101	Comissió d'administració i finances	250.000
102	Comissió de COCNOA	125.000
103	Comissió d'obres públiques	225.000
104	Comissió de turisme	150.000
105	Comunicació, transport, assist. ciut. i circu	250.000
106	Comissió d'agricultura i medi ambient	1.100.000
107	Comissió d'educació, cultura i benestar	140.000
108	Comissió d'esports	250.000
109	Comissió de manteniment i equipament	200.000
110	Departament manteniment	88.076.161
111	Departament higiene pública	13.230.268
113	Departament tècnic	1.400.516.415
120	Departament espais naturals	88.744.250
121	Departament agricultura i medi ambient	102.354.000
130	Aparcament vertical	17.018.328
140	Departament de cultura	50.587.737
141	Departament de turisme	116.106.432
142	Biblioteca comunal	7.765.009
143	Llar de jubilats	7.755.015
144	Departament d'esports	86.499.743
145	Campionat borrufa	14.658.500
150	Secretaria	28.417.193
160	Departament de comptabilitat i finances	33.645.460
161	Departament de recursos humans i	15.258.226
170	Escola bressol la baldufa	46.525.797
180	C.E. manteniment	37.195.545
181	C.E. Bar - bitlles	16.457.596
182	C.E. atenció al públic	46.116.232
183	C.E. activitats	24.737.014
190	Dpt. circul. transp. i assist. ciutad.	57.060.501
191	Departament de comunicació	63.873.987
	Total pressupost de despeses	2.515.100.409

Pressupost econòmic d'ingressos
Any 2001

Classificació econòmica

100000	Foc i lloc	2.300.000
Concepte 100	Sobre la residència	2.300.000
Article 10	Sobre la residència	2.300.000
11200	De naturalesa rústica	
112000	Propietat	18.000.000
Concepte 112	Impostos sobre bens immobles	18.000.000
115000	Inquil·linat	4.500.000
Concepte 115	Impost sobre arrend. inquilinat	4.500.000
Article 11	Imp. directes sobre el capital	22.500.000
130000	Comerç	20.000.000
Concepte 130	Impostos sobre la radicació	20.000.000
Article 13	Sobre activitats econòmiques	20.000.000
Capítol 1	Impostos directes	44.800.000
200000	Transaccions immobiliàries	25.000.000
Concepte 200	Sobre transm. patrimonials	25.000.000
Article 20	Sobre transm. patrimonials	25.000.000
Capítol 2	Impostos indirectes	25.000.000
300000	Venda de material	16.200.000
300001	Venda de contenidors	200.000
300002	Venda de llibres i impressos	370.000
Concepte 300	Vendes	16.770.000
Article 30	Vendes	16.770.000
311000	Autoritzacions d'obertura comerç	500.000
Concepte 311	Sobre activitats econòmiques	500.000
312000	Autoritzacions d'edificació	225.000.000
Concepte 312	Sobre la propietat	225.000.000
Article 31	Taxes	225.500.000
340000	Servei despatx al públic	1.000.000
340001	Concessions cementiri	600.000
340002	Manteniment cementiri	140.000
340003	Serveis públic	43.000.000
340009	Activitats d'estiu	1.529.000
340010	Activitats culturals, lúdiques i esportives	500.000
340011	Activitats Carnet d'Or	1.500.000
340012	Formacions	6.400.000
340013	Curs d'Anglès	720.000
340015	Curs de taixí	1.000.000
340016	Curs de judo	450.000
340017	Curs d'Italià	125.000
340018	Curs de teatre	300.000
340019	Tallers	350.000
340020	Club fotogràfic	300.000
340021	Curs de rítmica	160.000
340023	Balls de Saló	150.000
Concepte 340	Serveis de caracter general	58.224.000
Article 34	Preus pub. per prest. de serveis	58.224.000

350000	Prestació serveis administratius	21.240.000
350001	Aparcament vertical d'Ordino	10.200.000
350002	Entrada serradora i mola de pal	100.000
350003	Entrades CIVO	700.000
350004	Explotació Sorteny	100.000
350013	Abocadors	20.000.000
350014	Publicitat parades de bus	425.000
350015	Ingressos escola Bressol La Baldufa	31.437.000
350016	Serveis agrícoles i ramaders	500.000
350017	Prestació de serveis	560.000
350018	Explotació terrasses	400.000
350019	Recreatius	100.000
35002001	Quotes socis Centre Esportiu	30.000.000
35002002	Entrada Centre Esportiu no socis	9.800.000
35002003	Bitlles	8.500.000
35002004	Telèfon públic	150.000
35002005	Dards	50.000
35002006	Billar	180.000
35002007	Dispensador Tabac	100.000
35002008	Inclusió forfait COCONOA	5.500.000
35002009	Squash	250.000
35002010	Lloguer material esportiu	125.000
350030	Rètols a la via pública	10.000
Concepte 350	Serveis de caracter general	140.427.000
Article 35	Preus publ. utilització privativa	140.427.000
360001	Col·laboració ciutadana	300.000
Concepte 360	Per a l'execució d'obres	300.000
Article 36	Contribucions especials	300.000
391000	Sancions	60.000
Concepte 391	Sancions	60.000
394000	Prestació de personal	800.000
Concepte 394	Prestació personal	800.000
399000	Ingressos extraordinaris	1.800.000
Concepte 399	Altres ingressos diversos	1.800.000
Article 39	Altres ingressos	2.660.000
Capítol 3	Taxes i altres ingressos	443.881.000
420010	Taxa tinença vehicles	8.000.000
420020	Borrufa	4.000.000
Concepte 420	M.I. Govern d'Andorra	12.000.000
Article 42	De l'estat	12.000.000
442000	Altres transferències corrents	1.500.000
Concepte 442	Altres transferències	1.500.000
Article 44	D'empreses de l'entitat local	1.500.000
470000	Sponsors activitats	4.100.000
470001	CaixaBank	5.000.000
Concepte 470	D'empreses privades	9.100.000
Article 47	D'empreses privades	9.100.000
Capítol 4	Transferències corrents	22.600.000
520000	Interessos comptes bancaris	5.000.000
Concepte 520	Comptes bancaris	5.000.000

Article 52	Interessos de dipòsits	5.000.000
540000	Lloguer dependències	9.400.000
540001	Lloguer sales	75.000
Concepte 540	Producte del lloguer de finques	9.475.000
Article 54	Rendes de bens immobles	9.475.000
551000	Venda fusta	300.000
Concepte 551	Aprofi. agrícoles i forestals	300.000
Article 55	Prod. de concessions i aprof.	300.000
Capítol 5	Ingressos patrimonials	14.775.000
720000	Llei qualificada de transferències	646.000.000
720001	M. I. Govern	64.000.000
Concepte 720	M.I. Govern d'Andorra	710.000.000
Article 72	De l'estat	710.000.000
Capítol 7	Transferències de capital	710.000.000
	Total pressupost d'ingressos	1.261.056.000
	Romanent específic Urb. Les Salines	240.000.000
	Total	1.501.056.000

**Pressupost econòmic d'ingressos
Any 2001**

Classificació orgànica - Resum

100	Junta de Govern	646.000.000
110	Departament manteniment	12.425.000
111	Departament higiene pública	200.000
113	Departament tècnic	289.300.000
120	Departament espais naturals	4.000.000
121	Departament agricultura i medi ambient	20.500.000
130	Aparcament vertical	10.200.000
140	Departament de cultura	5.809.000
141	Departament de turisme	850.000
142	Biblioteca comunal	170.000
143	Llar de jubilats	1.550.000
145	Campionat borrufa	12.500.000
150	Secretaria	123.570.000
160	Departament de comptabilitat i finances	23.840.000
161	Departament de recursos humans i qualitat	2.400.000
170	Escola bressol la baldufa	31.437.000
180	C.E. manteniment	400.000
181	C.E. Bar - bitlles	20.280.000
183	C.E. activitats	55.625.000
	Total pressupost d'ingressos	1.261.056.000

Camp de neu Ordino-Arcalís
pressupost econòmic de despeses
Any 2001

Classificació econòmica

120000	Salari personal fix	117.032.952
120010	Hores extres personal fix	2.045.790
120030	Altres remuneracions personal fix	160.000
Concepte 120	Remun. bàsiques i altres rem.	119.238.742
Article 12	Personal fix	119.238.742
130000	Salari personal eventual	12.979.637
Concepte 130	Personal eventual	12.979.637
131000	Salari personal temporer	162.567.291
131010	Hores extres pers. contractual temporer	9.632.938
131020	Compensació festius i vacances pers. temporer	12.840.196
131030	Altres remuneracions personal temporer	3.244.000
Concepte 131	Personal contractual	188.284.425
Article 13	Personal eventual	201.264.062
160000	CASS d'empresa	41.587.694
Concepte 160	Quotes seguretat social	41.587.694
163000	Altres prestacions socials	2.575.000
163001	Formació del personal	5.300.000
163002	Mutualitats	1.550.000
Concepte 163	Despeses socials	9.425.000
Article 16	Quotes, prestacions	51.012.694
Capítol 1	Despeses personal	371.515.498
202000	Lloguer local	215.000
202001	Altres lloguers	3.600.000
Concepte 202	Edificis i altres construccions	3.815.000
Article 20	Lloguers	3.815.000
212000	Rep i conserv. edificis i altres construccions	3.600.000
Concepte 212	Rep i cons. d'edificis i altres	3.600.000
213000	Rep i Conserv. maquinaria, equips i instal·lacions	35.005.000
213003	Contractes de manteniment	2.425.000
Concepte 213	Rep i con. maquin., Instal·lacions	37.430.000
214000	Rep i conserv. vehicles	4.830.000
Concepte 214	Rep i cons. material de transport	4.830.000
Article 21	Reparacions, mant. i conservació	45.860.000
220001	Subscripcions publicacions	185.000
Concepte 220	Material administratiu	185.000
221002	Electricitat	32.100.000
221005	Compres d'existències per a la venda	75.050.000
221008	Vestuari	5.075.000
221009	Materials de funcionament	30.300.000
221200	Carburants	19.040.000
221201	Compres d'existències magatzem	125.000.000
221202	Compres d'assegurances	13.000.000
221301	Compres de serveis	250.000
Concepte 221	Subministraments	299.815.000
222000	Telèfon i fax	2.519.000

222001	Correspondència	35.000
Concepte 222	Comunicacions	2.554.000
223000	Transport de mercaderies	610.000
223001	Transitaris	600.000
223201	Transports de clients	10.000.000
223203	Transport de personal	3.500.000
Concepte 223	Transport	14.710.000
224000	Primes d'assegurances	15.000.000
Concepte 224	Primes d'assegurances	15.000.000
225000	Taxa tinença vehicles	250.000
225001	Impost consum	600.000
Concepte 225	Tributs	850.000
226002	Serveis administratius	18.000.000
226004	Atencions protocolàries i de recepcions	2.805.000
226005	Serveis publicitaris	5.000.000
226202	Centre esportiu d'Ordino	5.500.000
226203	Serveis de venda ITO	18.085.000
Concepte 226	Altres serveis	49.390.000
227000	Assessoraments tècnics	6.050.000
227001	Assessoraments jurídics	1.000.000
227003	Servei de seguretat	1.450.000
227006	Treta de neu	5.000.000
227200	Assessoraments marqueting	100.000
Concepte 227	Treballs realitzats per altres	13.600.000
Article 22	Material, subminis. i altres	396.104.000
231000	Locomoció i desplaçaments	1.710.000
Concepte 231	Locomoció	1.710.000
Article 23	Indemnitzacions per serveis	1.710.000
Capítol 2	Consums de béns i serveis	447.489.000
330000	De comptes corrents	2.200.000
Concepte 330	Interessos	2.200.000
Article 33	De comptes corrents	2.200.000
349000	Comissions serveis bancaris	2.300.000
Concepte 349	Altres despeses financeres	2.300.000
Article 34	De dipòsits, fiances i altres	2.300.000
Capítol 3	Despeses financeres	4.500.000
482011	Esquí Club Ordino-Arcalis	2.000.000
482200	Sponsoritzacions publicitàries	200.000
Concepte 482	A famílies i instit. sense fins de	2.200.000
Article 48	A famílies i instit. sense fins de	2.200.000
Capítol 4	Transferències corrents	2.200.000
602200	Boxes de Caballeria	3.000.000
Concepte 602	Edificis i altres construccions	3.000.000
603000	Maquinària i equipaments	8.280.000
603001	Instal·lacions tècniques	55.700.000
Concepte 603	Maquinària, instal. i equipament	63.980.000
604000	Vehicles	3.100.000
Concepte 604	Materials de transport	3.100.000

605000	Mobiliari i estris	750.000
Concepte 605	Mobiliari i estris	750.000
606001	Aplicacions informàtiques	500.000
Concepte 606	Equips per processos d'informació	500.000
607001	Senyalització	1.150.000
Concepte 607	Béns destinats a l'ús general	1.150.000
609200	Pla director	5.000.000
Concepte 609	Estudis i projectes d'inversió	5.000.000
Article 60	Inversions noves	77.480.000
610201	Preparació de pistes	15.000.000
610202	Pista de Creussants	16.000.000
Concepte 610	Terrenys i béns naturals	31.000.000
612200	Edifici Central	5.000.000
612203	Edifici Escola d'esquí	2.000.000
612209	Edifici Taller	90.000.000
Concepte 612	Edificis i altres construccions	97.000.000
613000	Maquinaria i equipaments	13.300.000
613001	Instal·lacions tècniques	5.000.000
613200	Remuntadors telecadires	5.700.000
613201	Remuntadors Telesquis	500.000
613202	Neu artificial	11.000.000
613204	Captació aigua	15.000.000
613205	Electrificació	20.000.000
613207	Equipaments de Salvament	300.000
613208	Equips Comunicació	750.000
613209	Canalització d'aigües	30.000.000
Concepte 613	Maquinària, instal·lacions i	101.550.000
615000	Mobiliari i estris	1.005.000
Concepte 615	Mobiliari i estris	1.005.000
616000	Equips informàtics	2.030.000
Concepte 616	Equipaments per a processos	2.030.000
Article 61	Inversions de reposició	232.585.000
Capítol 6	Inversions reals	310.065.000
	Total pressupost de despeses	1.135.769.498

Camp de neu Ordino-Arcalís
pressupost econòmic de despeses
Any 2001

Resum per classificació orgànica

202	Comissió gestora	700.000
203	Direcció	52.202.568
210	Inv. centre explotació	171.188.605
211	Instal·lacions	54.369.050
212	Màquines	35.528.469
213	Taller	102.101.229
214	Pistes	112.391.879
215	Neu artificial	70.367.472
220	Restaurant la Coma	46.747.125
221	Restaurant l'Hortell	45.065.216
222	Restaurant els Planells	48.935.824
230	Escola d'esquí	83.209.395
231	Guarderia	3.327.467

232	Jardí de neu	3.001.448
240	Guixetes	131.862.379
250	Magatzem central	143.988.362
260	Botiga lloguer d'esquí	30.783.010
	Total pressupost de despeses	1.135.769.498

Camp de neu Ordino-Arcalis
pressupost econòmic d'ingressos
Any 2001

Classificació econòmica

300000	Venda de material	195.800.000
300200	Vendes estocs magatzem central	125.000.000
300201	Vendes quiosc	2.660.000
Concepte 300	Vendes	323.460.000
Article 30	Vendes	323.460.000
350200	Venda assegurances	19.000.000
350201	Lloguer material esportiu	46.350.000
350202	Servei de consigna	310.000
350203	Venda de serveis	572.760.000
350205	Servei estadi d'eslalom	410.000
350206	Venda de Serveis Tres Valls	240.000
350207	Lloguer Aparcament V.I.P	200.000
350208	Venda de Serveis Ski-Andorra	1.500.000
Concepte 350	Serveis de carac. general	640.770.000
Article 35	Preus publ. util. privativa	640.770.000
394000	Prestació de personal	1.800.000
Concepte 394	Prestació personal	1.800.000
395201	Ingressos bus	1.900.000
Concepte 395	Prestació de transport	1.900.000
Article 39	Altres ingressos	3.700.000
Capítol 3	Taxes i altres ingressos	967.930.000
470000	Sponsors activitats	4.000.000
Concepte 470	D'empreses privades	4.000.000
Article 47	D'empreses privades	4.000.000
Capítol 4	Transferències corrents	4.000.000
520000	Interessos comptes bancaris	800.000
Concepte 520	Comptes bancaris	800.000
Article 52	Interessos de dipòsits	800.000
Capítol 5	Ingressos patrimonials	800.000
	Total pressupost d'ingressos	972.730.000

Camp de neu Ordino-Arcalís
pressupost econòmic d'ingressos
Any 2001

Classificació orgànica - Resum

203	Direcció	0
210	Inv. centre explotació	7.500.000
211	Instal·lacions	0
214	Pistes	0
220	Restaurant la Coma	52.150.000
221	Restaurant l'Hortell	54.500.000
222	Restaurant els Planells	73.000.000
230	Escola d'esquí	67.910.000
231	Guarderia	2.100.000
232	Jardí de neu	4.360.000
240	Guixetes	521.290.000
250	Magatzem central	130.000.000
260	Botiga lloguer d'esquí	59.920.000
	Total pressupost d'ingressos	972.730.000

Edicte

El Comú d'Ordino, en la seva sessió del passat dia 10 de gener de 2001, va aprovar:

L'Ordinació Tributària de la Parròquia d'Ordino, corresponent a l'any 2001, acordant la seva publicació.

I les quotes Escola Bressol com segueix: Quota mitja jornada 28.350 PTA, jornada sencera 39.900 PTA.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Casa Comuna d'Ordino, 16 de gener del 2001

*La cònsol menor
Bernadeta Gaspà Bringueret*

Ordinació Tributària, Ordino 2001

1. Disposicions generals

1. Abast

La present Ordinació Tributària estableix els principis, les bases i els fets que constitueixen el sistema tributari impositiu del Comú d'Ordino i preveu tota la matèria impositiva, sigui a títol de contribució, tribut, impost o contraprestació de serveis.

2. Subjecte passiu

És subjecte passiu i ha de suportar la càrrega tributària la persona física o jurídica que, en cada cas, aparegui com a titular d'una empresa, un negoci, un comerç, una indústria, una explotació en general, sigui propietària d'uns béns mobles o immobles- o sigui beneficiària de llicències, permisos, autoritzacions, plusvàlues, millores o de serveis prestats per la corporació.

3. Fets imposables

La tipificació dels fets imposables i dels elements que serveixen per configurar cada tribut, impost, contribució o servei, queda subjecta a la present Ordinació. No obstant això, per raons de política econòmica, el Comú podrà, mitjançant decret, modificar i ajustar les tarifes, els preu-fets i les cotitzacions de l'Ordinació General Tributària, en co-

nèixer anyalment les necessitats financeres al moment de confeccionar el pressupost.

4. Cotitularitat

La concurrència de dos o més titulars, en la situació o el fet imposable, comporta que restin solidàriament obligats enfront de l'Administració.

5. Exigibilitat

Les taxes corresponents a la contraprestació de serveis, a excepció del títol 3.1 que és anyal, són percebudes pel Comú a partir del moment en què aquells siguin prestats.

Els permisos, les llicències i les autoritzacions s'han de satisfer al moment de la seva obtenció.

Els restants tributs i contribucions en general es cobren per anyades anticipades, sense descomptes ni abonaments per temps parcials.

6. Mínims

La quota mínima impositiva aplicable a tots els supòsits no previstos en la present Ordinació tributària és de 17.000 PTA.

7. Reclamacions

Tota reclamació o observació sobre contribucions i tributacions en general ha d'ésser degudament formulada durant els vuit dies subsegüents a la recepció de la factura.

Altrament, s'entendrà la tàcita conformat amb la facturació practicada i no es podran admetre reclamacions posteriors.

8. Recàrrecs

Tot rebut que no sigui satisfet dins el termini de trenta dies, després de la seva presentació al cobrament, comporta un recàrrec automàtic del 10% sobre l'import total.

Transcorreguts vuit dies més se seguirà per la via executiva d'acord amb la legislació vigent.

9. Defraudacions

S'entén defraudació tributària qualsevol acció o omissió, voluntàries, amb intenció de modificar, totalment o parcialment, la quantia contributiva. La pretensió d'involuntarietat comporta la càrrega de la prova.

10. Sancions

Tota defraudació tributària degudament comprovada se sanciona amb una multa igual a tres vegades la quantia defraudada o volguda defraudar. En cas de reincidència la multa serà igual a cinc vegades aquella quantia; en tot cas l'import de la sanció no pot ser inferior a 11.500 PTA.

11. Aplicació

Les disposicions, els termes i els mots emprats en la present Ordinació General Tributària, s'entenen conforme al seu sentit jurídic, econòmic, tècnic o usual, segons procedeixi en cada cas. La interpretació i l'aplicació dels seus preceptes correspon a la Junta d'Administració del Comú. Contra la seva decisió es pot recórrer al Ple de la corporació.

2. Els tributs tradicionals

2.1. El foc i lloc

La residència en el terme de la parròquia d'Ordino comporta el pagament del tribut tradicional del Foc i Lloc. El satisfan tots els caps de casa residents a la parròquia regularment inscrits en el cens de població. El seu import és de 1.600 PTA per cada cap de casa.

Les persones que canvien de domicili a les valls d'Andorra, no han de tributar el Foc i Lloc a la parròquia d'Ordino i per l'any actual a l'hora de la inscripció, amb presentació prèvia del corresponent rebut de la parròquia on han residit anteriorment.

2.2. Tributs

El tribut tradicional de Tributs el satisfan tots els caps de casa residents a la parròquia regularment inscrits en el Cens de població.

El seu import és de 325 PTA per persona.

3. Serveis comunals

3.1. Serveis

A) Cada persona inscrita al cens de població ha de contribuir amb 5.445 PTA, amb un màxim de 24.200 PTA per família.

B) Cada persona inscrita en la categoria de residència secundària, ha de contribuir amb 36.475 PTA.

C) Per exclusió, a tots els focs no afectats pel tribut de serveis definits en els apartats A) i B), se'ls aplica la quantitat de 24.200 PTA per unitat immobiliària pels propietaris no residents a Ordino, però sí a Andorra i 42.350 PTA pels propietaris no residents a Andorra.

D) Comerços en general, indústries en general, i altres activitats.

Un 86% sobre l'import del tribut anyal facturat en concepte de comerç, indústria o qualsevol altra activitat.

3.2. Serveis de mancomunitat

Es tracta dels serveis prestats en el terme comunal o bé en el terme de quarts mancomunats que són percebuts pel Comú i revertits a la Mancomunitat.

3.2.1. Servei d'aigua potable

Quota mínima de 1.735 PTA fins a 30 m³ per unitat immobiliària.

Els m³ d'aigua que sobrepassin la quota mínima fixada costen 22 PTA fins a 50 m³. A partir de 50 m³, el preu és de 46 PTA

Les quotes mínimes són trimestrals i cobreixen també les despeses de lloguer i comptador.

Obres: Quota mínima 3.065 PTA fins a 30 m³

A partir dels 30 m³, 46 PTA/m³ utilitzat

3.2.2. Drets d'embranchament

Els embrancaments a la xarxa general es contribueixen a raó de 1.275 PTA per m² edificat.

3.3. Servei de cementiri

L'import a satisfer per llocs d'enterrament al cementiri comunal és el següent:

A) Concessions perpètuas:

Enterrament a terra (2m X 1m X 1,5 de fondària): 271.460 PTA

Sepulcres 4 unitats: 740.525 PTA

Ninxols

1 forat: 104.000 PTA

2 forats: 178.000 PTA

3 forats: 249.460 PTA

B) Concessions a 30 anys:

Ninxols

1 forat: 89.000 PTA

C) Concessions a 6 anys:

Ninxols

1 forat: 33.550 PTA

D) Quota de manteniment: 1.610 PTA anyals per ninxol

3.4. Aparcament comunal

Tarifes d'abonats a l'aparcament:

Box: 22.350 PTA mensuals

Plaça oberta: 8.240 PTA mensuals

Plaça oberta especial: 18.600 PTA mensuals

Diürn: 6.235 PTA mensuals

Plaça moto: 4.175 PTA mensuals

Per fracció horària: 124 PTA per hora

Diari (25 hores): 1.610 PTA per dia

Règim diürn: 1.085 PTA

Règim nocturn (de 21h a 9h): 720 PTA

Els abonats de mes d'un any d'abonament continuat tindran un 5% de descompte

3.5. Certificats de residència

Per a tota demanda de certificat de residència s'ha d'abonar l'import de 500 PTA per certificat, al moment de fer la demanda.

4. Autoritzacions i permisos

4.1. Autoritzacions per edificar

Els cànons afectats a les autoritzacions per edificar es regeixen per les bases següents:

A) Tota construcció d'edifici, local o nau destinats a l'explotació pròpia o al lloguer, han de contribuir en concepte de drets de construcció, a raó de 1.000 PTA/m² i per planta edificada.

Queden expressament exclosos els arrendaments perpetus o de llarga durada, els censos emfitèutics, els arrendaments amb opció de compra, els "lisings", la cessió i les permutes d'usdefruit, de drets d'ús i de drets d'habitació, i altres figures jurídiques diferents a la de l'estricta arrendament; aquestes figures han de considerar-se a l'apartat B.

B) Els immobles que es construeixen per destinar-los a la venda han de contribuir a raó de 10.000 PTA/m² construïts quan la venda sigui total, en el cas de venda parcial han de contribuir a raó de 12.000 PTA/m² construïts.

C) El propietari o promotor que edifiqui per destinar l'edifici a explotació

pròpia o lloguer i que, amb autorització pertinent, vulgui procedir a la venda, haurà de satisfer l'import corresponent al preu vigent de "destinació venda" sense que se li retorni la quantitat pagada inicialment en concepte d'edifici destinat a lloguer.

D) Juntament amb els drets de construcció s'haurà de satisfer els imports corresponents als embrancaments de clavegueres i d'aigua potable, i això, en el moment de retirar l'autorització.

E) Si la construcció autoritzada no s'inicia dins el termini d'un any, comptat des de la data del decret de ratificació del Govern, els drets satisfets en concepte d'autorització per edificar" caducaran juntament amb l'autorització.

Tampoc no poden transferir-se per edificar en lloc diferent de l'autoritzat. Això no afecta els drets de connexió als serveis d'aigua potable i clavegueres, que hauran d'abonar la diferència de cotització entre el preu pagat en el dia de la seva autorització i la cotització vigent en aquest concepte.

F) Juntament amb els drets de construcció (edificació, aigua, clavegueres) s'hauran de satisfer els drets de rètol d'obra autoritzada, el qual serà subministrat pel Comú, i que té un cost de 33.000 PTA.

G) S'estableixen uns drets per una quantia de 22.000 PTA pel concepte de rètol d'obra menor.

H) Atès que els quarts mancomunats de la parròquia tenen un cànon per a les demandes d'edificació, s'estableix pel que fa al terme comunal el cànon següent:

A tota demanda de construcció en el terme comunal s'afectarà un cànon suplementari de 400 PTA/m².

I) Per sotmetre un avantprojecte a aprovació, s'ha de satisfer 100 PTA/m² amb un mínim de 10.000 PTA i un màxim de 150.000 PTA que seran descomptades posteriorment en cas que s'aprovi el projecte definitiu.

J) El dret de traspàs o cessió per qualsevol títol, d'una autorització d'edificació (sempre d'acord amb el projecte degudament aprovat en el seu moment), comporta el pagament, per part

de l'adquirent, d'un 20% del preu total satisfet en el seu moment, al Comú, per obtenir l'autorització. Si el traspàs o cessió de l'autorització d'edificació s'efectua un cop ja iniciats els treballs de construcció l'adquirent ha de satisfer:

Per la part ja construïda: el preu estimat en l'art. 6.2 de l'Ordinació tributària vigent en el moment en què es notifiqui al Comú el traspàs o la cessió de l'autorització d'edificació.

Per la part encara pendent de construir: un 20% del preu satisfet per l'autoritzat al Comú, en el seu moment.

Sense perjudici, en els dos casos, del que estipula l'art. 6.2 per al registre de terreny.

4.2. Delimitacions i peritatges

Per cada delimitació que efectui el Comú, a instància dels particulars que ho sol·licitin, els interessats han de liquidar una quota mínima de 15.000 PTA, més una part proporcional a aquesta quantitat que ha de fixar el Comú abans de practicar-se la delimitació, d'acord amb l'emplaçament del terreny.

4.3. Informes tècnics

El sol·licitant de qualsevol demanda que comporti la realització d'informes tècnics ha d'abonar la totalitat del cost d'aquests informes.

4.4. Drets d'obertura i d'exercici

Per als comerços, les indústries, els despatxos, les oficines de professions liberals i les activitats independents, el permís és d'un import de 44.000 PTA.

Tots els traspàsos (canvi de nom del titular o radicació) es consideren com una nova obertura, excepte en el cas d'herència per defunció del titular.

4.5. Sol·licituds

Totes les sol·licituds inscrites en el registre de sol·licituds del Comú comporten el pagament de 1.700 PTA, en concepte de despeses administratives; queden exceptuades d'aquest requisit les de caràcter extraordinari que oportunament determinarà el Comú.

4.6. Extracció de pedra

Tota persona o empresa interessada en l'extracció de pedra en llocs comu-

nals, ha de satisfer la quantitat de 610 PTA per m² de paret, d'acord amb el projecte autoritzat.

4.7. Terrasses de bar

Han de tributar a raó de 1.750 PTA/m² anyals i han de sol·licitar al Comú l'autorització corresponent, que caducarà al mes de desembre de l'any en curs.

4.8. Abocadors

Per l'abocament de runa a l'abocador comunal s'han de tributar 600 PTA/m³.

5. Activitats comercials

Els tributs basats en el nombre d'assalariats es calculen segons les dades a disposició del Comú.

5.1. Comerç

A) Comerços

Menys de 25 m²: 14.750 PTA

De 25 a 50 m²: 17.720 PTA

Més de 50 m²: 19.675 PTA

5.2. Import-export

Tarifa impositiva: 41.520 PTA

5.3. Magatzems

A) Els locals que no disposin de punt de venda a la parròquia, aparadors ni vitrines i siguin locals tancats, han de tributar 15.450 PTA.

5.4. Indústries en general

A) El criteri contributiu es fixa tenint en compte el nombre de treballadors d'una indústria.

B) Aplicació de la tarifa impositiva:

Han de tributar una quota base de 6.000 PTA més un complement de 2.500 PTA per empleat multiplicat per un coeficient d' 1,71.

5.5. Estacions de servei

A) Sense tenir en compte la seva radicació tributaran una quota base de 14.050 PTA més un complement de 9.175 PTA per cada sortidor.

B) Les estacions servei proveïdes de comerç de venda al públic, han de tributar de la manera següent:

D'una banda, pel que fa a l'estació servei en si mateixa (venda de carburants, rentar, etc.) segons les tarifes previstes en el present article.

D'altra banda, pel que fa referència al comerç de venda al públic, segons s'estipula a l'article corresponent a comerç.

5.6. Transportistes, excursions, transports públics, maquinària diversa, taxis

La seva tributació és de 5.000 PTA, més 6.500 PTA per cada vehicle que posseeixin, tot multiplicat per un coeficient d' 1,46.

5.7. Establiments bancaris

A) Cada establiment ha de tributar, sense tenir en compte la seva radicació i els metres quadrats d'explotació, la quota fixa impositiva de 3.215.000 PTA.

B) Prèvia a la implantació d'un caixer automàtic, caldrà presentar una sol·licitud, adjuntant un detall del seu indret d'ubicació. Només es podrà autoritzar a les entitats bancàries degudament establertes al Principat. Cada caixer automàtic ha de tributar a raó de 100.000 PTA anuals.

5.8. Immobiliàries, agències i gestories

Han de tributar una quota base de 10.000 PTA més un complement de 5.000 PTA per cada assalariat, multiplicat per un coeficient de 6,20.

5.9. Professions liberals i auxiliars

A) S'estableixen les categories següents:

A1: 27.000 PTA per titular (advocats, metges, dentistes, veterinaris, enginyers, arquitectes, arquitectes tècnics, analistes i altres titulacions similars).

A2: 19.500 PTA per titular (professors d'ensenyament privat, topògrafs, procuradors, agents d'assegurances i altres similars).

A3: 10.800 PTA per titular (llevadors, ATS i similars).

Amb el següent complement per cada una de les categories:

Per assalariat: 3.000 PTA

Tot multiplicat per un coeficient d' 1,41

5.10. Hoteleria

A) Hotels i residències.

Han de tributar el resultat de multiplicar el nombre d'habitacions pel preu de la pensió multiplicat per un coeficient de 0,75.

B) Aparthotels.

Han de tributar el resultat de multiplicar el nombre d'apartaments pel preu del lloguer multiplicat per un coeficient de 0,75.

5.11. Restaurants, bars, snacks, pubs, i salons de té

Sense tenir en compte la radicació han de tributar:

Menys de 25 m²: 20.550 PTA
De 25 a 50 m²: 29.500 PTA
Més de 50 m²: 34.585 PTA

5.12. Càmpings

A) S'estableixen dues categories, basades en la capacitat de tendes: la quota fixa és la següent:

C1: menys de 100 tendes: 22.500 PTA
C2: més de 100 tendes: 70.000 PTA

B) Aquells càmpings que, a més, explotin altres activitats com bar, restaurant, comerç, etc. cotitzen d'acord amb les tarifes estipulades, a la base proporcional calculada segons el temps d'obertura anyal.

6. Els tributs immobiliaris

6.1. Propietat de pisos i xalets

Han de tributar:

Per la primera propietat:

Fins a 150 m²: 15.000 PTA
De 151 a 300 m²: 100 PTA/m²
Més de 300 m²: 30.000 PTA

A partir de la segona propietat:

Fins a 150 m²: 5.000 PTA
De 151 a 300 m²: 34 PTA/m²
Més de 300 m²: 10.200 PTA

6.2. Adquisició de béns immobles

Totes les adquisicions de béns immobles (pisos, apartaments, xalets, bordes, magatzems, cases, edificacions en general, terrenys i solars) queden gravades per una contribució que ha de satisfer l'adquirent en sol·licitar la inscripció al Comú o bé a partir del moment en què aquesta corporació prengui coneixement de l'adquisició.

És d'obligat compliment, tant per al venedor com per al comprador, sol·licitar la inscripció en el registre del Comú de totes les transaccions que s'efectuïn en el terme de la parròquia d'Ordino. La liquidació de la contribució que comporta aquesta inscripció és preceptiva per continuar qualsevol tràmit relatiu al terreny o a l'edifici en qüestió.

Aquesta inscripció s'haurà d'efectuar en el termini d'un any a comptar de la data de la transacció; en cas contrari s'aplicarà un increment d'un 10% sobre l'import de l'operació per cada any que passi des de la transacció fins al moment de procedir al registre al Comú, sobre la contribució liquidable en el moment en què s'efectuarà la declaració.

La contribució a satisfer per l'adquisició de béns és l'estipulada per l'Ordinació general tributària vigent en el moment en què es realitzi la inscripció en els registres del Comú.

Les places d'estacionament cotitzaran sobre un mínim de 15 metres quadrats.

Pisos, apartaments, xalets, bordes, magatzems, cases i edificacions en general:

Per m² per planta edificada: 1.500 PTA
Terrenys i solars
Sobre la superfície del terreny per m²:
415 PTA

Tota adquisició efectuada amb anterioritat a l'any 1978 s'inscriurà en els registres del Comú a petició de l'adquirent sense haver de satisfer drets de registre, si acredita mitjançant escriptura pública l'any de la compra. En cas contrari queda afectada per l'art. 6.2.

Queden exemptes d'aquest tribut:

1. Les adquisicions a favor del Consell General, el Govern, els Comuns i els Quarts.

2. Les adquisicions derivades de la constitució, la dissolució o la liquidació dels règims econòmics matrimonials entre cònjuges, en que el beneficiari ha d'aportar la prova.

3. Les donacions entre consorts o persones físiques que tinguin un parentiu per consanguinitat en línia descendent o ascendent i col·lateral fins a tercer grau,

en que el beneficiari ha d'aportar la prova.

4. Les adquisicions derivades d'un títol mortis causa, en que el beneficiari ha d'aportar la prova.

6.3. Inquilinat

En cas que dues activitats comercials s'efectuïn en el mateix local es considera, a efectes tributaris, aquella que hagi de tributar una quantitat superior.

Els propietaris d'immobles arrendats han de tributar a raó de:

A) Per xalet: 16.800 PTA

B) Per pis o apartament: 7.000 PTA

C) Per magatzem:

Menys de 25 m²: 6.950 PTA
De 25 a 50 m²: 10.360 PTA
Més de 50 m²: 16.800 PTA

D) Per local comercial:

Menys de 25 m²: 10.225 PTA
De 25 a 50 m²: 15.270 PTA
Més de 50 m²: 25.190 PTA

E) Hotels i residències:

Per habitació: 2.690 PTA

7. Rètols publicitaris

A) Per cada rètol, comerços o indústries radicats a la parròquia, o instal·lat per agències de publicitat autoritzades per aquest Comú, es tributa a raó de 580 PTA per m² de superfície, amb una quantitat mínima de 2.885 PTA anyals per rètol.

B) Per cada rètol de comerços o indústries no radicats a la parròquia es tributa a raó de 700 PTA per m² de superfície amb una quantitat mínima de 5.800 PTA anyals per rètol.

C) Queden exceptuats tots els rètols comercials indicadors de l'establiment, sense publicitat, radicats al mateix establiment.

Casa Comuna d'Ordino, 16 de gener del 2001

Vistiplau
La cònsol menor
Bernadeta Gaspà Bringeret

La secretària general
Núria López Sellés

Parròquia d'Andorra la Vella

Edicte

El Comú d'Andorra la Vella, en la seva sessió de Junta de Govern que va tenir lloc el 28 de desembre de 2001 passat, va acordar convocar un *concurs* per a l'adquisició d'uns armaris i uns bancs per a l'Estadi Comunal.

Totes les empreses interessades a participar al concurs podran retirar tota la documentació corresponent, previ pagament de 1.000 PTA, al Departament de Servei Tècnic del Comú d'Andorra la Vella.

Les ofertes hauran de ser lliurades en sobre tancat i lacrat al Departament de Servei Tècnic del Comú d'Andorra la Vella, abans de les 17.30 hores del dia 19 de febrer de l'any 2001.

L'obertura de plecs s'efectuarà el dia 20 de febrer de l'any 2001, a les 13 hores a la secretaria del Comú d'Andorra la Vella.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 12 de gener del 2001

*La cònsol major
Conxita Mora Jordana*

Edicte

El Comú d'Andorra la Vella, en la seva sessió de Junta de Govern que va tenir lloc el 28 de desembre de 2000 passat, va acordar prorrogar l'edicte per a la contractació *d'un tècnic de manteniment* per a la piscina dels Serradells, per cobrir la vacant produïda.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són les següents:

- Nacionalitat preferentment andorrana
- Edat entre 20 i 40 anys
- Disponibilitat horària
- Tenir del carnet d'instal·lador elèctric
- Tenir coneixements de lampisteria i calefacció

Es valoraran els estudis complementaris o similar
Parlar correctament el català
Es valorarà experiència
Referències personals i professionals
Contractual
Període de prova d'un mes

Tota persona interessada a ocupar aquesta plaça haurà d'adreçar una sol·licitud manuscrita al Comú d'Andorra la Vella, acompanyada dels certificats de residència, mèdic i antecedents penals, de títol justificatiu, així com de fotocòpia del passaport i del seu *curriculum vitae*, abans del dia 16 de febrer a les 17.30 hores.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 12 de gener del 2001

*La cònsol major
Conxita Mora Jordana*

Avis

En aplicació dels articles 8 i 10 de la vigent Llei qualificada del Règim Electoral i del Referèndum, el Comú d'Andorra la Vella procedeix a publicar la Llista dels electors.

La persona que es consideri amb dret a votar i no estigui inscrita en aquesta llista podrà demanar la seva inscripció al Comú d'Andorra la Vella, dins el termini de 15 dies naturals, havent de formular aquesta petició per escrit, tot i aportant la documentació que cregui oportuna.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 16 de gener del 2001

*El cònsol menor
Carles Torralba Massip*

Edicte

El Comú d'Andorra la Vella, en la seva sessió de Junta de Govern que va tenir lloc el 18 de gener del 2001 passat, va acordar convocar un *concurs* per a l'adjudicació del subministrament de carburant de calefacció per als serveis del comú d'Andorra la Vella, per a l'any 2001.

Les empreses interessades a participar, poden adreçar-se al Departament de Secretaria de Casa Comuna, a partir del dia de la publicació del present Edicte, on els serà facilitat el plec de condicions i tota la informació necessària al respecte.

Les ofertes han d'ésser presentades en sobre clos a les oficines d'aquesta corporació, abans de les 17.30 hores del dia 19 de febrer de 2001.

L'obertura dels plecs s'efectuarà el dia 20 de febrer del 2001, a les 13.15 hores.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 18 de gener del 2001

*La cònsol major
Conxita Mora Jordana*

Edicte

El Comú d'Andorra la Vella, en la seva sessió de Junta de Govern que va tenir lloc el 18 de gener del 2001 passat, va acordar convocar un *concurs* per a l'adjudicació del subministrament de carburant de locomoció per als vehicles del Comú d'Andorra la Vella, per a l'any 2001.

Les empreses interessades a participar, poden adreçar-se al Departament de Secretaria de Casa Comuna, a partir del dia de la publicació del present Edicte, on els serà facilitat el plec de condicions i tota la informació necessària al respecte.

Les ofertes han d'ésser presentades en sobre clos a les oficines d'aquesta corporació, abans de les 17.30 hores del dia 19 de febrer de 2001.

L'obertura dels plecs s'efectuarà el dia 20 de febrer de 2001, a les 13 hores.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 18 de gener del 2001

*La cònsol major
Conxita Mora Jordana*

Parròquia de Sant Julià de Lòria

Avís

El proper dia 25 de gener del 2001, a les 19 hores, tindrà lloc a la Casa del Comú, la sessió ordinària del Comú, amb l'ordre del dia següent:

1. Lectura i, en el seu cas, aprovació de l'acta anterior
2. Informe de comissions
3. Aprovació de l'acta d'avui

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Casa Comuna de Sant Julià de Lòria, el dia 18 de gener del 2001

*El cònsol major
Joan Pujal Areny*

Parròquia d'Escaldes-Engordany

Correcció d'errata

Vist que s'han constatat alguns errors i omissions en la transcripció del Decret que modifica i ajusta les tarifes, els preus fets i les cotitzacions previstos a l'Ordinació general sobre contribucions, publicat al BOPA núm. 3, de data 10 de gener del 2001, es fa pública la correcció d'errata següent:

1. En l'article 2.3, apartat "a",

On diu

"Segon forat: 166.400 PTA (1.000 euros)"

"Tercer forat: 124.000 PTA (750,06 euros)"

Ha de dir

"Segon forat: 166.400 PTA (1.000,08 euros)"

"Tercer forat: 124.800 PTA (750,06 euros)"

2. En l'article 13.2, apartat "b",

On diu

"Titular persona jurídica 74.400 PTA (2.250,19 euros)"

Ha de dir

"Titular persona jurídica 374.400 PTA (2.250,19 euros)"

3. En l'article 13.8, apartats "a", "b" i "c", a la xifra formulada en PTA en cadascun dels apartats, cal afegir-hi l'equivalència en euros,

On diu

"240.822 PTA"

Ha de dir

"240.822 PTA (1.447,37 euros)"

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Escaldes-Engordany, Casa del Comú,
17 de gener del 2001

*Vist i plau
La cònsol major
Lydia Magallón Font*

*P. o. de la Junta de Govern
El secretari general*

Administració de Justícia

Notificació de resolucions

Edicte

del Tribunal de Corts

Per aquest edicte es fa saber que en la causa Núm. 86-5/99, el Tribunal de Corts ha dictat sentència en data 3 d'octubre del 2000, la part dispositiva de la qual diu així:

"Fallem: que hem d'absoldre i absoldem Joao Manuel da Silva del delictes d'introducció i tinença de moneda falsa per a destinar-la maliciosament a la seva expedició de que venia acusat, declarant-se d'ofici les despeses processals causades."

I als efectes de *notificació* Joao Manuel da Silva, actualment en parador desconegut, es publica aquest edicte a Andorra la Vella, l'11 de gener del 2001.

La Magistrada del Tribunal

La Secretària del Tribunal

Edicte

David Moynat Rossell, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, seguit entre les parts, respectivament agent i defenent, "Centre Hospitalari Andorrà" contra David Rigola Montes, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

"Decideix: Que estimant en part la demanda formulada pel Centre Hospitalari Andorrà, ha de condemnar i condemna al Sr. David Rigola Montes al pagament a aquell de la quantitat de vint-i-tres mil tres-cents vint (23.320) pessetes, majorada dels interessos legals meritats a comptar del dia vint de desembre de l'any passat fins que sigui íntegrament satisfeta, imposant al demandat les costes processals causades segons el que disposa el IV.- Considerant de la present resolució".

I als efectes de *notificació* al Sr. David Rigola Montes, veí que fou d'Encamp, avui d'ignorat parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

David Moynat Rossell, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, seguit entre les parts, respectivament agent i defenent, "Centre Hospitalari Andorrà" contra Joana Vera Calvelo, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

"Decideix: Que estimant en part la demanda formulada pel Centre Hospitalari Andorrà, ha de condemnar i condemna a la Sra. Joana Vera Calvelo al pagament a aquell de la quantitat de cinquanta-nou mil setanta-quatre (59.074) pessetes, majorada dels interessos legals meritats a comptar del dia vint de desembre de l'any passat fins que sigui íntegrament satisfeta, imposant a la defenent les costes processals causades segons el que disposa el IV.- Considerant de la present resolució".

I als efectes de *notificació* a la Sra. Joana Vera Calvelo, veïna que fou d'Encamp, avui d'ignorat parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

David Moynat Rossell, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, seguit entre les parts, respectivament agent i defenent, "Servei de Telecomunicacions d'Andorra" contra Deborah Anne González Knight, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

"Decideix: Que estimant en part la demanda formulada pel Servei de Telecomunicacions d'Andorra, ha de declarar i declara rescindit el contracte d'abonament telefònic celebrat als 20 de novembre de 1995 entre ambdós litigants, i ha de condemnar i condemna a la Sra. Deborah Anne González Knight, al pagament a aquell de la quantitat de seixanta-tres mil vuit-cents noranta-quatre (63.894) pessetes, més els interessos legals meritats des del dia vint de desembre de l'any passat fins que sigui íntegrament satisfeta, imposant-li les costes processals causades de conformitat amb el que preveu el darrer Considerant de la present resolució".

I als efectes de *notificació* a la Sra. Deborah Anne González Knight, veïna que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorat parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

David Moynat Rossell, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment ordinari, seguit entre les parts, respectivament agent i defenent, "Banca Privada d'Andorra, SL" contra el Sr. Jorge Company Genius i altra, ha recaigut la Sentència que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

"Decideix: Que estimant la demanda formulada per l'entitat "Banca Privada d'Andorra, SL" contra el Sr. Jorge Company Genius i altra, ha de condemnar i condemna solidàriament a aquests darrers a satis-

fer a l'entitat actora la quantitat de cinc milions tres-cents noranta-nou mil tres-cents vuitanta-nou (5.399.389) pessetes, incrementada amb els interessos i comissions bancàries pactats i meritats a partir del dia vint-i-sis de setembre de l'any passat -data de la última liquidació- i fins que sigui íntegrament satisfeta; imposant també de forma solidària als demandats les costes processals causades, incloent-hi els honoraris d'advocat i procurador de l'agent que seran acreditats en període d'execució de sentència”.

I als efectes de *notificació* al Sr. Jorge Company Genius, veí que fou de Canillo, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Antoni Duró Arajol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia i seguit entre parts respectivament agent i defenent, "Inmobiliària H.C., SA" contra Patricia Wanda Evangelista e Silva, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda de l'actora, ha de condemnar i condemnar a la Sra. Patricia Wanda Evangelista e Silva a pagar a la societat "Inmobiliària H.C., SA" l'import de 72.100 pessetes amb els interessos legals a comptar de cadascuna de les canviats, fent expressa imposició de costes a la part defenent, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador”.

I als efectes de *notificació* a Patricia Wanda Evangelista e Silva, veïna que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Antoni Duró Arajol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia i seguit entre parts respectivament agent i defenent, Servei de Telecomunicacions d'Andorra contra Rafael Pereira Dominguez, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda de l'actora, ha de condemnar i condemnar al Sr. Rafael Pereira Dominguez a pagar al Servei de Telecomunicacions d'Andorra, l'import de 73.385 pessetes, així com a retornar-li el telèfon que se li va entregar en el seu dia, i en defecte de retorn, a pagar el preu de reposició d'aquest telèfon prèvia acreditació del mateix en període d'execució de Sentència, fent expressa imposició de costes a la part defenent, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador, i desestimant les demés pretensions de la part agent”.

I als efectes de *notificació* a Rafael Pereira Dominguez, veí que fou d'Erts (La Massana), avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Antoni Duró Arajol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia i seguit entre parts respectivament agent i defenent, Servei de Telecomunicacions d'Andorra contra Dinis Augusto Moreira Pais, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda de l'actora, ha de condemnar i condem-

na al Sr. Dinis Augusto Moreira Pais a pagar al Servei de Telecomunicacions d'Andorra, l'import de 36.097 pessetes amb els interessos legals a partir de la data de contesta a la demanda, fent expressa imposició de costes a la part defenent, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador”.

I als efectes de *notificació* a Dinis Augusto Moreira Pais, veí que fou de La Massana, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Antoni Duró Arajol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia i seguit entre parts respectivament agent i defenent, Servei de Telecomunicacions d'Andorra contra Josep Vila Fernández, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda de l'actora, ha de condemnar i condemnar al Sr. Joan Vila Fernández a pagar al Servei de Telecomunicacions d'Andorra, l'import de 47.110 pessetes amb els interessos legals a comptar de la data en la qual hauria d'hagut de ser contestada la demanda, fent expressa imposició de costes a la part defenent, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador, i desestimant les demés pretensions de la part agent”.

I als efectes de *notificació* a Joan Vila Fernández, veí que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Antoni Duró Arajol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia i seguit entre parts respectivament agent i defenent, Servei de Telecomunicacions d'Andorra contra Veronique Denise Andrée Descamps, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda de l'actora, ha de condemnar i condemnar a la Sra. Veronique Denise Andrée Descamps a pagar al Servei de Telecomunicacions d'Andorra, l'import de 29.264 pessetes amb els interessos legals a comptar de la data de contesta a la demanda, fent expressa imposició de costes a la part defenent, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador”.

I als efectes de *notificació* a Veronique Denise Andrée Descamps, veí que fou del Pas de la Casa, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Jordi Junyer Ricart, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes del judici civil, tramitats pel procediment de mínima quantia, en demanda de reclamació de quantitat, seguit entre parts, agent i defenent, respectivament, “Agrupació Tabaquera, SL” contra Miquel Valverde Rodríguez, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que, reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda interposada per la societat “Agrupació Tabaquera, SL” contra el Sr. Miquel Valverde Rodríguez, dec condemnar i condemnar a aquest darrer a pagar a l'agent,

la quantitat de 100.202 pessetes, juntament amb els interessos legals meritats per la quantitat nominal de cadascuna de les quatre (4) lletres de canvi retornades impagades a comptar de la data del seu respectiu venciment, més les costes processals exclosos els honoraris d'advocat i de procurador”.

I als efectes de *notificació* al Sr. Miquel Valverde Rodríguez, veí que fou d'Erts (La Massana), avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Jordi Junyer Ricart, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes del judici civil tramitats pel procediment de mínima quantia, en demanda de reclamació de quantitat, seguit entre parts, agent i defenent, respectivament, “Ate, SA” contra Anna Cabaços Cerdeira, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que, reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant en part la demanda interposada per la societat “Ate, SA” contra la Sra. Anna Cabaços Cerdeira, dec condemnar i condemnar a aquesta darrera a pagar a l'agent, la quantitat de 74.250 pessetes, juntament amb l'interès legal a comptar del dia 21 d'octubre de 1999, més les costes processals exclosos els honoraris d'advocat i de procurador”.

I als efectes de *notificació* a la Sra. Anna Cabaços Cerdeira, veïna que fou de Santa Coloma, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Jordi Junyer Ricart, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes del judici civil, tramitat pel procediment de mínima quantia, en demanda de reclamació de quantitat, seguit entre parts, agent i defenent, respectivament, Clara Perez de la Cruz Ruiz contra Julieta Fernandez de Jesus, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant en part la demanda interposada per la Sra. Clara Perez de la Cruz Ruiz, titular del negoci “Garatge Salou” contra la Sra. Julieta Fernandez de Jesus, dec condemnar i condemnar a aquesta darrera a pagar a l'agent la quantitat de 154.548 pessetes, juntament amb l'interès legal a comptar del dia 7 de setembre del 2000, data de contesta a la demanda, més les costes processals exclosos els honoraris d'advocat i de procurador”.

I als efectes de *notificació* a la Sra. Julieta Fernandez de Jesus, veïna que fou d'aquestes Valls, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Jordi Junyer Ricart, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes del judici civil tramitat pel procediment de mínima quantia, en demanda de reclamació de quantitat, seguit entre parts, agent i defenent respectivament, “Centre Hospitalari Andorra” contra el Sr. Cristiano Vilarinho Vieira, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant en part la demanda interposada pel Centre Hospita-

lari Andorrà contra el Sr. Cristiano Vilarinho Vieira, dec condemnar i condemnar a aquest darrer a pagar a l'agent, la quantitat de 28.000 pessetes, juntament amb l'interès legal a comptar del dia 27 de juliol del 2000, més les costes processals exclosos els honoraris d'advocat i de procurador”.

I als efectes de *notificació* a Cristiano Vilarinho Vieira, veí que fou d'Escaldes-Engordany, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, en reclamació de quantitat, seguit entre les parts, respectivament, agent i defenent, Servei de Telecomunicacions d'Andorra contra Ramona Sadurní Tetas i Elena Sambola Sadurní, ha recaigut la sentència en rebel·lia que, reproduïda en part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que donant lloc parcialment a la demanda formulada en data 4 de setembre del 2000 per la procuradora Sra. Carme Solà Molero, actuant en nom i representació del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, contra les Sres. Ramona Sadurní Tetas i Elena Sambola Sadurní, ha de declarar i declara rescindit el contracte telefònic subscrit en data 7 de març de 1997 (i corresponent al número 864 916) a partir del 5 de juny de 1998, i condemnar solidàriament les defenents a pagar-li l'import de setanta-tres mil nou-cents quaranta-set pessetes (73.947 PTA), i al pagament de les despeses processals causades, en els termes que ho refereix el darrer Considerant”.

I als efectes de *notificació* a les Sres. Ramona Sadurní Tetas i Elena Sambola Sadurní, veïnes que foren d'Andorra la Vella, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, en reclamació de quantitat, seguit entre les parts, respectivament, agent i defenent, Servei de Telecomunicacions d'Andorra contra Francisco Inacio Mendes, ha recaigut la sentència en rebel·lia que, reproduïda en part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que donant lloc a la demanda formulada en data 21 de setembre del 2000 per la procuradora Sra. Carme Solà Molero, actuant en nom i representació del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, contra el Sr. Francisco Inacio Mendes, ha de declarar i declara rescindit el contracte telefònic subscrit en data 19 de juny de 1997 (i corresponent al número 327 639) a partir del 25 de setembre de 1998, i condemnar el defenent a pagar-li l'import de setanta-una mil nou-cents cinquanta-set Pessetes (71.957 PTA), més altres setanta-cinc francs francesos (75 FF), i al pagament de les despeses processals causades, en els termes que ho refereix el darrer Considerant”.

I als efectes de *notificació* al Sr. Francisco Inacio Mendes, veí que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, en reclamació de quantitat, seguit entre les parts, respectivament, agent i defenent, Servei de Telecomunicacions d'Andorra contra Béatrice Floch, ha recaigut la sentència en rebel·lia que, reproduïda en part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que donant lloc parcialment a la demanda formulada en data 25 de setembre del 2000 per la procuradora Sra. Carme Solà Molero, actuant en nom i representació del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, contra la Sra. Béatrice Floch, ha de declarar i declara rescindit el contracte telefònic subscrit en data 1 d'abril de 1998 (i corresponent al número 331 240) a partir del 4 de juny de 1999, i condemnar la defenent a pagar-li l'import de setanta-set mil cent vuitanta-quatre pessetes (77.184 PTA), i al pagament de les despeses processals causades, en els termes que ho refereix el darrer Considerant”.

I als efectes de *notificació* a la Sra. Béatrice Floch, veïna que fou del Pas de la Casa, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en data d'avui en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, en reclamació de quantitat, seguit entre les parts, respectivament, agent i defenent, “Cisa Servei, SL” contra Lluís Marin Fernández, ha recaigut la sentència en rebel·lia que, reproduïda en part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que donant lloc parcialment a la demanda formulada en data 14 de setembre del 2000 per la procuradora Sra. Marie France Cuberes Call, actuant en nom i representació de la societat “Cisa Servei, SL”, contra el Sr. Lluís Marin

Fernández, ha de condemnar i condemnar a aquest darrer a pagar-li l'import de cent trenta-sis mil dotze pessetes (136.012 PTA), import alçat dels interessos legals a comptar del 14 de desembre del 2000, més les despeses i interessos que resultin acreditats en període d'execució de Sentència segons disposa el Considerant IV, i al pagament de les costes processals en els termes que ho refereix el darrer Considerant”.

I als efectes de *notificació* al Sr. Lluís Marin Fernández, veí que foren d'Erts (La Massana), avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretària

Avis

En compliment d'allò que disposen els articles 43 i 25 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal, es fa públic que el Sr. Jesús Jimenez Naudi actuant en nom i representació del Sr. Marcel Claudiu Olteanu ha presentat escrit de demanda davant de la Batllia d'Andorra Secció Administrativa contra la resolució núm. 5725/2000 de data 22-11-2000, adoptada pel M.I. Govern d'Andorra, confirmant la decisió d'expulsió de l'agent del territori nacional de data 24-08-2000.

L'expedient s'ha repertoriat amb el número AD-002-1/2001.

Per Providència de data d'avui aquesta Batllia ha decidit admetre a tràmit la demanda jurisdiccional.

Atenent a allò que estableixen els referits articles, el present Avis serveix d'emplaçament a les persones que tinguin interès directe i legítim en l'objecte del judici a fi que puguin presentar-se com a adherents en el procediment.

Andorra la Vella, 15 de gener del 2001

El Batlle Ponent
Pere Pastor Vilanova

La Secretària
Clàudia Arias Alis

Avis

En compliment d'allò que disposen els articles 43 i 25 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal, es fa públic que el Sr. Jesús Jimenez Naudi actuant en nom i representació del Sr. Wolfgang Rabe ha presentat escrit de demanda davant de la Batllia d'Andorra Secció Administrativa contra la resolució núm. 5724/2000 de data 22-11-2000, adoptada pel M.I. Govern d'Andorra, confirmant la decisió d'expulsió de l'agent del territori nacional de data 24-08-2000.

L'expedient s'ha repertoriat amb el número AD-001-2/2001.

Per Providència de data d'avui aquesta Batllia ha decidit admetre a tràmit la demanda jurisdiccional.

Atenent a allò que estableixen els referits articles, el present Avis serveix d'emplaçament a les persones que tinguin interès directe i legítim en l'objecte del judici a fi que puguin presentar-se com a adherents en el procediment.

Andorra la Vella, 15 de gener del 2001

El Batlle Ponent
Antoni Fiñana Pifarré

La Secretària
Clàudia Arias Alis

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, i seguits entre parts respectivament agent i defenent, Centre Hospitalari Andorrà contra Ricardo Fortes Fernández, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda formulada pel Centre Hospitalari Andorrà contra el Sr. Ricardo Fortes Fernández, dec condemnar i condemno el defenent a pagar a l'agent la suma de 53.476 pessetes, més els interessos legals des del 10 de novembre del 2000, més les costes judicials, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador”.

I als efectes de *notificació* a Ricardo Fortes Fernández, veí que fou d'Escaldes-Engordany, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, setze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretària

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, i seguits entre parts respectivament agent i defenent, Centre Comercial Andorrà, SA, contra Griselda López Melero, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda formulada pel Centre Comercial Andorrà, SA, contra la Sra. Griselda López Melero, dec condemnar i condemno la defenent a pagar a l'agent la suma de 137.653 pessetes, més els interessos legals des del 15 de desembre del 2000, més les despeses judicials, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador”.

I als efectes de *notificació* a Griselda López Melero, veïna que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorant parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, setze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretària

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, i seguits entre parts respectivament agent i defenent, Centre Hospitalari Andorrà contra Anna de Sousa Antunes dos Santos, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

gut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda formulada pel Centre Hospitalari Andorrà contra la Sra. Anna de Sousa Antunes dos Santos, dec condemnar i condemno la defenent a pagar a l'agent la suma de 38.319 pessetes, més els interessos legals des del 20 d'octubre del 2000, més les costes judicials, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador”.

I als efectes de *notificació* a Anna de Sousa Antunes dos Santos, veïna que fou d'Escaldes-Engordany, avui d'ignorat parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, setze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretària

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en els autes tramitats pel procediment de mínima quantia, i seguits entre parts respectivament agent i defenent, Centre Comercial Andorrà, SA, contra Juanita Garcia Duzon, ha recaigut la Sentència en rebel·lia que reproduïda en la part dispositiva, diu així:

“Decideix: Que estimant la demanda formulada pel Centre Comercial Andorrà, SA, contra la Sra. Juanita Garcia Duzon, dec condemnar i condemno la defenent a pagar a l'agent la suma de 50.427 pessetes, més els interessos legals des del 15 de desembre del 2000, més les despeses judicials, exclosos honoraris d'Advocat i de Procurador”.

I als efectes de *notificació* a Juanita Garcia Duzon, veïna que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorat parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, setze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretària

Citacions

Edicte

del Tribunal de Corts

Per aquest edicte *se cita* Maria-Immaculada Sánchez Martín, de nacionalitat espanyola, nascuda el dia 19 de setembre de 1963 a Gajates-Salamanca (Espanya), filla de Salvino i d'Anna, soltera, del comerç, i actualment en parador desconegut al Principat, perquè comparegui com a testimoni a l'acte del judici oral de la causa núm. 201-3/96, seguida pel presumpte delictes major de robatori amb l'agreujaent específica de port d'arma real o simulada, que se celebrarà el proper dia 21 de febrer d'enguany, a les 12.10 hores, a la Seu de la Justícia (Av. Tarragona, núm. 62, planta baixa, d'Andorra la Vella).

Andorra la Vella, 12 de gener del 2001

La Magistrada del Tribunal

La secretària

Edicte

del Tribunal de Corts

Per aquest edicte *se cita* José Antonio Teran Herrera, de nacionalitat espanyola, nascut el dia 30 de març de 1966 a Torrelavega-Cantàbria (Espanya), fill de de Francesc-Xavier i de Josepa, i actualment en parador desconegut al Principat; i Abel de Jesús Ribeiro de Almeida, de nacionalitat portuguesa, nascut el dia 22 d'octubre de 1955 a Vila Franca (Portugal), fill de Manuel i de Maria, casat, empleat, i actualment en parador desconegut al Principat, perquè compareguin com a testimonis a l'acte del judici oral de la causa núm. 209-3/97, seguida pels presumptes delictes majors continuats d'estafa i falsedat en document privat, que se celebrarà el proper dia 22 de febrer d'enguany, a les 17 hores, a la Seu de la Justícia (Av. Tarragona, núm. 62, planta baixa, d'Andorra la Vella).

Andorra la Vella, 16 de gener del 2001

La Magistrada del Tribunal

La secretària

Edicte

David Moynat Rossell, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que per Aute de data 20 de novembre del 2000, pronunciat per compte i risc de la societat "Automòbils Pyrénées, SA", he decretat embargament preventiu sobre béns del Sr. Juan Miguel Fajardo Talavera, i que pel present *se'l cita i emplaça* per tal que el proper dia 14 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per escoltar la demanda que presentarà l'actora, amb l'advertència que si no compareix es seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i se li escauran les conseqüències legals que corresponguin.

I als efectes de notificació al Sr. Juan Miguel Fajardo Talavera, veí que fou de Santa Coloma, avui d'ignorat parador, es publica aquest Edicte.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

Jordi Junyer Ricart, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en la instrucció de les diligències prèvies núm. DP-603-5/00 que se segueixen per presumptes lesions doloses i amenaces de mort, *cita i emplaça* a Sabino Gerardi, nascut el dia 16 de maig de 1972 a Saint Chamond (França), fill de Nicole i Rosa, de nacionalitat francesa, veí que fou del Principat d'Andorra, Hotel Rutllan, cambra núm. 6, La Massana, i avui de domicili desconegut, perquè comparegui personalment a la Batllia en dia i hora hàbils, per la pràctica d'una diligència judicial, en qualitat d'inculpat, assabentant-lo que pot comparèixer assistit de lletrat, amb l'advertència que de

no fer-ho li pararan les responsabilitats que en dret hi hagi lloc.

Andorra la Vella, el dia deu de gener de dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

Jordi Junyer Ricart, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en la instrucció de les Diligències Prèvies núm. DP 404-5/99, seguides per una presumpta imprudència amb resultat de danys, *cito i emplaço* al Representant Legal de la societat mercantil espanyola "Aislamientos Barbara, SL", de domicili desconegut, perquè comparegui personalment a la Batllia en dia i hora hàbils, per la pràctica d'una diligència judicial, en qualitat de responsable civil subsidiari amb l'advertència que de no fer-ho li pararan les responsabilitats que en dret hi hagi lloc.

Andorra la Vella, el dia deu de gener de dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

Antoni Duró Arajol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la Sra. M. Manuela de Sousa Pontes, *se cita* el Sr. Antonio Jesús Ruiz Indart, veí que fou d'Encamp, avui d'ignorant parador, per a que el proper dia 14 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir al judici de proves assenyalat per a aquella data, amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

Jordi Junyer Ricart, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que no havent comparegut el Sr. David Pallares Parejo, malgrat haver estat degudament citat per Edictes per escoltar la demanda presentada per l'entitat Banc Agricol i Comercial d'Andorra, SA, *se cita* el Sr. David Pallares Parejo, veí que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorant parador, per a que el proper dia 15 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir al judici de proves assenyalat per a aquella data, amb les proves que cregui convenients i amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Meritxell Picart Sánchez, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la representació processal del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, *se cita* el Sr. Enrique Goldin, veí que fou de La Massana, avui d'ignorant parador, per a que el proper dia 14 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir a l'acte de judici, en el

curs del qual haurà de contestar la demanda presentada per l'actora (còpia de la qual es troba a la seva disposició a la Batllia) i proposar els mitjans de prova de que pretengui valer-se, amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Meritxell Picart Sánchez, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la representació processal del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, *se cita* el Sr. Rui Manuel Meira Couto, veí que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorant parador, per a que el proper dia 14 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir a l'acte de judici, en el curs del qual haurà de contestar la demanda presentada per l'actora (còpia de la qual es troba a la seva disposició a la Batllia) i proposar els mitjans de prova de que pretengui valer-se, amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Antoni Duró Arajol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la representació processal del Centre Hospitalari Andorrà, *se cita* el Sr. Arnaud Aurifeille, veí que fou d'Encamp, avui d'ignorat parador, per a que el proper dia 14 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir a l'acte de judici, en el curs del qual haurà de contestar la demanda presentada per l'actora (còpia de la qual es troba a la seva disposició a la Batllia) i proposar els mitjans de prova de que pretengui valer-se, amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

Cristina Bea Rebés, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la Sra. Maria Alzira Carvalho Dias, *se cita* el Sr. Manuel Avelino Alfarela Pereira, veí que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorat parador, per a que el proper dia 15 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir al judici de proves assenyalat per a aquella data, amb les proves que cregui convenients i amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, dotze de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la Comunitat de Propietaris de l'Edifici "La Residence", *se cita* el Sr. Patrick Escourbiac, veí que fou del Pas de la Casa, avui d'ignorat parador, per a que el proper dia 15 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per escoltar la demanda que presentarà l'actora, amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, dotze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la representació processal del Sr. Antonio Romero Muñoz, titular del negoci "Altior", *se cita* els Srs. Domingos Maciel da Cunha i Anna Belen Flores Pérez, veïns que foren del Pas de la Casa, avui d'ignorat parador, per a que el proper dia 16 de febrer del 2001 a les 10 hores, compareguin personalment o per mitjà de procurador andorrà que els representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per tal de contestar la demanda presentada per la representació processal del Sr. Antonio Romero Muñoz (còpia de la qual es troba a la

seva disposició a la Batllia), amb l'advertència que si no compareixen se'ls hi seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, quinze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la representació processal d'Electrodomèstics Martínez, SL, *se cita* la Sra. M. Carme Fernández Rodríguez, veïna que fou d'Andorra la Vella, avui d'ignorat parador, per a que el proper dia 16 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que la representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir a l'acte de judici, en el curs del qual haurà de contestar la demanda presentada per l'actora (còpia de la qual es troba a la seva disposició a la Batllia) i proposar els mitjans de prova de que pretengui valer-se, amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, quinze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Anna Estragués Armengol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la representació processal del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, *se cita* el Sr. Djamel Boudriat, veí que fou d'Escaldes-Engordany, avui d'ignorat parador, per a que el

proper dia 16 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir a l'acte de judici, en el curs del qual haurà de contestar la demanda presentada per l'actora (còpia de la qual es troba a la seva disposició a la Batllia) i proposar els mitjans de prova de que pretengui valer-se, amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, quinze de gener del dos mil u

El Batlle
La Secretaria

Edicte

Anna Estragués Armengol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la representació processal de l'entitat Banca Mora, SA, *se cita* els Srs. Pau Hernández Montes i Marina Colledemont Casademont, veïns que foren de Sant Julià de Lòria, avui d'ignorat parador, per a que el proper dia 16 de febrer del 2001 a les 10 hores, compareguin personalment o per mitjà de procurador andorrà que els representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per escoltar la demanda que presentarà l'actora amb l'advertència que si no compareixen se'ls hi seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, quinze de gener del dos mil u

El Batlle
La Secretaria

Edicte

Antoni Fiñana Pifarré, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la representació processal de la societat "Cisa, SL, *se cita* el Sr. Clemente Jorge Colas Salvador, veí que fou d'Arinsal (La Massana), avui d'ignorat parador, per a que el proper dia 16 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per escoltar la demanda que presentarà l'actora amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, quinze de gener del dos mil u

El Batlle
La Secretaria

Edicte

Antoni Fiñana Pifarré, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que a instància de la Sra. Cristel Pereira, *se cita* el Sr. Antoni Jesús Ruiz Indart, veí que fou d'Encamp, avui d'ignorat parador, per a que el proper dia 23 de febrer del 2001 a les 10 hores, comparegui personalment o per mitjà de procurador andorrà que el representi legalment a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella, per assistir al judici de proves, amb l'advertència que si no compareix se li seguirà el judici en rebel·lia sense nova citació i s'escauran les conseqüències legals que corresponguin.

Andorra la Vella, quinze de gener del dos mil u

El Batlle
La Secretaria

Altres anuncis judicials

Edicte

Pere Pastor Vilanova, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en període d'execució de la Sentència recaiguda en els autes del judici civil, instats per la representació processal de la societat "Giltor, SA" contra el Sr. Vicens Molina Valls, he acordat la venda en *pública subhasta* de divers material electrònic i objectes varis que es troben dipositats a l'Apartament número 412 de l'edifici Giltor, ubicat a l'av. del Pessebre, núm. 34-36, d'Escaldes-Engordany.

L'esmentada subhasta tindrà lloc el proper dia 12 de febrer del 2001 a les 12 hores, a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella.

El preu de sortida serà de 169.450 pessetes amb dites de 10.000 pessetes. Els béns subhastats s'adjudicaran al licitador més dient d'entre els que hi concorreran. El pagament s'haurà d'efectuar al comptat en aquell mateix acte.

Per a qualsevol informació els interessats poden adreçar-se a la Batllia, telèfon 870 730.

Tot el que es fa públic per a general coneixement.

Andorra la Vella, nou de gener del dos mil u

El Batlle
La Secretaria

Edicte

Cristina Bea Rebés, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en període d'execució de la sentència recaiguda en els autes del judici civil abreujat, promoguts per la Societat Andocars, SA, contra el Sr. Rafael López

Sánchez, he acordat la venda en *segona pública subhasta* del vehicle marca Peugeot 309, GT, matrícula AND 51.761, pel preu de sortida de 55.000 pessetes amb dites de 5.000 pessetes, el quin es troba dipositat al Garatge Internacional d'Andorra la Vella.

L'esmentada subhasta tindrà lloc el proper dia 12 de febrer del 2001 a les 10 hores a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Avinguda Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella.

El bé subhastat s'adjudicarà al licitador més dient d'entre els que hi concorreran. El pagament s'haurà d'efectuar al comptat i en aquell mateix acte.

Per a qualsevol informació els interessats poden adreçar-se a la Batllia d'Andorra, telèfon: 870.730.

Tot el que es fa públic per a general coneixement.

Andorra la Vella, deu de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Edicte

Antoni Duró Arajol, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en període d'execució de la Sentència de data 23 de març del 2000, esdevinguda ferma, recaiguda en els autes del judici civil, tramitats per l'entitat Banc Agricol i Comercial d'Andorra, SA, contra Xavier Tapias Gancedo, he acordat la venda en *tercera pública subhasta* del vehicle marca Opel, model Vectra 2000, 16V, 4x4, matrícula AND A2177, i que es troba dipositat a l'Aparcament "Els Serradells", Crta. de la Comella, d'Andorra la Vella.

L'esmentada subhasta tindrà lloc el proper dia 12 de febrer del 2001 a les 10 hores, en el lloc esmentat.

El preu de sortida serà de 48.000 pessetes, amb dites de 5.000 pessetes. El bé subhastat s'adjudicarà al licitador més dient d'entre els que hi concorreran. El

pagament s'haurà d'efectuar al comptat en aquell mateix acte.

Per a qualsevol informació els interessats poden adreçar-se a la Batllia, telèfon 870 730.

Tot el que es fa públic per a general coneixement.

Andorra la Vella, onze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Jordi Junyer Ricart, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en període d'execució de la transacció judicial signada entre la representació processal de Banc Internacional d'Andorra, SA, i el Sr. Carlos Martin Ferrera, he acordat la venda en *tercera pública subhasta* del vehicle marca Peugeot 306, matrícula AND C5674, el quin es troba dipositat a l'Aparcament Comunal Els Serradells, Carretera de la Comella, d'Andorra la Vella.

L'esmentada subhasta tindrà lloc el proper dia 22 de febrer del 2001 a les 10 hores a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Avinguda Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella.

El preu de sortida serà de 570.000 pessetes amb dites de 30.000 pessetes.

El bé subhastat s'adjudicarà al licitador més dient d'entre els que hi concorreran. El pagament s'haurà d'efectuar al comptat i en aquell mateix acte.

Per a qualsevol informació els interessats poden adreçar-se a la Batllia d'Andorra, telèfon: 870.730.

Tot el que es fa públic per a general coneixement.

Andorra la Vella, dotze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Meritxell Picart Sánchez, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que en període d'execució de la Sentència recaiguda en els autes del judici civil, instats per la societat "Savand, SA" contra el Sr. Jesús Escudero Benítez, he acordat la venda *pública subhasta* del vehicle marca Jeep 4x4, model Wrangler, matrícula AND C9091, el quin es troba dipositat al Parking La Ribalta, Box S-218 o S-118 de l'Av. Santa Coloma, núm. 62 d'Andorra la Vella.

L'esmentada subhasta tindrà lloc el proper dia 20 de febrer del 2001 a les 11 hores a la Cúria de la Batllia d'Andorra, Av. Tarragona, núm. 62, d'Andorra la Vella.

El preu de sortida serà de 1.400.000 pessetes amb dites de 75.000 pessetes.

El bé subhastat s'adjudicarà al licitador més dient d'entre els que hi concorreran. El pagament s'haurà d'efectuar al comptat i en aquell mateix acte.

Per a qualsevol informació els interessats poden adreçar-se a la Batllia d'Andorra, telèfon 870 730.

Tot el que es fa públic per a general coneixement.

Andorra la Vella, dotze de gener del dos mil u

El Batlle

La Secretaria

Edicte

Cristina Bea Rebés, Batlle del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que es convoca tots els creditors de la cessació general de pagaments dels Srs. Jaume Condo Vives, Joana Gil Cabrera i Manuel Berna Márquez, i Establiments Carrefour i Residència Catalana, a l'Assemblea de Creditors que tindrà lloc el proper dia 19 de febrer del 2001 a les 11 hores, a les dependències de la Batllia d'Andorra, Avda. Tarragona, núm. 62,

d'Andorra la Vella, amb l'ordre del dia següent:

1. Recompte dels creditors presents;
2. Exposició de la gestió portada a terme per l'Administrador Judicial i rendició de comptes;
3. Aprovació, si escau, dels comptes i de la gestió.
4. Repartiment, entre tots els creditors del percentatge escaient del seu crèdit, comprovat i admès.
5. Clausura.

Tot el que fa públic per a general coneixement i als efectes oportuns.

Andorra la Vella, quinze de gener del dos mil u

El Batlle

El Secretari

Registre Civil

Edictes

Edicte

Maria Àngels Moreno Aguirre, registradora titular de l'Estat Civil del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que al Registre Civil es formalitza expedient previ a la celebració del *matrimoni civil*, a la parròquia d'Encamp, entre:

Eduardo Camacho Hugue, fill d'Eduardo i d'Enriqueta, divorciat, nascut a El Vendrell, Tarragona, Espanya, el 30 de setembre de 1962, de nacionalitat espanyola, titular del passaport núm. 39.665.564, resident a Encamp, amb domicili a l'av. de la Bartra, Ed. Bartra II, 2-2, i,

Maria Begoña Garcia Garcia, filla d'Andrés i de Maria Encarnación, soltera, nascuda a Eibar, Guipuzcoa, Espanya, el 5 de juliol de 1966, de nacionalitat espanyola, titular del passaport núm. 501143, resident a Encamp, amb domicili a l'av. de la Bartra, Ed. Bartra II, 2-2.

Fet que es fa públic a fi que les persones interessades puguin comparèixer al Registre Civil, per manifestar les eventuais denúncies d'impediments o oposicions que creguin convenients, dins del termini dels deu dies hàbils posteriors a la data de publicació d'aquest edicte.

Andorra la Vella, 16 de gener del 2001

Maria Àngels Moreno Aguirre
Registradora titular de l'Estat Civil

Edicte

Maria Àngels Moreno Aguirre, registradora titular de l'Estat Civil del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que al Registre Civil es formalitza expedient previ a la celebració del *matrimoni civil*, a la parròquia d'Andorra la Vella, entre:

Lluís Canals Canudas, fill de Lluís i de Montserrat, solter, nascut a Berga, Barcelona, Espanya, el 3 d'abril de 1974, de nacionalitat espanyola, titular del document nacional d'identitat núm. 77741102-K, resident a Berga, Barcelona, amb domicili al passeig les Estasselles, 47, 1, i,

Magdalena Soler López, filla de Jerónimo i d'Orfelina, soltera, nascuda a Rocafort i Vilumara, Barcelona, Espanya, el 30 d'octubre de 1974, de nacionalitat espanyola, titular del document nacional d'identitat núm. 39360821-R, resident a Andorra la Vella, amb domicili al carrer l'Alzinaret, 22, 3-1.

Fet que es fa públic a fi que les persones interessades puguin comparèixer al Registre Civil, per manifestar les eventuais denúncies d'impediments o oposicions que creguin convenients, dins del termini dels deu dies hàbils posteriors a la data de publicació d'aquest edicte.

Andorra la Vella, 16 de gener del 2001

Maria Àngels Moreno Aguirre
Registradora titular de l'Estat Civil

Edicte

Maria Àngels Moreno Aguirre, registradora titular de l'Estat Civil del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que al Registre Civil es formalitza expedient previ a la celebració del *matrimoni civil*, a la parròquia d'Andorra la Vella, entre:

Luis Moreno Jurado, fill de Luis i de Francisca, divorciat, nascut a Almeria, Espanya, el 16 de juliol de 1947, de nacionalitat espanyola, titular del passaport núm. 8000256, resident a Andorra la Vella, amb domicili a l'av. Santa Coloma, 18, àtic C i,

Izabel Tereza Pereira, filla de Mateus Isaias i de Sebastiana, soltera, nascuda a Anápolis-Go, Brasil, el 2 de maig de 1973, de nacionalitat brasilera, titular del passaport núm. C G036326, resident a Andorra la Vella, amb domicili a l'av. Santa Coloma, 18, àtic C.

Fet que es fa públic a fi que les persones interessades puguin comparèixer al Registre Civil, per manifestar les eventuais denúncies d'impediments o oposicions que creguin convenients, dins del termini dels deu dies hàbils posteriors a la data de publicació d'aquest edicte.

Andorra la Vella, 16 de gener del 2001

Maria Àngels Moreno Aguirre
Registradora titular de l'Estat Civil

Edicte

Maria Àngels Moreno Aguirre, registradora titular de l'Estat Civil del Principat d'Andorra,

Faig saber

Que al Registre Civil es formalitza expedient previ a la celebració del *matrimoni civil*, a la parròquia d'Andorra la Vella, entre:

Josep Antoni Pradas Martín, fill de José i de Maria Pilar, divorciat, nascut a València, Espanya, el 4 de febrer de 1963, de nacionalitat andorrana, titular del passaport núm. 22984, resident a Andorra la Vella, amb domicili al carrer Ciutat de Valls, 22, 3-2, i,

Christel Alice Marguerite Preseau, filla d'Alain René Paul i de Yvonne Edmonde, soltera, nascuda a Paris, França, el 13 de desembre de 1964, de nacionalitat francesa, titular del document nacional d'identitat núm. XJ45435, resident a Andorra la Vella, amb domicili al carrer Ciutat de Valls, 22, 3-2.

Fet que es fa públic a fi que les persones interessades puguin comparèixer al Registre Civil, per manifestar les eventuais denúncies d'impediments o oposicions que creguin convenients, dins del termini dels deu dies hàbils posteriors a la data de publicació d'aquest edicte.

Andorra la Vella, 16 de gener del 2001

Maria Àngels Moreno Aguirre
Registradora titular de l'Estat Civil

Altres edictes i anuncis oficials

Centre Hospitalari Andorrà

Edicte

El Centre Hospitalari Andorrà vol procedir a la *contractació d'un/a infermer/a*, per a l'àrea de bloc quirúrgic de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Les condicions demanades per a l'atribució d'aquesta plaça són:

Diplomatura en infermeria
 Nacionalitat preferentment andorrana
 Experiència pràctica mínima de 2 any en l'àrea quirúrgica
 Català parlat i escrit

Es valorarà:

Nivell B de català

Castellà o francès parlats i escrits

Capacitat de treball en equip

S'ofereix:

Dedicació: 40 hores setmanals

Formació continuada

Contracte d'un any tàcitament renovable

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud manuscrita, *curriculum vitae* i títols compulsats al Centre Hospitalari Andorrà, Servei de Recursos Humans, (c. dels Escalls, s/n, Escaldes-Engordany) dins el termini màxim de 15 dies a partir de la data de publicació d'aquest edicte al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, comptats segons el que disposa l'article 131 del Codi de l'Administració.

Escaldes-Engordany, 15 de gener del 2001

Josep Romagosa Massana
 Director gerent

Comissió N. Andorrana per a la UNESCO

Avis

La Comissió Nacional Andorrana per a la UNESCO comunica que l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) vol procedir a la *contractació d'un/a especialista de biblioteques i de la informació per a la Unitat de catalogació i de recerca de la informació* a la seu de la UNESCO a París. L'Organització té interès que hi hagi candidatures femenines, i també candidatures que procedeixin dels estats membres poc o gens representats, com és el cas d'Andorra.

Càrrec: especialista de biblioteques i de la informació per a la Unitat de catalogació i de recerca de la informació a la seu de la UNESCO a París.

Titulació requerida: diploma universitari en biblioteconomia/informàtica.

Experiència: en catalogació, en indexació i de la recerca documental en una biblioteca o un centre de documentació, i coneixements d'un editor html. Es valorarà experiència en la presentació d'informacions a Internet.

Informàtica: coneixements de microinformàtica.

Llengües: domini excel·lent del francès o de l'anglès i bons coneixements de l'altra llengua.

Data límit de presentació de candidatures: 18 de febrer del 2001.

Referència: DIT-036

Per a més informació, les persones interessades poden dirigir-se a la Comissió Nacional Andorrana per a la UNESCO, Centre social i recreatiu d'Escaldes, av. Fiter i Rossell, 71, 2n pis, Escaldes-Engordany. Telèfon 825 700, fax 861 911, e-mail: cnau.unesco@andorra.ad.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Escaldes-Engordany, 12 de gener del 2001

Comissió Nacional Andorrana per a la UNESCO

Avis

La Comissió Nacional Andorrana per a la UNESCO comunica que l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) vol procedir a la *contractació d'un/a redactor/a en cap* per a l'oficina de periòdics mensuals a la seu de la UNESCO a París. L'Organització té interès que hi hagi candidatures femenines, i també candidatures que procedeixin dels estats membres poc o gens representats com és el cas d'Andorra.

Càrrec: redactor/a en cap per a l'oficina de periòdics mensuals a la seu de la UNESCO a París.

Titulació requerida: diploma d'estudis superiors, adquirit preferentment en un altre camp que el del periodisme.

Experiència: un mínim de deu anys d'experiència com a periodista, a més a més cinc anys d'exercici com a redactor/a en cap o de cap d'un títol en el qual treballin una desena de periodistes. Aquestes funcions han d'haver estat exercides en un sector de fort component internacional i en un o diversos diaris quotidians o revistes comercials, de gran difusió, no especialitzades i de preferència en llengua anglesa. Es tindrà en compte l'experiència professional en diferents països.

Informàtica: domini de tractament de text, del correu electrònic i de la recerca a Internet.

Llengües: domini perfecte de la redacció en anglès o en francès i capacitats per llegir i expressar-se en l'altra llengua. Es tindrà en compte el coneixement de l'espanyol.

Data límit de presentació de candidatures: 18 de febrer del 2001.

Referència: OPM-029

Per a més informació, les persones interessades poden dirigir-se a la Comissió Nacional Andorrana per a la UNESCO, Centre social i recreatiu d'Escaldes, av. Fiter i Rossell, 71, 2n pis, Escaldes-Engordany. Telèfon 825 700, fax 861 911, e-mail: cnau.unesco@andorra.ad.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Escaldes-Engordany, 12 de gener del 2001

Comissió Nacional Andorrana per a la UNESCO

Forces Elèctriques d'Andorra

Edicte

Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) vol procedir mitjançant *concurs públic* al concurs d'empreses elèctriques per a la temporada 2001-2003.

Les empreses interessades a participar al concurs poden retirar, al despatx al públic de Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA), avinguda de la Barta, s/n, edifici de la central hidroelèctrica, Encamp, els documents següents:

- Convenció i clàusules administratives particulars
- Plec de bases tècnic
- Descripció de les unitats d'obra
- Quadre de preus i pressupost de referència

Les ofertes s'han de presentar en sobres tancats i lacrats, al despatx al públic de FEDA, edifici de la central hidroelèctrica, dins el termini màxim d'un mes a partir de la data de publicació d'aquest edicte al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, comptats segons el que disposa l'article 131 del Codi de l'Administració.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Encamp, 11 de gener del 2001

*El president del Consell d'Administració
Enric Casadevall i Medrano*

Institut d'Estudis Andorrans

Edicte

Per acord del Comitè Director de l'Institut d'Estudis Andorrans de data 10 d'octubre del 2000, es vol procedir a la *contractació d'un/a becari/ària* per al Centre de Recerca en Ciències de la Terra.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són:

- Nacionalitat andorrana
- Llicenciatura en geologia
- Es valoraran les formacions de postgrau
- Coneixements del català, castellà i del francès
- Coneixements en aplicacions informàtiques dels programes bàsics així com de bases de dades i de sistemes d'informació geogràfica
- Es valorarà l'experiència professional relacionada amb el lloc de treball
- Es valoraran els coneixements en riscos sísmics

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud a l'Institut d'Estudis Andorrans situat al c/ la Valireta, 5, d'Encamp, acompanyada del *curriculum vitae*, amb menció expressa dels llocs on hagin treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes envers els organismes oficials andorrans, dins el termini màxim de 15 dies a partir de la data de publicació d'aquest edicte al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, comptats segons el que disposa l'article 131 del Codi de l'Administració.

A l'Institut d'Estudis Andorrans es facilitarà la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 10 de gener del 2001

*Pere Cervós Cardona
President de l'Institut d'Estudis Andorrans*

Edicte

Per acord del Comitè Director de l'Institut d'Estudis Andorrans de data 10 d'octubre del 2000, es vol procedir a la *contractació d'un/a director/a* per al Centre de Biodiversitat de l'Institut d'Estudis Andorrans.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són:

- Nacionalitat andorrana
- Llicenciatura universitària en biologia o ciències ambientals
- Coneixements del català, castellà, del francès i de l'anglès
- Coneixements en aplicacions informàtiques dels programes bàsics
- Es valorarà l'experiència professional relacionada amb el lloc de treball
- Es valorarà l'experiència en coordinació i organització de projectes

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud a l'Institut d'Estudis Andorrans situat al c/ la Valireta, 5, d'Encamp, acompanyada del *curriculum vitae*, amb menció expressa dels llocs on hagin treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes envers els organismes oficials andorrans, dins el termini màxim de 15 dies a partir de la data de publicació d'aquest edicte al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, comptats segons el que disposa l'article 131 del Codi de l'Administració.

A l'Institut d'Estudis Andorrans es facilitarà la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 10 de gener del 2001

*Pere Cervós Cardona
President de l'Institut d'Estudis Andorrans*

Edicte

Per acord del Comitè Director de l'Institut d'Estudis Andorrans de data 10 d'octubre del 2000, es vol procedir a la *contractació d'un/a director/a* per al Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis Andorrans.

Les condicions que es tindran en compte per a l'atribució de la plaça són:

Nacionalitat andorrana

Llicenciatura en sociologia

Es valoraran les formacions de post-grau

Coneixements del català, castellà, del francès i de l'anglès

Coneixements en aplicacions informàtiques dels programes bàsics així com del paquet estadístic SPSS o similar

Es valorarà l'experiència professional relacionada amb el lloc de treball

Les persones interessades han d'adreçar una sol·licitud a l'Institut d'Estudis Andorrans situat al c/ la Valireta, 5, d'Encamp, acompanyada del *curriculum vitae*, amb menció expressa dels llocs on hagin treballat anteriorment, dels documents acreditatius, dels certificats d'antecedents penals i mèdic oficial d'Andorra i còpia del passaport, i d'una declaració jurada de no haver estat acomiadades de forma ferma de cap administració andorrana com a conseqüència d'un expedient administratiu, de no estar incapacitades civilment i de no tenir deutes envers els organismes oficials andorrans, dins el termini màxim de 15 dies a partir de la data de publicació d'aquest edicte al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, comptats segons el que disposa l'article 131 del Codi de l'Administració.

A l'Institut d'Estudis Andorrans es facilitarà la informació i els aclariments complementaris.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 10 de gener del 2001

Pere Cervós Cardona
President de l'Institut d'Estudis Andorrans

Servei de Telecomunicacions d'Andorra

Edicte

D'acord amb allò que estableixen els articles 2,3 i 5 del Reglament d'impagats de data 11 de maig de 1995 (BOPA núm. 28, any 7), l'STA acorda publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra la relació dels clients que tenen un deute pendent amb el Servei de Telecomunicacions d'Andorra i que no han pogut ésser localitzats al seu domicili.

Relació de deutors

Abdeselam Mohamed, Abdelaziz
Abreu Rodrigues, Jose de Jesus
Agencia de Viatges Zermatt, SL
Aixa Careaga, Jokin
Aldasoro Llamas, Martin
Alejo de la Iglesia, Maria del Mar
Alguacil Martinez, Raul
Almeida de Araujo, Silvia Fernanda
Alonso Fernandez, Maria Mercedes
Alves Borges, Manuel Alberto
Alves da Cunha, Fernando Lino
Amaro Alves, Laureano
America Confort, SL
Amorim Veloso, Carlos Alexandre
Anglada Andrade, Anna
Arias Atero, Jesus
Avendaño Cruz, Veronica
Ballester Lopez, Eva
Barragan Sevilla, David
Bataller Ponce, Daniel
Becerra Villasevill, Ramon
Bella Bordetas, Adelina
Bellostes Buira, Anna Maria
Benitez Muñoz, Jorge Juan
Benito Perucho, David
Berin, Liliana
Blanco Pastoriza, Jose Manuel
Boluda Gorriz, Carmen
Borras Nogues, Salvador
Bouazzatti, M'Barek
Brinks, Thijs
Brockie, Andrea Marie
Bruguera Diego, Evan Lancelot
Brunel Nuez, Jeronimo
Brunet Muñoz, Jorge
Caamaño Agrafojo, Jose Ignacio
Cabral da Silva, Fernando Antonio
Caparros Laguna, Judith

Capdevila Lopez, Jordi
Cardoso de Amorim, Gaspar
Cartro Castillo, Jordi
Carvalho Marques, Florindo
Caseiro Revez, Augusto Jose
Castellon Viñas, Daniel
Castillo Suarez, Veronica
Cedric Abel, Richard
Centre Alimentacio Rapida i Menjars, SL
Cerqueira Pires, Elisabete Maria
Chacon Gilabert, Juan Pedro
Chacon Ortega, Maria Nieves
Cobos Moreno, Maria Pilar
Companyia d'Inversions de les Valls, SA
Compere, Jean Georges Joseph
Construccions Sanchez, SL
Contreras Espila, Juan Jose
Copado Diaz, Rafael
Cordier, Rodolphe Jacky Nicolas
Cortes Cortes, Liria Monica
Cortes Tercero, Josep
Costas Bernardez, Josefa
Creighton-Balfour, Merlin Chi Luke
Cuevas Martinez, Mario Victor
Da Caridade Ramos, Vitor Manuel
Da Silva Abadiano, Vanessa
Da Silva Ferreira, Amandio
Da Silva Pinheiro, Luis Carlos
De Araujo Rodrigues, Alzira Maria
De Barros Carvalho, Manuel Alexandre
De Freitas Carneiro, Manuel
De Sousa Dias, Joao Carlos
De Sousa Gonçalves, Jose Carlos
De Sousa Rodrigues, Joao Pedro
Del Canto Nimo, Jose Antonio
Del Sol Faus, Eva
Delaune, Daniel Bernard
Delgado Cavaco Freitas, Joaquim Manuel
Delgado, Francis
Devesa Souto, Carlos Gustavo
Dias de Lima, Alexandra Maria
Diaz Alcala, Deborah
Diaz, Analia Paula
Dos Santos Jorge, Jose
El Masaoudi, Abdellah
Ercilla Marquez, Ferran
Escabias Montilla, Antonio
Espejo Garcia, Raquel
Estevez Lopez, Rafael
Fajardo Talavera, Juan Miguel
Farran Prados, Patrick
Federacio Andorrana de Karate
Fenollar, Marie Françoise Therese
Fernandez Garcia, Maria Jose
Fernandez Garcia, Rosa Maria
Fernandez Gonzalez, Antonio
Fernandez Gutierrez, Maria Carmen
Fernandez Jimenez, Ana Maria

Fernandez Lopez, Raul Manuel
 Fernandez Martinez, Isabel
 Fernandez Royo, Josep
 Folch Grau, Ramon Maria
 Font Caldero, Teresa
 Franco Gerique, Laura
 Gabernet Casas, Claudia
 Gallardo Gallardo, Juan Francisco
 Galligo Broyer, David
 Garcia Alonso, Jose Maria
 Garcia Arnero, Alfonso
 Garcia Fernandez, Carles Manel
 Garcia Fernandez, Jose
 Garcia Gonzalez, Luis Daniel
 Garcia Rodriguez, Olga
 Garnes Espelt, Maria Dolors
 Gathard, Melanie
 Gibert Escofet, Maria Isabel
 Gisbert Pasquina, Josep
 Golobart Gajon, Miguel
 Gomes Agra da Silva, Maria Elisabete
 Gomez Lunar, Jose Luis
 Gonçalves Alves, Arlete da Conceição
 Gonçalves do Rego, Anibal Fernando
 Gonçalves Ferreira, Pedro Miguel
 Gonzalez Duran, Maria Dolors
 Gonzalez Esteve, Mayra
 Gonzalez Gonzalez, Jose Antonio
 Gonzalez Puga, Monica
 Gonzalez Ramilo, Maria Soledad
 Gonzalez Ruiz, Joaquim Gabriel
 Gordinho Mesquita, Adelino Carlos
 Hernandez Beda, Miguel
 Hernandez Fernandez, Antonio
 Hernandez Garcia, Angeles
 Honig Moises, Ritasarani
 Houssier, Germain
 Isus Julia, Enrique
 Jacquet, Djamilia
 Jacquet, Guydo Edgard Joseph
 Janin, Philippe
 Jimenez Morales, Jose Luis
 Jourdan Pereira, Hugo Ricardo
 K.L.B. Adquisicions, SA
 Karathanassis, Vassilios
 King, Nicholas Andrew
 Laya Escoriza, Eva Maria
 Lecina Eroles, Maria Olga
 Lima Carvalho, Maria Teresa
 Lison, Marie-Angelique
 Llorach de Pascual, Francesc
 Lopes, Paulo Jorge
 Lopez Bel, Lluís
 Lopez Boo, Josefa
 Lopez Cobo, Carmen Maria
 Lopez Sanchez, Laura
 Lopez Sola, Josep Maria
 Lopez Vila, Narcis
 Lumbierres Torrent, Maria Dolores
 Luque Campos, Manuela
 Machado Ribeiro, Hermenegildo
 Maench Mateu, Jorge
 Magaña Cabrera, Amalia
 Magano da Silva, Maria Lucia
 Manolache, Dan
 Margalef Gomez, Oscar David
 Marie, Alberdina Gesina Marianne
 Marques de Oliveira, Paula Cristina
 Martin Maldonado, Eva Maria
 Martinez Garcia, Enrique
 Martinez Mora, Miguel
 Martinez Ramirez, Jose
 Martinez Rodriguez, Carlos Alfonso
 Martinez Zaurin, Sergio
 Martins Bastos, Filipe Manuel
 Martins Bastos, Nelson
 Martins Carvalho, Jose Luis
 Mas Campabadal, Francisco
 Mateu Pi, Lara
 Matos da Costa, Vitor Miguel
 Mayos Garcia, Jaume
 Maza Asensio, Maria Isabel
 Mcnulty, Philip Michael
 Medrano Monfort, Matilde
 Meijide Reguera, Beatriz
 Mendez del Rio, Jose Antonio
 Molero Gil, Lorena Meritxell
 Moreno Braganza, Aranzazu
 Moreno Braganza, Ruben
 Muñoz Civit, Josep
 Muntaner Arranz, Alberto Manuel
 Navaez Martin, Noelia
 Noguera Ruiz, Rafael
 Notario Alos, Isabel
 Nuñez Sainz, Raquel
 Nunes de Oliveira, Mario Casimiro
 Oliveira Rodrigues, Adelino
 Olteanu, Marcel Claudiu
 Ortega Cano, Maria Dolors
 Ortigas Izquierdo, Petra Maria
 Ortiz Flotats, Antoni
 Parada Garcia, Maria del Carmen
 Paris Luces, Maria Jesus Ascension
 Paytubi Lopez, Maria Carmen
 Pedescoll Casal, Jordi
 Pedroche Conde, Natividad
 Perez Patiño, Samuel
 Perez Sala, Felipe
 Perez, Carlos Adolfo
 Petit Benseny, Francisco Javier
 Pezuela Lopez, Albert
 Pico Martin, Marc
 Pinheiro Fernandes, Adelino
 Pinto Martins, Vitor Manuel
 Pont Martinez, Josep Maria
 Puertas Pallares, Juana Sofia
 Quiroga Salgueiro, Clara Eugenia
 Rebocho da Silveira, Maria Carolina
 Recio Sanchez, Francisco Javier
 Regalado Moreno, Laura
 Reguant Verges, Anna
 Rellingue Giron, Juan Manuel
 Representacions Internacionals 96, SL
 Rey Mejuto, Daniel
 Ribeiro Machado, Jose
 Ribeiro Morais, Manuel Joaquim
 Rijo Rodrigues, Carlos Agostinho
 Risco Simonet, Carles
 Roca Carmona, Elisabet
 Rodriguez Dominguez, Purificacion
 Rodriguez Espiño, Raquel
 Rodriguez Gonzalez, Francisco
 Rojas Gomez, Maria Belen
 Rollan Porta, Maria Pilar
 Ros Marba, Antoni
 Rosa Conceição, Dina Maria
 Roth, Pascal Pierre Vincent
 Ruano Jimenez, Mercedes
 Rubia Martinez, Francesc
 Ruiz Morales, Rosalia
 Ruiz Perez, Pilar
 Sabate Micola, Jose Maria Francisco
 Sabate Muxella, Elisa
 Sada Carrillo, Maria Il.luminada
 Salvado Falco, Antonia
 Sanchez Cordero, Jose Luis
 Sanchez Farre, Ramon
 Sanchez Frias, Jose Felix
 Sanchez Molina, Juan Antonio
 Sanchez Santamaria, Iban
 Sanchez Vicente, Julian
 Sanchez-Fortun Calvo, Borja
 Sansegundo Diaz, Jose Luis
 Santiago Alvarez, Raul Bru
 Santos Cabrita, Carlos Alberto
 Serrat Alonso, Xavier
 Servera Amer, Antonio
 Sierra Garrido, Yolanda
 Silva Barros, Jose Aderito
 Sivera Peris, Penelope Adelaida
 Sole Bella, Miriam
 Steinhoff, Rolf
 Stoner, Derek Gordon
 Talavera Tabero, Alberto
 Tarazona Susin, Marta
 Teixeira de Matos, Antonio
 Teixeira Fernandez, Abilio
 Teixeira Neves, Paulo Alexandre
 Tena Campo, Julio
 Tinoco Araujo, Manuel Joaquim
 Tornay Caballero, Jose Luis
 Torrecillas Valiño, Josep Francesc
 Valbuena Jimenez, Juan Antonio
 Valderrama Buendia, Manuel

Valle Soler, Juan Ramon
Valls Navarro, Marta
Vazquez Diaz, Alberto
Vega Diaz, Guillermo
Veiga Cabana, Ana Maria
Veiga Varela, Olga
Velaz Dominguez, Pedro
Velo Fernandez, David
Ventura Guasch, Maria Teresa
Vidal Llas, Rut
Vieira da Rocha Pereira, Manuel
Vieira Vasconcelos, Fortunato Valdemar
Vieira Vasconcelos, Jose Fernando
Vieitez Perez, Iria
Vila Ubach, Cristina
Vilana Areny, David
Villanueva Ojer, Begoña
Villena Rivera, Cristina del Valle
Viriato Taboada, Manel
Yaujar Quintana, Odalys Diarelis
Zafra Ballesteros, Debora

Andorra la Vella, 8 de gener de 2001

Càndid Naudí Mora
President del Consell d'Administració de l'STA

Butlletí
Oficial del
**Principat
d'Andorra**

Preu de l'exemplar 110 PTA
Subscripció anual 7.200 PTA

Dipòsit legal
And-15-1989

ISSN 1013-7777
Any 13

449	Registre Civil	Edictes
450	Altres edictes i anuncis oficials	Centre Hospitalari Andorrà Comissió N. Andorrana per a la UNESCO Forces Elèctriques d'Andorra Institut d'Estudis Andorrans Servei de Telecomunicacions d'Andorra
